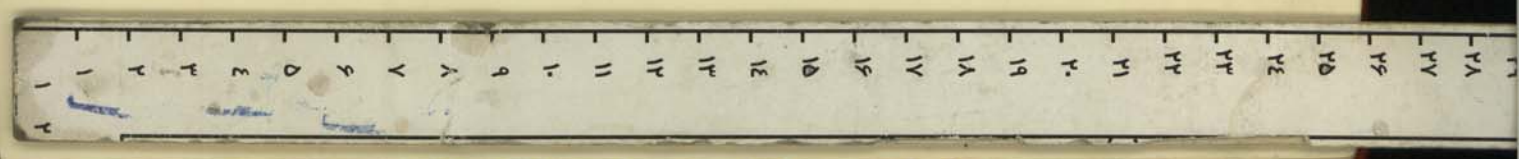
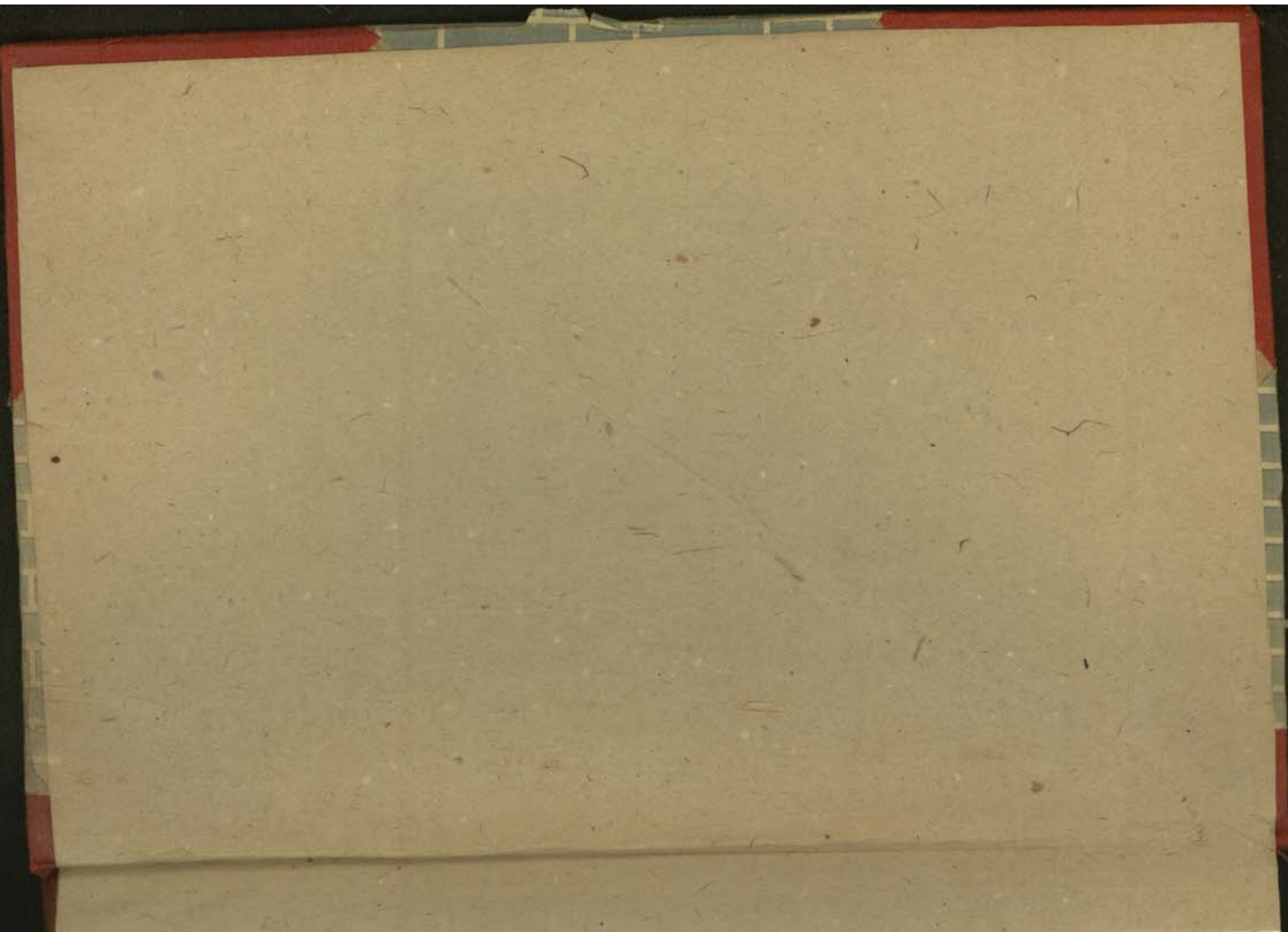
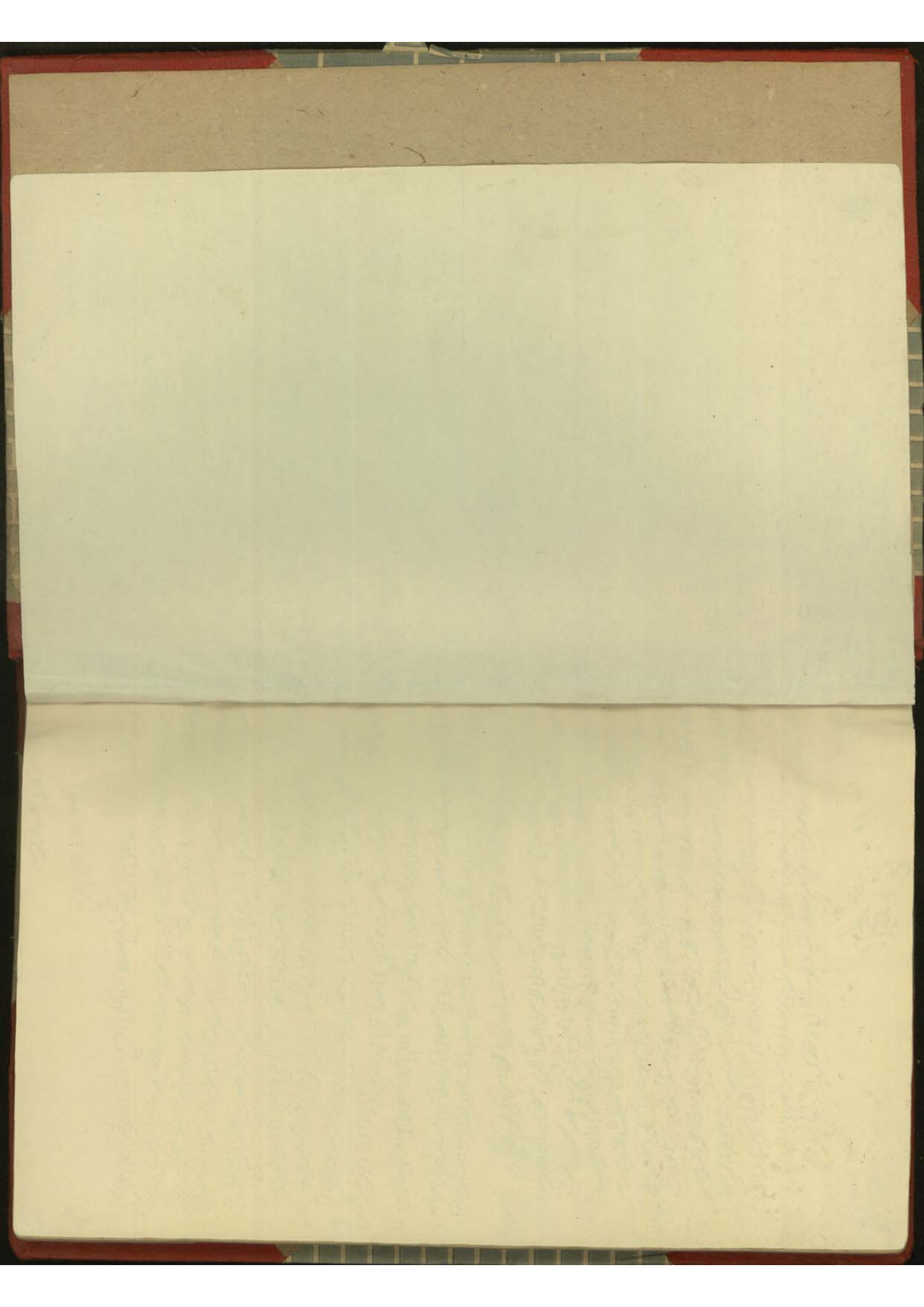

3000/

A
1
1
A
A
3
Q
S
A
Y
b
-1
11
A1
A1
31
Q1
S1
A1
Y1
b1
-A
1A
AA
AA
3A
QA
SA
AA
YA
bA
-A
1A
AA
AA
3A
QA
SA
AA
YA
bA
-3
13
A3
A3
33
Q3
S3
A3
Y3

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي في قلوب العاكفين نوراً ياد شمس صوره العاكفين بالشرح الاقبال والصدوق والسلا على اسرله
محمد سعيد الرسلاني وطلوا ارجحاً اجمعين حضرت محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم واولادنا ابي الحسنين وانا
قال الكوفة والاراضي سيدنا واولادنا ابو العباس علي بن ابي طالب والائمة الطاهرة واولادنا حضرت ابو طالب
عليه السلام الفاضلي رضي الله عنه ومنه سيدنا واولادنا حضرت امام جعفر صادق رضي الله عنه ومنه سيدنا واولادنا حضرت
ومنه سيدنا واولادنا سلطان العاكفين بايزيد بن ابي طالب رضي الله عنه ومنه سيدنا واولادنا حضرت شيخ الاسلام خاتمي
ومنه سيدنا واولادنا خواجه ابوالقاسم كاشغري ومنه سيدنا واولادنا حضرت خواجه ابو علي فارسي ومنه سيدنا واولادنا
حضرت خواجه ابو اسحق بلخاني ومنه سيدنا واولادنا خواجه ابو اسحاق نيسابوري ومنه سيدنا واولادنا خواجه ابو
حضرت خواجه محمد بن الحارثي قفقوسي ومنه سيدنا واولادنا خواجه محمد بن عمار بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
على الايني ومنه سيدنا واولادنا حضرت خواجه محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
النجاري ومنه سيدنا واولادنا خواجه محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
محمد بن القاسم بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
مولوي خواجه يعقوب بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
خواجه محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
ومنه سيدنا واولادنا خواجه ابو اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
حضرت اركان خواجه معصوم بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
سيدنا واولادنا امام العارفين دارق قتيبة بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
ومنه سيدنا واولادنا قطب الاقطاب خواجه غلام محمد معصوم بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
غلام جديع ومنه سيدنا واولادنا حضرت خواجه ابو اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
غلام الذي توفي في كابل ومنه سيدنا واولادنا مولانا عبد الرحمن جلي ومنه سيدنا واولادنا مولانا محمد جلي
النامقي ومنه سيدنا واولادنا خواجه محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
سيدنا واولادنا خواجه ابو اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق
ومنه سيدنا واولادنا حضرت خواجه محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق بن محمد بن اسحاق

والمعتمد الخواجه محمد بن اسحاق

عبدلحميد

بصنای مکه و مدینه کا فرضاً خلاصہ و زمان

ترغیب الخیر فی حقائق حلال الحلالیات...

در بیخ حلالیات

در بیخ حلالیات مستحبہ و مستحبہ

۵۹۱۲۰

اطلاع اس طریق میں ہرگز نہیں کی گئی کا فخر و مسند دارالخبرہ وقت کے لیے جو ہو تو کسی نہایت ہمت مند اور ایک شائق کی کھانچا سے حاصل کئی اور جیکے مایہ نوا از خلفہ سے شائقان اعلیٰ علیات کعب کے صلہ و راجح تھے جس تھی از ان کو اس کتاب کے تکرار کے لیے جو ہر سادہ ہے اور ان میں بعض کتب متفرقات اور ہفتادوں اور کئی اور کتب تھیں کہ کتب میں کی اور بھی کتب ہوں جو ذکر کا زمانہ سے قدر و ازانوں کو لگا گئی
مقالات الفطریہ کا ذریعہ حاصل ہو۔

کتاب متفرقات و نیو فارسی
 تذکرۃ الملوک - مہاراجہ سیدان میں ہر دو صفحہ صواب
 قاضی شاہراہ پالی جی - اقتباسی اللہ ار
 فتوح الحیرین - منظوم مع لطیفات ترین شریفین
 اور اسکے مقامات کی کو تکرار حضرت عبد القادر جیلانی
 قدس سرہ۔ بختہ الاسرار فضوی کلم
 تعریف القادری تکرار الخیر - سلسلہ خاندانہ تادیر
 کا بیان مصنفہ شامیہ و حیدر - سید الاولیاء
 ظہیر الاسلام - معرفت بہ ظہیر الماریں اشہم نور اللہ
 وینہ کا بیابان بھوان ال تصوف مصنفہ مفتی
 تعمیر الدین صاحب - مہج البحرین علی حق ہدی
 تیسرا بی ان حکام الدخان - مسائل مع لطیفان شاعر
 خاص سے نکتہ کا بیان از ابو ایوب مولوی حسین الدین
 مدار الحق فی رد مہیا التفریق - تصنیف مامشا و جعفر
 ذریعہ حقیقت - شہار النور ملا ح
 روضۃ الشریعہ - تصنیف ملا امین واظمہ نیری برآہ اللہ
 شرح اور الفتحہ - شرح و ماسے کتاب و خلاصہ اللہ اور
 لادن جو ہر شاعر ملامت جو علی اور خلاصہ اللہ اور اور
 رفاغافہ ہادی جی اور وقت و سالہ کی مہا علی جی
 مولانا شمس الدین بابر تکرار علی

سالہ جو ہر تفریق - از ملا محمد اقبال علی لہری
 اہلبیہ کی کتاب جو - مصباح الودیعہ
 الخوارزمیہ الفین - در آؤ کار تکرار مقبولین مصنفہ لاری
 محمد بن مرد آبادی - مسائل السامرین
 حج الحجی سنہ بنا و الشعر تصنیف مولانا شاعر
 اویسیہ زیارت - مدینہ شہرہ مولانا مولانا محمد حسن
 میزان العقائد - در اصول قرآن معنیہ مولانا شاعر
 نقوش حطم - مانع برود و فخر نقوش جرب و نقوش
 مکہ شریف در مدینہ شہرہ ایک مع حقہ جو ہر تکرار بنا کہ
 بچوں کے گلے میں واسطہ حفاظت کے خالاجا کاد -
 نقوش غائبین - شریفین رسول قبول مولانا زیارت جو
 مہاسے گنج عرش - مع شمش نقوش اور اور مولانا
 تاد و نادر و خالصت کے لیے تصنیف کے گلے میں لانا
 سو دند و جرب جو - طبقات الصوفیہ
 رسالہ و خلاصہ - اویسیہ نورہ پر دیات گنج الدرب
 چہمین نصیحتیں و معالین میں تکرار مذہب امیرہ
 انجمنہ و ر - مہاسے مقررہ مہ - اعمال مامشرا
 مجموعہ اور اور - رفاغافہ شامل و مام سے قول -
 ۱۔ ذر و لکیر - ۲۔ تکرار بختہ جہم - ۳۔ مدد و
 مستغاث - ۴۔ ورو و تفریق - ۵۔ ورو مامی -

تذکرۃ سید
 صاحب الاموال
 مدینہ شہرہ
 علیہ السلام

فهرست کتاب تفسیر تفسیر تفسیر

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
۳۰	حضرت ابوالیس قزنی رضی الله عنه	۱۶	بیان نسب اطهر و تاریخ ولادت	
۳۱	حضرت حسن بصری رضی الله عنه		اسمات و ابتداء نزول وحی	
۳۲	حضرت قاسم بن محمد بن ابی بکر صدیق رضی الله عنه		مصر و هجرت او که منظر وصول به مدینه و وفات حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم	
۳۳	حضرت امام اعظم ابوحنیفه کوفی	۱۹	حضرت امیر المومنین ابو بکر صدیق	
۳۴	حضرت امام مالک قدس سره	۲۰	حضرت امیر المومنین عمر فاروق	
۳۵	حضرت امام شافعی قدس سره	۲۱	حضرت امیر المومنین عثمان غنی	
۳۶	حضرت امام احمد حنبل قدس سره	۲۲	حضرت امیر المومنین علی کرم الله وجهه	
۳۷	حضرت امام ابو یوسف قدس سره	۲۳	حضرت امیر المومنین حسن رضی الله عنه	
۳۸	حضرت امام محمد باقر رضی الله عنه	۲۴	حضرت امیر المومنین حسین رضی الله عنه	
۳۹	سلسله علویه قادریه		حضرت امیر المومنین امام زین العابدین	
۴۰	حضرت شیخ سعادت کرمی قدس سره	۲۵	حضرت امام محمد باقر رضی الله عنه	
۴۱	حضرت شیخ سمری بن افسس استقل		حضرت امام جعفر صادق رضی الله عنه	
۴۲	حضرت شیخ ابوبکر شبل قدس سره	۲۶	حضرت امام موسی کاظم رضی الله عنه	
۴۳	حضرت شیخ ابوالحسن بن علی بن ابراهیم		حضرت امام موسی رضا رضی الله عنه	
۴۴	حضرت شیخ ابوالحسن بن علی بن ابراهیم	۲۷	حضرت امام محمد تقی رضی الله عنه	
۴۵	حضرت شیخ ابوالحسن بن علی بن ابراهیم		حضرت امام محمد باقر رضی الله عنه	
۴۶	حضرت شیخ ابوالحسن بن علی بن ابراهیم	۲۸	حضرت امام رضا رضی الله عنه	
۴۷	حضرت شیخ ابوالحسن بن علی بن ابراهیم		حضرت امام محمد تقی رضی الله عنه	
۴۸	حضرت شیخ ابوالحسن بن علی بن ابراهیم	۲۹	حضرت امام حسن عسکری رضی الله عنه	
۴۹	حضرت شیخ ابوالحسن بن علی بن ابراهیم		حضرت امام محمد باقر رضی الله عنه	
۵۰	حضرت شیخ ابوالحسن بن علی بن ابراهیم	۳۰	حضرت امام محمد تقی رضی الله عنه	

فهرست کتاب تفسیر تفسیر تفسیر

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
۴۶	شیخ محمد بن احمد الجبلی رحمه الله		عبدالقادر جیلانی رضی الله عنه	
۴۷	شیخ ابوالدین محمد بن علی رحمه الله	۵۸	شیخ سعید الدین محمد الوهاب	
۴۸	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ شرف الدین عیسی رحمه الله	
۴۹	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	۵۹	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	
۵۰	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ سرخ الدین محمد بن محمد رحمه الله	
۵۱	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ تاج الدین ابوبکر عبدالرزاق رحمه الله	
۵۲	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ ابوالحسن امیر اسکیم رحمه الله	
۵۳	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	۶۰	شیخ ابوالفضل محمد قدس سره	
۵۴	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ ابوجعفر محمد بن محمد رحمه الله	
۵۵	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ ابوالکریم یحیی بن محمد رحمه الله	
۵۶	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	۶۱	شیخ ابوالفرح موسی قدس سره	
۵۷	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ علی بن عینی قدس سره	
۵۸	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	۶۲	شیخ ابوعروص بن علی قدس سره	
۵۹	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ ابوسعید قلیوبی قدس سره	
۶۰	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	۶۳	شیخ ابوالحسن بن علی قدس سره	
۶۱	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ قنیب البان موصی رحمه الله	
۶۲	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	۶۴	شیخ محمد بن مبارک رحمه الله	
۶۳	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ محمد بن محمد بن محمد رحمه الله	
۶۴	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	۶۵	شیخ محمد بن محمد بن محمد رحمه الله	
۶۵	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ محمد بن محمد بن محمد رحمه الله	
۶۶	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	۶۶	شیخ محمد بن محمد بن محمد رحمه الله	
۶۷	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ محمد بن محمد بن محمد رحمه الله	
۶۸	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	۶۷	شیخ محمد بن محمد بن محمد رحمه الله	
۶۹	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی		شیخ محمد بن محمد بن محمد رحمه الله	
۷۰	شیخ محمد بن علی بن محمد بن علی	۶۸	شیخ محمد بن محمد بن محمد رحمه الله	

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
۸۹	خواجہ علی راغبی رحمة اللہ	۸۹	خواجہ علوی دینوری رحمة اللہ	۸۹
"	خواجہ محمد باہا ساسی رحمة اللہ	"	خواجہ ابو الحسن شامی رحمة اللہ	"
"	سید اسماعیل کلال قدس	"	خواجہ احمد ابدال رحمة اللہ	"
"	خواجہ بہا الدین شہنشاہ رحمة اللہ	۹۰	خواجہ محمد حبیب رحمة اللہ	۹۰
"	خواجہ محمد پارسی رحمة اللہ	"	خواجہ یوسف بن محمد عثمان رحمة اللہ	"
"	خواجہ ابو نصر پارسی رحمة اللہ	"	خواجہ محمود و دوستی رحمة اللہ	"
"	خواجہ علاء الدین عطار رحمة اللہ	۹۱	خواجہ احمد بن مودود رحمة اللہ	۹۱
"	مولانا یعقوب چرمی رحمة اللہ	"	شاہ کبیر خان رحمة اللہ	"
"	حضرت خواجہ محمد راجہ رحمة اللہ	۹۲	خواجہ حاجی شریف زین الدین رحمة اللہ	۹۲
"	مولانا نظام الدین خاموش رحمة اللہ	"	حضرت شیخ عثمان بارونی رحمة اللہ	"
"	مولانا سعد الدین کاشغری رحمة اللہ	۹۳	حضرت خواجہ مبین الدین شہین رحمة اللہ	۹۳
"	حضرت مولانا عبدالرحمن جامی رحمة اللہ	۹۴	شیخ محمد صالح الدین الصوفی سعیدی	۹۴
"	مولانا محمد انصاری رحمة اللہ	"	الکافی رحمة اللہ	"
"	خواجہ عبد الشہید رحمة اللہ	"	حضرت خواجہ قلب الدین اوشی کاکے	"
"	خواجہ آبی رحمة اللہ قاتلے	۹۵	شیخ فرید بخش قدس سترہ	۹۵
"	نامہ خواجہ وصالح خواجہ دہلوی	"	شیخ نظام الدین اولیا رحمة اللہ	۹۶
"	سلسلہ شریفہ چشتیہ	"	امیر خسرو دہلوی قدس سرہ	۹۷
"	خواجہ محمد باوا زاد قدس سرہ	۱۰۰	شیخ نصیر الدین چلغی رحمة اللہ	۱۰۰
"	حضرت فضیل بن عیاض رحمة اللہ	۱۰۱	شیخ بہان الدین خرب رحمة اللہ	۱۰۱
"	حضرت سلطان ابراہیم اول رحمة اللہ	"	شیخ عبدالقدوس کٹکوی رحمة اللہ	"
"	خواجہ صدیق عثمی رحمة اللہ	"	حضرت شیخ جلال نظامی قدس سرہ	"
"	خواجہ کبیرہ لہری رحمة اللہ	۱۰۲	سلسلہ کبیریہ رحمة اللہ	۱۰۲

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
۱۱۰	شیخ ابوبکر بن عبد اللہ شامی رحمة اللہ	۱۰۲	شیخ ابوبکر بن عبد اللہ شامی رحمة اللہ	۱۰۲
"	شیخ احمد غزالی رحمة اللہ قاتلے	"	شیخ احمد غزالی رحمة اللہ قاتلے	"
"	شیخ ابوالحسن سہروردی رحمة اللہ	۱۰۳	شیخ ابوالحسن سہروردی رحمة اللہ	۱۰۳
"	شیخ عمار پارسی رحمة اللہ قاتلے	"	شیخ عمار پارسی رحمة اللہ قاتلے	"
"	حضرت شیخ نجم الدین کبری رحمة اللہ	"	حضرت شیخ نجم الدین کبری رحمة اللہ	"
"	شیخ محمد الدین ابن اداوی رحمة اللہ	۱۰۵	شیخ محمد الدین ابن اداوی رحمة اللہ	۱۰۵
"	شیخ سعد الدین جموی رحمة اللہ	"	شیخ سعد الدین جموی رحمة اللہ	"
"	شیخ سیف الدین بانزری رحمة اللہ	"	شیخ سیف الدین بانزری رحمة اللہ	"
"	شیخ نجم الدین رازی رحمة اللہ	۱۰۶	شیخ نجم الدین رازی رحمة اللہ	۱۰۶
"	شیخ ضی الدین علی لالا رحمة اللہ	"	شیخ ضی الدین علی لالا رحمة اللہ	"
"	شیخ جمال الدین احمد خرقانی	"	شیخ جمال الدین احمد خرقانی	"
"	شیخ نواز الدین عبدالقائم افغانی کسرقی رح	۱۰۷	شیخ نواز الدین عبدالقائم افغانی کسرقی رح	۱۰۷
"	شیخ کنون الدین علاء الدین سمنانی	"	شیخ کنون الدین علاء الدین سمنانی	"
"	شیخ نجم الدین محمد بن محمد الاکاکے	"	شیخ نجم الدین محمد بن محمد الاکاکے	"
"	شیخ محمود خرقانی رحمة اللہ قاتلے	"	شیخ محمود خرقانی رحمة اللہ قاتلے	"
"	پیر سید علی ہمالی رحمة اللہ	"	پیر سید علی ہمالی رحمة اللہ	"
"	شیخ بہا الدین ولد رحمة اللہ	۱۰۸	شیخ بہا الدین ولد رحمة اللہ	۱۰۸
"	مولانا جمال الدین روی رحمة اللہ	"	مولانا جمال الدین روی رحمة اللہ	"
"	سام الدین علی رحمة اللہ	۱۰۹	سام الدین علی رحمة اللہ	۱۰۹
"	سلطان ولد قدس سترہ	"	سلطان ولد قدس سترہ	"
"	سلسلہ سہروردیہ	۱۱۰	سلسلہ سہروردیہ	۱۱۰
"	ممشا دینوری رحمة اللہ	"	ممشا دینوری رحمة اللہ	"
"	شیخ حبیب عجمی قدس سترہ	۱۱۱	شیخ حبیب عجمی قدس سترہ	۱۱۱
"	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۲	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۲
"	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۳	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۳
"	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۴	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۴
"	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۵	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۵
"	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۶	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۶
"	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۷	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۷
"	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۸	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۸
"	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۹	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۱۹
"	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۲۰	شیخ محمد صمد الدین محمد قدس سرہ	۱۲۰

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۴۴	شیخ ابو محمد قرمش رحمه الله	۱۳۹	ابو عثمان حبیبی رحمه الله
"	ابو یوسف نرجوری رحمه الله	۱۴۰	شیخ احمد بن محمد بن سروق حرلی رحمه الله
"	ابو الحسن صالح دینوری	"	طلح بن محمد سبیل قیس سمرقند
۱۴۸	حضرت شیخ ابو بکر بن طاهر دینوری	"	یوسف بن حسین رازی رحمه الله
"	حضرت عبد الله بن شاذلی قدس سره	۱۴۱	شیخ ابو العباس پستی رحمه الله
"	حضرت شیخ ابراهیم بن شیبان	"	ابو عبد الله بن جلال رحمه الله
"	الکران شامی	۱۴۲	حسین بن منصور طاج رحمه الله
"	حضرت شیخ ابو علی ششمی قدس سره	۱۴۳	شیخ ابو العباس بن غطار رحمه الله
"	شیخ ابو سعید اعرابی قدس سره	"	ابو کورازی رحمه الله
"	شیخ جعفر کذا رحمه الله	"	ابو الخیر حمزه رحمه الله
۱۴۹	شیخ ابراهیم بن احمد دینوری	"	ابو محمد حبیبی رحمه الله
"	شیخ ابو القاسم حکیم سمرقندی	۱۴۴	بنان بن محمد جمال رحمه الله
"	شیخ ابو القاسم بن عیسی البغدادی	"	محمد بن فضیل رحمه الله
"	حضرت شیخ حمزه رحمه الله	"	ابو الحسن وراق رحمه الله
"	شیخ ابو العباس سیاری	"	ابو سعید وراج رحمه الله
۱۵۰	شیخ ابو الخیر تنیانی الاقلع	"	ابو عمرو دمشقی رحمه الله
"	شیخ ابو بکر سعیدی قدس سره	۱۴۵	خیر الشاج رحمه الله
"	شیخ ابو احمد شیبزی رحمه الله	"	شیخ ابو بکر واسطی رحمه الله
۱۵۱	شیخ ابو عمر زجاجی رحمه الله	"	شیخ ابو بکر کتانی رحمه الله
"	شیخ جعفر بن محمد بن طاهر خلدی بخاری	۱۴۶	ابراهیم بن داود القصار الراقی
"	شیخ ابو سعید الصوفی القشیری	"	ابو الحسن بن محمد الزین رحمه الله
۱۵۲	شیخ ابو بکر بن داود دینوری	۱۴۷	ابو علی قسیمی رحمه الله

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۲۹	حضرت سفیان ثوری قدس سره	۱۲۰	حکیم بن سعید رازی رحمه الله
۱۳۰	داود بن اضرطالی رحمه الله	۱۲۱	ابو یحییٰ عدا قدس سره
"	عبد بن غلام رحمه الله	"	شیخ علی بن یوسف بغدادی رحمه الله
"	امام عبد الله مبارک رحمه الله	۱۲۲	احمد بن وهب رحمه الله
"	محمد بن شعوبه بن ابی سمال	"	شاذلی کرمانی رحمه الله
"	حضرت یحییٰ بن ابراهیم بن یحییٰ	"	حصون قصار رحمه الله
"	یوسف بن اسباط رحمه الله	۱۲۳	شیخ بن یحییٰ قدس سره
"	ابو سعید لیثی رحمه الله	"	شیخ ابو عبد الله بن شاذلی رحمه الله
"	حضرت شیخ ابو یوسف رحمه الله	"	ابو عبد الله بن یحییٰ بن محمد رحمه الله
"	یحییٰ بن علی بن یحییٰ رحمه الله	"	سعیل بن عبد الله شری رحمه الله
"	یشرف بن قیس الترمذی	۱۲۴	ابو سعید حران رحمه الله
"	احمد بن ابی الحارثی رحمه الله	۱۲۵	عباس بن حمزه نیشابوری رحمه الله
"	حاتم بن یونس احمد رحمه الله	"	ابو یحییٰ بن حمزه نیشابوری رحمه الله
"	شیخ احمد خضری رحمه الله	"	ابو یحییٰ بن حمزه نیشابوری رحمه الله
"	شیخ ابو العباس محمود بن حارث بن اسد	۱۲۶	ابو یحییٰ بن حمزه نیشابوری رحمه الله
"	حماسی رحمه الله	"	شیخ ابو بکر وفیق رحمه الله
"	حضرت شیخ ذوالنون مصری رحمه الله	۱۲۷	ابراهیم الخواص رحمه الله
"	حضرت ابو تراب بن شیبی رحمه الله	۱۲۸	کرکری بن ولویه رحمه الله
"	حضرت ابو یحییٰ بن عیسیٰ رحمه الله	"	ابو الحسن ثوری رحمه الله
"	کرکری بن عیسیٰ رحمه الله	"	حمون بن عثمان مکی صوفی رحمه الله
"	ابو عبد الله السمری رحمه الله	"	ابو عثمان واعظ رحمه الله
۱۲۹	شیخ محمد بن علی حکیم الزینبی رحمه الله	۱۲۹	سعیل بن محمد الکذا رحمه الله

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
143	شیخ حمزه محمد - الشکر	143	شیخ محمود محمد - الشکر
144	شیخ محمود بن محمد بن ابراهیم - الشکر	144	شیخ ابو عبد الله کاکوزل - الشکر
145	شیخ شهاب الدین سهروردی - الشکر	145	شیخ ابو الحسن - روزی
146	شیخ جاکر قدس - الشکر	146	شیخ علی بن محمد بن محمد - الشکر
147	شیخ محمد الریس - الشکر	147	شیخ ابو القاسم قشیری - الشکر
148	شیخ ابو علی بن سلمه - الشکر	148	شیخ الاسلام خواجه عبدالقاسم - الشکر
149	شیخ نظام بن محمد - الشکر	149	شیخ ابو الحسن بن محمد - الشکر
150	شیخ عبدالقاسم القشیری - الشکر	150	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد الخزاز
151	حضرت شیخ	151	حضرت امام محمد بن محمد الخزاز
152	شیخ روزبهان - الشکر	152	شیخ ابو اسباب خس - الشکر
153	شیخ ابو الحسن بن محمد - الشکر	153	حکیم سنائی خزازی - الشکر
154	شیخ ابو اکبر محمد - الشکر	154	شیخ ابو عبد الله محمد بن محمد - الشکر
155	شیخ ابوالحسن کریمی - الشکر	155	علین القضاة هادی - الشکر
156	شیخ ابو حنیفه - الشکر	156	شیخ الاسلام شیخ احمد جام محمد - الشکر
157	شیخ ابو یوسف بن یوسف - الشکر	157	شیخ ابو العباس بن محمد - الشکر
158	شیخ ابو سعید اصفهانی - الشکر	158	شیخ محمد اسحاق بن محمد - الشکر
159	شیخ ابو حنیفه بن علی - الشکر	159	شیخ ابوالبنیان بن محمد بن محمد - الشکر
160	شیخ ابو اسحاق بن محمد - الشکر	160	شیخ ابو سلیمان بن محمد بن محمد - الشکر
161	شیخ ابو اسحاق بن محمد بن محمد - الشکر	161	شیخ ابو اسحاق بن محمد بن محمد - الشکر
162	شیخ ابو اسحاق بن محمد بن محمد - الشکر	162	شیخ ابو اسحاق بن محمد بن محمد - الشکر

144

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
151	شیخ ابو القاسم القشیری - الشکر	151	شیخ عبدالملک بن علی بن محمد - الشکر
152	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	152	شیخ بندار بن حسین بن محمد بن محمد - الشکر
153	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	153	شیخ علی بن بندار بن حسین بن محمد بن محمد - الشکر
154	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	154	شیخ ابو البرکات الدانی - الشکر
155	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	155	شیخ ابو الحسن بن سالم البصری - الشکر
156	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	156	شیخ ابو البرکات محمد بن محمد - الشکر
157	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	157	شیخ اسمعیل بن محمد بن محمد - الشکر
158	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	158	شیخ ابو اسحاق بن محمد بن محمد - الشکر
159	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	159	شیخ ابو اسحاق بن محمد بن محمد - الشکر
160	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	160	شیخ ابو اسحاق بن محمد بن محمد - الشکر
161	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	161	شیخ ابو اسحاق بن محمد بن محمد - الشکر
162	شیخ ابو القاسم محمد بن محمد - الشکر	162	شیخ ابو اسحاق بن محمد بن محمد - الشکر

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۲۰۶	حضرت خلیل العالی در رحمتها اللہ	۲۰۱	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
"	حضرت رابع البصری رحمتها اللہ	"	حضرت زینب بنت جحش رضی اللہ عنہا
۲۰۹	حضرت نفیسه رحمتها اللہ	۲۰۲	حضرت سوره رضی اللہ عنہا -
"	حضرت فاطمہ زینب کبریہ رحمتها اللہ	۲۰۳	حضرت صفیہ رضی اللہ عنہا -
"	حضرت محمد رحمتها اللہ	"	حضرت ام حبیبہ رضی اللہ عنہا -
۲۱۳	حضرت ام حبیبہ رضی اللہ عنہا	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
"	حضرت ام محمد رحمتها اللہ	۲۰۴	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
"	حضرت ام سلمہ رحمتها اللہ	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
"	حضرت ام ایمن رحمتها اللہ	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
"	حضرت ام کلثوم رضی اللہ عنہا	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
۲۱۳	حضرت خدیجه و اعظم رحمتها اللہ	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
"	حضرت ام محمد رحمتها اللہ	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
"	حضرت کریمه و زینب رحمتها اللہ	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
"	حضرت فاطمہ و اعظم رحمتها اللہ	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
۲۱۵	حضرت فاطمہ رحمتها اللہ	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
"	بلی بی جمال خاتون رحمتها اللہ	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -
۲۱۶	فائمه الكتاب	"	حضرت زینب رضی اللہ عنہا -

سینه نجات الاولیا
سکینه الاسفیا

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۸۸	حضرت عسکری علیہ السلام رحمتها اللہ	۱۸۰	حضرت عسکری علیہ السلام رحمتها اللہ
۱۸۹	مولانا آقا محمد علی رحمتها اللہ	۱۸۱	شیخ سلیمان بن احمد رحمتها اللہ
۱۹۰	شیخ صفی علی رحمتها اللہ	"	شیخ عقیق الدین تمکسانی -
"	امیر سعید علی قوام رحمتها اللہ	"	شیخ سعید ششیزای رحمتها اللہ
۱۹۱	مخدومی شیخ حسین خازری رحمتها اللہ	۱۸۲	شیخ حسن بناری رحمتها اللہ
"	شیخ علی تقی رحمتها اللہ	"	شیخ ابو محمد رحمتها اللہ
۱۹۲	شیخ اوکون جو پوری رحمتها اللہ	"	حضرت ابن مطرف الدلمسی -
"	شیخ سلیمان بن احمد رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
۱۹۳	شیخ نظام آباد رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
"	شیخ داؤد رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
"	شیخ نظام آباد رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
"	شیخ سعید رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
۱۹۴	شیخ سعید رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
"	شیخ سعید رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
۱۹۵	شیخ سعید رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
۱۹۶	شیخ سعید رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
۱۹۷	شیخ سعید رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
۱۹۸	شیخ سعید رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
۱۹۹	شیخ سعید رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
"	شیخ سعید رحمتها اللہ	"	شیخ سعید رحمتها اللہ
۲۰۰	حضرت عالی شریعت بقدر رضی اللہ عنہما	"	حضرت سعید رحمتها اللہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين الصلوة والسلام على محمد وآله الطيبين الطاهرين
 آباءنا هم الأحرار وهم الأبرار وهم السادة الأمامة وهم أصحاب المعالي
 مقامات اوليائهم عظام الطهرين است و تقدیرین و متاخرین و اکثر کتب معتبره ای که تا کنون
 مشیت گردانیده اند لیکن چون معنی خصوصیات آن در کتب معتبره قدیر حدیث است ولی در این کتب
 تخصص بسیار یافته و در این بیست و نه رساله از آنکالی بود بر این این کتب معتبره حدیث و در حدیث
 صحتی قاری خواست که اسامی و تاریخ تولد و وفات و محل قبور حضرت سرور کائنات پیغمبر
 موجود است صلی الله علیه و سلم و چهار بار بزرگوار که چهار کربین دین قویم و چهار کربین محبت
 است قیمت اندر و سومی در دینی ایشان در سومی در معنی و رسول است ایام زاده امام یار که
 هر یک شریفه و شرفی با عظمت و با کبریا و با جلال و با کرم و با بزرگی و با
 که چهار بار و چهار نام اسلام و تقدیر است فرقا نام یعنی از او میا که هر کس که او را به
 در بارگاه ایشان حلقه در چشم علی بن ابی طالب است از آنجا که در عظامت است اولی است

الله اعلم بالصواب
 و اولی است

کرامت طاهری و باطنی آنست و مسلم ایشان رسیده و احوال ایشان آنچنانست معتبر و بزرگوار در هر دو
 بیرون آورده است سلسله سلیمان تا به جا می آید و ترقیب سلسله ایشان معلوم نشد که از زمان اول
 عظمی که شدت ساز و مظلوم آن آسانی بر طلب خورشید فائز کرد و در حدیث معتبره این غیر کمال
 اطلاق بندگی با ایشان را علیه بود و روز و شب جز در ایشان فکری نداشت و نور ایشان
 و مستقدان ایشان میدانست و در زمین است به حقر بر خیزد از احوال سعادت شمال ایشان
 زیرا که اگر کسی در اول دوستی میسر باشد و خطرا بجست و گنگوی او خوش بسیار میسر نماید و
 و اشام فرومرد اندگر کسی نامه ننهد که بر آن نامه خدمت بار و تواند بود که او را از ان نامه بیچاره
 که از اند و نیز از سلم فرومردن است قوی که نماند یمن کسی که دوست میسر و در مطمح پس
 از آن است و در حدیث وارد شده که در مذهب این کتاب یافت و در خواب به فضل است اولیا
 که در اندامی میسر به آن مملو قوت است بعد از انبیا علیه السلام او با اندک نفس اشعار و احقر از ایشان
 آنکه که میسر و نیز از شیفتان و مشفقان خدا می و بحبان او بیند و این طایفه همیشه بود
 در دست خدا و خداوند بود و در دنیا از برکت وجود مبارک ایشان قائم کسقیمت پس چنانچه حضرت
 بی علی بن ابی طالب در کشف الجوب نوشتند آنکه خداوند هرگز زمین را نمی بخت و در هرگز زمین
 است را با ولی ندارد و خداوند از رسول مسلم آورده اند که پیغمبر فرمودند نه هرگز است من
 خالی ناشد از آنکه که بزم خیر باشد و همه تمل تن از است من بر خوی ابراهیم علیه السلام شد
 پس بعد از انبیا کسی که نزدیک تر از ایشان نیست جمله از من و کعبی بزرگ تر از ایشان
 در کعبی محرم تر از ایشان نیست کعبی که تر از ایشان نیست و کعبی عالی است تر از ایشان
 نیست و کعبی بی نیاز تر از ایشان نیست و کعبی که تر از ایشان نیست و کعبی عالی است تر از ایشان
 در کعبی عالم تر و کامل تر از ایشان نیست و کعبی که تر و کامل تر از ایشان نیست
 و نبی تر از ایشان نیست چنانچه در شیخ ابوعمید الترمذی نقل شده است که پرسیدند که اولیا الله را
 چگونه شناختند در میان خلق گفتند بطلافت زبان و حسن خلق و تاز و دلی و خفا نفس
 و کسب احترام و پذیرفتن حد و خفتن تام بر همه خلق پس دو کسبی ایشان و کسبی خدایت
 از نزدیک ایشان نزدیک او کسبتن ایشان کسبتن او است و پیوستن ایشان پیوستن با دوست

صفحه اول اولیا

وامر ایشان است و دست چنان شیخ الاسلام حضرت خواجہ عبدالقادر الفاضلی قدس اللہ سرہ
فرمودہ اندامی این چیست که در ستان خود کردی بر ایشان از جست تالیفات قاتلانی و ایشان را
نشاخت شیخ ابو خیر عیسی محمد انکه گفتند از او یاد آید تا جوایز و پند بر او کرد و او را دید که
حق را بدید و طریق این طائفه خریف بر یک شیخ نیست هر یک از شیعیان است جالی یعنی پندارند و لشکر
بعضی بر آنی که از امامت برکنند و برین تقدیر ظاهر مباحثی از امامت باشد و گوید طلال ایشان
عالی تر از امامت است و بعضی از جهت عجب نفس خود اظهار امامت کنند و در افتخاری آن گویند
بعضی با خود سبقت باین معنی هر چه از ایشان صادر شود با امام ایزد نیست کنند تا امور نشود
و گویند تا گویند خود را تا خود را نهند و خود را نهند و در طریق یعنی ترک و حج و کمال است
چنانچه گفته اند سبقت شرا اولی در طریق ماضی و والی که سبقت بدست کردن هر دو عالم را و
نقشت بازدان و گویند که یک عقل انور است و چون عمل میکنند و گویند که
کمال نیست خاطر فانی از حال نیست و بعضی با سبب ظاهر بی دنیا می پردازند و در طریق ایشان
خلوت در آن است و گویند سبقت همیست و نیاز از خاطر اخلاص شدن بی لباس و فقره و
فرزند و زن و بوی و سبب آید که سبب بیخالی از این عجز و آقا و شکر و اقامه الصلاه
عمل نایند پس عرض ماضی و انکار ایشان بر ظاهر کار و گفتار بر سر این گروه و الا لشکر و بایر
شیخ الاسلام فرمودند سوال سائل از انکه است برین کار آنکس که ازین کار بومی دارد و
اسوال چه کار انکار کنی آن کار شرم است هر کار انکار کنی ازین کار محروم است قوسه
مشغول اندازین کار و قومی برین کار با کار قومی خود در سر این کار آنکه برین کار انکار
فرمود است و آنکه بر سر این کار است غرق تو در حضرت مشتاق و در پیوستی فرمودند هر که برین
از خود ستان حق انکار کند که عقوبت او آنست که او داخل در ستان خود نگردد و برین کار
حق تقاضا فرموده است او کویا بی محنت قیامی از کویا می آید و این بینانند که می شناسند
ایشان از غیر این است که بر قیامین پس در کس نظر محارفات نماید که نیست که در ستان خدا ازین
پوشیده باشند تا بصیرت و ذات صادق نباشد و در شوق تصرف نماید که بر خود محروم کردن است
و بعضی در زمره ملائجه خود را لشکر دارند تا کسی ایشان را نشناسد تا آنکه برین کار نکلف

عاش که چنانچه حضرت سلطان العالی فرمود شیخ باین سبب سلامی قدس اللہ سرہ و بعد از آنکه کمال
سید را ندانند مشهور آفاق گشتند از سفر به سلام آمدند که بر او شرافت و ابالی آنجا بگفت
تقابل ایشان بر آمد و ملازمت نمود به اعتقاد تمام به شرف و زنده و سلطان العالی فرمود
چون کجور عام دیدند و آفت را دانستند برای اینکه طایف بر گشته شوند و منکر کردند که انکار
ماه رمضان بود تا ای بار بار برداشت خود و همچون انسانی را مشاهد کرد و نزدیک گشته
تصرف شدند تا بسبب سلام بودند با ایشان جمیع کردند اگر چه ظاهر بر کس مشتمل ایشان بودند
با وجود رمضان روز به روزان خود و اتحاد خلق شیخ که در کس از سفر فرمودند و در سفر اظهار
رواست و ایشان جمیع خلق را سخاوتند کسی که جمیع با می باشد هر چه غنی و فقیر را
مطریق ملائجه است که این قسم ملائجه که مخاف شرح باشد قیاب خود و ساد زینبیل مطرا
بر کار این طائفه نباید کرد که بر حقیقت کار ایشان کسی اطلاع نیست حضرت شیخ ذوالنون حسری
و توفیق بخشی رحما اللہ فرموده اند که اللہ تعالی از بندگی که اعراض نماید زبان اولیون
و در و انکار اولیا اللہ و از شوق و محو و قصار گفتند که ملاست ترک سلامت است
و ابرایم قسار گفته اند که بسند است تراز دنیا و چه صحبت فضیلتی و خدمت دوستی
از دوستان خلا و ابرو اصحاب عطا گفتند انکه اگر نتوانی که دوست در روزی در دستان او زن
کرد در جبه ایشان نرسی ترا شفیع باشند و محمد بن سناک قدس سره در وقت رحلت مناجات
یکروز که بار خدا یا بر تو ظاهر است که در وقت صحبت کردن اهل طاعت ترا دوست ششم
کنون دوستی ایشان کفارت گمان من روان و رسیدن باین جامع و ملازمت ایشان را
از جمله واجبات و حصول سعادت باید دانست و در هر جا که باشد ملازمت ایشان باید کرد
که شیخ الاسلام فرموده اند و دیدار شایخ را همیشه باید شرف و اگر چه در پیران زود غفلت بشود که
آزاد نتوان یافت آن همیشه نبود و عرفا است همیشه باشد و دیدار ایشان را گفتند هم دان
که ترک شدن از آثار آنکس باشد و او بعد از اللہ تجزی گفته اند و مندوبترین چیزی بود از
صحبت صاحبان است و اقتدا با ایشان در افعال و اقوال و زیارت کردن قبر آنکس و در ستان
و خواص همین است این فرموده اند صحبت نیکان بر آنکه نیک صحبت بر آن بدتر از کار بر

<p>تزوجوا با بیهوشی چاشت روز دوشنبه و در اوایل سال یازدهم از جبروت بقول تم ماه که در آن شب چای شنبه نیم شب با سحر و بقول معنی روز سه شنبه در بر زمین مظلوم در حجره حضرت عائشه صدیقہ رضی اللہ عنہا در آن مکان قیام روح مقدس واقع شد آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم در آن کردند سخن شریفی و در آن وقت و بقول شخصیت و بقول شخصیت و بقول شخصیت و در آن سال بود و بعضی علماء روایت میکنند این اقوال گفته اند که قوال اول بنا بر آنست که سال ولادت و وفات حضرت امام زین العابدین علیہ السلام در آن سال بود و قوال دوم بنا بر اعتبار سال تولد و وفات است و آنکه شخصیت گفته اند آن حضرت را در آن شمرده و قول چهارم یعنی بر آن حدیث که عمر هر پیغمبر نصف عمر آن پیغمبر است که پیش از او بوده و عمر عیسی علیہ السلام یکصد و بیست و پنج سال بوده و این حدیث خالی از ضعف نیست و الاثر با صواب</p>	<p>حضرت امیر المومنین ابو بصیر رضی اللہ عنہما</p>	<p>کفایت آن افضل از شریف است و لقب ایشان صدیق که حقیقی نام شریف ایشان عبداللہ و یاران الی قاضی بن عثمان بن عامر بن عمرو بن سعید بن تمیم بن مرثد نام و نام مادر ایشان اسم ابو سلمی بنت صبیح بن عمرو بن کعب و نسب حضرت صدیق از جانب پدر است که پسر عم و دختر یکدیگر بودند و در کودکی پدرش را کشتار است و جدش شریف ایشان است نسبت به پدر پسر و ولادت صدیق که بعد از او تامل بود و سال چهارم بود و او اول کسی که از پیروان علی طلب تجزیه پیغمبر صلعم ایان آورد ایشان بودند و در وفات حضرت رسالت پناه برسند خلافت نشسته و در وقت خلافت ایشان دو سال و سه ماه بوده و وفات ایشان در آن سیزدهم از جبروت اخرویز و دوشنبه و در وقت صلح شب سه شنبه و بقول جمعی است و دوم است و سوم ماههای آخرت و در وقت حکم شریف ایشان شخصیت و در سال بوده و بقول شخصیت پنج سال و شش گیس ایشان تمام القاد اللہ بود و قوال ایشان متصل است هر وقت سابق مسلم است چنانچه گویند صدیق که رضی اللہ عنہ صیبت کرده بودند که تا مدت مابعد و بعد رسول علیہ السلام برده و بگفت که اگر السلام علیک یا رسول اللہ این ابو بکر است</p>
--	---	--

در آن روزی بر نبوت
 فی حدیث انفسک الی
 کبیر صلعم و انک
 را با او بی زنی
 رسول اللہ صلعم
 پیغمبر که در آن
 راه از زمین و کائنات
 علی ابن ابیطالب و من
 انس رضی اللہ عنہما
 علیه السلام و انفسک
 علی ابن ابیطالب و من
 انس رضی اللہ عنہما
 علیه السلام و انفسک

که آنسر و در عهد نبوتشان قتل نمودند از انبیا و از انبیا که جمل و دو سال از حکومت او گذشت تملو
 و صاحب جامع الاصول و غیره آوردند و در آن وقت صد و پنجاه سال از وفات گذشت و در آن گذشت
 و بر دایته این عیاش از زمان حضرت عیسی تا ولادت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم شصت و سه سال بود
 و ابتدا می ترول وحی بر آنسر و علیه الصلوٰة و السلام بقول اکثر اصحاب حدیث و اهل بیته در روز
 سوم اشتهار می نمود و بعد از آن در آنسر و صلعم ظهور رسیده و مثل نزول قرآن مشق قر
 در ماه مبارک رمضان بوده و عجز الی آنسر و صلعم ظهور رسیده و مثل نزول قرآن مشق قر
 و سخن کردن طفل زابل یا مسکه جانزود شود و در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 بر نبوت آنحضرت که در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 پیش آنحضرت در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 که دست مبارک بان رسیده بود و در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 آنکه بان شعر و بر و در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 و یک هزار مرتبه نقل کرده اند که از آنسر و صلعم ظهور رسیده و مثل نزول قرآن مشق قر
 شده اند که از آن سخن گیری روی نموده علاج آنحضرت صلعم قبول آن طفل را در ماه رجب
 سال دوازده از نبوت و گویند در آن سال یازدهم و بقول شریف است و در آن ماه رمضان سال
 در این قول مشهور است و بقول در حدیث که ششم ماه رجب آنحضرت صلعم ظهور رسیده و مثل نزول قرآن مشق قر
 و در آن روز و در آن وقت و در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 در وقت ظهور پیغمبر و در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 نیست و در وقت ظهور پیغمبر و در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 بر آنکه میروان سخن ایشان از آنکه در وقت ظهور پیغمبر و در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 که شرح از خانه ابوبکر رضی اللہ عنہما و در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 و انشا علی و اتفاق اهل بیته از آنکه در وقت ظهور پیغمبر و در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال
 از راه ریح الاول و در آنکه چند ماه بود و در آن سخن کردن آیه و گواهی دادن سو سال

تقیه رسول صلعم
 ایست پیغمبر از زمین
 عیاش که جمل و دو سال
 کسین که جمل و دو سال
 حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ
 حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ
 حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ
 حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ
 حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ

تقرن انست بود و قهر ایشان در مجمع است قال رسول الله صلوات الله علیهم وسلم فی فریق در فریق فی انبیا
 عثمان بن عفان نیز مسلم هر یک را بر شقی است و فریق من در پیش است عثمان است و قال رسول الله
 صلوات الله علیهم وسلم فی انبیا عثمان بن عفان انکم قوم استوفیت النار لیکن کفرت رسول الله صلوات الله علیهم وسلم
 و اهل بیته و از شفاعت عثمان بن عفان نیز آنست که هر که تمسک بخواب و در فریق شده باشد بر شقی است
 حضرت امیر المؤمنین علی مرتضی کرم الله وجهه
 کنیت ایشان ابوالحسن و ابو تراب است و لقب مرتضی و اسد الله و نام شریف ایشان علی است
 و هو ابن ابی طالب ابن عبد المطلب بن هشام بن عبد مناف و نام مادر ایشان فاطمه زهرا
 بنت الحشم بن عبد مناف است و ولادت ایشان در یک منظر بوده است در مدینه و در روز خا
 مبارک روز جمعه سیزدهم ربیع الاول و از اقطاب فیلی است در سال بیست و یکم از ولادت ایشان
 در خانه کعبه بوده در سال نبوت رسالت پناه صلوات الله علیه و آله و سلم و در سال
 گفتند اندوای سیکل از صحبیا ان ایمان آورده ایشان بودند و در سال سی و پنجم یاسی و کثرت
 از هجرت برستند غلامان شدند و در آنکس غلامان ایشان پنج سال و شده اند و در قولی چهار
 تیر ماه و در شهادت ایشان شب و کشته شدند و یک ماه در صفای سال هجرت و در قولی در جمعه
 هفدهم ماه مذکور و وی نموده بیست و سه روز و در شهادت در شریف ایشان شصت
 و سه سال یا شصت و پنج سال بوده و نقش گمین حضرت امیر المکمل الله بوده گویند که در حق جانان قال
 برای حضرت امیر کرم الله وجهه و بار خدای کرد و آفتاب را از مغرب بازگردانید یکی در محمد
 رسول الله صلوات الله علیه و آله و ان حضرت و قبر ایشان در نجف است چنانچه در شهادت
 مسلم است که امیر المؤمنین علی امام حسن مجتهد رضی الله عنهما وصیت کرد و بود و در کعبه چون یک
 ماه بر سر کعبه بنشیند و در آن برید و بنشیند در حال بیخ شهادت و در بر سینه و آفتاب که
 خورشید یافت که از آن نور و روشن است آنرا بنشیند در آنجا نشاندگی خورشید یافت مرا
 در آنجا نشاندگی و صلوات الله علیه و آله و ان حضرت امیر المؤمنین علی کرم الله
 وجهه در بیخ است و موشی که آب تا از امیر مشهور است و در این باب گفته اند آورده اند و در علم
 قال رسول الله صلوات الله علیه و آله و ان من ابی الامانی بعدی متفق علیه شکرة

کفرت رسول الله صلوات الله علیه و آله و ان من ابی الامانی بعدی متفق علیه شکرة
 پیغمبری و قال رسول الله صلوات الله علیه و آله و ان من ابی الامانی بعدی متفق علیه شکرة
 صحاح یعنی گفت رسول صلوات الله علیه و آله و ان من ابی الامانی بعدی متفق علیه شکرة
 اوست خدا و دوست دار کسی را که دوست دارد علی را و دشمن دارد دشمن را و در او اوست
 امیر امام اول اندازد انما عرفت رضی الله عنهما و سلم سلمی جمع اولیا ایشان همگی میشود و
 تشریح نصیحت چهار بار حضرت سید البراء بن عقیل در تشریح خلافت است چنانچه در کلام الله و آنست که
 اشاره آن شده محمد رسول الله و الذین بعدوا علی الکفار عار ذمهم تراجم کما سجدا
 یعنی در خلافت اسلام الله و طهوا انما یدر است و هر چهار بار در بهترین جمع خلق خدا بعد از انبیا
 باید شناخت که طهارت اسلام برین متفق اند و این حق در خواب می بیند که چهار کس لباس سفید بکنند
 رضی الله عنهم اجمعین شریف است چنانچه در خواب می بیند که چهار کس لباس سفید بکنند
 متحاب که یکدیگر در دنیا و آخرت بر سر یکدیگر ایستاده اند که چهار بار پیغمبر صلوات الله علیه و آله
 عقب ایشان روان گشت ایشان از دریا گذشت بر کوهی که بسیار بلند بود و بر آن نهاده بود
 ایستادند و فرمودند فی اول هجرت صدقین که بر سر یکدیگر ایستادند و کلامی که در آن
 در خواب فرمودند علیکم السلام گفت فاطمه دارم فاطمه خواندند و بعد از آن که در آن
 بخدایت حضرت فاروق عظمی فرستد سلام گفتند فاطمه انما نس نمودم ایشان نیز خواندند
 و باز همین طوری حضرت عثمان ذوالنورین و حضرت امیر المؤمنین علی رضی الله عنهما سلام گفتند و جواب
 شنیدند الهام فاطمه کردم ایشان نیز بار باره این نصیب صد اجد فاطمه خواندند و فرمودند
 بجهت ای که گاری امروز شده ایم و فقیر را اجناسیت خاصی فرمودند و این خواب را
 انبیا در آن بخت و سعادت سندی که در این خود میداند که چنین عظمی و شریف است که در آنجا
 حضرت امیر المؤمنین حسن رضی الله عنه
 کنیت ایشان ابو محمد است و لقب نفی و سید و نامش مویز بن علی بن ابی طالب رضی الله عنهما و ایشان
 امام دوم از آنکه از آن حضرت ولادت ایشان بعد از پیغمبر است در نیمه رمضان سال سوم
 از هجرت و حسب میل علیه السلام نام ایشان را مهدیه پیش رسول صلوات الله علیه و آله و ان حضرت

مشاوره الاربعا
 مشهور است که
 در آنجا که
 در آنجا که
 در آنجا که

سال اول و چهارم جری یا نود و پنج جری و نود و گشت اندک هر گاه ایشان و بنوعی خفتند سال سال ایشان در میشد و از بر اندام ایشان می افتاد چون ایشان را از آن پسندیدند فوئند پیش که خواسیم است تا در قبر ایشان نزدیک بقبر حضرت امام حسن رضی الله عنهما

امیر المؤمنین حسین رضی الله عنه

عنیت ایشان ابو سعید و لقب شمشیر و سپه دانا حسین و هو این علی بن ابیطالب رضی الله عنهما و ایشان امام سوم و ابوالاکبر اند و ولادت ایشان در مدینه بود و روز شنبه چهارم شعبان سال چهارم از هجرت و گویند در محل ایشان شش ماه و ده روز فوج فزونی شش ماهه داشتند که ایشان حضرت کبیر بن زکریا علیه السلام و میان ولادت امیر المؤمنین حسن رضی الله عنه و علوق حضرت فاطمه زهرا رضی الله عنهما با امام حسین رضی الله عنه پنجاه روز بود و در ولادت ایشان راسمین نام نهادند و ایشان را همان بود که چون در تاب کعبه نشسته اند از حیضین و در شش ماهه بخساره و ایشان راه می بردند و گویند حسن حسین رضی الله عنهما پیش رسول مسلم گشتی بگرفتند رسول مسلم حسن را فرمودند که بگیر حسین را حضرت فاطمه رضی الله عنها گفت یا رسول الله بزرگ را بگیر که فرمود علیه السلام فرمودند که آن یک حبیب حسین را بگیر که حسن را بگیر و مدت عمر شریف ایشان پنجاه خفت سال و پنج ماه بود و در شهادت ایشان در کربلا در روز شنبه چهارم شورش وقت نماز پیشین و بقول روز جمعه وقت نماز صبح شصت یک جزا بود و آورده اند که در شهادت امام حسین رضی الله عنه در بیت المقدس بیخ کل امام بود و گفته اند که نزاران خوان تازه یافتند و گویند و راز و زخون از آسمان ابریده و قبر ایشان در کربلا است

حضرت امام زین العابدین رضی الله عنه

عنیت ایشان ابو سعید و لقب یا ابواسمیل لقب صادق و همزمان محمد بن علی بن حسین بن علی رضی الله عنهما ایشان امام ششم اند و نام مادر ایشان فوئند بنت القاسم بن محمد بن ابی بکر الصديق رضی الله عنهما و در امام فرود اسما بنت محمد الحسن بن ابی بکر الصديق است رضی الله عنده لقب خرقه حضرت امام جعفر صادق رضی الله عنه از دو جانب است یکی از جانب حضرت امام محمد باقر حضرت امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه می رسد و دیگری از جانب فاسم بن محمد بن ابی بکر است و ایشان را از مسلمانان فاضل ایشان از اوصیای ائمه است و ولادت ایشان که بنام رسالت و لقب اولی هشتاد و سه روز و نه روز و نه روز و نام رقیع الاول بود و است و در عمر شریف ایشان شصت و هشت سال و بقول شصت

گویند که ایشان شصت و نهمین مردان بودند رسول مسلم از سید تا به فرق سرودند عمر شریف ایشان چهل و هشت سال بوده و در غایت شهادت و شهادت ایشان در یاد هم است سال پنجاه جری بود و مشهور است که ایشان را خاتون ایشان مهر بود و قبر ایشان در بیخ است

امیر المؤمنین حسین رضی الله عنه

عنیت ایشان ابو سعید و لقب شمشیر و سپه دانا حسین و هو این علی بن ابیطالب رضی الله عنهما و ایشان امام سوم و ابوالاکبر اند و ولادت ایشان در مدینه بود و روز شنبه چهارم شعبان سال چهارم از هجرت و گویند در محل ایشان شش ماه و ده روز فوج فزونی شش ماهه داشتند که ایشان حضرت کبیر بن زکریا علیه السلام و میان ولادت امیر المؤمنین حسن رضی الله عنه و علوق حضرت فاطمه زهرا رضی الله عنهما با امام حسین رضی الله عنه پنجاه روز بود و در ولادت ایشان راسمین نام نهادند و ایشان را همان بود که چون در تاب کعبه نشسته اند از حیضین و در شش ماهه بخساره و ایشان راه می بردند و گویند حسن حسین رضی الله عنهما پیش رسول مسلم گشتی بگرفتند رسول مسلم حسن را فرمودند که بگیر حسین را حضرت فاطمه رضی الله عنها گفت یا رسول الله بزرگ را بگیر که فرمود علیه السلام فرمودند که آن یک حبیب حسین را بگیر که حسن را بگیر و مدت عمر شریف ایشان پنجاه خفت سال و پنج ماه بود و در شهادت ایشان در کربلا در روز شنبه چهارم شورش وقت نماز پیشین و بقول روز جمعه وقت نماز صبح شصت یک جزا بود و آورده اند که در شهادت امام حسین رضی الله عنه در بیت المقدس بیخ کل امام بود و گفته اند که نزاران خوان تازه یافتند و گویند و راز و زخون از آسمان ابریده و قبر ایشان در کربلا است

حضرت امام زین العابدین رضی الله عنه

عنیت ایشان ابو سعید و لقب یا ابواسمیل لقب صادق و همزمان محمد بن علی بن حسین بن علی رضی الله عنهما ایشان امام ششم اند و نام مادر ایشان فوئند بنت القاسم بن محمد بن ابی بکر الصديق رضی الله عنهما و در امام فرود اسما بنت محمد الحسن بن ابی بکر الصديق است رضی الله عنده لقب خرقه حضرت امام جعفر صادق رضی الله عنه از دو جانب است یکی از جانب حضرت امام محمد باقر حضرت امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه می رسد و دیگری از جانب فاسم بن محمد بن ابی بکر است و ایشان را از مسلمانان فاضل ایشان از اوصیای ائمه است و ولادت ایشان که بنام رسالت و لقب اولی هشتاد و سه روز و نه روز و نه روز و نام رقیع الاول بود و است و در عمر شریف ایشان شصت و هشت سال و بقول شصت

برداشتند و این است که در شهادت ایشان در کربلا در روز شنبه چهارم شورش وقت نماز پیشین و بقول روز جمعه وقت نماز صبح شصت یک جزا بود و آورده اند که در شهادت امام حسین رضی الله عنه در بیت المقدس بیخ کل امام بود و گفته اند که نزاران خوان تازه یافتند و گویند و راز و زخون از آسمان ابریده و قبر ایشان در کربلا است

و نهم و شانزدهم و ام المومنین زینب زهرا و ایشان که نیک حضرت حمید را در امام موسی کامل مریود اند
 رضی الله عنه و آرد در آنکه کسی حمید خیرت نیست مگر در خواب دید که بزرگترین اهل زمین باشد و از آنجا
 پیوستی پس زود بخشند و زود بپوشد پس بر او بود که بزرگترین اهل زمین باشد و از آنجا
 رضای الله عنه و اوایت کند که گفت چون برضا حاکم شد هم بزرگتر خود نقل کل نیامود و فرود
 اشک خود آرد و تسبیح و تسلی می شنیدم در زمان آنکه بود و آید که دستها بر زمین نهاد و در سه
 بر آسمان کرد و لباس مبارکی جنبانید چنانکه کسی سخن گوید و برسانا حاجت کند و قدرت عزت
 ایشان چهل و نه سال بود و بقوسه چهل و چهارم بقول چهل و پنج بقول پنجاه سال است
 و فکات ایشان در ولایت طوس واقع شده در قره سمانه و از در و ستاق نونان در کعبه
 بست و یک نام ماه رمضان سال و وصی و پشت بچوئی گویند مامون و ولد مامون جز اوله
 ایشان را طلب داشت و پیش وی بطعمای میوه نهاده بود و در وقت آنکه در وقت
 و پنجاهم در جوان ایشان را بدید از حاجی بچست و بالیشان معانف کرد و ایشان را بنشانند
 آن خوشه آنگو را ایشان را و گوشت یا ابن رسول الله ازین آنگو خورند و بدید ایشان
 فرمودند آنگو نیکو است است گویان مامون گفت آنگو خورم خورم رضای الله عنه
 فرمودند مامون دار مامون را با آنکه در گوشت مانع چیست مگر ما استمیداری و از وسط ما
 آن خوشه را گوشت بپوشی از آنان آنگو بخور و دیگر آنگو بر رضای الله عنه داد و ایشان
 دو سه دانه خوردند و بدید افتادند و در فاسک مامون گفت کجا میروی گفت با آنجا فرمود
 و چپیزی بر سر مبارک خود پوشید به بیرون آمدند و فرمودند تا در سراسر بیندند بر فراغ
 بختند و در آنوقت امام محمد تقی رضی الله عنه فرزند ایشان از مدینه بطریق علی ارض اریک حاکم
 نزد یک پسر حاضر شد نزد رضای الله عنه ایشان را بسید مبارک خود کشید میان دو پیشانی
 ایشان را بوسیدند و بر سر خود فرودند و ایشان نیز بر سر بر سر پسر خود فرود نهادند و این
 سخنان نهان گفتند و در آنوقت رحلت نموده و قبر ایشان در قبة البرزخ در آن شهر است
 به تمبر که در سراسر حمید بن اخطب الطامی است و آن شهر به امروز مسمونه کالی است
 و همیشه هشتاد و دو

بیست و پنج سال بود و وفات ایشان نیز در مدینه بود و هر روز در شنبه از شهر شب شهر شب سال
 یکصد و چهل و نه است جبری و قبر ایشان در مدینه است و آن گنبد است که در آن امام محمد باقر
 و امام زین العابدین و امام حسن نیز آسوده اند رضی الله عنهم و در کشف الحجاب آورده اند که
 امام جعفر صادق رضی الله عنه در کوفه با سوزن خویش نشسته بودند و میگفتند میان ما بیت نبوت است
 که هر که هرگز در میان ما استنگاری یا بداند قیامت همه ما شفاعت کنند گفتند یا ابن رسول الله
 صلوات بر شفاعت ما چه حاجت است که در شفاعت ما شفاعت کنند گفتند یا ابن رسول الله
 افعال خود فرم مازم که اندر قیامت بر وی چه فرود آید

حضرت امام موسی کاظم رضی الله عنه

نیت ایشان ابرو حسن است و ابرو اویم و لقب کامل نام موسی بود ابن جعفر الصادق رضی الله
 عنه و ایشان امام هشتم نماز آنکه آنرا مشهور و ولایت ایشان با ابرو بود میان که در مدینه
 روز یکشنبه در شنبه در سال یکصد و بیست و نهم است و در ایشان ام ولد بود و در مدینه
 بر بریه نام که امام محمد باقر رضی الله عنه در پراخید و با امام جعفر صادق او را داده بودند و آنرا
 خیر ایل الا رض امام موسی بن امام جعفر رضی الله عنه نامتوفی شده است حضرت ایشان
 پنجاه و چهار سال و بقول پنجاه و پنج سال بوده و وفات ایشان در مدینه ششم و پنجاه و هشت
 و بقوسه در نصف رجب سال یکصد و هشتاد و شصت و جبری در حسن مامون الرشید جز اوله
 واقع شد و در شنبه ایشان در بغداد است در مقبره که مشهور است بقبر راه کربلا

امام موسی علی رضا رضی الله عنه

نیت ایشان ابرو حسن است چون پیر و از امام موسی کاظم رضی الله عنه آنکه فرموده
 و بر اعطاک و در کعبه خود و لقب رضا است نام علی و مامون بن موسی بن جعفر رضی الله عنه
 و ایشان امام هشتم نمود ولایت ایشان با بریه بود و در شنبه نیا در کربلا در پنج اواخر
 در سال یکصد و پنجاه و شصت جبری بود و وفات در ایشان حضرت امام جعفر صادق رضی الله عنه
 پنج سال و بقوسه ششم شوال و بقوسه ششم و بقول ششم در سال یکصد و هشتاد و شصت
 در سال یکصد و پنجاه و شصت جبری بود و در ایشان ام ولد بود و آنکه مشهور است در مدینه

اختلاف آواز و شوآنها تهنیتی کسی را از استیسی شنود و در کس سخن وی هر وقت که باری صلی الله علیه و آله و سلم در آنجا آمد همه فرغانه شاموش گشته بندگی همچون بیرون شدنی آواز شوآنها کار بود

سفینه الاولیا حضرت امام محمد تقی رضی الله عنه

حضرت امام محمد تقی رضی الله عنه

حضرت امام محمد تقی رضی الله عنه

حضرت امام محمد تقی رضی الله عنه

نیاورد از آن است که تقیہ تحریریه بر آید هر کس از ایشان را حالات و مقامات عالی بود چه چنان
تفصیل آن در بعضی کتب مندرج است و سلسله آنرا شرح بجا بیاوریم از ایشان بیرون که
بجست اختصاصی از آن شبت گردانید و از آنکه اثنا عشری از ایشان بزرگ و فرزندان آنرا بزرگ
تخلّف رسول الله صلعم بیاورد است و رضای سرور کائنات علم و حکمت خویش را در دو عالم
و محبت اهل بیت باقی گذاشت و افضلیت و کمال و ولایت و کرامت اهل بیت را مندرج
تقرن در دلی اگر چه ایشان بزرگتر است و کمال اختصاصا شتمانیان بزرگتر از اهل فضیلت کمال
از اهل بیت بسیار بوده اند چه در طبقات اهل اثنا عشر چه در آثار ایشان

حضرت سلمان فارسی رضی الله عنه

نسبت ایشان ابو عبد الله است و ایشان از همان بن اسلام میباشند که از اهل بیار و غیر مسلم
ایشان فرمودند که سلمان جبل سا اهل بیعت نبی اهلان از اهل بیت است و انساب ایشان
در علم اهل بصیرت است یعنی از غیر وفات ایشان بدان بود و در رساله سی و سه
و در عزت حضرت ایشان بقول یک هزار و پانصد و هفتصد و پنجاه و هفت و در
و پنجاه سال است و این قول صحیح است

حضرت اویس قرنی رضی الله عنه

نام شریف ایشان اویس است از اهل نجد بوده اند قرن قبل از است که ایشان منسوب
بودن آنحضرت رسول صلعم ایشان را از غیر تابعین ستایش فرمودند و ایشان در زمان پیغمبر
علیه السلام بوده اند که سبب ملازمت آنرا صلعم میباشند که سبب خدمت او
بیرگی که داشتند و دیگر از اهل غلبه حال و ایشان شترانی کرده و از آنرا نفعات خود و اله
صرف میفرمودند و بجهت موافقت آنرا صلعم در جنگ و ندان مبارک شمشیر شده بود چون علوم
نمود که ام و ندان شمشیر شده و زمانهای خود را تا شکست خوردند چون پیغمبر است
کرده بودند که خرقه را بلبس رسانیدند که گویند که است مراد حاکمان امیر المؤمنین عمر را
خلافت یا امیر المؤمنین علی رضی الله عنهما فرمودند که سبب کرامت او امیر المؤمنین عمر را
و حاجت است نمودند که گویند که در معانی ایشان حق قال بعد از وی گویند که امیر المؤمنین
توسعه بود

که در عجب بسیار اند که گویند از آن داشت از است پیغمبر که کفایت و وفات ایشان در
توسعه بود و در بعضی کتب مندرج است که در آنجا که از آنرا وقت نمودند و وی خواستند
بجست اختصاصی از آن شبت گردانید و از آنکه اثنا عشری از ایشان بزرگ و فرزندان آنرا بزرگ
تخلّف رسول الله صلعم بیاورد است و رضای سرور کائنات علم و حکمت خویش را در دو عالم
و محبت اهل بیت باقی گذاشت و افضلیت و کمال و ولایت و کرامت اهل بیت را مندرج
تقرن در دلی اگر چه ایشان بزرگتر است و کمال اختصاصا شتمانیان بزرگتر از اهل فضیلت کمال
از اهل بیت بسیار بوده اند چه در طبقات اهل اثنا عشر چه در آثار ایشان

حضرت حسن بصری رحمه الله

نسبت ایشان ابو عبد الله است و ایشان که هر فرزند او در حدیث است و در حدیث
و از آنجا که نامین اندام امیر المؤمنین عمر را با صد و سی و سه از اهل بیار و غیر مسلم
از اهل بیت است و در رساله سی و سه و در رساله سی و سه و در رساله سی و سه
و در عزت حضرت ایشان بقول یک هزار و پانصد و هفتصد و پنجاه و هفت و در
و پنجاه سال است و این قول صحیح است

قاسم بن محمد بن ابی بکر الصدیق رضی الله عنه

از کبار تابعین اند و یکی از افضلاست که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
نسبت ایشان از کبار تابعین است که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
و در عزت حضرت ایشان بقول یک هزار و پانصد و هفتصد و پنجاه و هفت و در
و پنجاه سال است و این قول صحیح است

حضرت شاه سعید الطاهر شیخ جنید بغدادی رحمه الله

کعبیت ایشان ابو القاسم است لقب سعید الطاهر و تخلص الاملا و تواریری و زجاج و خزان
 و قاری و بی و زجاج از آن گویند که پدر ایشان محمود جنید باشد که کعبه فرقی و الدیله الطاهر
 از نامانند و در و مولود و شاه سعید الطاهر بنده او بود و در سب سفیان ثوری داشتند
 مرید کامل و خراز شاه شیخ سقلی اندر شیخ کابا و طلوع مساوات و از آن بحر حقائق
 و اسرار سلطانه و لطیف بیشرای اهل تحقیق گفتند که زمان او تا همان روز انکه مساوات
 این قوم بود و اندر با عارفان حاسی محمد قصاب محبت داشتند و در مع و ابوالحسن فرس
 و کعبلی و خراز و غیره و در شیخ جمیع سلسله نسبت با ایشان در کعبه کنند و مشایخ ایشان را
 جنید بن خازند و از این جهت ایشان را سعید الطاهر و امام گویند و سخن ایشان در طریقت است
 و کعبلی از مشایخ متقدمین و در آخرین بظا هر و باطن ایشان گفتند خواست ناطق قبول جمله بود
 و بنا بر طریقت ایشان بر جموع است ثانی محمود که صاحب کشف کجوب تبصیر بیان کرده اند
 در سراسری سقلی پسندند که جمیع مریدان او بر اینند از پیوسته باشد بظان این
 ظاهر است جنید را در بیوقوف و طریقت است خلیفه این را در و در گفت ای بی ادب و بی گفت
 سن بی ادب باشم که نیم روز با جنید صحبت داشتند با شاذان بی اولی او بی نیاید و شیخ ابو جعفر را و
 گفتند اندر آن وقت هر دو بودی بصورت جنید بودی گویند که حضرت جنید سی سال نال داشتند
 که در ده برای استادی و صاحب انگشتی پس هم بدان و در زمان او در کعبه بودی میفرمودند
 خدای تعالی سی سال بزبان جنید با جنید سخن گفت و جنید در میان نه خلق را خبر فرمودند
 که یک روز در شاه بود گفت ای دلدار ده ساله شنیدم که با جنید اول بدان بود و با کبابا
 و از پنجاه تا با غیر آنانی نقل است که یکی از بزرگان رسول صلوات الله علیه و آله و سلم
 حاضر فی فتوی در آمد و در صلوات سلم فرمود که جنید فتوی ده گفت یا رسول الله ترا حاضری
 فتوی بگیر می چون بمن فرمودند که چند را که انبیا را خبر است خود سباب بود و با جنید
 سباب است حضرت شیخ سماع و صدر هر گز نمی فرمودند و باطن و باطن شرح شریف
 آراسه بود و نقل است که در سب سخن میگفتند مریدان سب هیز و او را از انان کعبه

دعای تمیز کرد گفتند انک و جلالت چه را میکنند فرمودند که قائل بود که تا آنجا بر سب و
 بکیر مگویند بر در امر رضاشی الله عنده و در سب مردم از دو کام کردند و بکیر مگویند
 قدس سره گفتند بیار شند سری سقلی گفت مرا و بکنید که گفتند پیش از آنکه کعبه
 پیران مرابصه کرده که بخیر از او بنیاید و در سب برهنه چنانکه آمده بود و الامم و در تجرید
 که داشتند صاحب کشف الحجب گفته اند که معروف است و در سب لیسبا است و از
 فنون علم مقتداست قوم بوده است و حضرت شیخ معروف فرمودند علامت جوار خود را
 شد چه بود که وفاسه بخلاف دیگر استایش همچو در دیگر اصطلاح بی سوال و وفات ایشان
 و در سب سال دو صد هجری بود و در سب در رضاد است بر عاگردان و زیارت با رضاد
 حجب است هر که دعا کند سب شاد شود

حضرت شیخ سقلی سقلی قلس سره

کعبیت ایشان ابوالحسن است و در سب حضرت شیخ معروف ثوری و مقتداست زمان و کشف
 و امام اهل تصرف و در اصناف علم کامل بوده اند ایشان فرمودند در آنست که در سب
 سخن مشغول باشد و خرید و فروخت نماید یک خطه از الله تعالی غافل نباشد و نیز فر
 قوی ترین تو تا آنست که نفس خود غالب آلی و فرمودند ابوبکر عیان دل است و فر
 هر که حاجت یازد اب نفس غلبش زاهد غیر عا جز بود و فرمودند که هیچ چیز است که
 نگیرد و در دل اگر در آن چیز دیگر بود خوف خالص در عا بخداست و در کعبه سب
 از خداست و افسر بخدای و فرمودند اندر خلق آنست که خلق را از سجای وی فرمودند که
 چند بار در آئینه می نگردیم آنکه سب او از شوی گستاخ و در سب سپاس شده باشد با سب
 شیخ جنید فرمودند که انگلس را در عبادت کامل از سقلی سقلی ندیدم که در خود کعبه است
 که نیست که بگوید بر زمین نه سنا و مگر در سب سقلی سقلی خالص است خالص است خالص است
 مرا و سقلی کون فرمود ای جنید مشغول مشغول سب سب سب خالص است خالص است خالص است
 اگر کسی سب سقلی با سب صحبت نماید او شتم وفات ایشان با در سب سب سب سب سب سب
 سال در صد و پنجاه هجری بود و در سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب

و بر آنجا بنده فرو نمودند اگر در دیگر تفرقه نمی ترا می جوگر که از پس ایشان از بس سخن شنود آن
 جوان خور را نگاه میداشت حالت بجای رسید که ملاقاتش نماند پاک شد چون رفتند او را بود
 در میان خلق خاکسترو شد و دل او است که بر بخورد و روزی از روی او و خسته بود و دیدند رفتند
 و پاسه و زنده با بود و سید نمودم از این سوال کرد که گفتند هزار مرتبه بروی او که او را که خود
 بود و است و چنان آن کار را که حال را سانشید که در سر آن کار که نقل است که مجلس حضرت
 شیخ بیکبر خواست و گفت دل که آمد وقت نوشش بود و فرمودند آنوقت که او در دل بود
 و هم حضرت شیخ همین نشد که در نماز و دلش میزد و زین صورت و هفت نمودند که در
 نشاءت خدایا بر هر که خداوند فرمودند و اندک وقت چون فوت نشود از آن که نتوان
 هیچ چیز جز تر از آن وقت نیست و فرمودند از جو آنوقت است که با خویش خلق
 میونی و هر چه در بی بود و فرمودند خلق چهار چیز است سخاوت و آلفت و قیامت و شفقت
 شفقت است که ابلیح ایشان در بی آنچه طلب میکند و در وقت برایشان بنوی که ایشان را
 آن نماز و در سخن گوئی که ایشان نماز از حضرت شیخ پرسیدند که محبت با کور ایم خود
 بلکه هر تنگویی که با تو کرده باشی بروی از او بخش بود پسید غایب هر چه است فاضل تر
 از کسی است که فرمودند که سستی بر کسی است که سستی خود کند اما از آن که ساسان آواز
 بود پسید بنده را که بخندند که سستی فرمودند و دنیا را ترک گیری باقی و خلافت کردی که
 بنیستی نقل است که فرمودند بنیستی بنماز نشود بود هم هر چند که در نفس من مرا و یک
 موافقت نمیکند و هیچ فکر که از آنست که در دل تنگ شد هم تمام از خانه بیرون که چون
 در یک شاد هم جسته و دیدم خود را در یک نیم بپایه و در هر سراسر که شکستید چون مرا بود
 گفت تا زمین روان در نظر بود که در وقت که از بنی سراسر گفتی آنی مسایر
 جواب بود چگونه در نفس که بر تو زور او را در اوئی کرد و در گفتیم آنست که چون خلافت
 بود است خود کسند و در او را اوئی اوگر در چون این گفتیم که بر میان بروی گفت ای
 نفس صیغ بهین بار از من همون جواب نشدیدی اکنون از این پیش نشد خبر خواست و فرقت
 من نداشتیم که از آنجا آمد و بجا رفت و وفات ایشان روز نشد خبر نسبت و فرقت در بیجا

سال دو صد و نود و نوبت هجری بوده در تاریخ آسمی دو صد و نود و نوبت نوشتند و باقی
 دو صد و نود و نود و مقرر اول مع است که بنده چون وفات ایشان نزدیک بود
 شیخ گفتند و باگشت عقدت گفتند چار انگشت مصلحت شد و انگشت سیم را و انگشت
 که گفتند اسم الله الرحمن الرحیم و چشم پوشید و هر چه حق است در چون مشال بود
 غسل خواست که آب چشم ایشان را نماند آنکه از او داد که دست از او دید و دست او
 بد که چشمی که نام باب شد و جز بیضا که انگشت خواست که انگشت که عقد بود
 انگشت یا آواز که انگشت که نام باب شد است جز بزندان که انگشت او را در
 که گفت که کوتره سفید بر جنازه نشد هر چند که آنرا می زانند و فرزند آن آواز او که
 خود را در امر خانبه که جنگ من بسیار عشق بر گوشه این جنازه و در خنده او را روز
 قالب جنید نفسی که در میان است که اگر خوفی شامه بودی کا لید او چون باز سفید و روز
 با پا پر سینه و قریب ایشان در دنیا است

حضرت شیخ ابوبکر شیبلی قدس الله سره

کنیت ایشان ابوبکر است و نام پدرش زبور بن یونس و لقبش ولع بن محب هر پدر خاص
 شیخ بنیادند و در خرد از ایشان دارند چنانچه شیخ میفرمودند که هر قریه را تا سجد است
 در آن قوم شیبلی است و ماکن الذریب بود و مذکور است اصل ایشان از موضع شیبلی خراسان
 و در طبقات سلمی مذکور است که خراسان را از اصل بغدادی الولد و المنتشا اند و بقولی مولد
 ایشان سامره و اصل از سر و شنبه که از اول فرزند خاندان است بوده و در ابتدا عالمی
 ظن بود و اندوه خاتم ایشان در شب جمعه نسبت و هفت ماه نوزی هر سال سه صد
 می و چهارم هجری بود و مدت عمر ایشان شصت و هشت سال و قبر در بغداد است و در
 نوشته است که هر چه یونس آورده اند و او را خراسان حضرت شیخ شیبلی متصل انگشت کردی
 و گفته اند از او شنبه زبان نیاید و نومی بنا بر آن مشایخ وقت را ایشان ایشان گمانا شد
 در حال علم بر خطاسته اندازد آنکه یوسف و جلال شان داشتند و یکس جزات از مال
 بر وجه حال خوار گشتی کرد و نومی جوانی که مجلس ایشان رسید و مقبره شیبلی از دست داده

سینه اولیا
 در این کتاب است که در وقت وفات ایشان روز نشد خبر نسبت و فرقت در بیجا
 من نداشتیم که از آنجا آمد و بجا رفت و وفات ایشان روز نشد خبر نسبت و فرقت در بیجا
 نفس صیغ بهین بار از من همون جواب نشدیدی اکنون از این پیش نشد خبر خواست و فرقت
 سال دو صد و نود و نوبت هجری بوده در تاریخ آسمی دو صد و نود و نوبت نوشتند و باقی
 دو صد و نود و نود و مقرر اول مع است که بنده چون وفات ایشان نزدیک بود
 شیخ گفتند و باگشت عقدت گفتند چار انگشت مصلحت شد و انگشت سیم را و انگشت
 که گفتند اسم الله الرحمن الرحیم و چشم پوشید و هر چه حق است در چون مشال بود
 غسل خواست که آب چشم ایشان را نماند آنکه از او داد که دست از او دید و دست او
 بد که چشمی که نام باب شد و جز بیضا که انگشت خواست که انگشت که عقد بود
 انگشت یا آواز که انگشت که نام باب شد است جز بزندان که انگشت او را در
 که گفت که کوتره سفید بر جنازه نشد هر چند که آنرا می زانند و فرزند آن آواز او که
 خود را در امر خانبه که جنگ من بسیار عشق بر گوشه این جنازه و در خنده او را روز
 قالب جنید نفسی که در میان است که اگر خوفی شامه بودی کا لید او چون باز سفید و روز
 با پا پر سینه و قریب ایشان در دنیا است

در میان آن در شام بود که آن حال شبلی رومی فخری نمود شیخ شبلی گفتند در کوشش کوشش
 و سالیان در شام شاد شد و فریاد کرد و خوانده شد پس اجابت کرد پس صحبت آن آهنگ بر میان آن
 و عوی گشتند و ایشانرا منور در داشتند نقل است که حضرت شیخ یوسفیند که اکرام اکرامین کبود
 فرمودند آن بود که وقتی گناه کسی را آمرزیده باشد هرگز کسی را آن گناه عذاب نکند گناه است
 کسین فلان دوست و دینده خود را با ما میزنیم

شیخ عبد الواحد میثمی قدس الله سره

کسیت ایشان ابو الفضل است در نام پدر ایشان محمد المیزین حرث بن سنان بزرگان این طایفه
 علیه واکل میدان حضرت شیخ ابو شبلی اند قدس الله تقی لاسره و وفات ایشان در جمادی الاخر
 سال چهار صد و هشت و بیست و پنج هجری بوده و قبر ایشان در مقبره حضرت امام جبل است در کوه

شیخ ابو الفرح طوسوی قدس الله سره نام یوسف

اصل ایشان از طوس است مرتب شیخ عبد الواحد میثمی اند و قد و ه و لیا سے زمان و زبده
 شاخ جهان و صاحب مقامات بلند و کرامات ارجمند بوده اند

حضرت شیخ ابوالحسن ابی بکری قدس سره

نام ایشان علی بن محمد بن جعفر القزازی الحکامی است مرتب شیخ ابوالفرح طوسوی اند و بزرگان
 شاخ وقت و قضا را اهل زمان و صاحب خوارق و کرامات بوده اند و وفات ایشان
 در محرم سال چهار صد و هشتاد و شش واقع شده

حضرت شیخ ابوسعید مبارک قدس سره

نام ایشان مبارک بن علی بن حسین الخزومی است سلطان الاولیای و پسران اقا تقی قدس سره
 عارفان و قیاسا ساکنان بر طریقت و اقیق اسرار حقیقت جامع علوم ظاهر و باطن و صحبت دار
 حضرت علیه السلام و مشایخ الذریعه در مرتب شیخ ابوالحسن ابی بکری و پسر فرزند حضرت زبانی
 محبوب سبحانی شاه عمی الدین عبد القادر جیلانی اند و رضی الله عنهما از حضرت خورشید نقبین
 منقول است که در ابتدا های حال با خدا ای تقالی عهد کرده بود که نخواستم تا نخواستن از دنیا شام
 تا نشانانند چون اجل روز نگذشت شخصی آمد و قدری طعام گنج داشت و بوقت نزدیک بود گشت

گفت ای بر طریقت حقیقت این عالم را موجب هدایت گشت که در دوزخ و دوزخین طایفه
 اندر است که بر نفس را خشنود و اتفاق و نفس آن خوشنود لفظ الله افضل است
 تا لفظ بکلام الله چه که تو انبوی که در نفسی و کیشش از لفظ الله منقطع شود و جوانی
 رسید علی بن زبانی و عی بن زبانی بهترین بهترین است و در کوه که از برای لفظی خیر است و من و من
 نمی بینم که گویم جوان گفت ای علی بن زبانی من در چشمه رود دند که درین طریق مشا عبت صد
 کرده ام رضی الله عنده چنانچه گویند که رسول صلعم صحبت غذا مسرتیه اصحاب را بداند
 اموال امری نمودند و صدیق رضی الله عنده و هر مرتبه جمیع اموال خود را در راه حق
 رسول صلعم در هر بار می پسیدند که چنانچه شتی برای عیال خود صدیق رضی الله عنده
 اولی گفت اولاد من از دوزخ حال بیرون نیست مصالح اندک احوال اندک حق بقالی بدو
 صلاح را ضایع نخواهد گذاشت و اگر احوال اندک را با ایشان چه کار دور مرتبه و دو گم گفت

گذاشتم برای ایشان سوره و اقره که بعد از مغرب بخوانند و در مرتبه صدوم گفت عم

رضی الله عنده اگر روزی بر او یکصد گفت تا آنکه در روز قیامت بود و در این روز عمال دار

بود و بگویم رضی الله عنده غیر عرضی از غیر صدق اموال خود را داد و صدیق رضی الله عنده

تمام را چنانچه گویند که آن حضرت صلعم در آن روز چه حال را به صورتی بود که گویند خزا

پوشیده بود چون از سبب آن رسیدند گفت ای رسول الله صلعم امر تو جمع مالک را بنا بر است

ابو که صدیق است خزا پوشیدند تا گمان و دیدند که ابو که رضی الله عنده پیدا شده و با صدیق

پوشیده بود برای که کند و دستمالی در پیش بر سر او داشته می آید و در آن

غیر از این در سبب صدیق چیز است خود صلعم پس صدق با ابو که برای عیال چنانچه شتی

درین بار که مرتبه آخر بود و گفت الله عز و جل گفت ای علی بن زبانی حضرت شیخ گفتند

ای جوان و جهای خوب گفتند ما است اولیس حالی است بهتر از این بگویم فرمود

که اکتفا بر این طریق بوجب امر الهی است که در قرآن مجید آمده قل الله ثم من جهی ففهم

می بیند یعنی گواهی محمد الله بس گنار آنا را در شغل آنرا که بازی می کرد و با شند

جوان گفت جمعی بنی بس است بس است بکن و نرسه بر دوزخ جان بد او

روزی باد تمام مجلس شیخ نشسته بود و چون بر خاسته تیریزان نشسته شیخ حجاب و سینه خود را
 این اجنبی را قدمی است که در وقت آمدن گردان همه او را با خود خواهد بود و هر کس که بینه او را نشوید و آنگاه که بگوید
 قدمی بزم علی رقیبه کل ولی الله بر آید از آنکه بگوید همه او را گردان نهند و فاجات شیخ حجاب
 در راه رمضان با ائمه بیست و پنج نفری است

حضرت خورشید قلهقین شاه جمعی الدین سید عبد القادر حسینی استثنی رضی الله عنهما
 استثنایین شاه شایخ اندر طریقت و امام المومنین حضرت و بحسب ربالی ابو محمد است تمام طریقت
 آن پیر زاندر سرور عارفان گمانه شرف زیاد و فرخنده با قطب محمد ابی عبد القادر و در هوای بلبل صالح
 مسووس علی دوست است ابی عبد الله بن کبیر نا دوین محمد بن داوود بن موسی الجون بن جلیل
 محض آن حسن شمس بن حسن بن علی رضی رضی الله عنهما و در عبد الله محض فاطمه بنت حسین
 محض حسن شمس بن حسن بن علی رضی رضی الله عنهما و در عبد الله محض فاطمه بنت حسین
 بن علی رضی رضی الله عنهما و دیگر آنکه در والده ما جد ما حضرت زینب بنت علی بود و ائمه لقب
 محی الدین است سبب لقب حضرت محی الدین آنست که فرموده اند و در جمعا از این سیاحت
 با بنده امی آدم ناگاه به جاری نبخت ابدان متیز الدون که در شتر را گفت السلام علیک یا علی
 جواب سلام از او گفتم زود یک من آنی زود یک او فرم گفت مرا بشارت او را بشارت فرمود
 از او شده و صورت او خوب گشت و رنگ او صاف گردید از او فرمود که گفتم مرا می شناسی گفتم
 گفت من بزرگوارترین شریف شدم بود و چنانکه در چندی مراد خدای تعالی بفرموده که او را بنید است
 محی الدین او را که از شتر که همه جامع فرم شخصی نظمین پیش پای من نهاد و گفتم یا شیخ محی الدین چون
 نماز گذار و در طریقت از هر طرف بر من هجوم کرد و فرمودست و پای ای بوسید و می گفتند یا محی الدین
 و لقب آنحضرت در آسان از اشتهاب است چنانکه فرموده شعور انابلی الا فرخ ملا و در و در طریقت
 فرقی اعلیای از اشتهاب بد و خورشید نقشبند میگویی که هر وقت آنحضرت بر من و انس بود و چنانچه
 او میماند و یکسری آن خورشید حاضری شده بود اسلام می آورد و در وقت اسباب می گفتند و در اوقات
 چنانکه بزرگوارترین صفت و مجلس حاضر میگشتند و اسلام می آورد و در وقت اسباب می گفتند و در اوقات
 و آنحضرت نیز فرمودند که در انس را شایخ است و در ملک است و در ملک است و در ملک است

موسی

آنکه سگی بالای طعم افند گفتمم و الله از محمدی که با خدای خود بر سر برگردم ناگاه از اهلین خود
 آوردی شنیدم که کسی با او از بندگی گفت ای شیخ حضرت شیخ ابوسعید غزوی بر من بگفت
 آن آواز شنیدم بگفت محمد القادر این چیست گفتم این اضطراب نفس است
 اما در وقت از خود است در دنیا بود خداوند خود گفت بخاتم ابیایا و برت من گفتم
 خوابم فرست ناگاه ابی العباس خضر علیه السلام مرا بگفت بر خیز که پیش ابوسعید و در نشستم
 دیدم که ابوسعید بر در خانه ایستاده است از آنکه بر او آمده و طعمای کبیر بود و بود و بود
 ترا نشستم پس خود که خضر را نیز با کسی گفت که بر او آمده و طعمای کبیر بود و بود و بود
 در دو بان من می نماز تا سیر ششم و بعد از آن مرا خرقه پوشید و محبت او را لازم گرفتم
 بنامی مدرسه سبب الانج که حضرت خورشید قلهقین است ایشان کرد و اندر در رحمت حضرت
 خورشید عظم داد و بود و چنانچه تریبها که حضرت عظم در جهان مدرسه است و فاجات حضرت
 شیخ ابوسعید الخزومی در سنه با ائمه و سید زید و غیره

حضرت شیخ حجاب و ابیاس قدوس

نسبت ایشان ابو عبد الله است و نام نام دین مسلم و ابیاس و در شب فروش را گویند
 همه محبت حضرت خورشید قلهقین شیخ عبد القادر رضی الله عنهما در شایخ که با عارف اسرار و
 مقتدرای وقت و صاحب کرامات عالی بود و از او با وجود آنکه ای متوق قالی علم لدنی را
 با ایشان کرامت فرموده بود و در و از او در هر یک کمال داشتند بهتر و در هر یک شیخ حجاب
 محلی اندر عین نقل است که روزی شیخ حجاب فرموده او از او در هر یک کرامت و در هر یک
 ایشان را از آنکه در اجابت ایشان از خدای تعالی بخواهم و هر که از ایشان بگفتن بی نیاز
 در هر وقت بگفتند از آن که در فرقی قوی بود و از انجمن بر من بر تادیر و در گناه نام
 حضرت شیخ عبد القادر رضی الله عنهما در آنجا حاضر بود و گفتند اگر من بماند تا تالی را از من بی
 از روزی است که من در آن سن تا قیام قیامت بی تو نبینم و من بومین همان ایشان را
 شیخ ما گفت که در حق سجده نشانی مرا مشاهده نمود و انچه از او خداوند خود خواست حق تعالی
 قبول کرد و نقل است حضرت عظم حجاب بود و در وقت محبت حضرت شیخ حجاب و در وقت

بزرگ

عبدالله بن داوی رحمه الله گفته اند که حاجز و داشت تا نام شازده سال بالای نام برآمده بود
 خانه شد بخدمت حضرت خورشید ثقلین فرستاد آن فقید را گفت فرمودند ایش در راه کرخ
 کوه ایست ازینجا بروید و بر زمین راه که پیش رویش کشیدند و از راه گوی سلطه علی بن ابی طالب
 و در آن زمین چون شمشیر تابک شود بطرف الف جمن بر تو خیزند گذارند حضرت بصورتی چون
 دو وقت سخن باورش ای ایشان باشکوه زیاده و از تو پرسید گوی شیخ عبدالقادر در راه تو فرستادند
 و تفسیر از تو بگوئی راوی گوید چنان کردیم چنان که در حدیث آمده است که گفتند که
 یکی تکیه داشت که نزد یک دامنه آید تا که بارش از ایشان براسی سواد را با جمل از زمین بیا
 و مقابل در راه با دست او برسد که حاجت تو چیست گفت ترا تو فرستاده است و در حال
 را سب فرود آمد زمین برسد و در آن درختی است و گفت چرا فرستاده است و در حال
 شدن و حضرت با گفت فرمودت آن دیو که درخت را برده بود و حاجت تو در حال آن دیو را با درخت
 حاجت کرد که گفتند از دیوان همین است آن دیو را گفت ترا چه حاجت شد که این درخت را از کا
 خورش بودی گفت مرا خوش آمد و در دل من حاجت که در نزد آن درخت رویند و درخت را بر
 گفتند مثل تو زبان بر ده که شیخ را ندیم گفت با چکوه مطیع و باشکوه چون او از خانه بیرون
 اقسامی عالم نظر میکنند از هیبت او در فرار میشوند چون حق کتاسه اقامت قطع کند
 او را نکند میگردد و در جین و انس و جن و اجنه را بجهت آن گویند که اصل آن حضرت قاضی
 از ولایت جیل است و ولایت اسماوت آن نیز در آنجا واقع شده و در آن ملک است
 و برای طبرستان که آنرا جیلان و گیلان گویند نیز گویند و بعضی گفته اند جیل عمومی است
 برکنار و دیگر که در راه ازینجا او لطوف و واسطه نیز موضعی است قبل نام نزدیک دوان
 بحسب نسبت این دو موضع همگی گیلانی و جیلانی میگویند اما جمع آنرا نسبت آنحضرت
 مابین دو موضع کرده اند صاحب روایت الفوار که از راه کبر وقت بودند و قول ایشان
 سناست نوشته اند که قول آنها غلط است و گفته اند میتا نموده اند که آنحضرت درین موضع
 چند روز اقامت نموده باشند چنانچه در بعضی اخبار آمده است و درین موضع
 دو صاحب جمع بلدان آنحضرت را بوضع بشیخه که از مضامین ولایت گیلان است نسبت کرده اند

نسبت اراوت آنحضرت با آنکه تریب حضرت خورشید ثقلین بر اسطه از روحانیت حضرت رسالت
 هانا همگی مسلم است و بر طرف آنحضرت شیخ ابوسعید خدری و دانش ابو سعید ساسی که با او تریب
 مذکور است در نسبت فرقی نیست و سوره کفری رسیده حضرت امام رضا رضی الله عنده برسد و از آنجا
 از آبی که از حضرت گذارند برسد امام مسلم برسد و پیغمبت آنحضرت شیخ طاهر با اس آمد
 عهد اظهر با حضرت علیه السلام بسیار صحبت داشتند و امیر مومنانی که بود و امیر مومنانی که
 نهیب امام شافعی و امام احمد بن حنبل رسیدند و شیخ ائمه اهل بیت علیهم السلام حضرت عفت م
 بزیارت تریب امام احمد بن حنبل رفتند پس دیدیم که امام از قبر خود بیرون آمد آنحضرت را که زائر
 گرفت و گفت ای شیخ عبدالقادر محاسب من بخود علم شریعت و طهارت و حکم و علم طریقت
 کثیبت و والده که در منزلت آنحضرت امیر الخواریب و نام آنحضرت بحیا فاطمه بنت علی بن ابی طالب
 صومعی است که از کسب رشتار شیخ گیلان و مقدرب اسه اولیای زمان و استیجاب آنحضرت است بوده
 حضرت مواتا حمید الرحمن جامی نوشته اند که شیخ عبدالقادر صومعی از روستا زاد بود و در ولایت
 احوال عالی و کرامات ظاهر بود و در تفکیک و تفسیر شدی حق سبحان تعالی از براس
 وی زود اشتنا کم شدیدی و هر چه خواستی ضمای قتالی چنان کردی و بر هر چیز که پیش از تو قرع
 آن خبر کردی چنان واقع شدی و والده ماجده حضرت خورشید ثقلین را ابراه و از فرزندانی
 صالح شیخ عبدالرزاق و حضرت خورشید ثقلین فرمودند و قتی که خورشید ثقلین از مصلحت نیت
 پدید بریم لطیف مار حلول نمودند و والده که در نظر ایشان در سن حضرت سالی که زمان بیان
 بوده اند و این کرامات آنحضرت است و والده آنحضرت از کسب ارسا عارفانست صاحب
 و اصلاوت و صاحب کاشفات بود و آمده است اسماوت حضرت عظمی در جیلان اولان
 او در همان سال چهار صد و هشتاد و هفتاد و هشتاد و یک هجری که در والده آنحضرت نشسته بودند
 که چنان فرزندم عبدالقادر متولد شد هرگز راه رمضان روزی که پستان کفری و شمشیر نمودند
 کیسار طال بر همان کجبت ابر پیشیده شده بود و مردم از من پسندیدند گفتند فرزندم روز
 شیر خورده است آنرا معلوم شد که آنروز از ماه رمضان بوده است و آنحضرت نشسته بودند
 که در احوال جوانی چون چشم خواب گرم شدی آوازی می شنیدیم که ای عبدالقادر زائر براسه

غراب نیا فرمود چون بکسب رسیدم آردا را گوی شنبه یکم گوی گفتند خبر خیریه و صدای
 خدای را و آنحضرت به شوره سار بودند از عیالان بهیجا آمدند و در سال چهارصد و هشتاد و هشت
 بهیجا رسیدند و تحصیل علوم شریفه را از آنجا ازین بوقت و عاریت و دیگر
 علوم دینی و دنیا را تا آنکه بر اقران خود خالق شده اند از همه دست برداشته و در زمین سفر
 اول شخصت کس از قطع الطریق بر دست آنحضرت تو بگردید و مرید شد و در سال پنجم
 ولایت و یک نفر بود و پیغمبر صلعم و حضرت علی کرم الله وجهه آداب دکان مبارک در کعبه
 آنحضرت از او آشنایان بر زمین بر آمد مجلس و عطا نمود تا سال هجدهم و در آن
 وقت و عظمی فرموده مذکور ای اهل آسمان از زمین بیایید و بشنویید سخن مرا از انس چیزی بیاید
 که نایب و وارث پیغمبر صلعم در زمین مجلس عطا عطا میشود و حق تعالی بر دل آن
 سخن بکنند و تزیین و تکریم و مجلسی شد از آن کلام شریفه استقامت و وجود و زود
 آنحضرت را می نوشتند و هرگاه مجلسی شد از آن کلام شریفه استقامت و وجود و زود
 در آن مجلس می فرمودند شیخ ابو سعید قلیبی رحمه الله گفته اند که در مجلس شیخ عبد القادر بار
 پیغمبر صلعم و پیغمبران و دیگر اصوات اولیاء علیهم السلام و اهل و اهله را مصحف مشافیه میکرد
 کتاب خلیفه الانبیین و ترویج انجیل شریفه است آنحضرت علیه مبارک آنحضرت را در کسب
 معتبره بنشینان نشاندند کثیف البدن میان اهل عربین اندر کشته و در پیشانی گشودم گون
 پیوسته تا بروا و از آنحضرت بلند بود و لباس از طریق علمای اهل پیشینه و نگارای طلیسان
 و گاهای جامه در بر میکردند که قیمت یک گران و بیار بود یک صبه زیاده و بیار بود
 که بی پریشانی تا می پوشیدند و نمونده و خونی خوراندند و نیکی و گویا بیار بود کسی بود که قیمت
 آنحضرت می آورد قبول می نمودند اما اخیر از سالین و دهان آنکه بجا خزان مجلس شریفه فرمودند
 روزی امام سجده الله علیه و آله از آنحضرت است آنحضرت آمد و در پیشانی نهاد فرمودند
 حاجت نیست اصلاح بسیار نمود آنحضرت یک پاره در دست راست و یک پاره در دست چپ
 برداشته با هم نشینیدند از آن خون روان شد فرمودند ای ابوالفضل خدای شرف زاری
 که در نماز سرورم بخوری و بر خود گرد و بکنی و بدان با من برابری شوی در حال طلیف

پیوسته

بهوش شد فرمودند حضرت محمود اگر حرم است اقبال او به پیغمبر صلعم نمودی سگ از شتر آران
 تا خانه او برشته و حضرت خوت عظم گران بکجا نسیج کی از خانه او صاحب حشمتی بر فرستد آمد
 و بر لباس آرا نماند نشاندند و بکسب ایشان تعلیم فرمودند و چون طلیف بجا آنحضرت آری
 اندر و آن فرشته و باری آمد تا تاشیام از برای او نشاندند و شکم جلیقه سبب از برای خورد
 و طلیف دست می بوسید و با آداب می نشست و می گفت هر چه شیخ فرماید بپذیر و چون
 می نوشتند باین طریق که بعد از آن در بیست و نهمین سوره قرآن او بر توانا قداست و حکم او
 سرتر است و مندر بر تو رحمت چون تو بر طلیف رسیدی می بوسیدی و بر سر شامی گوشت که بکسب
 خوش خلق و شکر مین و کریم و مهربان توان آنحضرت بنموده چنانچه هر یکی از فضیلتان آنحضرت کلام
 بر روی آرد و آنحضرت عزیز تر نیست از یک نگاه جواب سائل را در فرمودی و هر چه برای
 اربابا از علایح او عا بنویسند آمدند و در آنحضرت می آوردند و بگردیدند و دست بمان
 شفا می یافت نقل است که روزی بجان آنحضرت در آمدن بنام شد و شیخ تو است بر درون
 حضرت علیه السلام در رسید و گفت یا ولی الله که از بدال فوت شده بهر که فرمایند بجان
 نصیب کرده شود فرمودند که در خانه آنحضرت شکلی آنگاه است بر او او را بر او آرد بجان
 آن ابدال نصیب کس حضرت علیه السلام او را از آن خانه پیش آن گنگا که محض آورد و یک نظر
 کسب از آنحضرت بنیاد و بجهت با اسیب رسید چون در آن خانه شریفه انجیل از سر رفت
 و محبت اهل چیز می دیگر بود پس در حقیقت آن شکر بزدی این شایع آمد و بود ازین بود
 که آنحضرت او را طلب رسانیدند و اندر خود نمسانند اندر بگردیدند ابوالیت فاکر و انیسید
 گویند که عزل و نصب و اقبال و ادوات و وسلب حال اولیا بهیست ایشان بود
 هر که انبیا استند عزل نموده بجای او دیگر بر نصب میفرمودند و چنانکه از ابدال و قائل
 یافتند و کافر می آرا شیطانی آرد و موسی برود او را گرفته محمد نام که داشتند و طاق
 مبارک خود را بر او رانده داخل آن همان صحنه نمودند و موسی یکی اندر او را خیمه بود
 چنان برست الا اس بنما و رسید در دل گذر اندیک در شرفیند او بیج روی نیست حضرت
 شوشه نظر ریافته حال او را از وسلب نمودند و آن جوان از نهوا بگردگاه آنحضرت اقبال

والله اعلم شیخ علی بن سینی القصبی او در گذشته بود که در باره او و از خود بره فرست و طریقه آن حضرت
تمام شرح بود و اگر کسی را سید بن مذکور بخلاف شرح شریف علی بکند حال او را سلب میکند
و معجزه نوین که ای مردم اگر او را بخریت نمی بود بر آینه خورشید و شمشاد آنچه بخندید و در غیر
میکند شایسته این چنین شیشاید بی نیم در ظاهر و باطن شماس کبی از اگر بخرید طریقه اش را
در باب حضرت غوث اعظم سال نمود زود که حق تعالی در اول رابعی است ز سر ساندگر آن که
شیخ راه مقامی بر تراران داد و کاس نجست خود بخشاید بیکس اگر آنکه شیخ را بگویند که آنکه
انزان داد و در حقا فرمود گفت شیخ عبد القادر فراد صاحب است و غوث و قطب اولیای زمان
خلیفش مگویند که آن غوث همواتی روزی در باره خلیفش مجلس فرمود و در نزد و دعای شایسته
قریب صدق حاضر بود و در آنجا شیخ علی بن سینی بود شیخ بقای بن ابوشیخ اوسمه قلیوی
و شیخ ابوالنجیب سرور و شیخ شهاب الدین سرور و شیخ قلیوی و قطب السان
معلمی شیخ ابوسعود و شیخ عزرا بطایمی و شیخ منصور بطایمی و شیخ حاد بن سلم و باس
و خواص بود است بن ابوب همدان که در سلسله غزوات جنگان نقش شده اند و شیخ عقیل بن سینی
شیخ ابویزاد مشرفی و شیخ قدوسی بن ساف و شیخ علی بن وهب بخاری و شیخ موسی بن امین ولی
و شیخ احمد بن ابوالحسن رفاعی و شیخ عبد الرحمن طفسی و شیخ علی طرا و شیخ ماهد کردی
شیخ ابوجعفر قاسم بن محمد منصور بصری و شیخ ابو عمر و عثمان بن مزون و شیخ تسویه بخاری
و شیخ حیات بن قیس حرانی و شیخ ترسان و شیخ عبد الکریم الالبو و شیخ ابوالعباس
ابوجعفر الصوری و شیخ ابویکیم بر اسیب بن دینار و شیخ کاکم بصری و شیخ محمد بن ابی
و شیخ ابی دوری و شیخ قضایا الدین بر اسیب بن ابی حمدا الله بن علی جوینی و شیخ ابویزاد
و شیخ ابویکیم الازنی و شیخ تمیل و شیخ ابوجعفر کلمی حریمی و شیخ ابوجعفر الکرمانی و شیخ ابویونس
عمر بن ابی العاص الغزال و شیخ قطز جمال محمد بن ابی اسحاق و شیخ ابوالعباس احمد
یالی و شیخ ابوالعباس احمد بن ابی اسحاق و شیخ ابوعبد الله محمد المور و شیخ ابوالعباس احمد
و عثمان بن ابی اسحاق که از رجال انجیب بود و شیخ سیار و شیخ سلطان بن ابی اسحاق و شیخ
ابو بکر بن محمد شیبانی و شیخ ابوالعباس احمد بن ابی اسحاق و شیخ ابوجعفر بن علی مور و شیخ ابی

و شیخ مبارک بن علی و شیخ ابوالبرکات بن محمد انصاری و شیخ قصبی القاسم بن حسن
بنده ای و شیخ ابواسود اسد بن ابی بکر و شیخ ابوجعفر ابی اسحاق الازنی و شیخ ابویونس
و شیخ شهاب الدین سرور و شیخ ابوالقاسم عمر بن سعید و ابوالقاسم ابی اسحاق الازنی و شیخ
بن عثمان ابی القاسم و شیخ عبد الوهاب و شیخ محمد الحسین بن سینی و شیخ ابو جعفر
و عثمان بن مزون و شیخ شهاب الدین سرور و شیخ قلیوی و شیخ حاد بن سلم و باس
و شیخ عبد الله قرطبی و شیخ ابوالبرکات بن محمد انصاری و شیخ ابوالقاسم ابی اسحاق الازنی
و شیخ غوث بنی الله عندهم و شیخ ابی اسحاق الازنی و شیخ حاد بن سلم و باس
بالاسه بن سینی و شیخ ابی اسحاق الازنی و شیخ حاد بن سلم و باس
بر سینه بر آمده و قدم مبارک آنحضرت را گرفت بر گردن نهاد و بر سر او آنحضرت در آمد
ساز او را گزیدند پیش او نشستند شیخ ابوسمه قلیوی گفته اند که چون حضرت شیخ عبد القادر
فرمود که قیسه بن علی رقیه کل ولی الله حضرت حق سبحان تعالی بر دل آنحضرت بکنی که در رسول
صلم بود دست طاقت داد که گفت که شیخ ابویونس و عثمان بن مزون و شیخ حاد بن سلم و باس
ایضا اجساد خود در اسما بات روح خود گویی در آنحضرت پوشانیدند و ملاکه در مجال انجیب
آنحضرت را در میان گرفتند و در وقت نماز ایستادند و بر سر او آنحضرت در آمد
که گردان خود را بپوش کرد و گویند که یکس از جمیع تو شیخ مکه در حال ویران سلب نمودند
و طا هرست که این قسم دعوی از کمال صفاست بی نهایت آرد و فرزند و رعایت حضرت
رسالت چنانچه سلمه که بود اولیا الله تو شیخ نمودند و فرمان ایشان از تسهول کردن
و شیخ ولی باقی نام بر سیده ذکب فضل الله بن سینی و شیخ ابی اسحاق الازنی و شیخ
دور او اول حال آن غوث اعظم یعنی از شیخ گفته اند که این جوان مجرب را قلمی است
که بر گردن هیچ اولیا الله خواهد بود و از شیخ گفته اند که این مرد سال پیش از زمان حواله شد
خبر داده بود و چون شیخ ابوبکر بن مرار الطائفی قدس الله سره و که از کتب معتقدان
شایخ عزرا بن موسی که از اوقات ظاهره و مقامات فاخره بود و در آن روز خراب مرتبه
حضرت صدیق اکبر است و در پیو اسطخره از حضرت صدیق بنی الله که فرستادند و فرمودند

"من بجانم و قالی صد گز فرستم که جسدهای که در دست من است از آنست که از آنست که در دست من است و قالی ایشان را در پیش
 گوشت با ماهی که از نزدیک قبر ایشان می بردند هرگز بچشم نمی شد می گفتند آنکه اوتار و حشر اوق
 بهفت کس از تو معرفت کرده و آقام جنبل در پیش حافی آنصورت برین علامت جویند بخواهی در سمبل
 ابن عبدالقادر شریقی و شیخ عبدالقادر جیلانی قدس اسرار هم آنرا ایشان پرسیدند که شیخ عبدالقادر
 کیست فرمودند منی است شریف که در بغداد و خوارزم و طوس و قرآن مجید است شیخ ابوالمکارم اشکری
 که بر شیخ ابو بلکاجی و از ارحمان شایخ عراق و صاحب خوارزم و طوس است که در بغداد
 و قبر ایشان در حداد است که از نوبت باطلای است می فرمودند که شیخ عبدالقادر
 کسی است که اقتدار کرده شود بافعال او و اقوال او و حق قائل هیچ کسیری را بر کس است او
 بجز تپه است عالی رساند و سادات کند روز قیامت با سادات و حضرت غوث الغفیلین
 میفرمودند که هر ولی بر قدم نبی میبایست درین بر قدم خود صلعم و مهر قدسی که جویند بر در
 من بر آنجا نهادم که قدم نمود که بر آن نیست در آن غیر نبی را در این اشارت بر کمال
 ولایت و سادات است و میروی آنست و سادات صلعم نقل است از شیخ شریف بن حضرت ابن موسی
 که گفتند شیخ ندیم از پدر خود که می گفت سیزده سال خدمت حضرت شیخ عبدالقادر
 رضی الله عنه کردم هرگز ندیدیم که کسی بر ایشان نشسته باشد یا شایخ غلطه فرموده برون
 انداخته باشند هیچ مشایخ وقت را در دست آنحضرت نبوده و امام باغی گفته اند
 که اگر کسی از مشایخ بکن بخت غوث اعظم نسبت در دست کرده اند و خواستند درین چنین چشمی
 و شیخ شهاب الدین سهروردی قدس سره ملازم است آنحضرت رسیده فیصل و جمعیت آن
 حاصل نموده اند نقل است که پیش شیخ حمقیل ذکر کردند که جوان عجمی عبدالقادر نام را در بغداد
 مشهور شده است فرمودند او در آسمان مشهور تر است از آنکه در زمین شیخ ابوالمکارم
 مغربی که از اهل مشایخ مغرب بوده اند بعضی از اصحاب گفته اند به بنام او میرویم فرمودند
 چنان با بنام بر سید زینهار که ترک ملازمت شیخ عبدالقادر را تا سید بخدا سوگند
 کرد تمام جسم مثل او آفریده نشده و در سلسله مثل او دیده نشده و در شرق و غرب
 سادات میکنند با او بر مغرب و علم و کمال او بر تراست از علم و کمال او اولیا سید و دیگر

چند

چون ایشان را بر سینه سلام بر من رسانید و بگویند که از آنست که شیخ عبدالقادر فرموده
 که بیست و پنج سال در بیا با ناما قدم بخرید در سبب است بودم و هبل سال اول من در عشا
 نماز با بود اگر در ام و پانزده سال بعد از او اس نماز عشا بیک پاس ایستاده و خزان
 میکردم تا حوش نفس من آنروز خراب کرد و گفت چه شود و اگر یک مساحتی بچسبی
 گنبد او نشنیدم و ما خلیفای ایستاده ختم قرآن کردم و صاحب بصورتش بچسب من
 مشکلی نماند و من بچسب بانگ بروی من فرمود می شد و می فرمودند هبل
 روز در سبب ششم در بیابان راق با در ده سال در برج عجمی اقامت میکردم که سبب نکات
 من آنرا بچ عجمی که گویند نقل است از شیخ عبدالقادر فرزند آنحضرت که فرمودند عظمت
 میفرمودند آنکه او در دست کافران داد و کشته شد و در راز از انتماسه نظر میدهم که نامش
 و در میان من که تا قیامت قیامت نسبت خود کون دست خواست که در راجا بخت نمودند
 و کلمه که این همه را بنویسند بچشم نقل است که آنحضرت میفرمودند که قسم بجزت و جلالت
 که قدم بر نهادم از پیش پروردگار خود تا در آن کند بر بیان مرا با من بسوسه بخت
 و آنحضرت نشنیده اند که اگر در زمین در شرفی باشد در من در شرف با شمس
 و بر همه شود و عورت او را بر آینه بپوشم از شرف در شرف او را نقل است که شیخ
 عمران که در شرف آنحضرت عرض کردم که اگر شیخ خود را امرید حضرت بگویند دست بخت
 به شما داده باشد و فرزند شما بنویسند به اشرف او را از اصحاب حضرت شما بریم
 یاد فرمودند بپس بر خود را این نسبت کند او در حضرت حق سبحان و تعالی فرمودند
 گنجان او را و او را از اصحاب من است نقل است از شیخ عریز که آنحضرت می فرمودند
 که از پیش من بنام خود علاج دکنه نمودن زمان او که دستگیری او کرد اگر من بودم
 دستگیری او میکردم که یکبار از من باشد و بجز مرکب او را تا قیامت قیامت
 دستگیری کرد که اشارت با دیگر کسیکه بر ایشان شیخ عبدالقادر و امام ایشان بودند
 و پیش از ایشان محمد رسول الله صوم و فرزند حال آن سواد و مدان و نیک بختان
 که این سواد و کمالی مشرف شدند و نموده برین رنگا نسیب بکارا و سینه و ننگی را در دست

کرده اند اميد که اين فقير بزرگ را بکوتاهي تن گمان و نياز مندان اين روز گاه است
 بچوم آن حضرت پير صفت بزرگ و بنا بر آخرت سخات با بد و اهل نموسوان آن روز گاه در راه
 باشد نقل است که آن حضرت مي فرموده اند هر مسلماني که بر سر در مسکن گويي است يا در راه
 دين است عذاب گرد و قياست از تخفيف کرد شود و آري گويد که هر در مسکن از جهان آن
 آمد گشت پدري و وفات پايافته است امر او بخواب و پيد گشت و او گويد عذاب يکينند
 بخدرست ششخ عبدالقادر برود و التماس دعا کند ششخ گفت او وقت که بر سر مسکن گويي است
 گفت آن سه ششخ ساکت نشاندند و بگوي آن مرد و با او گشت پير خور را در خواب و پيد
 بنامت خوش و فرم و طلعت سپهر در پر پر ششخ ده ميگفت که عذاب از من بر او نشاند
 و اين خلعت بکرت ششخ عبدالقادر بگوي و او بر نو با او گشت پير خورست حضرت ششخ باشي
 سعادتمند چشميک آن حال را او پيد باشد و در وقت آن که ششخ آن از او شنيد با شد
 و طالع منصفه که بر آن مدرس گشت تا با ششخ حلي بن کي گفت که کسي فرود را بکرت
 ششخ گفت پسر فرزند از فرزند و طالع ششخ عبدالقادر نديد ام و کسي فرود را با سبار که تر
 از ان روز که آن حال را اميد پيد نميدم بکي از اهل کون که بکرت است اسلام کردم و در
 ظاهره اش ششخ بترين اهل کون باين سعادت مغرور کردم در خواب و پيدم که
 حضرت عيسي عليه السلام مي فرمودند بفرموده بود در دست ششخ عبدالقادر اسلام آرد
 که بترين اهل زمين است و ششخ ابو عمرو بن مزروعی گفت که ششخ عبدالقادر ششخ
 امام است هر که در بين زمان بر او حالي بود و حالي با ششخ عبدالقادر ششخ
 امام اوصت و حق فاطمه که فرستاد او اولياست وقت که امر او قبول کنند و پيروي
 که از رسول سلمو با صحاب ميرسيد و بين زمان از ششخ عبدالقادر با اولياست وقت که
 و پير را شب او ليلا و القدر اطلاع دارد و کيس را بر سر ششخ اطلاع است و در بين طريقه
 ششخ کي که بخرضا و رسول بود گفت نيست و آن حضرت مي فرمودند که کسي فرود را از ان
 ليکن حق سبحانه تعالی نفع خلق را اين بازگشت است دعا مال صد هزار کس بردست
 کسي که در وقت است از ششخ ابو عمرو بن مزروعی در خواب و پيد ششخ عبدالقادر

و طالع ششخ عبدالقادر در وقت انباشان ماند چون عزيمت مراجعت مصر کردم از ان جهت
 کسي فرود را از ان جهت که در وقت انباشان ماند چون عزيمت مراجعت مصر کردم از ان جهت
 در زمان من انداختند و فرمودند که اين را بک و با او گويي که در روز انباشان و با صحاب
 علماء اصحاب و ششخ در وقت در زمان او بود نقل است از ششخ ابو القدر که ششخ حلي
 اين کسي با ششخ و حضرت غوث عظيم پيام است ششخ گفته بود و آن ششخ حلي را
 خشک شده بود و از دست چهار سال اسلام آورد ششخ ششخ غوث عظيم را از ان جهت
 و حضور افتخند و در روز در دست و کي در وقت نماز کرا در وقت هر ان وقت هر دو در وقت سپهر
 ششخ در بار گفت نقل است که در وقتي ششخ بجز دست آن قبله حاجات آمد و گفت که حضرت غوث
 و در آن وقت پير است فرمودند خدا پرست چون ششخ حلي شدند آن مرد را در وقت هر دو از ان
 بر او ششخ بجز دست آن حضرت آورد و گفت که اين در دست فرمودند در خانه و آي اوليا
 و پيچ و پيچ که بشود و چون بوجوب فرموده عمل کرد جان بخدا آن وقت پير است
 از ششخ ابو القدر که حضرت غوث عظيم پيامي مي فرمودند که آن قبله حاجات آمد و گفت که حضرت غوث
 سلام کنند رسال و ماه و هفته و روز و برون آمد سلام بگويند و اخيرا فرموده شريشان
 مقدم شد و هر چه بنده ششخ عيسی الدين عبدالقادر و در وقت انباشان که ششخ حلي را
 ماه انبوهی که کويش از ان که ششخ حلي پيامي و الدين اگر چنانچه در آن ماه بدیدی
 و ششخ مقدم شد و بودی در صورت تا خوش آمدی و اگر گفت و غير مقدم شد و بودی بدیدی
 نيکيدی مدي اخرو در موسم سلج جهادی الاخری سال يا فصد و شصت همه از مشتايخ و
 صحبت آن حضرت نشسته بود که جوانی خود بوسه در آمد و گفت اسلام عليك يا ولي الله
 من ماه حرم آمده ام تا تر نشسته گويم و در وقت بدی ششخ حلي بدی مقدم شد و
 در آن ماه حرم بود که فرمودند که چون ششخ حلي در وقت حرم بود که ششخ حلي را
 گرفت اسلام عليك يا ولي الله من شهر شما نم آمده ام که تر نشسته گويم و مقدم شد و
 در وقت و فتنه خلق در بغداد و گران در جهاز نقل و کشتش در خراسان چون ماه
 ششخ ان ماه هر چه هر جا گشته بود و واقع شده و آن حضرت در راه در صفان چند روز باران شد

حضرت شیخ شرف الدین علی بن محمد اللندی	حضرت شیخ شرف الدین علی بن محمد اللندی نسبت ایشان ابو محمد الحرمی است فرزند حضرت عیون بن علی بن ابی طالب تولد نموده بعد از آن حضرت درس حدیث و فقه و عطا میفرمودند و کتاب چهار جلدی در علم کفریه که مشتمل بر حقائق و مدارق است تصنیف ایشان است و حضرت عیون صاحب کتاب فروع العیون است ایشان تصنیف کرده اند و وفات ایشان در سال ۱۰۰۰ و در شهر بغداد بود
شیخ محسن الدین محمد العزیز بن علی	نسبت ایشان ابو سعید است فرزند حضرت عیون بن علی بن ابی طالب است بزرگوار خود نموده اند و بسیار سی از بزرگت محبت ایشان فیض حاصل کرده اند و ایشان صاحب کتاب عیون است نموده ها که مشتمل بر حقائق است
حضرت شیخ تاج الدین ابو بکر محمد بن ابی القاسم قدس سره	نسبت ایشان ابو بکر محمد بن ابی القاسم است فرزند حضرت عیون بن علی بن ابی طالب است در خدمت والد تشریف فرموده اند و مشغول بقرآن بوده اند و ایشان را در علوم قدیمه کلام پهلو و رساله جلاء خاطر اگر ملاحظه کردید و نیز ایشان است بخط ایشان این مرید با خلاص دارد و در آن نوشته اند که حضرت عیون بن علی بن ابی طالب صاحب خالی است چون حروف طبع رتب ایشان در بغداد است
حضرت شیخ ابو سعید قدس سره	فرزند حضرت عیون بن علی بن ابی طالب است و در علوم ظاهر و باطن با ازا از حضرت بر وجهی کمال کسب نموده و طبع بسیار سی از فیض محبت ایشان بریده کمال رسیده اند تفکر و کسب بر ایشان غائب بوده و نه به موجب سبب کمال داشتند و از حیا پرهیز و کار خودی سال سرالایه کردند و وفات ایشان در سال ۱۰۰۰ و در شهر بغداد بود عجری و وفات در ششم اشوال سال شصت و بیست و چهار بود و قبر ایشان نزدیک قبر والد بزرگوار است و از ایشان نقل است که روزی در مجلسی بر آن جمعی بیرون آمدند و سخن با او برادر در خدمت ایشان بود و نام ناگاه دیدم که بر سر او خمر ریخته

بزرگوار است که در این کتاب
در خدمت حضرت عیون بن علی
کسب کرده اند و در علوم
عقده سال شصت و بیست و
عجری بوده و قبر ایشان
در واسط است ۱۲

حضرت عیون بن علی بن ابی طالب است اول شیخ سیف الدین عبد الوهاب قدس سره ایشان بزرگترین فرزندان حضرت عیون بن علی بن ابی طالب است و باطنی از والد بزرگوار خود کسب نموده اند و از جمیع علوم بر تمام دانستند و بعد از عیون بن علی در مدینه حضرت عیون بن علی بن ابی طالب است و در این شهر مدینه کسب نمودند و در مدینه شیخ عبد الوهاب کسب نمودند و در این شهر مدینه کسب نمودند و در مدینه کردند و بعد از آن در مدینه کسب نمودند و در مدینه کسب نمودند بالای شهر بزم آینه از احوال علوم و موعظت بیان کردند و مجلس را در روز آب از دیده نیا در اهل مجلس از والد خود است و در آن وقت که عیون بن علی بن ابی طالب بر آمد فرمودند که شایسته است که در این شهر مدینه کسب نمودند و در مدینه بر فاست من از این شهر مدینه کسب نمودند و در مدینه کسب نمودند ایشان بر راه شعبان سال پانصد و دوازده بود و وفات شب بیست و نهم ماه سال شصت و سه بود و در این شهر مدینه کسب نمودند و در مدینه کسب نمودند شیخ ابو سعید محمد بن ابی القاسم عالم کامل بود و اندک صاحبان	فرزند حضرت عیون بن علی بن ابی طالب است و در علوم ظاهر و باطن با ازا از حضرت بر وجهی کمال کسب نموده و طبع بسیار سی از فیض محبت ایشان بریده کمال رسیده اند تفکر و کسب بر ایشان غائب بوده و نه به موجب سبب کمال داشتند و از حیا پرهیز و کار خودی سال سرالایه کردند و وفات ایشان در سال ۱۰۰۰ و در شهر بغداد بود عجری و وفات در ششم اشوال سال شصت و بیست و چهار بود و قبر ایشان نزدیک قبر والد بزرگوار است و از ایشان نقل است که روزی در مجلسی بر آن جمعی بیرون آمدند و سخن با او برادر در خدمت ایشان بود و نام ناگاه دیدم که بر سر او خمر ریخته
---	---

وفاصل وکامل گشته اند و اوقات ایشان در ششم و هفتم سال پانصد و پنجاه و چهارم هجری بود
 و وفات در شصت و هفت سال شصت و هفت هجری است و قبر ایشان در بغداد متصل قبر ارباب ایشان
 شیخ عبدالوهاب است

حضرت شیخ ابو نصر موسی قدس سره
 آخرین فرزند حضرت عظم الشانند و تحصیل علوم در خدمت والد شریف خود نمودند و فقیه و
 محقق و عارف و کامل گشته بودند و اوقات ایشان در سلخ و پنج سال پانصد و هفتاد و پنج
 بود و به دمشق رفتند و متوطن شدند و در راه خانقاه شب خروجه نامی از فرقی سال شصت و هفتاد و هفتاد
 هجری بود و اوقات نموده اند و قبر ایشان نیز در دمشق است که مریدان بی واسطه و بواسطه
 حضرت عظم اگر چه مریدان آنحضرت زیاده از ازانند که در شمار آیند خصوصاً در ولایت هندوستان
 که مسلمانان کافر میدان این سلسله طیب اند و کافران نیز مستحقه چنانچه مستعارت شده اند که مسلمانان
 و کافران شب جمعه نزد آنحضرت با فقر آن شخص می کنند

حضرت شیخ علی بابا عینی
 از کبار شیخ ابی طالب اند و در بیست و پنج سال اعمار طین ابوالفاد و ایشان مرید شیخ ابی محمد شنبلی
 ایشان مرید شیخ ابوبکر بن مراد و ایشان اوستی صدیق اکبر رضی الله عنه است و در وفات
 حضرت عظم آنحضرت می بودند و فاکهها میگفتند و فتیله آنحضرت فرمودند قدیمی بوده علی قوی کل
 ولی الله اول کسی با اسب منبر رفت و قدم آنحضرت را بگردن خویش نهاد و بر دامن مبارک
 در آمده باین سعادت شرف شد ایشان بودند و گویند روزی حضرت عظم و خطایط فرمودند
 شیخ علی عینی در برابر آنحضرت شسته بود و در شیخ را خواب گرفت حضرت عظم آنجلس گفتند
 خاموش باش و از منبر فرود آمده در پیش شیخ نایب ایستادند و جانب می می گریستند
 چون شیخ علی بیدار شد آنحضرت گفتند که رسول صلعم را در خواب دیدی گفت آری
 حضرت عظم فرمودند من برای ابواب ایستاده بودم بچشم پیر و صمیمت کردند تا آنکه گفت کلمات
 بعد از آن از شیخ علی پرسیدند از منی آنچه حضرت عظم فرمودند که من از برای آن پارچه
 ایستاده بودم شگفت آنچه خواب میدیدم آنحضرت به بیداری میدید و حضرت عظم

سلطان می بر و اوقات ایشان بیست و هجری بود و مریدان جوانان حضرت عظم فرمودند
 که با ستمی آنرا ایستادند و در ابوالعجیل می را نزد آنحضرت فرمودند که با ستمی در حال
 همه فریاد بر آورده اند و بر جاسه مانده هر چند آن مریدان نیز فرمودند و ابوالعجیل حرکت
 نمی کرد و در حال مریدان را قوی تر گرفت و بر زمین افتادند و می طلبیدند پس همه سر برآورد
 بر آوردند و کما که در کتب می احوال قریح بر طرف شد و فرمود که بعد از آن حضرت عظم
 نشسته در این خبر به سلطان رسید و بعد از آن آنحضرت آمده از جمیع عورات ذکر کرد که
 در خدمت شیخ عبدالرزاق مروان عیب را در مجلس والدیه بعد فرمودند و او را دیده و ترسیدند
 حضرت عظم فرمودند مردان عیب اندر ترس که قویتر ازین جماعت ایشان را بیخ پس برآورد
 شیخ ابوالعظم آنحضرت ابوالقاسم محمد الرسیم شیخ ابی محمد اسمیل شیخ ابوالحاسم فضل الله
 شیخ جمال الله که ایشان در صورت با عورت صمدانی بسیار مشاهیر بودند و یکی از حضرت
 عم بزرگوار حضرت عبدالوهاب کسب علوم عمومی و خصوصی نمود و هر یک کمال کمال گشته اند

حضرت شیخ ابو الفضل محمد قدس سره
 ولد حضرت عورت عظم اند و علوم ظاهر و باطن را در خدمت والد بزرگوار خود کسب نمودند
 و کامل گشته اند و اوقات ایشان در بغداد است و عیب زینت سال شصت و هفت هجری بود
حضرت شیخ ابو محمد الرحمن صاحب را الله
 فرزند حضرت عورت عظیمین اند و کتاب علوم عمومی و خصوصی از حضرت والد بزرگوار
 خود کرده اند و وفات و فتیله گشته اند و اوقات ایشان است و حضرت با همه فرساده
 در شصت و هفت هجری بوده و در بغداد است ایشان را در کسب علوم با همه فرساده
 ابو محمد صاحب الرحمن و شیخ ابو محمد عبدالقادر که کنیت نام ام ایشان موافق حدیث بزرگوار
 جمیع علوم را از والد ماجد و خدمت خود شیخ عبدالرزاق کسب نمودند و عالم و کامل
 گشته و توفیق بودند

حضرت شیخ ابوزکر ایحیی رحیم الله
 ولد حضرت قلب ربانی اند و کتاب علوم نقد و حدیث از والد بزرگوار خود فرموده اند

بیت

الایشان بسیار تالش میکرد می نمودند که هر کس از اولیا سے آئی از عالم خیریه بشود
 داخل بند او میشود و او همان نسبت زمین همان شیخ علی بن ابی طالب و همچون شیخ از نزدیکان
 او کمال اقا است ایشان بود و بلازمست حضرت خورشید اعظم میفرمودند که هر کس از خود می گفتند که
 شمس یکسبیه رو خود نیز منسل یکبر و آسانان میگفتند که خبردار باش و خاندان را می خود را نگاه دارد
 که پیش سلطان کسیر بود و چون حضرت حضرت اعظم میرسد بنده آنحضرت میفرمودند
 برای جوی مطلا یکسبیه نماز که بر جوان ایشان میگفتند که باو خاشا خواهی تولی از تو ملاطفتیم
 چه هر گاه آن درمی ایمن بشود هم حضرت عوف اعظم بنده نمودند و لا خوف علیکم من قول است
 که روزی شیخ بن ملک میرفتند دیدند که یکسبیه حضرت اعظم بنده نمودند و لا خوف علیکم من قول است
 بر سر آن ایستاده که گفتند ای بنده خدا سے آن مرد بر خاست و چشم کشاد و شیش گشت
 چنانچه حاضران شنیدند که فلان بن فلان مرگشته و بهیئت او برو و بر او را که از امامت
 شیخ علی بن ابی طالب کرده اند اگر شیر رو بر سر شخصه بیاید او را نام ایشان را بگیرد او
 برگردد و وفات ایشان در سال پانصد و هشتصد و هجری بود و درت عمر صد و هشت سال
 بجز روزی بر آن است

حضرت شیخ ابو بکر و صوفی قدس ستره
 نام ایشان عثمان است و مرید حضرت خورشید تعلیق است گفته اند که باریت کائنات بود
 که شیخ در مصر فقیه بود و آسمان کرده بهیئت افتاده بود و می کرد و بخواج که بوتر
 میگفتند که یکسبیه سبحان من عند خزان کل علی و با نزل الا یقدر معلوم و دیگر
 میگفت سبحان من علی کل شی خلاق هم می بود که یکسبیه سبحان من ایش الا نبیا
 عهد علی خلق منسل معلوم علی الله علیه و سلم و دیگری گفت کل ملای الدنيا اهل الا
 اکان شد و رسول و دیگر میگفت یا اهل انقله حسن مولایم که موسی الی اکرم کسب الا نبیا
 که جبرئیل و جبرئیل از نبی اعظم چون آنرا شنیدیم میفرمودند و فتنه که بخواهد هم دوستی دنیا و آنچه
 دنیا است از اول من رفتن و چون ابادا شد با خدا ای قتالی عهد که درم خود را استخمس کسی که
 که بر انجاری قتالی کنند و ان شدند و نمی دانستم که با چه روزگار نیکو بود و الا کسب
 در آنجا

دو وقت پیش آمد گفت اسلام علیه یک ایشان جواب سلام گفت می گویند بوی داد و کم کو میستی که از
 دوستی گفت من نخرم پیش شیخ عبدالقادر بود و می گفت یا ابو العباس بن پیش مردمی را در بطونین بخت
 رسیده و قبولی یافته و از بالای حضرت آسمان و پیرانه آمد که در حجاب عمده ای با خدای خود هم که بود
 که خود را تسلیم شخصی کند و بر ایشان سخن آید گفت مرا گفتان عبدالقادر رسیده اهل طین و قبلت
 القابله و برین وقت است پس از آنکه گزیدند و فرست و تطهیر و احترام در اس خود و حاضر شدند
 که خود را در رهنه او دیدیم و حضرت علیه السلام غائب شدند پیش شیخ عبدالقادر و او گفت و جواب
 ای عثمان زود باش که خدای قتالی ترا میبری و بدنام می محمد اشع بن لطف که مرتبه ای بلندتر
 از اولیا بسیار وفادار است قتالی بوی سفا خرت کند بر ملا که بعد از آن طایفه بر سر سن نما
 خوشی و خوشی آن بد باغ سخن رسید و از و باغ بل و نکوست بر من کشف گشتند که عالم
 و آنچه عالم است شیخ جعفر جعفری کی که با اختلاف اشاف نزدیک بود که عقل من نازل گرد
 و در دست حضرت شیخ پاره پاره بود برین زو قتل بر قرار نمودند از آن چند ماه و ظاهر است
 نشانده و اند که مرا عظمای و باطنی واقع شد پیش از آنکه من بگویم با من کفایت و مرالز
 چیز با خرد و که بعد از شیخی سال واقع شد و در میان خرقه پوشیدن من از روی چشمه
 پوشیدن این لفظ از من است و پنج سال شد و این لفظ چنان بود که شیخ فرمود بود

حضرت شیخ ابوسعید قلیوی قدس ستره
 از صاحبان سننی و کبار مشایخ عراق بود و در احوال و مقامات عالی و داشتند و خرقه را در
 از حضرت خورشید تعلیقین شایع عبدالقادر جیلانی رضی الله عنده پوشیده بود و می فرمودند که
 شیخ عبدالقادر از نزدیکترین اهل زمین است بقیه قتالی در بین عصر روزی که بیت طهارت رفتند
 و با برقی بر از آب دست یک از مریدان ایشان بود و بر این بهیئت او شکست شیخ دست فرود
 بر آن ابرق کشیدند فی الحال چنانکه بود و دست شد و پاره آب شد و از آن آب طلبا کرت کرد
 وفات ایشان در سال پانصد و پنجاه و هشت هجری بود و در قفس ایشان ریشیه است
 حضرت شیخ قسیمی البان موسلی

گفته ایشان ابو عبدالقادر است از مریدان کامل حضرت خورشید تعلیقین اند و خواری و کلاک است

از ایشان بسیار نظر کرده قاضی موسی را نسبت بایشان اکتار تمام بود روزی دید که
 از کوه پایی موسی از مقابل وی می آید با خود گفت این را می باید گرفت و می گم چو
 با سبب است بر سر تا ناگاه دید که بصورت گوی بر آمد چون مقدار می پیش آمد بصورت
 اعرابی بر آمد چون نزدیک شد بصورت یکتا رفتن ظاهر شدند چون قاضی رسید گفتند
 ای قاضی که قاضی همان را با کلمه ای می وی بسیار است می کنی اما نکار خود تو نزدیک بود و پیش
 پیش حضرت عیون عظم گفتند که قاصیب البان نامی از کزار و نرسه موزند گوید که همیشه
 سر او بر در خانه کعبه در سجود است وفات ایشان در سال پانصد و هشتاد و هجری بود

حضرت شیخ احمد بن مبارک حرما الله

صاحب کشف و کرامات بود و خادم حضرت قطب ربان عیون صمدی الدین شاه
 عبدا القادر گیلانی رضی الله عنده دلیل بزرگی ایشان همین است که سعادت حضرت عیون عظم
 در یافتند انگوین چون حضرت عیون عظم بجهت و غلطی کسی جلوس می نرسه روز ایشان
 مع غیور بر اسه آن حضرت بر آن کسی فرس میگرد و وفات ایشان در سال پانصد
 و هشتاد و هجری بود است

حضرت صدق بغدادی قدس سره

نسبت ایشان ابراهیم خاتم پیر ایشان همین است عیون بغدادی و نزدیک حضرت در مجلس
 عیون عظم حاضر میشدند و استفتاء می نمودند و در شیخ صدق قریباً حضرت عیون عظم
 در آمدند و آن حضرت با اسب میفرقتند که شیخ عیون گفتند قاری را مهم نرسه روز که حضرت
 بخواند مردم را و جدی عظیم و حاتم قوی فرزند شیخ صدق با خود گفتند که عیون عظم
 پیش گفتند و قاری شیخ خوانده اند و جدا از حضرت عیون عظم روسته
 شیخ صدق کرده فرمودند یا ندانیکه انصرعیان من از نسبت القدس با اینجا یک گام است
 هر دست من از تبر کرده امروز حاضران در زمانی اویند شیخ صدق با خود گفتند که یک
 از نسبت القدس یک گام بخدا اوید میر ازجه قریباً گوید و شیخ صدق حاجت دار

نیکو

آنحضرت روی ایشان کرده و نرسه موزند یا ندانیکه قریباً گوید از آنکه در کوه پایی موسی
 اوین است که او را بجهت می سبب یا تقالی راه نایم و وفات ایشان در سال پانصد
 و هشتاد و هجری بود

حضرت شیخ اقای بن بطور حرما الله

صاحب کرامات و مقامات عالیه در روز بروز کامل بوده اند و پیش شیخ خواجه العالی فیروز اوانخان
 و در کوه مجلس حضرت عیون عظمین حاضر می بودند و پیش می بودند ایشان گفته اند که روزی
 در مجلس عیون عظم حضرت شیخ عبدا القادر حاضر بودم در آشنای آنکه در پای اول منبر و خط
 می فرمودند ناگاه قطع سخن کردند ساعتی خاموش بودم بزمین فرود آمدند و بعد از آن کهنر
 بال رفتند و بر پاره و موم نرسه موزند بسیار من مشاهد کرده که می پای اول کشا دره شده چندین که
 چشم کار میکرد و فرس از سدس انصراندا خفتند و رسول صلعم اصحاب بر آنجا نشسته
 و حضرت شیخ صادق خالی بر دل شیخ عبدا القادر تجلی کرد و تا که شیخ میل کردند که بختند
 رسول صلعم ایشان را گرفتند و نگه داشتند بعد از آن فرمودند الا نرسه موزند چون گفتند بعد از آن
 بالید و در بزرگ شدند موزند بالی گمگین بعد از آن آن هم از من پوشیده شد معاطن
 از شیخ بقا کیفیت رویت آنحضرت رسول صلعم و اصحاب را پسید نگفتند فدای ایشان را
 تا امید کرده است بقوی که ارواح مله و ایشان متشکل میشود بعد از اجساد و صفات حیوان
 و می بیند ایشان را که سائیکه فدای تالی آثار اقومت رویت آن ارواح و صور اجساد
 و صفات احیان داده است و بعد از آن از سهیل یک کردن و وصف در مشردن و بزرگ شد
 حضرت شیخ پسید گفتند تجلی اول بصفت بود که بشه را اقومت آن نیست گزینید موزند
 و بعد از آن یک بود که شیخ بختند اگر رسول صلعم ایشان را می گرفتند و تجلی ثانی
 بصفت حال بود از این جهت بود که شیخ گفتند که وصف در مشردن و تجلی ثانی
 بصفت حال بود از این جهت بود که شیخ بالید موزند بزرگ شدند و ذک فضل الله یوتیه
 من یشاء الله و فضل عظمت وفات ایشان قریب بسال پانصد و هشتاد و هجری
 بود و تقریباً بوسه ای از آنکه است از تقی شده

کشیخ محمد بن سید شاد میرزا سید علی بن سید محمود بن سید محمد بن سید محمد بن سید
 سید محمد بن سید ابوالباب بن سید اسد اادات سید محمد القادر صیلائی رضی الله عنه باشد صاحب
 کرامت و خوارق علمیه و جامع علوم عقلی و نقلی بود و در اواخر عمر او کرامات و از آنجا که
 تشریف آورد و در متون کشته شد و سیاحت اکثر مسموم عالم القدر و تخریب میباید بود
 و قبر ایشان در اجم است و شیخ عبد القادر ثانی از اکل مشایخ هند و سمان بوده و مجمع
 کثیری از کفار و عصا بر دست ایشان بشرف اسلام و توبه بشرف شد و شیخ عبد القادر
 دلموی قادری در اخبار اواخر نوشته اند که شیخ عبد القادر در ولایت دارت مطیع حضرت
 غوث اقلین بودند و فوات ایشان نیز در قسم بیخ الاول سال نصد و چهل هجری بوده
 و درت عمر تشریف یافتند و در هشت سال و ایشان را در و پسر بود که شیخ زان شیخ
 عبد الرزاق که عارف و کامل بود و اندو فوات ایشان در نیم جمادی الآخر سال
 نصد و چهل بود و هجری بود و در دوم سید زین العابدین که در حضور و الهام خود از
 عالم رفقه بودند و سید زین العابدین پسر سید محمد نام که اولاد ایشان تا حال است
 و شیخ عبد الرزاق را پسر می بود شیخ حامد نام که جامعین پسر بزرگ خود بود و
 ایشان را پسر بود شیخ جمال الدین ابوالحسن که باذن والد ماجد خود در حیات ایشان
 بر سخا و نه شسته و فوات شیخ جمال الدین بیست و نهم ذیقعد سال نصد و هشتاد و

حضرت شیخ عبد الله بن قاسم

نام پدر ایشان سید محمد بن حسین است و در و از و ده و اسطه نسبت ایشان بکثرت
 غوث اقلین سید محمد بن عبد القادر صیلائی رضی الله عنه میرسد و فرمود است
 از پدران خود پوشیده اند و پانزده سال بود که طلب آبی از نجد او بر آمد و هندستان
 آمدند و اکثر مشایخ کبار این دیار را در یافتند و در علوم ظاهری و باطنی کمال رسیده اند
 و در موضع تنگ در توالج و ملی است که موت و زنده اند و شیخ کثیری ایشان گشتند که
 همیشه با وضو مستغرق مراقبه می بودند که اوقات و خوارق بسیار از ایشان ظهور میدادند

حضرت شیخ شهاب الدین سروردی قدس اشرا در احوال قاضی حاکم جمیع احوال و هر یک
 از ایشان در بگری نگر و دیده آنکه در میان کلامی واقع شود و اگر کسی که فوت نمود از ایشان
 از حال شیخ شهاب الدین سروردی پرسیدند فرمودند که وی در ایام حقایق است
 و اوقات ایشان در عرض ارباب و ائمه شب و در شب نهند هر رمضان سال بالفسد و
 شخصیت هجری و فوات در شب جمعه است و در جمیع آخر سال ششصد و نوزده هجری
 در دمشق بوده و قبر ایشان در جبل فاسون است که حال اینها هم شیرت دارد

حضرت شیخ محمد بن محمد بن محمد

کنیت ایشان ابو العالی است و بهترین مریدان شیخ محمد بن الدین عربی اند و از اقطاب الدین
 در حدیث و تفسیر و کلام است و در توفیق و تشریح هر دو بر دیگران و اشتیاقند و میان
 سواد اجمالی الدین روی و ایشان اختصاص محبت و محبت بسیار بوده و در احوال آنجا
 پیشتر از ایشان وفات نموده اند و نیست نماز و از ایشان کرده اند

حضرت امام عبد الله بن محمد بن قاسم

کنیت ایشان ابو سعادت است و لقبش عقیق الدین آل ایشان از حین است و کثرت
 در حدیث تشریفین بوده اند شافعی مذاهب و صاحب خوارق و قصاید و جامع علوم ظاهری
 و باطنی و در کبار مشایخ فوت بوده اند نسبت اوقات ایشان بجهت و اسطه بجز شیخ اقلین
 شیخ عبد القادر صیلائی رضی الله عنه میرسد که اکثر تصانیف خود مثل تاریخ باطنی و کمال
 روشیه الریاضین و نشر الحاسن احوال و خوارق حضرت غوث اقلین را نوشته اند و کمال
 اخلاص و احتیاط در اوقات بندگی است و حضرت داشته اند و فوات ایشان در شب یکشنبه
 بیست و چهارم ذی القدر سال نصد و هشتصد و هجری بود و قبر ایشان در عرض اولی کمال
 در چهارم حضرت شعیب علیاض واقع است

حضرت محمد بن شیخ عبد القادر قدس سره

ایشان از مشایخ عبد القادر ثانی می گفتند نسبت ایشان بهفت واسطه حضرت غوث اوقات
 سید محمد بن شیخ عبد القادر صیلائی رضی الله عنه میرسد باین طریق که در اول بزرگوار ایشان

هرگاه زودی نمی استمرو تا ایالت ایشان در آید او بهیرون آن موضع تابینا و مرده می یافتند لکن در آن که
ایشان سکونت داشتند در ورا قدرت نمود آنجا آید وفات ایشان در جمعه هجرت اول
سال سی و هفت هجرت بوده و مدت عمر ایشان سال زیاد بود و در موضع متبر است

حضرت شیخ محمد المشهور بهر بیان میر قلس تبر

نام و الا حضرت ایشان قاسمی ساندند است از اول حضرت امیر المومنین عمر فاروق اند
رضی الله عنه و حضرت میمان میر میپواس اهل زمان قلب جهان مشرف خواطر عقایدی
طریقت و اقیانوس حقیقت تارک کامل عارف و اصل و یگانه در علم ظاهر و باطن بوده اند
و فضیلت ظاهر می و باطنی بر تیره داشتند که هیچ کیسه از فضلا را قدرت آن نبود که در حضور
ایشان سخن تواند کرد و ولادت ایشان بقول برادرزاده ایشان که از خویشانشان حضرت
شیخ زلیخا ساندیده آورده بود در شهر سوستان سال نصد و پنجاه و هفت هجری
واقع شده و در المومنین و تفسیر ایشان نیز صاحب حال و کشف و کرامات بودند چنانچه از اول
ما صده خود نقل میفرمودند که چون برادر کلان من متولد شد و در والده آن کشف دریافتند که
این پسر عارف نخواهد شد ما حاجات کردند که آنگاه پسر می نمودند که عارف کامل تارک
بود و یاد تو همیشه مستغرق باشد باقی آواز داد که پسر و در حضری حق تعالی موصوف
این صفات عطا خواهد فرمود پس از ان ایشان متولد شدند و خواهر ایشان نیز که از این
در تقدیر حیات اند و صاحب حال و مستغرق در طلب توفیق بودند از حضرت ایشان زیاد
از حضرت سال و در هجده فاضله لایه را قاست و زینت بودند و خواص و عوام روی ارادت
ایشان داشتند در سلسله علمیه قاری بودند و شیخ شریفی که در تقریب و تجرید بود
یگانه و باصل از سوستان بود و اندک کشف عالم کلک را پیش والده ما صده مظهر بود
عالم کرده بود و در او ایسی نیز بودند از او و حاجت حضرت غوث الثقلین میر و کنگشاه
محمد الدین عبدالقادر جیلانی رضی الله عنه که در هرگز نام شریف غوث عظیم را به خود
بر زبان نیاروند و در ترک و تجرید و فقر و فنا و تحمل و تقاضا و بر همه اهل زمان خود و ایشان
داشتند و در و شبها مستغرق می بودند و می فرمودند صوفی آن بود که نمودگی اندوزانچیت

ایشان

ایشان خوش کرد که از حضرت شیخ توفیقی خوش شود امر اولی او در نزد و در کانند فرمودند خاک
بر اوقات که خیر او در دل گذرد و همیشه طریق ایشان مطابق سنت و شیخ بود و در خلا و ظاهر ایشان
سخن آسانانی ظاهرا شرح باشد و واقع نشد و در واقعیت جنبید وقت خود بود و در مردم میگفتند
و هر کسی امر بید کرد و دیگر در مساندیند و طبع بر تیره داشتند که هرگز نظر بر زبان ایشان
بر نیامده می فرمودند بیداران را باطله بید و وقوع از انجای ملک قبول می کردند سخنان ایشان
همه طبیعت و در خلا بود و شمار سبب بسیار سخن میزدند و عاشق ترک بودند و می فرمودند
تارک آنست که هیچ مرادی نداشتند با شوی خیاخی اگر کیوی جنب تر نشدند با شوی جنبانیت است
همچنین اگر خطره از نظرات در دل نماند باشد همان حال دارد و این بهیبت سخن از ندمیت
شرط اول در طریق عاشقی دانی که حبیب است و ترک کردن هر دو عالم او شیب است از ان
و این طریق خاصه ایشان است که از نماز فجر با میمان خود را نشهر هر روز پنجشنبه محراب و نماز
میر کنند و در زیر درختها جدا جدا می نشینند و چون وقت نماز می رسد همه یکجا می نشینند
سیکند و در باغ تفریق میشوند و شب بخواب خود آورده و می بستند گاهی دو سه نفر میمان
می ماندند و اگر کسی تنها تمام شب مشغول می بودند یعنی از اصحاب ایشان گفتند که در می حضرت
ایشان با ملا خواج کلان که از اسل یاران حضرت ایشان بودند بجانب قبرستان رفتند
و مشغول گشتند ملا خواج کلان از کشف توفیق و کشف حضرت شیخ میباشند که صاحب این تفریق
فرمودند میگویند که گفت می گوید من در آن زمان جوانی از دنیا رفتم و بسبب علمای می بلندی
که تمام اسما شام عزیزان بر سر قبر من آمدند و کس من منسوب باشم فرمودند که هر کس از
صاحب قبر خدا لب تواند پیش فرمود ملا خواج توبه نمودند و گفت که میگویند اگر بر خاندان
کله طیب لاله الا الله خوانده شود آب از این کنشید عذاب رفع شود و حضرت ایشان بگویند
از اصحاب گفتند که بخوانید و خود نیز خواندند چون با تمام رسید ملا خواج گفت که صاحب قبر
میگویند که برت کله طیب و انفاس شمار خدا اب از من برده استند که ارات و عوارض عادات
از ایشان و از میر ان ایشان نچندان واقع شده که آنرا در حجر بر تو آن آور و خدا کند حضرت
تسل کرد حضرت شیخ در میان آن که شهبان بر پشت با م جره خود می گذرانیده انبشی مر فرو نمودند

محمد شاهجهان ارشاد
کبار و خلیف علی المرتضی

که ز کعب و مرصه پیش من نماند بکسب راوی گوید که در مرصه آنحضرت ایشان نماند
کوزه آب مرا فراموش شد نیم شب بیامد آمد که کوزه گدازد شامه ام بر خاستم و کوزه را
بالبروم دیدم که جان فراب غالب است نفیض تحسب شدم که بر باد آنچه فرست باشد چرخ
سروش نمودم کج بودم نیم شب آنجا نیز نمانتم و متکلم شدم چون وقت نماز فرمود حضرت ایشان
از بالا آواز دادند که آب طهارت بارانی است که کوزه آب بخورست ایشان بروم و گفتم
که حضرت اشب کجا بودند اول نه فرمودند که خواب دیدم که حضرت آنرا بیخند تا زنده ام
این نظر از خاطر من بیرون نخواهد رفت فرمودند میگویم اما این سر آنجیکس گوی آنوقت ترا
زبان رساند فرمودند اشب تا حال در غار حرا بودم یکسیم غار حرا کجاست فرمودند
غاریست که پیشتر صلواتم پیش ازین است در آن غار خاک خرگوش است که اگر کسی را جاس بگیرد
عجب دارم از آن گمان گنج گدازند و ساعته در آن غار بسر نزنند که اگر کسی را جاس بگیرد
در دو روز و سه سال کشایش زنده باشد شب یک شب نشستن در آن غار و فرمودند که
این فقیر و بارگلاز است ایشان رسیده بود و حضرت ایشان کمال مهربانی و عنایت
مکن داشتند و پنجاه درس است با من که از این غار که از این غار که از این غار که از این غار که
باوشاه کجایشان دست مرا گرفتند که این کس کلان راست و اطباء از علاج این
انده انوقت فرمایند که حق تعالی این را بختند ایشان کاسه آب را طلب داشتند و در
بران خوانده رسیدند و بقیه را در چون آنرا شامیدم در آن غار که حضرت کمال بافتم و کمال
آنرا در وضع همچون پیش ازین رسالسمی بکنیت الاولیا در احوال و اوضاع آنحضرت و
بیر و مریدان ایشان فصل نوشته بودم در کتاب همین قدر که آنوقت فرمودند و وفات
ایشان روز سیزدهم از غار طبرستان در سنه ۱۰۰ سالگی در کربلا در کربلا در کربلا
بمعموره لا بو در حرم خانی پوره واقع شده و فتح کبیری بر بنانه ایشان تا گدازد و در
عمر شصت و هشتاد و هشت سال و قبر ایشان در موضع با شامه بود که متصل شهر لاهور است
واقع شده بر اثر ترک امر بر این ایشان که از عارفان کامل و اهل شهر بود و در محبت حق
پوستن حضرت حاج نعمت الله سرسندی است و شیخ نجاشی همیصل و کافران کلان

در میان تمام حضرت آقا صاحب الشرف و انتمند و قاضی صلاح و جامع و دیگر قیود حیات انوار اکمل بین
ایشان از حضرت ارشاد است و حضرت لاخواجه بهاری شیخ لاهوری شیخ احمد نامی
شیخ احمد بلوی شتم فرمود احوال مشایخ کبار سلسله مطهره کربلا را بر این مکتوبین شایخ شمس
قدس الله اسرارهم و این فیض عظیم مثل ایشان ندیده در همه چیز و احوال نیز در واقعه کربلا است ایشان
مشرف بشوید میت تا ابر این سلسله است با هر کس از این احوال است با او
سلسله شریفه خواجها می بزرگوار قدس اسرارهم حضرت شیخ ابو یزید بلخی
لقب ایشان سلطان العارفين و نام طیفور بن عیسی بن آدم من سر و نشان است و در ایشان
که بود و بسا است اسلام شرف شده و حاصل ایشان از بسطلام است صاحب شجاعت زشته
که ایشان اسی حضرت امام جعفر صادق و امیر مومنین علیه السلام صاحب تکرر الاولیا گوید که
صد و نوزده پیر از اوست که بود و در یکی از آنجا امام جعفر صادق بود و در اولی که
و یکی سعاد و شقیق علی را نیز بود و در نوادار ایشان نقل کند که چون لغو در میان
می انداختم که در آن شبه بودی بایزید من شکم من طبعی تا آن قدر فرخ کردی سید الطالعه
حضرت حمید فرمودند که بایزید در میان چون سبیل است در ملا گوید از آن خلیف بلندی
که از ایشان نقل میکند شیخ الاسلام دوران باب میفرمایند که بایزید فرزان دروغها
بسته اند از حضرت شیخ بایزید یکس که در سنه ۱۰۰ است و فرزند کدکام شده بوده
سنت ترک دنیا و فرض محبت مولا گویند روزی بر طبرستانند و جمله در کربلا آورده
فرمودند برین فرقه نشویم که در اینم و آنک گدازانند و من می سال عمر خویشم به خیرانک
زبان نیامدم که هر کس بایزید است فرمودند عارف شیخ جعفر شاد نشو و جز به وصال فرموده
محبت نیکنان بر آنک که محبت بدان بیزانکار بر آنک است که ایشان را از اهل فرقت بخور
دیدم پس در حال آنوقت فرمودند که گفتند ای سید مومنین گفتند که بایزید که
کلب شود از نو پیر شد که چه کردی گویند چو خوانی و طریقه طیفور بن عیسی بایشان است
و نامی این طریقه که کربلا است و وفات ایشان از نو پیر شد در سال دوم و شصت
کلیک که کربلا است و در حدیسی از چهار پیر و اولاد و در نقل تاریخ وفات از آنکه شکر است معتبر

داشته اند و سالها با کورک و کوفته بود و شیخ الاسلام گویند که وی در کوفته بود و در حرم نبوی
گردد و جهت حرمت و وفات ایشان در مینا بود واقع شده است در سال شصده و هفتاد و
هجری و قبر ایشان نیز در مینا است بهلوس ابو عثمان حمزه را بر عیاشان لقبی

حضرت شیخ ابوالقاسم کرکالی رحمه الله

نام ایشان علی است و ایشانرا نسبت اراوط باطن از دو جانب است یکی از شیخ عثمان بن
مرو و اسطبل یزید الطالقی شیخ حمید بن عبد اوی میرسد و نسبت دیگر از شیخ حسن بن قانی
همراه شیخ یزید بسطامی می پیوندد و صاحب کتوب در اوایل صحبت ایشان
رسیده و ایشان را طلب و مدار علی وقت نوشته اند از شیخ ابوسعید ابوالخیر قدس سره
صحبت داشته اند و وفات ایشان در سال چهارصد و پنجاه

شیخ ابوعلی فارندی قدس سره

نام ایشان نصیب بن محمد است و فارند قریه است از مضائق طوس شیخ اشعیر خراسان
بوده اند و شاگرد استاد امام شیری و میر شیخ ابوالقاسم کرکالی اند و از شیخ ابوسعید
ابوالخیر ملاقات نموده اند و وفات ایشان در سال چهارصد و هشتاد و هفت هجری بوده

و قبر در طوس است

حضرت خواججه یوسف بن ابوبهرا فی رحمة الله

کنیت ایشان ابویقوب و محل ایشان از جهدان است و میر شیخ ابوعلی فارندی اند
و از شیخ ابواسحاق شیرازی که وزیر استقاده نموده اند و شیخ عبداللہ جوینی شیخ حسن
سنالی صحبت داشتند و چون بنهاد رفتند حضرت عوف بن تقیبن را هم رفتند
و در مجلس حضرت عوف عظم آنفر حاضر میشدند یعنی از سب و سرسلسله خواجها می برگزیدند
بوده اند و وفات ایشان در سال چهارصد و پنجاه هجری بوده و وفات در راه و در سال
پانصد و سی و پنج هجری روسه داده و قبر ایشان در ماست ایشان را چهار طلیف
بودند و خواججه عبداللہ برقی و خواججه احمد کسوسی و خواججه علی
تخلاتی رحمت الله قاسم

که در زمان قدیم نوشته اند نقل کرده شد و آنچه حضرت مولانا عبدالرحمن جامی رو صدوسی چهار
نوشته اند احتمال دارد اول طبقا که این تاریخ را نقل کرده اند نقلی است که بنا شده و قبر ایشان
در بسطام است

حضرت شیخ ابوالحسن خرقانی قدس سره

نام ایشان علی بن جعفر است و خرقان نامی است نزدیک بقرقین از ایشان از انجا اند
عوفت روزگار خود بوده اند از نسب ایشان در عیون البقرقین از ایشان از انجا اند
ایشان نیز در سلوک اند و روحانیت شیخ یزید بسطامی است و اولاد ایشان بعد از وفات
شیخ یزید بسطامی است و وفات ایشان شب سه شنبه چهارم شهر جمادی اول است و شیخ یزید بسطامی
بوده فرموده اند که هرگز ایسے صحبت مدارید که شما گوید خدا و او گوید چیز دیگر شیخ یزید بسطامی
سره فرموده اند که آن مخاظم که شیخ ابوسعید ابوالخیر گفتند اینم فراموشی است روزی با صحاب
خود گفتند که چه چیز بهتر بود گفتند شیخ تا هم تو بگوئی فرمودند ولی که در روی همه یاد او بود

حضرت شیخ ابوعلی رودباری قدس سره

نام پدر ایشان محمد بن قاسم بن منصور است و از ابناء می ملک بوده اند و نسبت ایشان
کبیری میرسد و خال ابوعبداللہ رودباری اند و میر میر علی اسطبل یزید الطالقی حضرت شیخ
حمید بن عبد اوی اند و وفات ایشان در سال سه صد و بیست و دو هجری بوده و قبر ایشان در کتوب

حضرت شیخ ابوعلی کاتب

اسم ایشان از میر است و با آنتری از شیخ صحبت داشتند و میر شیخ ابوعلی رودباری از
ایشان فرموده اند که هرگاه مرا شکله میشد پیوسته را بخواب میدیدم و آنرا می پرسیدم
و وفات ایشان در سال سه صد و پنجاه و پنجاه و پنجاه و پنجاه هجری بود
و قبر ایشان در کتوب است

حضرت شیخ ابوعثمان بن قاسم قدس سره

نام ایشان سعید بن سلام است و محل ایشان از مازندران شاگرد ابوالحسن صالح و نویدی
میر شیخ علی کاتب بوده اند و ابویقوب نهر جویری و حبیب مغربی و ابو عمر و زجاج صحبت

داشته اند

حضرت خواجہ محمد اسحاق علی رح	<p>حضرت خواجہ محمد اسحاق علی رح</p> <p>نام والا ایشان نام محمد اسماعیل است و والده ایشان از اولاد ملوک روم بوده و سر حلقه سلسله خواجہ های بزرگان بزرگوار ایشانند و انساب خواجہ بابا الدین نقشبند قدس سره ایشان است عالم بوده از علوم ظاہری و باطنی و طریقه ایشان تمام متابعت فرموده و نسبت آن سر و صلح بود و حضرت ایشان از مریدانی بزرگوارند و چون فرمودند بجز آن ب در آنی و غوط خوردن بگو آلا الله محمد رسول الله و ذکر دل را با ایشان آموخت و چون خواجہ یوسف ہمدانی بخارا آمد از صحبت ایشان را در آن وقت و فرموده خواجہ یوسف پیشتر و مریدان است ایشان چنان شد که یک وقت نماز کعبہ پیروز شد و می خواند و می آمدند و الا ایشان در عبادت است و آن تصدیق است که شش نشانی از ایشان در آنجا است و این کلمات از ایشان است ہوش در دم و نظر قدم فرودین غمگین در آن وفات ایشان در سال الفصد و ہشتاد و پنج واقع شد و قبر ایشان در کربلا است</p>
------------------------------	--

حضرت خواجہ عارف ریلو کرکی قدس سره	<p>حضرت خواجہ محمد اسحاق علی رح</p> <p>مرید و ظیفہ خواجہ محمد اسحاق از مولود فرزند در موضع ریلو کرکی است و آن در موضع بخارا و وفات ایشان در سال ہشتصد و پانزده ہجری بوده است</p> <p>حضرت خواجہ محمد اسحاق علی رح</p> <p>ایشان مرید و ظیفہ خواجہ عارف ریلو کرکی اند و در موضع بخارا در موضع سمرقند است و انصافا بخارا و وفات ایشان در سال ہشتصد و پانزده ہجری بوده و قبر ایشان نیز بخارا است</p> <p>حضرت خواجہ علی رح</p> <p>لقب ایشان در سلسله خواجہ های بزرگوار قدس سره است حضرت فرزند است مرید و ظیفہ خواجہ عارف ریلو کرکی اند و وفات ایشان در کربلا است ظیفہ خواجہ عارف ریلو کرکی است که پیغمبر خداوند آورده و در زمین کی از فرزندان محمد خان محمد وانی بودی سہیلی بنام محمد عارف و در سمرقند و در سال ہشتصد و ہشتاد و یک ہجری بوده و در وقت عمر قدس است از بخارا و وفات در سال ہشتصد و ہشتاد و یک ہجری بوده و در وقت عمر</p> <p>حضرت خواجہ محمد بابا اسماعیلی قدس سره</p> <p>مرید و ظیفہ حضرت عزیزانند و حضرت خواجہ بابا الدین نقشبند را از فرزندی قبول کرده اند و با صاحب می گفتند که این مرید است که بوی این ماسیہ بود و در با خدا گفتند ای درگاه شکر و پس روی با سید میر کمال که مرید و ظیفہ ایشان بود و در فرمودند که در وقت فرزند ہما الدین شفق در بیخ نزاری و تراجل کنم اگر تقصیر کنی و ایمیر پاری خاستند و در وقت بر سید ہمدانی گفتند کہ مرید ما ششم اگر تقصیر کنم و ولادت ایشان در قریہ ساسی بوده است کہ از آنکہ در پیمای راستین است و قبر ایشان نیز در آنجا است</p> <p>حضرت سید امیر کمال قدس سره</p> <p>ایشان از مریدان و ظیفہ های خواجہ محمد بابا اسماعیلی اند و ولادت ایشان در موضع سمرقند است و وفات ایشان در وقت نماز بار بار و در کربلا ہشتصد و ہشتاد و یک سال ہشتصد و ہشتاد و یک</p>
-----------------------------------	--

درد و بیماری بوده و در قریش ایشان در موضع سوغ خا نصبت
حضرت بهاء الدین نقشبند قدس سره
 نام ایشان محمد بن محمد القاسمی است و در شهر نقشبند در سال ۵۸۰ هجری که در مقامات خواهر است
 می نویسد که حضرت سیرت نمودند و در شهر نقشبند کجای بابی و نقشبندی مشغول می بودیم
 و همین نقل را بخاطر آنکه اینها از ائمه اهل بیت است و در نقشبندی مشغول می بودیم
 نقشبندی نیز از ایشان از اهل بیت است و در شهر نقشبند کجای بابی و نقشبندی مشغول می بودیم
 و اوستی نیز بود و در آن زمان در حقیقت خان محمد والی قدس الشریع و از خدمت قوم
 شیخ و طویل آنکه از مشایخ ترکستان بوده اند فاکند که اگر نقشبند عیون وقت و قیاد او ایامی زمان
 خویش بوده اند و خاص و عام روی ایشان دانسته اند و در نظر ایشان تمام مطابقت شیخ خویش بود
 و در منصب امام عظمی الشریع و دانشمند و کفر نشناخ این سلسله منتهی بوده اند از آغاز بزرگ
 پرسیدند که در نظر شیخ شما چه عیون است و پاسخ می دادند که منی باشند پس گفتند که بنام شیخ
 بر هیبت فرمودند که نظر باطن و باطن جامع سجانه و تقالی هیبت از دور و ن شواشت نام و
 در بردن بگناش در این زمین زیار و منی می بود و اندر همان بود که مردم جا و با و اجسین
 در کار هر سید از خدمت چشم و دل جانش بیارند گویند که حضرت خواهر را از علام و کینه و ک
 نمی بود است ایشان از این منی سوال کردند فرمودند که بنده کی با خواهری است بیایا ایشان
 پرسیدند که سلسله شما کجاست فرمودند که از سلسله کسی بجای نمی رسد و پرسیدند که در باب سماع
 چیزی فرمایید فرمودند که آنکه منی که در منی که خواهر بزرگ را بخار و کرات از ان
 بیشتر است که شکر از ان بیان توان نمود و از اولی که آمد که ایشان متحول است که می فرمودند
 فرمودند که خواهر بهما الدین چهار سال بود که گفت این گاو گاو که اسرافیه پیشانی خوانی بود و در
 پنجاه ساله آن حضرت گویا از این گاو گاو که اسرافیه پیشانی خوانی بود و در
 قربان سیکه در فرمودند که هر یک سیرت و ابرام او را در آن وقت قرآن کردیم و در ایشان کرد که از آن
 ابراهام ایشان بود آن تاریخ از او نشدند چون به بخار رسیدند که تحقیق نمودند که خواهر همان روز
 فوت شده بود و در حقیقت ایشان را در این حیات فوت و قیامت بود است کمال نیز همان قیامت است

حضرت محمد
 البخاری بن
 سعید جمال الدین
 بن سعید بزاز
 الدین خلیل بن
 محمد زوی کندی
 سعید اهل بیت
 سعید عالم نوری
 ابن کلدی صمد
 رومی ابن بلوفا
 اکبر ابن حضرت
 امام عسکری
 ابن علی قلی
 امام محمد تقی
 امام موسی رضا
 امام موسی کاظم
 ابن امام حسن
 ابن امام حسین
 امام حسین
 علی بن
 حضرت علی مرتضی
 کرم الله وجهه

و در آن

ولادت ایشان در هر سال مقصد شد و در هر سال در قمر حاران بود و وفات ایشان در شهری
 سوم ماه رجب الاول سال مقصد و در یک هجری که در شهر شریف ایشان در هفتاد و
 سال بود و در ایشان نقل شد که ایشان در شهر خوارزم بود و در شهر شریف ایشان در هفتاد و
 که پیش جنازه ایشان بیت خوانند و هیبت مناسبت می آید که در کتب معتبره شیخ شریف زکریا
 حضرت خواهر اصحاب بسیار از اهل باور و اندر آنکه شیخ سیرت ایشان را با شرف و بزرگواری
 محتاجا رسا و خواهر علما الدین عطار و ملا یعقوب چرمی و خواهر علاء الدین محمد والی محمد الله
حضرت خواهر طاهره پارسا قدس سره
 نام ایشان محمد بن محمد القاسمی بخاری است و لقب ایشان پارسا و این لقب را
 خواهر بزرگ عیونیت فرموده اند که با اصحاب خواهر بزرگ اندر مرض اخیر خواهر بزرگ
 و غیبت ایشان با اصحاب در حق ایشان فرمودند و مقصد و منظور را در وجود است
 او را برود طریق جذب و سلوک تربیت کرده اند اگر شغول میشدند و جوانی از او نبودند و در وجود
 در هر سال شکر و طبع است و در وجودی لطوافت هیبت اکر امام بزرگ نبی مسلم منکر و در وجود
 سادات و مشایخ و علمای ارام و اعزاز تمام پیش می آمدند چون که منظر رسیدند که کار را
 تمام کردند ایشان را مرضی خاص شده و از آنجا صوبه مدینه شریف فرستادند و در شهر شریف
 بست و در موسم ذی الحجه که رسیدند و در نقشبند بست و چهارم آمدند که بجزار حرکت می
 چو بستند و شب جمعه ایشان را در منی نمودند و در نقشبند بست و چهارم آمدند که بجزار حرکت می
 عباس بنی الشریع و اقیامت و سن شریف ایشان هفتاد و سه سال بوده
حضرت خواهر ابوالفضل پارسا رحمه الله
 لقب ایشان بران الدین و حافظ الدین است فرزند خواهر محمد پارسا و در ایشان
 کمال و عارف و کمال بود و در نقشبند آفریده اند که پانچ علوم شریف در موسم اقیامت
 بود از بزرگ و خواهر سائیده بود و در نقشبند وجود و بدل وجود و کار از ایشان که در آن
 در سفر حاجی با والد خود بود و در فرمودند که وقتی که والدین فوت میشدند بر سر این
 ایشان حاضر نبودیم چون حاضر شدیم روی مبارک ایشان را کشاد و نام ظاهر می کردیم که در نقشبند

حضرت محمد
 البخاری بن
 سعید جمال الدین
 بن سعید بزاز
 الدین خلیل بن
 محمد زوی کندی
 سعید اهل بیت
 سعید عالم نوری
 ابن کلدی صمد
 رومی ابن بلوفا
 اکبر ابن حضرت
 امام عسکری
 ابن علی قلی
 امام محمد تقی
 امام موسی رضا
 امام موسی کاظم
 ابن امام حسن
 ابن امام حسین
 امام حسین
 علی بن
 حضرت علی مرتضی
 کرم الله وجهه

و در آن

حواصی علی ما فی کتاب

حواصی علی ما فی کتاب

حواصی علی ما فی کتاب

<p>سقیفۃ الاولیا ۸۰</p> <p>توسم نمودن ما مشرب است از یاد شد و وی خود را بر کف پاس ایشان ماند و پایی خود را آلایشند و وفات خواجها ابو نصر پیر سال هشت صد و شصت و پنج هجری بود و قبر ایشان در خطایخ است</p>	<p>حضرت خواجها علاء الدین عطار رحمتہ اللہ</p> <p>نام ایشان محمد بن محمد نجاری است و اصل ایشان از خاندان بود که پسران طغاسی خواجها بزرگان اند و در امام حیات خود ترتیب بسیار می نمودند و در امام ایشان کرده اند و میفرمودند که علماء الدین حاکم بر ما سبک کرده است و صمیمی خواجها بزرگ در خایه خواجها فرزند طغاسی ایشان بود و چنانچه خدمت مولانا شیخ در جمیع خود حضرت خواجها احرار و سره نقل کرده اند که خدمت خواجها حاکم و امام حضرت خواجها بزرگ بود و آنقدری اندک تر وفات ایشان بعد از از غفلت شش چارده سال پیشتر است و در وفات او بود و در قبر ایشان در ده توختاشان است و وفات خواجها حاکم در شب و شش صد و بیست و یک سال دشت صد و بیست و شش هجری واقع شده و قبر آنجا می باشد</p>	<p>مولانا یعقوب چرمی رحمة اللہ</p> <p>اصل ایشان از موضع بیخ است و بی است از پیر کمر از تاریخ زین و واقع شده فقیر و انکار سیدیه و مقورا جدا ایشان در آنجا است و ایشان مرید میوه ای طبع بزرگانند و اول بار که خدمت شریف ایشان رسیدند فرمودند که از خود کاری نکنم و بزرگان اگر تر قبول کنند تا قبول کنیم مولانا یعقوب چرمی فرمود که هر گاه شبی است از آن برن گذرند شصت آری چون باها و خدمت ایشان رفت فرمودند قبول کرد و نزد ایشان خواجها علاء الدین عطار پسر و زلفات خواجها بزرگ و صحبت علماء الدین عطار بزرگان رسیدند و جامع گشتند و در علوم ظاهری و باطنی و ادب ایشان در زمین است و قرآن ایشان در موضع انفق که از مواضع صراحت و ان است واقع شده</p>	<p>حضرت خواجها عبد القدوس</p> <p>لقب ایشان ناصر الدین اولی است و نام پیر ایشان خواجها محمد بن شهاب الدین است</p>
---	---	---	---

در مملکت است که

خواج نظام الدین خاموشی

<p>و بعد ایشان بسیار بزرگ بوده اند و حضرت خواجها بهترین و کامل ترین مریدان مولانا یعقوب چرمی اند و سلسله خواجها حواری اند و تقدماتی طریقت و زینت های تحقیقت بوده اند و اول ماوراء النهر و خراسان ایشان را بجا می بزرگ میدارند و آنرا کرامت و عوارض طاعات بی نهایت از ایشان بطور سبزه حضرت مولانا عبدالرحمن جامی قدس ستره اخلاص و احتقا بسیار داشته اند چنانچه بعضی کتابها بنام ایشان تصنیف کرده اند و ایشان را بجای بهر خود میدادند از حضرت خواجها رحمت کمال محبت و بیگانه با ایشان بوده و شکر نوبت حضرت مولانا بایان طاقات کرده اند چون بر آخر حضرت خواجها مولانا عبدالرحمن جامی دیدند فرمودند که حاکم سفید گردید ایشان در پیر این بیت آفتابند و بیست پیران کشمیه سرور در ده گنگنت به سوی سفید گردید چاروب استانت به گویند که حضرت خواجها مال و زراعت بی نهایت بوده همه را در راه الهی صرف می نمودند و چون سال آخر رسیده ایشار می بود و این اکر امامت حضرت خواجها است و درین باب حضرت مولانا فرموده اند ایشار است هزاران مرید در زیر گشت است به کارزار و فتنه او نیستند است به درین مرز عشق اند و خود را در انکار ندارند و به ولادت ایشان در راه رضایان سال هشت صد و شش هجری در قریه بختان که از توابع تانگتند است بوده وفات ایشان شب شصت و بیست و نهم سلخ بیخ اول سال شصت صد و نو و پنج واقع شده و مدت عمر شریف نو سال است چنانکه در تاریخ ایشان در وقت م</p>	<p>مولانا</p> <p>حضرت مولانا نظام خاموشی رحمة اللہ</p> <p>سعد الدین کا شغری</p>
---	---

سعد الدین کا شغری

ایشان فاضل تر کامل ترین مریدان و خلفای مولانا نظام الدین خاموشی اند و از علماء
ظاهری و باطنی هر دو تمام داشتند و اندو بر جا و شرح و سنن مستقیم بود و اندو چون بزرگان
تشریف برده اند و سید قاسم تبریزی و مولانا ابو یزید بواسطه شیخ زین الدین خانی
و شیخ بام الدین محمد محبت داشتند از حضرت مولانا عبدالرحمن جامی قدس ستره اسرار
در لغات مذکور ساخته اند که در سینه گنگتند یعنی از در ایشان فرق میان خواب
و بیداری جز آن نیستند اندک در خود فتنی که بعد از خواب می باشد بسیار بند و اکثرت
محققان عبد الله

در مملکت است که

خواج نظام الدین خاموشی

سعد الدین کا شغری

حضرت خواجہ احرار قدس سرہ و حضرت خواجہ ایشان را در کنار گزشتہ فرمودند و کلان
 پسر عارف خواہر شد و بکرت نفس حضرت خواجہ کمالات ظاہری و باطنی و مقامات حال ہستیہ
 کو کرامات و خوارق طبعیہ بسیار از ایشان لکھو جو بستند و ہمہ دستان تشریف آوردہ بود
 و اہل ہند کمال اعزاز و احترام بجای آوردہ اکثری مرگشتند و طریقہ ایشان در سلوک بطریق
 حضرت خواجہ بزرگ بودہ و شردہ سال در ہندوستان بودہ در سال نصد و ہشتاد و دو ہجری
 و فرمود کہ وقت طلعت انزلیک رسیدہ ما موریک آگہ شمشیر آخراں خود را در سوزندہ خواند
 آہای خود را سنا ہم در توجہ گرفتند نہ در بعد از رسیدن بمقصد و در وقت نمودند و توجہ
 ایشان رجوع حضرت خواجہ احرار است

حضرت خواجہ بابی محمد اللہ	الہی حضرت خواجہ بابا الدین نقشبند و ظاہر مرید مولانا خواجگی کبیری انبیا علی امیر بیان خوان گفت کہ وقت طلعت خواجہ فرزندان ایشان را حاضر ساختہ پرسیدند کہ بابیان کو کلام چہی فرمایند گفتند صبح فرزند ہندہ ایست خدا بخش مخورہ و وفات ایشان در سال ہزار و دوازده ہجری بودہ و مدت عمر شریف ایشان چهل سال و قبر در بلبل است
پاشم خواجہ و صالح خواجہ و بہبیدی قدس سرہ	و بہبیدی از مناقبات کثرت ہے و ہر دو برادرانند و درین زمان مقتدای مولانا ہر دو مردم آنجا را روی اداوت بخدمت ایشان بودہ ہستم خواجہ بزرگ کلان و پسر خرد صالح خواجہ بود و در سوزندہ می بودہ اند و مرید پدر خود اند و خواجہ کلان خواجہ ایشان مرید خواجہ کلان جو بیاری و ایشان مرید خواجہ محمد کاشانی و ایشان مرید مولانا محمد قاضی و ایشان مرید حضرت خواجہ احرار قدس سرہ ہم با ششم خواجہ زور و شنبہ یعنی اول سال ہزار و چهل و شش ہجری بودہ و قبر و بہبیدی و صالح خواجہ در بلبل بودہ اند کرامات و خوارق انہر و برادر بسیار نظر ہر شہ و وفات ایشان در ماہ محرم سال ہزار و چهل و ہشت ہجری بودہ و قبر ایشان در بلبل است و مدت عمر ہفتاد و ہشت سال تمام شہ احوال شایع مسلمہ بترتیب نقشبند قدس سرہ

بجای

از کلام ایشان است و یکی از علمای این زمان در باب حضرت مولانا طہم و انکار می نمود
 سخنان ناشائک میگفت فقیر اورا منع میکرد و ہذا فوت آن مرگی از فلک عالم عامل است
 شے او را خواب دید با اضطراب تمام پرسید سبب اضطراب چیست گفت بدت نیست رفتہ بود
 و میخواستم در آیم مولانا عبد الرحمن جامی آمد و من مرا گرفت و گفت بدت نیست و چون نیست
 اخصاص فقیر را بخدمت ایشان دانستہ بود تا مقبرہ گرفت آبا ایشان گویند کہ مولانا احرار کلان
 جامی گویند مرگند آمدند و از فقیر من در گذر نمود و وفات ایشان در حجرہ جام در بلبل است
 شعبان سال شصت صد و ہفتاد ہجری بودہ و مدت عمر شریف ہشتاد و یک سال و وفات
 ایشان بعد از حضرت خواجہ احرار بترتیب سال است و ہفت صد و نود و ہشتاد ہجری
 ماہ محرم و در جمہ و در وقت اذان سنت و قبر ایشان در خیابان ہرات است مقصود قبر غیر خود
 و برداشت جنازہ ایشان را سلطان حسین میرزا با جمیع اہالی و عالی خراسان نمودہ است

حضرت مولانا عبد الغفور لاری قدس سرہ	لقب ایشان رضی الدین است و اہل ایشان از انار و از اہل حیان آن و بار بودہ از اولاد سید عباوہ اند رضی اللہ عنہم کہ از کبار اہل انار و از قبیلہ انصار و از قبیلہ خزیج بیکال و شاگرد در شصت صد حضرت مولانا عبد الرحمن جامی اند و حضرت مولانا در باب ایشان فرمودہ بہت آنجا کہ فرودانش خشک بود و شکری بہ بار نیست تیرفتا صاحب الغفور لاری بہ خوشتر مولانا مرید کبیر گزشتہ اند و فی فرمودند کہ یک مرید کمال کہ باشد کاشیت و اہل انار بکلا عبد الغفور است کہ کمال بودہ اند و ایشان را در علوم ظاہری و باطنی قدرت تمام بودہ و ہر شے ملا و نقیحات الہی داشتہ اند و اصل مشکلات و انات آنرا نمودہ اند کمال محبت و اخلاص بخدمت پیر خود داشتہ اند و زین وفات حضرت مولانا قدس سرہ در حضرت بودہ اند و وفات ایشان بعد از طلوع آفتاب رویک شنبہ پنجم سال نصد و دوازده ہجری بودہ و قبر ایشان محل تقبر حضرت مولانا در خیابان ہرات است سما و تکتہ و کبریا ہزار و ہنم در وقت پیر خود بنا شد
-------------------------------------	--

حضرت خواجہ عبد الشہید قدس سرہ	نام پیر ایشان خواجہ کاخو امین حضرت خواجہ عبد اللہ احرار است و چون انوار شدہ در انوار
-------------------------------	--

بیمان احوال مشایخ سلسله شریعیه چشمه تقدیس الله اسرارهم و سلسله ایشان از حضرت خواجه حسن بصری بجزرت امیر المؤمنین علی کم الله وجهه میرسد حضرت خواجه محمد اولی و احد بید قدس سره

اهل ایشان از زهدت مرتبین بصری است و شکر حضرت امام علم انور رضی الله عنهما و دیگر ارواح الاشیان پوشیده اند چون که حضرت حسن بصری بعد از صحابه رضی الله عنهما که در نزد ایشان حجت اولی و برین سلسله نشین شده ایشان پس بزرگ بودند و خوارق و ابراهیم سبب از ایشان ظهور رسید و نقل است که روزی جماعه از راه ایشان که در خدمت ایشان بودند بزرگسالی بر آنما خطبه کرد و آن روزی جلو کرد و چیزی حافظ خود خواجه صومری آسمان کرد و روزان جمیع جهان و قتالی بحجت آن جماعه در خواستند فی الحال و بنابر ساری زبانه آسمان بارید و بزم فرمود که جان مقار که بگو اقطاب است کنه بر دارید مردان چنان کردند و جلو آمدند و فرمودند چه ازان تناول فرمود و حسب تناول فرمودند این است که چون با رسیدن و بنابر ازان آت ایشان بود و نحو استند که آنرا است خود فروراک خورشید را زانده و خاک این جماعه را کسب فرمودند و در پیش گفتند اینها را بر او فرستند و بوی آسودگی در روز گرفتند پس از آن که در راه بیرون آمدند و در راه آنرا آنرا آب دید و در گرز که آب نیاید قاری که آب در وجود من پدید آری یعنی که امانت ظاهر ای امین از که نمود و وفات ایشان در سال یکصد و هفتاد و هشتاد و هشتاد و سی بود

حضرت فضیل بن عیاض رحمه الله

بیکر

بیکل او دوست توان داشت ایشان را شدند که از آن سخن از کجاست دست بر سر زنده گوید که میز افتند و چون شنو اش کنند و فرموده اند هر کس که از خدا ترسد از همه چیزها بدتر بود

که چون سخن قتالی بنده را دوست دار و زنده بسیارش و همچون سخن دار و دنیا را بفرمان فرزند کرد اند فرموده اند که هر که بودی خود را از ارضی نماند از ارضی نماند و فرموده اند اگر قاصد بجای آساز شود که کس نشازد و پند و شکست که خطبه بگو بود فرموده اند و چون که عجب بود که در خدمت گریز عجب ترا از آن که در دنیا خندانند و فرموده اند و در دنیا و آمدن آسمان است ابیرون آمدن و خلاص شدن دشوار فرموده اند چون ترا گویند ضار او دوست داری یا خوش باش اگر گوئی که کافر روی و اگر گوئی دارم فصل و در ستان نماند وفات ایشان در ماه محرم سال یکصد و هشتاد و هشتاد و هجری بود و در قبر ایشان در که منظر در مزار است سلمی

حضرت سلطان ابواسمیر رحمه الله

نسبت ایشان ابواسحاق و نام پسر او اسمعیل بن منصور سلمی است و ایشان از انبیا بود که در احوال حال با پادشاه ملج بود و اندر در جانی تو بر کرد و اندکی در شبی بر تخت فضا بود و در شب سلف خانه جنبید گفتند کسی گفت از شما شتر که کرده ام همچو کم گفتند شتر برام چگونه بود گفت ای خاف و تولد ساری را در جامه املس بخت شتری طلبی این از ان شتر برام چیست بخت است از این سخن سپیدی در دل سلطان افتاد و شکر و محبت کردند و در یک بار عام دادند و انکان دولت همسر جامی خود ایستادند و ناگاه مردی با هیبت از راه آمد و چنانکه یکس را غوغا داشتند تا پیش آمدند گفتند که من میباشم از آن که بود و گفتند از آن چنان کسی است که است گفت این ساری گفتند چه میخواستی درین باره فروری ای گفتند در بار ایست است گفتند از پسرش گفت از وی اگر بود و گفتند از آن چنان کسی است که است گفت این ساری گفتند که من میباشم از آن که بود و گفتند از آن چنان کسی است که است گفت این ساری گفتند که من میباشم از آن که بود و گفتند از آن چنان کسی است که است

که پادشاه که می بود و در دیگری می آید پدید شد سلطان تنها با صراط نام از محب بود و پادشاه که گفتند که کسی است که گفتند از آن چنان کسی است که است گفتند از آن چنان کسی است که است گفتند از آن چنان کسی است که است گفتند از آن چنان کسی است که است

تا گاه اموی دیدند و خود را بد و مشغول کردند تا موت من آمد و نوشت مرا بعد تو فرست تا او را

تو امر اسید توانی که در حال سلطان شیخ شمس و از جامه های که داشتند بیرون آمدند و در سلطنت
نموده دست در ظرفیت زدند و یک نظریه را با هم علم و سفیان توری و ابوالحسن غموان محبت
داشتند و کسب علوم از حضرت امام علی بن ابراهیم فرمودند و در حضرت امام الشاه اسماعیلی فرمودند
سیال الله عند قدس الله سره فرمودند که ابراهم و هم علیه السلام ایضا نصرت و محبت دارند
علیه السلام بود و اندوه و خرقه اوقات انجیل عیاش پسندیدند و در همه مکتوب کسب خود قوت
نمودند اندر گناهان و با در شاره و در جهان و در اقران بوزخ و کرامات و بزرگی حضرت سلطان
زیاده از آنست که در تره و بیاض و در آن بود که چون در ایام شب خود آمدی گفتی که با اندک
که همیشه که این چه کار و با است از ملک خود نشان نگاه عاریت کسب کوفتی که در کشتی خویشند
که بکشند و در کشتی خود نشان و نمازی بخوانند و در کسب نماز کنند و گفتند علی بن اسیر
سخن احمد در حال بیگ کسب در ایام تمام در رشتنستی بر داشتند و بالیشان داد و گفتند که
بر لب و جلالتیست پاره خرقه میدهند و سوزن ایشان در در در افتادند و با اشارت بر یکدیگر
نیز ان ایام سرور آورده و هر یکی را سوزنی زین در میان سلطان فرمودند و سوزن خود خوان
ای شیخ آن سوزن را در در و در پیش حضرت سلطان نهادند و فرمودند که سوزن من
که با شیخ گفتند کسب این بود و وفات ایشان شانزدهم جمادی الاول در سال
که بکشند و نصرت و در وفات حضرت یک و قریب ایشان در جلالتیست و بر و استی
نهاد و در قول اول احوال است

حضرت خواجهازلی در شمس حرک الله	حضرت خواجهازلی در شمس حرک الله
حضرت خواجهازلی در شمس حرک الله	وفات ایشان در چهار ماه شوال بوده است
حضرت خواجهازلی در شمس حرک الله	قرب الی الابن
صلی ایشان از لاهور است از کابر وقت و مرید خواجهازلی در شمس حرک الله صاحب خادق	عالی و مقامات از کسب بود و وفات ایشان در هجرت ماه شوال است

حضرت شیخ

مرید خاص خواجهازلی در لاهور است از اجلاس شمس و صاحب علوم فقهی و باطنی بودند
خوارق و کرامات عجیب از ایشان سرزده چنانکه گویند از روی او که تمام جسم او
بود و در ایام طوفان روز شنبه بخوردند آنچه در ذکره الاصفی او یعنی شمس شمس
نوشته اند این است که شیخ علی و شیخ عثمان و شیخ کبیری است و شیخ عثمان و شیخ
و پیوسته ای است و از این است که شیخ عثمان و شیخ کبیری است و شیخ عثمان و شیخ
غیر شیخ ممشاد و پیوسته ای اند که شیخ ممشاد و پیوسته ای است و شیخ عثمان و شیخ
از اطلاق وقت بوده اند و در شیخ علوی و پیوسته ای اند و همه اوقات ایشان جهان
شهر بیخ آخر است و قریب یک واقع است از احوال شمس
حضرت خواجهازلی در شمس حرک الله
سوق سلسله شمس اند و پیوسته ای است از احوال شمس و پیوسته ای است و شیخ عثمان و شیخ
بوده اند و در شیخ ابوحامق شمس اند و گویند چون شیخ ابوحامق بعبه بیت رسید اند
خواجهازلی در وقت و با شیخ زین العابدین که در وقت خواب او بود و در کسب
سالگی براه پیروز و سلطان فرس نام داشتند که در کسب که در وقت و در شمس شمس
از پیروز و اتباع جدا افتادند و گویند که سید کبیری از رجال الله در کسب است او بود
شیخ ابوحامق شمس نیز در میان آن حاضر بود و در حال کسب است از کسب فرود آمده
در پای شیخ ابوحامق افتادند و در کسب و در کسب که در وقت که در وقت که در وقت
روان شدند و هر چند پیروز و در طلب کرد و در ایشان را یافتند بعد از چشمه و در خبر آوردند
با شیخ ابوحامق اند و در فلان موضع در ایشان جمع را فرستادند و در کسب بود و در کسب
و در کسب اند و از آنست که در کسب که در کسب که در کسب که در کسب که در کسب
یافت و بجا آورده و در کسب که در کسب که در کسب که در کسب که در کسب
فایت غضب مگلی بزرگ برداشت که در کسب که در کسب که در کسب که در کسب

حضرت شیخ علوی و پیوسته ای حرک الله	قرب الی الابن
مرید خاص خواجهازلی در لاهور است از اجلاس شمس و صاحب علوم فقهی و باطنی بودند	خوارق و کرامات عجیب از ایشان سرزده چنانکه گویند از روی او که تمام جسم او
بود و در ایام طوفان روز شنبه بخوردند آنچه در ذکره الاصفی او یعنی شمس شمس	نوشته اند این است که شیخ علی و شیخ عثمان و شیخ کبیری است و شیخ عثمان و شیخ
و پیوسته ای است و از این است که شیخ عثمان و شیخ کبیری است و شیخ عثمان و شیخ	غیر شیخ ممشاد و پیوسته ای اند که شیخ ممشاد و پیوسته ای است و شیخ عثمان و شیخ
از اطلاق وقت بوده اند و در شیخ علوی و پیوسته ای اند و همه اوقات ایشان جهان	شهر بیخ آخر است و قریب یک واقع است از احوال شمس
حضرت خواجهازلی در شمس حرک الله	سوق سلسله شمس اند و پیوسته ای است از احوال شمس و پیوسته ای است و شیخ عثمان و شیخ
بوده اند و در شیخ ابوحامق شمس اند و گویند چون شیخ ابوحامق بعبه بیت رسید اند	خواجهازلی در وقت و با شیخ زین العابدین که در وقت خواب او بود و در کسب
سالگی براه پیروز و سلطان فرس نام داشتند که در کسب که در وقت و در شمس شمس	از پیروز و اتباع جدا افتادند و گویند که سید کبیری از رجال الله در کسب است او بود
شیخ ابوحامق شمس نیز در میان آن حاضر بود و در حال کسب است از کسب فرود آمده	در پای شیخ ابوحامق افتادند و در کسب و در کسب که در وقت که در وقت که در وقت
روان شدند و هر چند پیروز و در طلب کرد و در ایشان را یافتند بعد از چشمه و در خبر آوردند	با شیخ ابوحامق اند و در فلان موضع در ایشان جمع را فرستادند و در کسب بود و در کسب
و در کسب اند و از آنست که در کسب که در کسب که در کسب که در کسب که در کسب	یافت و بجا آورده و در کسب که در کسب که در کسب که در کسب که در کسب
فایت غضب مگلی بزرگ برداشت که در کسب که در کسب که در کسب که در کسب	

لقب خواجهازلی

و سناسک با کوفت استگ در میز اعلی ایستاد چون آنکه استیاد شایسته بود و دست ایشان
 قوی بود و ایشان این کرات و خوارق تا ابدات از ایشان از چندین طایفه شکر که تفسیر بیان
 توان کرد و اوست ایشان در سال دوم و شصت هجری بود و وفات در روز جمعه ای الا فر
 سال تسک صد و پنجاه و پنج روی داد و در قبر ایشان در حبش است

حضرت خواجه محمد حبیبی قدس سره لقب صالح الان

ایشان پسر در میز احوال احوال حبیبی اندو تحصیل علوم دینی و معارف لغتین کرد که در آن دور
 زهد و روح کامل بود و اندو که در غزوه سوسنا همت همتا نمود تا کین در سن هشتاد سالگی بود که
 محمود با مشارکت و ایشان رفتند و در کت اقامت ایشان فتح سوسنا شد و وفات
 ایشان در غزه به حبس سال چهار صد و یازده هجری بود و در قبر ایشان در حبش است

حضرت خواجه یوسف بن سحمان روح لقب ناصر الدین

لقب ایشان ناصر الدین است و خواهرزاده و مرید و تربیت یافته خواجه محمد بن خواجه ابو احمد
 حبیبی اندو که خواجه محمد حبیبی در اشتهاد کن او کبیل سید بود و بهجت خدمت برادر
 ارادت ترویج داد و اشتهاد و طاعت و عبادت خدمت خدای تعالی مشغول بود و در شصتی خواجه
 بزرگوار خود خواجه ابو احمد را در خواب دیدند که فرمودند در ولایت شام فلان مردی است
 محمد سحمان نام تحصیل علوم کرده و صالح است خواجه خود را در حد کن خواجه او را طلب دادند
 به شیره و ابا و حد کن در خواجه یوسف در حبش است از ایشان توله شد و در ایشان در آخر عمر
 که در حیرت حیات چنان غلبه کرده بود که گاه بودی که خادم آب وضو نمی در ایشان
 وضو از خود قاف می شدند و ساعتی در آن غلبت میمانند و باز حاضر می شدند و وضو
 با تمام سیر ساندند و وفات ایشان در چهارم ربیع الآخر در سال چهار صد و پنجاه و هجری در
 مدت عمر شصت و دو چهار سال بود و در وقت رحلت خواجه قلب الدین در روز یکشنبه
 خود را تمام تمام فرمودند و در قبر ایشان در حبش است

حضرت خواجه محمد حبیبی رحمة الله

لقب ایشان قلب الدین است و در سن هشتاد و نالی تمام شد آن را با قرآن آن مظهر بود

محمد حبیبی

تحصیل علوم مشغول می بود چون بسن شصت سالگی رسیدند و در بزرگوار ایشان خواجه
 یوسف وفات یافته اند و به حبس و محبت پدر تمام مقام ایشان گشتند و تقبال حمیده و افعال
 پسندیدند و معروف و معروف بودند و در آن ولایت همت در مقام ارادت و احتفال ایشان
 اگر چه بر پر خرد بود و لیکن بعد از وفات پدر قوی که حضرت شیخ الاسلام احمد جام به مرات
 رسیدند و تقبیل کرد و میان خواجه بود و حضرت شیخ جام از شدت و لطافت دانش اندو که است
 و همان خواجه بود و در آن اسرار و اخلاص خویش بخیرت ایشان نمودند حضرت شیخ جام
 دست ایشان را گرفتند و بر کنار چار باش خود بنشانند و سبب فرمودند و بشیر طایفه علم
 بشرط علم و سبب و در خدمت حضرت شیخ جام بودند و فاکه حاصل نمودند و سبب ایشان از خواجه
 مودود حضرت شیخ جام نیز رسید و وفات ایشان در غزه در حبس در سال پانصد و هشتاد و نالی
 هجری بود و در قبر ایشان نیز در غزه در حبش است

حضرت خواجه احمد بن مودود حبیبی رحمة الله

بسیار بزرگ و قلب قوت بودند و مرید پدر خویش در طوطی و کلامی بر ابلی قدرت تمام داشتند
 حضرت رسالت بنا به صلح راه و واقعه دیدند که فرمودند ای احمد اگر تو شستاق مایستی داشتات
 تو ایچان با ما در شاد شد با موافق افتخار کردی و خوشی کسی ایشان از شناسند بزرگوارت
 همین اشتهادین بنامه شدند و چون از شاد فایغ شدند همه بیگانه فرمودند و شش ماه
 مجاورت کردند و گویند که ما دوست ایشان بر مجاوران آن حرم گران آمد خواستند که
 ایشان را بر بنامند از روزی شریف آواز آمد که غمناک این را که یکی از شستاقان ماست چنانچه
 همه حاضران شنیدند و بعد از آن همت به بنام آمد و در فایغ شتاب الدین مهروردی فرود
 آمد و شیخ ایشان را تقبل و احترام بسیار کرد و ولادت ایشان در سال پانصد و هشتاد و نالی
 بود و وفات در سال پانصد و هشتاد و نالی و وفات روی داد و در قبر ایشان در حبش است

حضرت شاه رحمة الله

لقب ایشان رکن الدین است و نام محمد و در سال ایشان از ده خان خرافان بود و در میز او
 مودود حبیبی اندو شایسته است که خواجه مودود و وفات فرمودند اندو که در سن هشتاد و نالی

حضرت خواجگنج حسین الدین چون رحمة الله
 مولود اول ایشان هستند است و نشو و نما در دایه خراسان نام پدر بزرگوار ایشان خانجانی
 فنیات الدین حسن است که از اسادات حسینی بوده اند و پدر شیخ عثمان ابوالولی بوده اند
 و در هند وستان سلسله شریف حضرت چشتی ایشانند قدوس الله تعالی و شیخ عثمان ابوالولی
 می نسیه بودند که معین الدین محبوب خداست و مرا فرخاست بر مریدی او و طلب وقت
 و صاحب تصرف و نیز انوار معرفت و شرف الطوب و ذریع شایخ اجل و قد و اودلیاس
 اکل بوده اند اهل هند را روی ارادت بخدمت ایشان بوده و در جمیع علوم ظاهر علی بابی
 نگا بزرگان بوده اند که امانت و خوار حق دادند و محبت و غیب که از ایشان بطور آرزو زیاده
 از حد و بیان است گویند که چون حق تعالی ایشان را توفیق توکل را است فرمود و اما که و اسباب
 خود را صرف در ایشان نموده و توفیق فرمود و خوار شدند و در آنجا حفظ قرآن مجید و کسب علوم
 نمودند و اندر آنجا اطاعت عواقب عزیمت کردند چون بقصد بیرون کردن از آنجا میخواستند
 رسیدند حضرت شیخ عثمان ابوالولی را ملازم نمودند و اندوخت سال از خدمت شیخ بودند
 و حضرت خواجگنج در مساجد اکثری از مشایخ که بر رویافته اند چنانچه بصحبت حضرت خورشید
 یعنی الله علیه در جیلان رسید و پنج ماه خدمت روز با ایشان بوده و انواع فواید بود و اندو
 شیخ الدین کبری را در بخار و خواجه یوسف همدانی را در همدان و شیخ ابوسعید تبریزی را
 در تبریز و شیخ حسین زنجانی را در ابور و دیده اند و از شیخ باهور آندند و از آنجا بابل و از بابل
 باجمیر و قندهار و سمن شده اند و حج کشی از کفار بکرت قدم و مایشان بشرف اسلام مشرف
 شدند و جهان که مسلمان بنشیند بود و مفتح و بیار جمیع بخدمت ایشان می فرستادند
 و مفرز کفاری که در آن نواحی اندو زیارت ایشان می آیند و صلوات بجا ویران و موقوفه
 میکنند و لا اله الا الله حضرت خواجه در سال پانصد و سی و هفت وفات ایشان روز دوشنبه
 ششم ماه رجب سال شش صد و سی و سه هجری بود و بر او ای ستم زوی الهجر سال بود که
 در قلن اول حج است و بعد از طریقت بر پیشانی حضرت خواجه نوشته یافتند که جمیع ابان
 مات فی حب الله و عرس ایشان از مشایخ هند و ستان در ششم رجب یکمکنند و در همین ماه

نکته

تاسست در نزد نقیض نام است در آنجا که چون احتیاج میشد از چشت بیرون فرستادند شیخ بود
 و نیز فرمودند که اینجا جای اوسیه است وفات ایشان در سال الحسد و وفات و چشت هجری بوده
 حضرت خواجگنج حاجی شریف زلفی رحمة الله
 مرید خواجگنج و در سقیفیه اولیه صلوات فرموده معین الدین چشتی از خاندان ایشان بخواجه و در چشتی میر
 نقل است که شیخ سلطان بنجر العباد وفات نجواب بود پدر سید که خدای تعالی از او چه کرد گفتند که
 فرزان شده بود که در شنگان عذاب بود فرخ بر نمود و معین الدین از فرزان رسید که فالان روز در مشفق
 سعادت ملازمست حاجی شریف زلفی را در ایام فرزند بزرگوار آن میا بر زمین وفات ایشان در
 شش شتر رجب است
 حضرت شیخ عثمان ابوالولی قاری سوره
 ایشان مرید حاجی شریف زلفی اندک طلب وقت و نگاه بر بود و اندو محبت بسیار از کار بر
 بندگان رسیده اند و از حضرت خواجگنج معین الدین چشتی منتقل است که روزی شیخ عثمان ابوالولی
 در ایام سیاحت بجای رسیدند که سکن خان بود در آنجا ایشان بود که روزی بست را بینه کرد
 در آنجا می انداختند و آنش آن بزرگ می مردان چینی می رسیدند که بزمین این آنش چنانکه در
 چرخهای را می پرستی که آنش مخلوق اوست جواب داد که در شیل آنش را بسیار بزرگ و شریف
 فرمودند که توانی دست و پای خود را در آنش ندازی جواب داد که خاصیت آن فرعون است که از
 ایشان که زنی که آن تواند دست حضرت شیخ طفل که در کلام شیخ بود گفتند و هم الله الرحمن الرحیم طایبان
 بر داد و سلاما علی ابراهیم گفته در آنش در آمدند و چهار ساعت در میان ماندند که در آنجا بزرگوار ایشان
 و بعد از آن طایف سببی نرسیده بود و از مشایخ این اوقات جمیع خانان بر قدم شیخ سر نهادند و هر بیرون
 اسلام شرف شدند و آن پیر در پیران بزرگوار ایشان می گشتند و هم حضرت خواجگنج معین الدین فرموده اند
 که شیخ عثمان ابوالولی بر فرزند خود که معین الدین است که اگر یک ساعت در دنیا از بزرگان
 نابود کردند و شیخ فرموده اند که در این که آنکه صلوات باشد تحقیق بر آنکه حق تعالی او را دست
 دارد و سخاوت چنان است که در ایام شفقت چون شفقته آنجاب و تواضع چون تواضع زمین
 وفات ایشان در شانزدهم ماه شوال است و قبر در کوه سفل است

از اطراف رجاء اسلام و کافر خواص و عوام از راه ایامی و مجمع و کوشی که بعد از آن بزرگان پیش است بر سال بروند و بزرگان ایشان رفتن حاضر میشوند مدت عمر شریف بگذرد و چهار سال و در حضرت خواص در دارالاسلام آجیر است و این غیر خیرین مرتبه زیارت آن روز و در حضور مشرف گفته و چه شریف نیست و بر نور و خوش آب و هوا فصل آتالیان عظیم که خود را به محیط است از آن ساکنان نماده اند واقع شدند و عوارض این غیر در نظر اجمیر ایامی ساکنان روزه داده و مبلغ صد نفوس شب روز و شصت سال کبیر از دست و چهار حجری چون در زمانه و الدیاجه فقیر شده بود و پسر نمی شد و سن مبارک آن حضرت بپست و چهار سالگی رسیدند اندوی عقیده و اخلاص که آن حضرت نسبت به حضرت خواص داشتند بزرگان نذر و نیاز در وقت پسر نمودند و بکسب ایشان حق اتالی این کسرتین بنده خود را بوجه آوردند و امید که توفیق نیکوکاری و رضامندی خود در دستان خود نصیب گردانند آمین یا رب العالمین

حضرت شیخ حمید الدین اصفوی السعدی الناکوری (م)
 نسبت ایشان با اجمیر و لقب سلطان التاکون است و ناگو شریف است از شهر ساسه هندوستان و سلطان التاکونین از خلفای حضرت خواص است و در پیشی اندر بحر تجرید و تقریب و بیگانه عصر و در وقتندمان شیخ جامع میان علوم ظاهر و باطنی و صاحب کتاب و مقامات علمیه بوده اند و ایشان را شیخ باکالدین ذکر ایامی ایشان در باب فخر خواص اسلام بسیار واقع شده در ناگور و در طلب اعیان داشتند و آفریدست مبارک خود را در است مکتوبند و وقت عیال میساختند و وفات ایشان در شب و غم و فرج آفرینان ششصد و هشتاد و شصت و نه هجری بود و قبر و مقبره آنجا است

حضرت خواص قطب الدین اوشی کالی رحمت الله
 نام ایشان کنایه ابن احمد بن محمد بن محمد اول ایشان از اکتشاف فرغانه است و آن قصیده است از توابع اندجان و کالی از آن جهت گویند که چون در وطن متوطن شده اند و مخرج از کس قبول نمی فرمودند و خود میساختند می بودند و بر فرزندان ایشان بپوشید میگذشتند و آنها از زبان نقلی که در همسایه ایشان بود و از اقا جزیره قرض نمودند

در این روزها که در این کتاب است

در وقت گزافی خود می نمودند و زنی از آن بقال گفت اگر سن در همسایه شامی بودم کار شما سلامت میرسد این سخن طبیعت ایشان گران آمد و بعد که در کار و قرض گیرند زنی این قصیده را عرض فراموشانیدند فرمودند که هرگز سن را کسی قرض نمی گیرم و در وقت حاجت بطلاق کرد و جزو است دست انداخته بقدر حاجت نان بخیزد و در اند و صرف خود کند و هر که خواص را بخواهد از آن هر که که بخواهند از آن طلاق نان بگیرند و این نان را کاک میگیند نقل است که حضرت قطب الدین یک نیم سال بود و در کبیر ایشان وفات یافت و حضرت علیه السلام نقل است که شیخ ابوصبر پسند که تعلیم علوم ظاهری و باطنی نماید چون حضرت خواص معین الدین پیشی باقی رسیدند در آنجا خدمت خواص معین الدین مرید شدند و حضرت خواص را کمال شفقت و عنایت در باره ایشان بود و محبت را از حضرت علیه السلام بود و در وقت زبان و بیگانه بود و در آن و جامع فضل و فضل صوری و مثنوی و صاحب خوارق و کرامت عالی بود و اندک گویند که در سن بپست سالگی پیش از آنکه مرید شوند بجهت خواص بر بیاضت و عیال استغفال و سیاهی بسیار کرده اند نقل است که چون به بغداد رسیدند محبت شیخ شهاب الدین هرورد در یافتند و چون سال اشتیاق و اخلاص بخودت شیخ که پیر ایشان باشند و اشتیاق از آنجا معاودت نمودند بطرف هندوستان آمدند و چون به بلقان رسیدند شیخ بهار الدین که در آناتانی قدوس و ملاقات نمودند و در بلقان حضرت شیخ فریدت که در کججه حملات بجهت ایشان رسیدند هر پیر شد و چون بدلی رسیدند محبت پیر خود که در اجمیر تشریف داشتند نوشتند که اگر حکم شود بلازم است برسم خواص معین الدین در جواب نوشتند که اگر چه در ظاهر بعد است اما در باطن قرب است با آنجا بود و بعد از چند روز در بدلی توقف نموده باز اجمیر معاودت کردند چون خواص قطب الدین سر راه گشتند که باجمیر روند و در بدلی از قسراق و جدالی ایشان بفریاد آمدند چون حضرت خواص این سخن را شنیده بودند خود خواص قطب الدین را فرمودند که مشورا در بیابان تو گفتم در بدلی باش که دلمای مردم از جدالی تو آزرده میشوند ایشان بفرمودند که حضرت خواص بشهر حرا اجمیر نمودند حضرت خواص قطب الدین که تراجم می فرمودند و در سلسله چشتیه

تمام ایشان سعادت و از این محو هست و از اول حضرت امیر المؤمنین عرض است
 ضعیفی التبعیضه از جانب پروردگار ایشان و حضرت امیر المؤمنین و حضرت
 حضرت و حضرت و صاحب است اندک حضرت شیخ صاحب الدین بوده اند حضرت و مرض
 انظار می نمودند و بدو علیه حضرت خواجه قطب الدین بخشیدند و گنج شکر از آن گویند
 که حضرت شیخ را حضرت روزگارش بود که افطار کرده بودند و حضرت بر ایشان غایب شد
 بخدمت پیر خود و از آن شد که در انظار راه از ضعف پای ایشان بفریاد پیر بزرگوار
 و در دهین مبارک ایشان پاره گل در آمد و تمام شکر شد از آنجا که حضرت پیر خود
 رفتند و خواجه فرمودند که گلی که بر پشت رسید حق تعالی وجود ترا گنج شکر کرد و انید هست
 بموارد شیرین خواهی بود چون از خدمت پیر خود بیرون آمدی هر کس که ایشان را میبرد
 گنج شکر میکند ایشان بخدمت حضرت خواجه سعید الدین بخشیدند و پیر خود و حضرت
 خواجه سعید الدین را باب ایشان فرموده اند که بختی را شایسته می بخشد را بقیه آورده است
 که پیر رسید. اعلیٰ الله ایشان گیرد این است که اما تا در روز چهارشنبه است و حضرت
 و غوث وقت بوده و خوارق عالیه از ایشان بسیار بوده و بطوریکه گفته اند که ایشان

حضرت شیخ فرید گنج شکر قدس سره

نام ایشان محمد بن احمد بن ابانیا است و با و آن قصبه است از مضافات
 سنبل و لقب ایشان سلطان المشایخ از جانب آلمی است و مرید و علیه شیخ فرید الدین
 گنج شکر است و حضرت سلطان المشایخ کامل و کامل بوده اند و جمیع علوم را کمال آموختند
 از مشایخ که در هند و ستان نامدار و عالی مقدار بوده اند و سلاطین و بزرگان باطنی
 و عوام مردم را در خدمت ایشان بوده و هر کس غسل عزاز و اگر امیر ایشان را واجب
 و لازم میداشتند و در سلطنت ولی قاسم نسبت نمودند و قصبه مریدان و تربیت
 ایشان اشتغال داشتند و خوارق و کرامات زیاد از مشایخ از ایشان شایسته نمودند

از ایشان ظهور آمده و درین سلسله از کسی که آمده باشد و حضرت خواجه قطب الدین را کمال
 عنایت و مصرا بانی ایشان بود چنانچه گویند وفات حضرت خواجه زریک ربیب ایشان را
 از انسانی که در خوابی مصرا راست طلبه داشتند و وصیت نمودند که ما نشین ایشان باشند
 بعد از وفات پیر خود و در قصبه بود که در نزدیک دیبال بود و از تاریخ ملتان است اقامت
 در زریک و جمیع کتب از بزرگت مقدم شریف ایشان نبیند پس پیر خود حضرت شیخ فرید
 بیحمت بسیاری از مشایخ رسیده اند یکی از آنجا شیخ مهاد الدین زریک است ملتان است
 و مشهور است بعد از آنکه حضرت شیخ ریاضت و جابرت را کمال رسانیده اند و در
 فرموده اند که هر چه خدا کند میشود و در قطع آواز داد که هر چه فرید گوید میشود و در وفات
 بر ایشان و اهل ایشان را چنان غالب بود که روزی یکی از حرهای ایشان بخدمت
 آمده گفت که فلان پسر شایسته است که گوی من بآلات رسیده است شیخ فرید زریک
 که بنام سعید گویند اگر تقدیر حق در سعید و از جهان سطر کند سنی در پاسبان او به بند
 و پیران آنگونه و در شیخ فرید که چون فقیر جابریست چنان پندار و اگر کفر می پوشد
 و از اوقات ایشان در قصبه که کوه وال که از تاریخ ملتان است بوده و وفات ایشان روز
 سه شنبه پنجم ماه محرم سال ششصد و شصت و چهار هجری در سه داود و مدت عمر
 نود و پنج سال و بقره درین است مابین ملتان و لاهور بزرگ و بزرگ

حضرت شیخ نظام الدین اولیا رحمة الله

نام ایشان محمد بن احمد بن ابانیا است و با و آن قصبه است از مضافات
 سنبل و لقب ایشان سلطان المشایخ از جانب آلمی است و مرید و علیه شیخ فرید الدین
 گنج شکر است و حضرت سلطان المشایخ کامل و کامل بوده اند و جمیع علوم را کمال آموختند
 از مشایخ که در هند و ستان نامدار و عالی مقدار بوده اند و سلاطین و بزرگان باطنی
 و عوام مردم را در خدمت ایشان بوده و هر کس غسل عزاز و اگر امیر ایشان را واجب
 و لازم میداشتند و در سلطنت ولی قاسم نسبت نمودند و قصبه مریدان و تربیت
 ایشان اشتغال داشتند و خوارق و کرامات زیاد از مشایخ از ایشان شایسته نمودند

مستطیبه اولیا
 کوه پیدار و تخته چینی و کوه کوه و کوه سراسر که محاسن مبارک ایشان را کندند نشان در طایق بود
 گشته بود که نشان را به دست ایشان رساندند از آن جهت که خود را به دست ایشان رسانیدند
 و حضرت سلطان المشایخ که مجلس در خطه و حدود و ممالک می نماندند و خود را از ایشان جدا نمودند
 بر خاسته و معارضه نمودند و اگر کسی را سیدیدند که بتقلید هر معارضه میکند بحجت اوست معارضه
 می ایستادند و تظلم می نمودند و نقل است که ابراهیم او گشته بود و نزد
 سلطان جهون آمد و عرض نمود که خود را در ممالک با یک حضرت که پیشک نشانی خود بود
 شخص نزد طوا بر و از رفتن قدره طوا آورده و در کار خدیجه پیاده چون کاغذ نشود و
 برات او پیش بود نقل است که پیش از وصال کبیل روزی بیست و نود روز ترک کرد
 و مقابل من بود و اندی در انجا است همه را انجا که در وجه نماند و لاوت ایشان از توبه
 بدوان است سال تخی و شش بجزی و فوات وقت داشتند و در چهارشنبه در ممالک
 سال مقصد و دست در پنج روزه دادند و در عمر شریف ایشان خود چهار سال و نماندند
 ایشان را شیخ کن الدین ابوالفتح بن صدر الدین عارف گذارده و فرمود که از ولایتان
 براسه همین نماند بود و در قریه ایشان در دلی نوبی بود یعنی است که در آن سکونت داشتند
 و این فقیر چندین بار زیارت آن روضه نموده و سینه و هر روز چهارشنبه خلق انبوه
 زیارت ایشان جمع میشوند و آثار نفس از آن مکان متبرک نگاهار است و احوال نذر و
 نیا نسیب یا بر روضه شریف ایشان برسد و در سال که با عرس ایشان میشود و در ولایتان
 بهمانند محبت و مجلس عظیم برپاست از مشایخ سلسله ایشان جمع میشوند و
 ایشان سماع و مد میکنند و حضرت سلطان المشایخ را اگر چه مریدان بسیار اند اما چهار روز
 قائل و کامل مشهور و در وقت اندامی هر شیخ و در شیخ الدین جریح دلی شیخ بلال الدین

حضرت امیر خسرو دهلوی رحمه الله
 از افراد است هزاره اولین اند و ترک بوده اند از شانگان فاضلی بلخ نور ایشان
 منین آباد است که مشهور به پیشانی است از قریه سبیل است جامع انواع علوم و آداب

جمعه در آن کوه
 معصیبت است
 در شهره ظاهره
 عمارت بادشاه
 واقع گشته

مستطیبه اولیا
 معارضه بوده اند و مشفق و لطیف ناطق و نظیر سلطان المشایخ اند که سینه و سینه خود را تا
 نمودند که خسرو نام را نشان است و من در ولایت مرام و دیگر را به شیخ بود و نمودند و نمودند
 از براسه توانی القاسم خواهم نمود و روزی که چون می بخیزد است ایشان آمدند فرمودند
 که با چنین نمودند که روز قیامت ترا محکم کالمیس خواهی گفت سلطان المشایخ را کامل
 عنایت و مهربانی نسبت به بود و از مجمع مریدان خود زیاده بجا استند و میفرمودند که
 روز قیامت از هر کس خواهی پرسید که چه کردی از من پرسند خواهی گفت که سوزیدند
 این ترک الله و میرا سوزیدند زیرا که چون ایشان را یک نفر از یک سینه همیشه
 سوزیدند و گویند سینه چهل سال صلوات الله علیه بوده اند بهر اه سلطان المشایخ بطریق علی
 ارض گج گذارده بودند و سلطان المشایخ در باب سینه فرموده اند نسبت این خسرو است
 ناصر خسرو نیست نه سینه که خدا را ناصر خسرو است و گویند که تالیف میرزا تاج
 نو و نه است و اشعار میرانچه مشهور است از پنج کس که از چهار کس زیاد است
 سواسه قصاید هندی و از برکت آید همین مبارک سلطان المشایخ این قدرت
 لطیبت شیرین سخن حق تعالی ایشان داد و بود و در شعر چنان قادر بود که مطلع الزوار را
 که در جواب محزن اسرار است در دو مثنوی تمام کرده اند و در اشعار ایشان یک بیت است
 که کم کسی جان خونی گفتد باشد و این بیت است که بهتیه است ایشان است بهتیه لطیف
 زهر و در جانب خونریز عاشقان است و چهارمین نمیتوان گفت روزه قوریان است
 و مضمون نامه تازه عالی در اشعار میرانچه است که اگر همه را جمع کنند از قصاید
 بعضی نامه میشود و همین طور در انشاء زبان و فنون علم هندی آتش بود اند
 که اسمیت ایشان است که گفته است چون پیر ایشان را سماع و نغمه کمال ذوق بود و
 تو را که احوال در هند و ستان مشهور است و پیش از آن نبود اختراع نمودند
 و خود نیز اند و سلطان المشایخ سماع میفرمودند و نقل است که چون شیخ سعدی بهندستان
 آمدند در دلی تکیه طاقات نمودند و یک شب با سینه بودند که یک خدمت شیخ آوردند
 گفتند ایچ اراذل و بیاد این است هر چه فریاد میسازد شیخ فرمودند در ضمن چراغ خورشید

ایشان بر بنی آدومی فرمودند راست میگویند نقل است که قائمندی از زود بود و چون مبارک
 ایشان زود ایشان دان را استغراقی که بودند از ان باز نیامدند و چون مبارک ایشان از انان
 دوران شمشیران مریدان را از زغال نهر شد آمده قلند را گرفتند فرستادند که آنرا بکشند فرمودند
 که یکس هزارم دیگر و مبلغ با و انام دادند که مبارک را در وقت کارزدون آنرا بر سر بد
 رسیده باشد و بعد از ان این تشبیه بیست سال و وفات ایشان در شهر بهم رمضان وقت
 داشت سال منتصه پنجاه هجرت بجزی روی داده و قبر ایشان در بیرون دلی ناست
 دلین فقیر را نجا سید میگویند و از ان خاندانی ایشان اند

حضرت شیخ برمان الدین غریب رحمت الله
 از مریدان سلطان المشایخ اند و حضرت شیخ ایشان از طرف برمان بود و دولت آباد که است
 رواج اسلام و ارشاد کسانی آن صدود فرستادند و شیخ مسکن دلیوی را ابیضا نمریدان
 ایشان همراه کرد و از آنکه قدمت ایشان از ان جامع بیست سال و وفات هرگز نیست
 و متعلقه شد و اخلاص و ادب ایشان هیچ فرموده بود که تا بوقت وفات هرگز نیست
 بجانب مویض عیاش پو که توطن سلطان المشایخ بود و کرده بودند وفات و قبر ایشان
 در دولت آباد که است و این فقیر آنجا رسیده

حضرت شیخ عبد القدوس کنکوی رحمت الله
 از فرزندان حضرت امام عظیم اند یعنی الله تعالی حمد مرید شیخ محمود بن شیخ عارف بن شیخ محمد
 عبدالکح و صاحب علم ظاهر و باطن و روح و مویض بود و از او روایت است شیخ ابو عبد الله
 تربیت یافته اند و شیخ را اولاد بسیار شد همسپران عالم حال گشتند و متعلقه شد برین که در وقت
 قدم بر قدم و اند فرمودی نماز که رات زیاد از صد و نمانیت از ایشان بظهور پیوسته وفات
 ایشان در سال پنصد و چهل و پنج هجری بوده و قبر در کنکوه است که از انان دلیلی است

حضرت شیخ جلال تخانمیری قدس سره
 از جانب پدر و مادر فاروقی بوده اند و اصل ایشان از شیخ است و نام پدر ایشان قاضی محمود
 در سن هفت سالگی قرآن را حفظ کرده و در هفتده سالگی اکثر علوم را تحصیل نموده و در سن هفتده

که اشب التوجه است در این گویند که در آنجا است پیر خود و اخلاص محبت بر تربیه بود که از انان
 شایسته چنانچه نقل است که در پیشی بخیرت سلطان المشایخ محبت گدائی رفت فرمودند که
 چیزی حاضرند ایم امرو را آنچه فریج آید بخواهیم داد چون در آنکه فریج فریج فرسید فرمودند
 پنجین چند بود که در وقت فریج از جانی فرسید کفش مبارک خود را آن در پیش داد و انان
 با متعلقه تمام گرفتند از شهر دلی روان شد در انشاهی راه حضرت امیر خسرو که با پادشاه
 رفتند بود و از آنجا بر بلخی آمدند و در پادشاه رسیدند از انان در پیش فرسیدند که از سلطان
 خبر داری گفت محبت و عافیت او فرمودند که گفتانی از ایشان داری گفت کفش مبارک
 خود را آن داده نگفتند یعنی گفت بلخی کف رویه و در صلا قسمید که سلطان محمد
 داد بود و هر ابرار در پیش دادند و کوشش بجز خود را گرفتند بر سنا و ده چندت سلطان
 رسیدند سلطان فرمودند ای خسرو از انان خریدی چون سلطان المشایخ از حضرت
 بپوشیدند و در دلی حاضر نبودند و در موم از ایشان این قصه را پوشیدند و در میان
 چون بلخی رسیدند از انان تشبیه تا که پادشاه فرمود خود را تراشیدند و در موم فرور سایه
 نمودند و قابل قبر بجز خود آمدند ایستادند و گفتند بحال الله تعالی در زیر زمین و خسرو
 درین موم آن این را گفتند سر را بر قبر ایشان زدند و در پیش انان گذاشتند ماه
 بعد از ایشان همیشه در موم و انان بود و تا آنجا روز چهارشنبه بپوشیدند و در موم
 حضرت سر و دست و پنج هجری رحمت نمودند و قبر ایشان پایان قریب بر ایشان است

حضرت شیخ نصیر الدین جرجان دلی رحمت الله
 نام ایشان محمود اصل ایشان از شهر اوده است و از اکل خلفای موم بریدان سلطان المشایخ
 نظام الدین اولیا اند و در سن بیست و پنج سالگی ترک و تجربه را اختیار نمودند و در موم
 سیکندریه بود و در جیل ساکی بخیرت سلطان المشایخ رسیدند و حضرت شیخ اکمال محبت و کثرت
 ایشان بود و در الله فرمود که انان از ایشان بظهور رسیدند و در پنج یک از مریدان
 سلطان المشایخ ظاهر شده بود و در آنکه درین سلسله مویض و در سیکندریه و در انان
 مویض علی فرمودند و می گفتند که خلف سفت است و حضرت شیخ نظام الدین اولیا را

و فتوی می نوشتند و مرید شیخ عبدالقدوس لنگوی اندوایشان مرید شیخ محمد عارف وایشان من
 پد خود عارف احمد صاحب کتب وایشان مرید شیخ محمد صاحب کتب وایشان مرید شیخ جمال بابلی
 مرید شیخ حسین تبریزی وایشان مرید صابر وایشان مرید شیخ فخرالدین گنجشاق قدس الله
 ارواحهم و مریدان حال روزی شخص غریب آواز خوش بخواند چون آواز گوش شیخ جمال رسید
 بیخوش شدند از نام آواز خواننده و مانند کبوتر تنگ می طپیدند صدای غلطی ندهید از آن حال مدد فرمود
 طریق در آمدند ایشان را که ارباب و عارفان عارفی بودند و ایشان استقامت ایشان بر تپید که چون
 وقت نماز می رسید مریدان اشکر الله که سبک گفتند از استغراق بحال به بنام مشغول شدند و اکثر
 کلام می خواندند و قصیده می خواندند و چون آمده اند از مشایخ تا فرسین در کلاس حقیقت از ایشان بر کس
 نمودند که یکی از مریدان شیخ جمال چهارمین سال خدمت ایشان در وقت واردی بر ظاهر می شد
 مدتی شیخ سخن میگفت در خاطر او گذشت که در زمان سابق شیخ فخرالدین کبری چنان بود که هر که
 نظر میکرد بر تبریز و ایام می رسیدند و مریدان چنین کس نیست شیخ سزاوارتر شده و بجانب او نیز بود
 فرمودند که در چنین مردم هستند یک نگاه ایشان در تپید و ارباب کمال مشغول در این اشیا
 بنمودند و در ظاهر علی رسیدند و در آنک مدتی خدمت نمودند فرمودند که هر کس را باب برداشته
 نیست در وقت شیخ در خدمت و شیخ در کمال کمال بود و در تبریز بود و در تبریز
 فرمودند شیخ در تبریز است تمام شد که مشایخ سلسله شریعت حقیقت قدس سران
 بیایان سلسله تبریز که در تبریز است حضرت شیخ فخرالدین کبری قدس سران اندوایشان سره
 حضرت شیخ ابوبکر بن عبداللہ شریعتی رحمه الله

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

ابو القاسم
 شیخ محمد کزکلی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

اسم ایشان از قدوس است و مرید شیخ ابوبکر شریعتی اندوایشان و مرید شیخ محمد عارف وایشان
 حضرت شیخ احمد غزالی رحمه الله تعالی

بمرتبه ولايت ميرسيدي چنانچه روزي سوداگري بخانقاه ايشان در آمد حضرت شيخ حالت توي داشتند نظر مبارک تمام اثر بود افتاد و در حال تيريه ولايت رسيد پي سپيد شادان کام ملكي گفت از خانك است امرا اجازت ارشاد و نوشتند تا در ولايت خود ملحق راجع ارشاد كنند روزي بازي در بيوايه نبال كنجك كرده بود نگاه فكر كنياسيا از حضرت شيخ بران افتاد و كنجك برگشت و باز در گرفت پيش ايشان از نو آرد و در روزي بدر خانقاه اليه استاده بودند نگاه كنياسيا سيد و نظر از حضرت شيخ بروي افتاد و در حال كنجك افتاد و بخود نشد و از شير كنياسيا گرفت و سر زرين مي باييد هر جا كزي آمد و ميرفت همه گان شير گردا و حلقه در ده ميگشتند و دست بردست نمانده پيش اومي اليستان در چون دران نزديكي برود و نموده حضرت شيخ او را فرستاد و در مير قير كار تي داشته اند و حضرت مولوي فرموده انويت يك نظر فرما گيستني شوم نامي نماند كك كشد نظر بخرم القدين نگاه از سرور است و حضرت شيخ در فضيلت و طاقت و صفت كنياسيا مولوي نظيره بوده انموذ غارق و كرامات ايشان در عالم شهور است نسبت ارايات ايشان در وطن است كمي از شيخ عايسا سره ترميزي در برين كتاب مذكو شده شيخ ابو القاسم گاني پيريه و طريق ديگر از شيخ عميل فرهي به محمد اكمل و از ايشان كچون داد و او از ايشان ابو العباس ادرسيس و از ايشان ابو القاسم بن رضوان و از ايشان حضرت ابو يعقوب طبري بلال ايشان باي عبداللهد بن عثمان و از ايشان ابو يعقوب نهر جوهری و از ايشان ابو يعقوب سوسي و از ايشان اميد الواعده و از ايشان كميل بن زياد و از ايشان حضرت ابو زينبدين علي كرم الله وجهه اين ترتيب نيمير مسلم رسد و از شيخ زوزر همان بهره بافته بود و وفات ايشان در هم جامدي اولي در سال شش صد و نهم واقع شده چون ملاكو بخوار زمير سيد و از عمرايشان زياده بنصرت بود شيخ اصحاب خود را مثل شيخ سعد الدين مومي شيخ غوثي علي الااره غير ايشان از اطلبه اشعه فرمودند و بر نيزيد و ملا خود و ويه كشته اشرف هم از وفات تا مغرب نماز سوخت و مر ايجان شمسيد بايشه اين بلايست هم كه مر اعلان نماز و نيزه به دست مبارك خود گرفته و سنگ در لعل بر كرده با كفا مقامه و عا و از ايشان پيچ شهادت رسيد بگويد كه در وقت شهادت كلك افزي را گرفته بود و زنده ايشان شهادت ده كسر

متواستند كه از اوست شيخ خاص سازند آخر از بريند و هر كس نظر مبارك حضرت شيخ جميع مريدان ايشان كامل و عالم گشته بود و دانشم و شرف و اشرف شيخ محمد بن ابي بغدادی شيخ سعد الدين مومي و با اكمال جمدی و شيخ رضی الدين علي الااره شيخ سيف الدين باخري شيخ محمد بن مومي شيخ جمال الدين كيلي رجبني گفته اند مولانا باها را الدين ولد مولانا جلال الدين مومي نيز از ايشان است رحمه الله

حضرت شيخ محمد الدين بغدادی رحمه الله

كنيت ايشان ابو سعید راست و نام شرف بن المويد بن البرقع و محل ايشان زنده ادا و از اجله اصحاب و از اكل مريدان حضرت شيخ محمد الدين كبري اند و حضرت شيخ كامل خنايت و مر حرت با ايشان بوده بهر كس توجه حضرت شيخ مقامات عالم رسيد به بودند امارا و اخر حال كسب تقديراتي از شيخ محمد الدين قدرتي ابي اسميت بهير ايشان واقع شد اين معني كحضرت شيخ بر زبان گشت كسرت برود و در ويرا خرق شوي و ميري همان خ خازم شام و حيرم و گنا ه شيخ محمد الدين را خرق كرفنا ساخته بشهادت رسانيد و وفات ايشان در سال شش صد و نهمت و بود و اسيته شش صد و شانزده

هجري واقع شده و قير در اسفراين است

حضرت شيخ سعید بن مومي رحمه الله

نام ايشان محمد بن مويد بن ابي بكر بن الحسن الی بركون از اكل مريدان حضرت شيخ محمد الدين كبري خال و عامل كامل بوده اند و ايشان از تصانيف بسيار است وفات ايشان در زمينه ابي سال شش صد و پنجاه هجري روي داده و مدت عمر ايشان شصت سال به ايشان در كرا و از زمان حضرت شيخ سيف الدين باخري رحمه الله

حضرت شيخ سيف الدين باخري رحمه الله

از كبار مريدان شيخ محمد الدين است چون حضرت شيخ و اكل ايشان از اربعين شادان در اربعين در و بم باخراسيد به دست مبارك برود خلوت ايشان زنده فرموده و نيزه مريدان ابي حيمت محمد عاشق مر افر سار و است و در توشه قتي ترا با خود چه كاست و وفات ايشان در سال شش صد و پنجاه هجرت هجري كوي داده و مدت عمر ايشان و وفات ايشان

در مريدان ايشان
شيخ سيف الدين مومي

حضرت شیخ نورالدین محمد الرحمن سمرقانی رحمہ اللہ	حضرت شیخ نورالدین محمد الرحمن سمرقانی رحمہ اللہ مسل ایشان از کسوف است شوی است از توابع اسفرائین و یک شیخ احمد جو رغانی اندوخته گان بشارخان وقت بوده اند و لاوت ایشان در ماه شوال ششم صد و بی و پنجمت یا بد وفات در یکصد و چهار و هجره جمادی الاولی سال بقصد حجری روی داده و قریه بند اول
حضرت شیخ کرکن الدین علاء الدور سلمنا	حضرت شیخ کرکن الدین علاء الدور سلمنا کسبت ایشان ابو الکلام است و نام امجد بن محمد بیا بگی و اصل ایشان از ملوک سمنان بوده در سن پانزده سالگی با سلطان وقت می بود و اندوخته در سال ششم صد و پنجاه و پنجمت از خاندان
حضرت شیخ نورالدین محمد الرحمن کسرقی شند صواب ریاضت و مجاہدت و مقامات عالیہ	حضرت شیخ نورالدین محمد الرحمن کسرقی شند صواب ریاضت و مجاہدت و مقامات عالیہ بوده اند و گویند که در مدت عمر صمدی العین شستند و لاوت ایشان در سال ششم صد و پنجاه و پنجمت و پنجاه و پنجمت شب جمعبست و دروم چرب سال بقصد روی و کشش حجری روی داده در مدت عمر ایشان پنجاه و پنجمت سال است و قریه ایشان در قریه علاء الدین عبد الوهاب است درین ایام رسال بنظر آمد که می گفتند تصنیف و خط شیخ علاء الدور اسمنانی است که در مقامات نوشته بقصد شیخان و رسان رسال خلاف اهل سنت و جماعت بوده و با جهاد خود نوشته اگر فی الواقع آن رسال تصنیف و خط شیخ است پس بنا به میرم بخدا عزوجل از کسی که کفایت باشد و اصول و فروع از انکار بجز شیخ الله عزوجل
شیخ نجم الدین محمد الاکافی رحمہ اللہ	شیخ نجم الدین محمد الاکافی رحمہ اللہ مربط شیخ علاء الدور اسمنانی اندوخته صاحب کشف و کرامات اند و وفات ایشان در سال ششم صد و پنجاه و پنجمت واقع شده و در مدت عمر شصت و سه سال و قریه ایشان در صغری از سال اسفرائین است
حضرت شیخ محمود فرزد کانی رحمہ اللہ	حضرت شیخ محمود فرزد کانی رحمہ اللہ لقب ایشان شرف الدین است و نام پدر ایشان عبد اللہ و از اول شیخ علاء الدور اسمنانی است میتا ذریه اللہ
حضرت امیر کبیر سید علی جمال قیاسی	حضرت امیر کبیر سید علی جمال قیاسی امیر سید علی جمالی محمد اللہ قانی نام پدر ایشان شمس الدین بن محمد است و میر سید علی بن شیخ شرف الدین محمود فرزد قانی اند و کسب طریقت از شیخ تقی الدین و دوستی که ایشان نیز

حضرت شیخ نجم الدین رازی رحمہ اللہ	حضرت شیخ نجم الدین رازی رحمہ اللہ الشمس و بد اسم از کبار مریدان شیخ نجم الدین کبری اند و شیخ صمد الدین از مینی رمولانا جمال الدین محمودی ملاقات نموده اند و تفسیر بحر الحقائق که مکتوب است از روز قاضی رسیان اشارت و مؤثر قرآنی ثانی ندارد و از تصانیف ایشان است و بر کمال حضرت شیخ شهاب بر آنان نیست و وفات ایشان در سال ششم صد و پنجاه و پنجمت از ریه در خربزه است
حضرت شیخ رضی الدین علی اللادری رحمہ اللہ	حضرت شیخ رضی الدین علی اللادری رحمہ اللہ لقب ایشان رضی الدین است و نام علی بن سعید بن محمد اکلیل الاول اصل ایشان خرفنی است میرد ایشان پس یک حکیم ثانی غزوی است و در پی حضرت شیخ نجم الدین کبری اند و بصحبت شیخ احمد کبیری و خواجہ ابویوسف اهدانی سمیده اند و بسیاری از شیخانی از او گرفته اند و از صمد و بست و چو شایخ کامل کمال فرزند داشته اند و در علوم ظاهری و باطنی جامع دانند و از وقت بود اند و در سفر چندستان که در کوه صومق ابو الرضا قرن هجده می نشینی از شیخ کمال الدین در وقتند است از توابع صمد فرزند مشرف گشته است و معلوم صلعم را شامخا حسن مبارک ایشان را ایشان گرفته اند و وفات ایشان در سوم ربیع الاول سال ششم صد و پنجمت در و دو هجری بود و قریه ایشان در غزنی است و نامین روضه سلطان محمود و این فقیر آنجا سعید و کافر وران روضه سید که گذارده و در هزاره کز شزارات شایخ غزنی را طواف نموده مثل ملک بلخ پند و خواجہ شمس العارفین شیخ اجل سرزری حکیم ثانی و امام محمود او ابی محمد رازی و خواجہ محمد باغبان که در ربیع الاول سال چو صمد و جبل از پشت فوت کرده اند و خواجہ علی فی نادر خواجہ احمد کی کوشش معلول و خواجہ ابی کبریا کسی که گویند از فرزندان صمد کبیر اند و بر فیض ترین مزارات غزنیان است و شیخ شمس الدین علی حجری و شیخ حاجی بلخی شمس الاولیا و خواجہ بقرتال و تاج الاولیا شاه میر فاله بان و میر محمد قاسم الشار و احمد
حضرت شیخ جمال الدین احمد جو رغانی رحمہ اللہ	حضرت شیخ جمال الدین احمد جو رغانی رحمہ اللہ مربط شیخ الدین علی اللادری کبیرک قریه حال در شند شیخ رضی الدین علی فرزند امیر کبیر شوی احمد سباز انچیز سعید و شمس بلخی اند و زنی از ویله و فاطمه ایشان در شیخ ابو اسحاق شمس شمس و شمس و فخر حجری بوده

مر شیخ علا الدین سمانی بود و نموده اند و بعد از آنکه حضرت شرف الدین محمد در سنه ثوبت
 سلج سکن را میگرداند و محبت خیر و عهد و عهدی را در یافت و عهدی را در یک مجلس
 دید و اندر ابتدای اسلام کوشید و حرکت مقدم شریف الیثان است و در روز غناقا الیثان کوشید و خراب
 وفات الیثان در شش روزگی که سال هفتصد و هفتاد و هجری و نموده و قبر در خندان است

حضرت شیخ بهاء الدین ولد
 حضرت گفت اندر شیخ نجم الدین که بی اندام الیثان محمد بن حسین بن احمد حنفی الکافی است
 از فرزندان حضرت امیر المؤمنین ابو بصیر رضی الله عنه اندر ما در الیثان خندان الیثان
 محمد بن خوارزم شاه است که با شاره حضرت رسالت پناه مسلم و دفتر خود را حسین بن احمد
 نکاح کرد و بود و شیخ بهاء الدین ولد از آن متولد شد و بسیار بزرگ و صاحب کشتی است
 بود و اندر شیخ شهاب الدین سهروردی الاقا است و بود و وفات الیثان در مال
 شش صد و بیست و هشتاد و هجری بود و و قبر در قونیه است

حضرت مولانا جمال الدین رومی رحله الله

مشهور بود رومی اندام الیثان محمد بن بهاء الدین محمد و ولد و اول الیثان بلخ است
 و نشو و نما در موم بود و پید نمود و از بسیار بزرگ و عالم صاحب حال و بود و بود و اندک
 که چهار صد طلب علم هر روز درس الیثان حاضر میشدند و از اشخا الیثان سراسر مشرفش قیوم
 است گویند که در سکنش سالکی بود از شاره چهار روزگی با افطاری که و در دو هجری سن رومی
 یکودک چند بر امامای خانان میسرید و نمیکند و کرد و گفت بیانا ازین بران با هم مبر لانا
 فرمودند لایق نوع حرکت از سنگ و گری آری حریف باشند که آدی باینا مشغول شد و اگر در آن
 قوی است بیاید تا سوی آسمان پریم درین اثنا از نظر کوهکان غائب شد و کرد و کان فراد
 بر آورد و بعد از نظر رنگ و در گون شد و پیش منتهی شد و آنا در گنبد گفتند و در زمانیکه شاه سخن کرد
 دیدم که جماعتی سبز قبایان را از میان شکار گفتند و کرد آسمان اگر در آید و عجب کوی است
 بمن نمودند چون فریاد و فغان شنیدند و با آنا در نمودند و موی فرمودند و مرغی که از زمین
 پدید آید که سمان زنبق انا این قدر بارش که از او در موم و زبانش شد و بر یک هجرت

نام الیثان حسن بن محمد بن حسن بن احمد ترک است حضرت مولوی روی را کمال عنایت و التفات
 تعلیق الیثان بود و در کمال خفا می بود و چون مولوی بخواهد رحمت حق بر سر بندد و موی
 و پیشینی و خلفها از او مرعزا را شاکلی و شیخ را شین باشی و من در کتاب تو فاشیه بر روش
 نموده که بی تو کنم و این بیت بخوانند بیست و هفتاد و اولی جان آن کیست ایستاده بهر
 شد که باشد جز شاه شاهزاده به سلطان و دل بس یا بر گریسته و فرمود که اصفی اولی بقره
 و ایتم احری بقره چنان که در زمان و اولی بقره بزرگ بود و بیست و هفتاد و اولی جان آن کیست ایستاده بهر

حضرت شیخ حسام الدین طبرستان
 نام الیثان حسن بن محمد بن حسن بن احمد ترک است حضرت مولوی روی را کمال عنایت و التفات
 تعلیق الیثان بود و در کمال خفا می بود و چون مولوی بخواهد رحمت حق بر سر بندد و موی
 و پیشینی و خلفها از او مرعزا را شاکلی و شیخ را شین باشی و من در کتاب تو فاشیه بر روش
 نموده که بی تو کنم و این بیت بخوانند بیست و هفتاد و اولی جان آن کیست ایستاده بهر
 شد که باشد جز شاه شاهزاده به سلطان و دل بس یا بر گریسته و فرمود که اصفی اولی بقره
 و ایتم احری بقره چنان که در زمان و اولی بقره بزرگ بود و بیست و هفتاد و اولی جان آن کیست ایستاده بهر

حضرت سلطان ولد رحمة الله

فرزند شرف مولانا جمال الدین رومی اندر موم و صاحب سجاده الیثان و علوم ظاهر و
 باطن را از اولی بزرگوار خود و از مولانا حسام الدین طبرستانی و شیخ حسین بن قاسم الشیرازی
 اسرار که کشف ده اند و حضرت مولوی در شان الیثان گفتند اندر کوه نعل ظهور او در سنه ثوبت
 سخنان قول سن است و فضل می گویند اندر روزی والدین گفتند که ای بهاء الدین اگر خواهی
 که در آن در بیست برین باشی با هر کس دوست شوئی کسی را در دل مدار و این با جمعی از بزرگان
 سراجی پیشی طلبی از یکس پیش میباشی همچون مردم و موم باش در چون پیش میباشی به خواجه
 که یکس تو بزم رسد به بگویی بود آموزید و اندیش سبایش چه در است الیثان در لایق
 سال شش صد و بیست و سه وفات شب شنبه در هر چه سال هفتصد و هجری واقع
 شده گویند که در شب طلعت خود از این بیت بخوانند بیست و هفتاد و اولی جان آن کیست ایستاده بهر
 در ایام اضرای خود آردی به تمام شد که از شایخ سلسله علی که بر وی قدس شد و شایخ سلسله اسرار

در ایام اضرای خود آردی به تمام شد که از شایخ سلسله علی که بر وی قدس شد و شایخ سلسله اسرار

نام ایشان محمد هست و اصل از شیراز از انبای ملوک بوده از قلب وقت و قدت ای	حضرت شیخ ابو محمد الغفرین توفیق رحمه الله	مشغول قایم و فوات ایشان در سال شصت و سه بجری روی داده و قبر در شیراز بنهاد است	پنهان کردند اما بان شغل گوی گشتند سید الطائیف زمروده انکار قایم مشغولیم و رویم	کس ندیده است بخور و یکم کرد و توفیق سخن گویند در اواخر عمر در میان دنیا داران خود را	موتی از وی در دست ترارم از حد ضعیف حضرت شیخ ابو محمد الطائیف زمروده انکار کرد و زینک	عبداللہ انصاری گفت اندک رجب رویم خود را شاکر زینبیه بنمود اما وی بهتر است از حضرت جلیله کونیا	نموده بود زنده آنرا بشیعه میدادند و در کمال در شاکر زینبیه سید الطائیف حضرت شیخ ضعیفانه خواهد	بن رویم هست و اول ایشان از بند او بوده عالم و فقیه و بسیار بزرگ و علوم ظاهر و باطن کسب	کنیت ایشان ابو محمد هست و ابوالبر و ابوالحسن و ابویونس بنان کنیت اند و نام پدر ایشان محمد بن یونس	نام پدر ایشان محمد الشتر است از اجاب شایخ زمان خویش بوده اند و مرید شیخ اعجاز و دینوری اند	حضرت شیخ محمد عموی رحمه الله تعالی	ذی حرم سال شصت و شصت و هفت و هجری بود	نام پدر ایشان محمد است از اجاب شایخ زمان خویش بوده اند و مرید شیخ اعجاز و دینوری اند	حضرت شیخ ابو محمد الغفرین توفیق رحمه الله	مشغول قایم و فوات ایشان در سال شصت و سه بجری روی داده و قبر در شیراز بنهاد است	پنهان کردند اما بان شغل گوی گشتند سید الطائیف زمروده انکار قایم مشغولیم و رویم	کس ندیده است بخور و یکم کرد و توفیق سخن گویند در اواخر عمر در میان دنیا داران خود را	موتی از وی در دست ترارم از حد ضعیف حضرت شیخ ابو محمد الطائیف زمروده انکار کرد و زینک	عبداللہ انصاری گفت اندک رجب رویم خود را شاکر زینبیه بنمود اما وی بهتر است از حضرت جلیله کونیا	نموده بود زنده آنرا بشیعه میدادند و در کمال در شاکر زینبیه سید الطائیف حضرت شیخ ضعیفانه خواهد	بن رویم هست و اول ایشان از بند او بوده عالم و فقیه و بسیار بزرگ و علوم ظاهر و باطن کسب	کنیت ایشان ابو محمد هست و ابوالبر و ابوالحسن و ابویونس بنان کنیت اند و نام پدر ایشان محمد بن یونس
--	---	--	--	--	--	---	---	--	---	--	------------------------------------	---------------------------------------	--	---	--	--	--	--	---	---	--	---

سفینه الاولیا

و کشف سلسله سهروردی که منسوب است بکفرت شیخ شهاب الدین سهروردی رحمه الله قدس الطهاره و محبت

حضرت شمس و دینوری رحمه الله
 دینور شمس است از شهرهای جبل زریک زینبیه از بزرگان شایخ عراق اند و در علوم ظاهر و باطن و کلمات کجکافان و از کمال مریدان سید الطائیف حضرت شیخ ضعیفانه بود اما از آن

رویم و دینوری اند محمد الشتر ایشان فرمودند که در سال است که بوفت را با هر چه در دست برین عرض میکنند که در چشم بویست آن نداده ام و فوات ایشان در سال دویصد و نود و

حضرت شیخ احمد اسود و دینوری رحمه الله
 نام پدر ایشان محمد است از کبار شایخ و مرید شاکر دینوری بود و فوات ایشان در

حضرت شیخ محمد عموی رحمه الله تعالی
 نام پدر ایشان محمد الشتر است از اجاب شایخ زمان خویش بوده اند و مرید شیخ اعجاز و دینوری اند

حضرت شیخ ابو محمد الغفرین توفیق رحمه الله
 مشغول قایم و فوات ایشان در سال شصت و سه بجری روی داده و قبر در شیراز بنهاد است

پنهان کردند اما بان شغل گوی گشتند سید الطائیف زمروده انکار قایم مشغولیم و رویم

ابن طریقت و در ریاضت و مجاهدت مشغول بوده اند و مرید سهروردی و از انبیا و اولیا و کمال

و شایخ زینبیه بود و از مریدان حضرت ایشان از القیامت بسیار است و طایفه ضعیفانه منسوب است ایشان و طراز در حد ضعیف حضرت شمس است لعل که شیخ ابو محمد الطائیف زمروده اند

در اجاب انوار است که در رجب و روم با بیدار سید سهروردی در ششم ششگونی چون فلک در جای دیدم انوار آن آب بخورد چون سهروردی شدم آب بقهر چاه و فرود گشتند و خلاصه عبداللہ را که از انبیا و اولیا

آوازی شنیدیم که این انوار کسین داشت و تمام بر داشت و تو و لود و کسین و داری تو شمس خوش گشت و لود و کسین را بنیاد افتر تا از وی شنیدیم که ما را تجربه کردیم که کونان با کز و ادب

با کز است سرب سپاه آمده بود و ضرورم و طهارت کردم و نیز فرموده اند که وقت مرگ ایشان دادند که در سر جرات همیشه مرا توب می باشد تا خاندان فرودیم هر دو و لیل شمس است از دست

بر ایشان سالگفت جواب ندانند گفتند که سلام مرا جواب میدی آن جوان سر بر آورد و گفت با این ضعیف و نیاز کنیست و از این اندک مانده از این اندک ضعیف

بسیار است این ابن ضعیف اگر فارغی که سلام می برد از این گفت و سر فرود و درین گفتند بودم که گشتند زانو فراموش کردم و دل مرا اثرش خطیرت را توفیق کرده

ایشان ناخوشی من و نماز صحرانگزارم و گفت مرا پیوست و سید گفتند با این ضعیف ما را از زبان چندین بگفتند که ما را محبت را پیوسته است و سهروردی را که با خود درین وقت خود را در فتن در میان نمود و خود گفتند که سهروردی ما را پیوسته است و سهروردی گفت صحبت که طلب کن که در بدین اوترا از رضای یاد دهد و در نهایت بر دل تو افتد

و ترا بر این مثل چندین زبان گفتند و فوات ایشان در سال شصت و سه و در حد ضعیف و کجکافان بود و قبر ایشان در شیراز در حد ضعیف حضرت شمس است لعل که شیخ ابو محمد الطائیف زمروده انکار قایم مشغولیم و رویم

نام ایشان احمد بن محمد بن توفیق است و اصل ایشان نماند است تا که در حد ضعیف و در حد ضعیف ابو محمد الطائیف زمروده انکار قایم مشغولیم و رویم

گرفت چپ ایشان را از مشول دار بود دست چپ خود را بر زانو فرموده اند
 که در ابتدا که مراد از این کار گرفت و دو زده سال سرگزیدان خود بود و متوسل یک گوشه را
 بمن نه زود و غیر گفتند که همه عالم آرزوی آنند که این تقاضا یکساعت ایشان را برون
 در آرزوی آنکه هر تنی یکساعت مرادین دو تا بنیاد کنیم خود چه چیز مریکام و وفات
 ایشان در دست حضرت است

حضرت شیخ شیخ فی رحمانی رحمه الله
 وفات ایشان روز چهارشنبه خرداد ماه سال چهارصد و پنجاه و هفت هجری
 حضرت شیخ وصیبه الدین رحمه الله

از اجلاس شیخ اندو صاحب کشف و کرامت نسبت ارادت ایشان بدو طرف است
 و هر دو طریق رسید اطراف اندو و شیخ شیخ غوثی بنام خود و دیگر از شیخ فرخ زبانی

حضرت شیخ شهاب الدین سهروردی قدس سره
 حضرت شیخ محمد بن علی که بزرگواران است نسبت ارادت ایشان بدو طرف است
 ابوبکر صدیق اندو شیخ شهاب الدین سهروردی که بزرگواران است نسبت ارادت ایشان بدو طرف است
 و در شیخ ابوالنجیب و سلسله که بر روی خود کوشیدند و حضرت طلب ربانی فرشت صاحب دانی

شیخ علی الدین محمد القادری گیلانی شیخ الطریق را در یافته اند و هرگز تلاوت آن حضرت
 فوالعظیم و بر تمام حاصل نموده اند و خواص و خواص همه او را رسد ارادت بکوت
 ایشان بود و نقل است که شیخ شهاب الدین نه زده اند و جوایز به تمام شمشول برود
 و کتاب چند دان یا گرفتیم و علم سران از این شیخ کرد و روی هم نمی زیارت حضرت شیخ
 عبدالقادر رضی الله عنه آمد و در آن بودی که در آن حضرت حاضر باشم که بر روی بر روی بودی که در آن

این حضرت شیخ فی رحمانی است که در کتاب صغیر شیخ فی رحمانی است
 این حضرت شیخ فی رحمانی است که در کتاب صغیر شیخ فی رحمانی است

از جدای تقاضی غیر سپید بود و منتظر باش بر کاست و دیوار بر این ششم شیخ ابوالنجیب گفت
 یاسید این برادر زاده من بطن کلام مشغول است هر چند شیخ یکساعت از ان باز می آید
 غوثی تفکیر نیست و نو نو ندای محرکه آن کتاب نظر کرده گفت فلان کتاب و فلان کتاب
 دست مبارک خود را بر سپید من فرود آورد و در التفریک نظر از آن کتاب بر حفظ من
 نامده بود و وضای تقاضی به مسائل آنجا بر خاطر من و اخوش گروانید و از نظر لطف کلمت
 در او فرمودند که لطفی یافته ام از بکوت حضرت شیخ عبدالقادری گیلانی است نقل است از شیخ
 نجم الدین در پیش شهاب الدین که وقت نزدیک شیخ خود در غلوت شسته و زو زو سپید در او نشد
 دیدم که حضرت شیخ شهاب الدین بر که می بلند شسته اند و بر سر مبارک ایشان از شیخ
 پیشتر در آن آن که جمع آمده اند شیخ آن چهار بر او طریق می اندازند و آن نامی چینی اند
 و همین که روی کرد و باز از می شود و گو که پیش شیخ چند است از چهار بر این از غلوت بر کرد
 پیش شیخ فرمود پیش از آنکه از این و او خود فرزند خود را در او نشد و در حق است
 این و انشال این از بر کت انفاست شیخ عبدالقادری است و شیخ عبدالقادری است و شیخ عبدالقادری است

حضرت شیخ محمد بن علی که بزرگواران است نسبت ارادت ایشان بدو طرف است
 ابوبکر صدیق اندو شیخ شهاب الدین سهروردی که بزرگواران است نسبت ارادت ایشان بدو طرف است
 و در شیخ ابوالنجیب و سلسله که بر روی خود کوشیدند و حضرت طلب ربانی فرشت صاحب دانی

شیخ علی الدین محمد القادری گیلانی شیخ الطریق را در یافته اند و هرگز تلاوت آن حضرت
 فوالعظیم و بر تمام حاصل نموده اند و خواص و خواص همه او را رسد ارادت بکوت
 ایشان بود و نقل است که شیخ شهاب الدین نه زده اند و جوایز به تمام شمشول برود
 و کتاب چند دان یا گرفتیم و علم سران از این شیخ کرد و روی هم نمی زیارت حضرت شیخ
 عبدالقادر رضی الله عنه آمد و در آن بودی که در آن حضرت حاضر باشم که بر روی بر روی بودی که در آن

نام شیخ محمد بن علی که بزرگواران است نسبت ارادت ایشان بدو طرف است
 ابوبکر صدیق اندو شیخ شهاب الدین سهروردی که بزرگواران است نسبت ارادت ایشان بدو طرف است
 و در شیخ ابوالنجیب و سلسله که بر روی خود کوشیدند و حضرت طلب ربانی فرشت صاحب دانی

شیخ علی الدین محمد القادری گیلانی شیخ الطریق را در یافته اند و هرگز تلاوت آن حضرت
 فوالعظیم و بر تمام حاصل نموده اند و خواص و خواص همه او را رسد ارادت بکوت
 ایشان بود و نقل است که شیخ شهاب الدین نه زده اند و جوایز به تمام شمشول برود
 و کتاب چند دان یا گرفتیم و علم سران از این شیخ کرد و روی هم نمی زیارت حضرت شیخ
 عبدالقادر رضی الله عنه آمد و در آن بودی که در آن حضرت حاضر باشم که بر روی بر روی بودی که در آن

برای ایستاده و در آنجا دندانان بسته و فرقی چند بر آن سلطان آوخته است و آن سر و در طلسمیه
 شیخ اشعری دست مرا گرفته قدوس آن حضرت صلوات مشرف او اندین انوار شاد و شاد بر
 از خرقه ای آویخته بود فرموده گفتند و این خرقه را بهما الدین بپوشان شیخ اشعری چون
 کرد عمل الصبا شیخ اشعری مراندند در آن طلسمی چون خدمت ایشان رسیدیم همان خانه
 همان خرقه سلطان آویخته بود شیخ اشعری بر آنستند فرمود که حضرت رسالت بنام مسلم
 اشارت فرموده بودند ایوشان گنبد گنبد ای ما الدین این خرقه رسول است صلوات
 در میان واسطه پیش خیمه که رالی اجازت نتوانم داد و حضرت شیخ اشعری گفتان آمده
 متولین شده ایشان را بسیار شغول شدند و خلق بسیاری از کبریت قدوم ایشان بدایت
 رسیدند و اهل آن دیار تمام بر مقتدا ایشان شدند و آن سال نیز در آن دیار کبریا ایشانند
 و کرامات و خوارق ایشان ظاهر است ولادت ایشان در سال پانصد و هشتاد و شش بود
 در قلعه کوش که در روسه نمودند و وفات در قزوین بعد از ادای تلذذات و هفتاد سال ششم
 و هشتاد و شش هجری بوده مدت عمر یکصد سال و قهر ایشان در شهر ملتان است و صاحب کتاب
 حضرت شیخ فرخ الدین عراقی ح

نام ایشان حسین بن عالم بن ابی اسبین است و اصل ایشان از مخور عالم بوده اند و در
 ظاهر و باطن و کتاب کفر الیوم و روز و المصاب فریقین و نیز بهت الایروح و سورات
 گلشن را از ایشان است و مرید حضرت شیخ بهاء الدین زکریای ملتانی اند و وفات ایشان

و قهر ایشان بر وجه و مصیبت پان خوارق قطب الدین بختیار کاکلی در مدنی است و اولین
 حضرت شیخ نجیب الدین علی بر حش رحمة الله
 مولد ایشان شیراز و اصل او شاکر گزیند از ابتدای حال محبت فخری و زیدند و ایشان
 می بودند هر چند بسیار سماع فخری و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت
 نمی کردند و میگفتند من جامه دنیا داران نمی پوشم و طهارت از کافران مخورم و شمیمی از شریف
 و مرید شیخ اشعری شیخ شهاب الدین سهروردی اند و عارف و کامل و عالم بوده اند ایشان از
 سخنان لطیف و رسالهای شریف بسیار است و وفات ایشان در سال ششصد و هفتاد
 و هشت هجری بوده و قهر در شیراز است

لقب ایشان مهر الدین است مرید و فایده رشید بود و خود بود و صاحب مقامات بلند
 و کرامات از جمله چون ایشان متولد شد زنده شیخ اشعری پارا از فرقه مبارک خود فرستادند
 که از این بشارت اول فرقه که در دنیا پدید آمد آن بود و وفات ایشان در سال هفتصد
 و شانزده هجری بوده است

حضرت شیخ بهاء الدین زکریای ملتانی ح

لقبت ایشان ابو محمد است و ابوالبرکات و نام پسر ایشان و حبیب الدین بن کلال الدین شاه
 تزیینی و اصل او ملتان در علوم ظاهر و باطن و فقه و حدیث و اصول و فروع عالم و کامل و قطب
 و خوش وقت و در عهد شیخ الاسلام و ادبی نظیران بود و در فقهی مذهب بوده اند از اهل کمال
 و اهل غنا و حاشین شیخ اشعری شیخ شهاب الدین سهروردی اند و صاحب کتاب اشعری
 و مقامات و خوارق ظاهر بود و در کتب و کتب چون از سفر حج مراجعت نمود به بغداد رسیدند
 شیخ اشعری را در یافته مرید شد و در طریق فرقه پیرشدن ایشان چنین است که بعد از آنکه
 بخارست شیخ اشعری رسیدند و نظری بود که کسی فرقه پیرشدن را در روسه در واقع می دانند
 که سر و کلمات خلاصه موجود است بهر صلعم در دنیا از شسته اند و شیخ اشعری در شیراز

حضرت شیخ عبد الرحمن بن علی بر حش رحمة الله

حضرت شیخ بهاء الدین زکریای ملتانی ح

حضرت شیخ بهاء الدین زکریای ملتانی ح

در هر شوال سال بنفصد و به شریزه جبری بوده و بر شیخ برت است
 حضرت شیخ صدر الدین محمد حمده الشیرازی

کنیت ایشان ابو الفاضل است فرزند رشید مدینه کامل و طایفه حاشین شیخ بهاء الدین کرمانی
 اندر در سلطان خانقاه و الدبزرگوار خود نیز در سال بعد از ایشان ایشان را تکمیل طالبان
 و مریدان شتغال داشتند ایشان را کرامات و خوارق بی نهایت است و وفات شیخ
 روز شنبه ششم بیست و سوم ذی قعدة سنه ششصد و هشتاد و چهار جبری بوده و در تاریخ
 در سلطان است نزدیک قبر بزرگوار ایشان محمد الله

حضرت شیخ کریم الدین رحمة الله

کنیت ایشان ابو الفاضل است و لقب ایشان فضل الله فرزند خلف مدینه رشید و طایفه بزرگوار
 خود شیخ صدر الدین محمد بن شیخ بهاء الدین است که از اندک بچاه و در سال بر سجاده و بعد بزرگوار
 نشسته بارشاد طالبان قیام داشتند و صاحب علوم ظاهر و باطن و کشف و کرامات و پس
 عظیم القدر و جلیل الشان بوده اند نقل است که وقتی والده ایشان بسلام حضرت شیخ بهاء الله
 آمد بولدند و در آن ایام که شیخ کریم الدین بنیت امر در شکم ایشان بود حضرت شیخ فریاد
 تعظیم نمودند و الله شیخ کریم الدین را تعجب آمد که سبب تعظیم برای شخصی است که در شکم
 او چراغ خاندان و شفیع و در مان است و وفات ایشان در نهم جادی الاولی سال شصت
 و نسی پنج جبری روی داده و درت عمر شصت و دوشت سال از ایشان نیز متصل قبر بزرگوار

حضرت محمد و هم جہانیاں رحمہ اللہ

نام ایشان سید جمال بخاری است موافق نام بعد ایشان است اول بار کسی که از بخارا ازین قبیل
 بنام سید جمال آمد بعد ایشان است که سید جمال بخاری شیخ میگفتند چون از کمال آمد مدینه
 حضرت شیخ بهاء الدین کرمانی ملاقاتی شدند از بزرگان شیخ طویل القدر و جامع علوم
 و باطن بوده و بعد از ایشان از سید رشید بوده است که سید احمد که سید و سید بهاء الدین سوم
 سید محمد و سید احمد که سید را در فرزند رشید قابل و سعادت مند بود که کی طایفه فرزند
 شیخ المشایخ و شرف اهل زمانه و در روزگار کجا زعفران مدینه و اعیان تمدن جہانیاں بود

سید احمد جبری تمام ایشان هم از اولیا می بوده اند اگر چه خود هم جہانیاں را تربیت طاہر و باطن
 پدر ایشان نموده اند امر شیخ کریم الدین بن شیخ صدر الدین ابن شیخ کریم الدین است
 در هر وادی از بزرگترین تربیت ایشان کمال رسیده اند کجا کجا در روزگار نشسته و محمد و هم جہانیاں
 از ان جهت گویند که روز عید می بروند حضرت شیخ بهاء الدین و شیخ صدر الدین رفعت التماس
 عید می کردند و از آنکه چون تقاضای از محمد و هم جہانیاں گردانند و عید می تو این است و چون
 بروند شیخ کریم الدین رفتند از آنجا نیز همین آواز آمد چون بیرون آمدند همه کس محمد و هم جہانیاں
 میگفتند خوارق و کرامات زیاد از عدل ایشان ظهور رسیده و در کس عظیم رفتند با امام محمد الله
 یاغی با اقاقت کردند و میان این دو عزیز اتفاقا و محبت بر تیره رسیده که با از ان با شاد و از آنکه
 منظر که با رسند و شان آمدند و در وی حضرت شیخ نصیر الدین جلیغ دلی با اقاقت نموده فرقه تیر
 چشت را از ایشان پوشیدند و ولادت ایشان اول شب جمعه برات سال بنفصد و هشت
 جبری و وفات وقت غروب شب پنجاب روز پنجم شنبه عید الفطر سال بنفصد و هشتاد و پنج واقع شده
 و درت عمر شصت و هفتاد و هشت سال و درت ماه است و کشفش روز و در جہانیاں است

بربان الدین قلب عالم رحمہ اللہ

کنیت ایشان ابو محمد است نام محمد الدین ناصر الدین محمد بن محمد و هم جہانیاں درین قبیل
 اکثر بزرگ و صاحب حال و در علم ظاهر و باطن کمال و مرید ابائی که از خود بوده اند
 و خوارق و کرامات طایفه از ایشان ظهور پیوسته است که شب جمعه برات سال شصت و هشتاد
 چون شب تا یک بود پاس ایشان بچوب رسیده آزار یافت و ایشان ندانستند که
 آن پیوسته و زبور و سنگ است یا آهن یا چوب یا چیز است چون شیخ شد و درم آنرا
 دیدند بر وضعی که از زبان ایشان بر آمد بود آن چوب پاره بجا است اینست مانند و ششم
 سنگ و هم آهن و هم چیز دیگر که شخص آن نمیشد و آن روشده بود تا امروز که سال هزار و
 چهل و نه جبری است فرزند از ان ایشان در احمد آباد که سکون ایشان بود و در وقت
 ولادت ایشان چهارم و در حجب سال بنفصد و نود و وفات وقت طلوع آفتاب شصت
 ذی قعدة سنه شصت و صد و پنجاه و هشت جبری بوده و درت عمر شصت و هشت سال چہانیاں

دوست و چهار روز و قریشان از موضع توبه از صفات همکاران و اوقات هفت ماهه
 حضرت سراج الدین محمد شاه عالم
 کسبت ایشان اولاد کثرت است و نام محمد بن قطب عالم مدینه مدینه شریف بزرگوار خود نود و سه
 کرامات بلند و مقامات اجدید بوده از نظر هر و این سید وقت خود که بزرگوار ایشان کلید
 مبارک نیز صیقل یافته بود و در زمان و در این ایشان نیز سلطان عزیزترین
 و نام والدین و در خود آنحضرت بود و علیه الصلوٰه و السلام نقل است که صغیر مراد ایشان
 و یک پسر داشت چهار پنج ساله جاری بهم رسانده وقت شش آن صغیر فرزند نام آمد
 دست و اسمن ایشان زود آمد که فرزند مراد این باز نماند پسر دست از اسمن
 باز نماند چون از پنج تا ده گذشت اشلی او نموده در دوران رفتند و ایشان را نیز از
 بود و خیر آن طفل را بر داشته بود دست و اسمن کردند و گفتند آبی آن طفل شده
 این طفل نمی کمال بیست ایشان جان پسر و در هر آن آمده آن صغیر را نرسد روز
 بر و که فرزند خود است چون آن زن نگذارد رفت فرزند خود را ازین یافت و ولادت ایشان
 هفتاد و نیتقد و سال بیست و هفتاد و شصت شب نشسته بودی لایزال بیست صد
 و هشتاد و نهمی بود و مدت هفتصد و شصت سال و در ایشان در شهر آمد و از پدر ترک
 آمد که تا تمام رسید و با اختتام انجامید بیاسن اما در روح مقدس طهر حضرت پیر و سنگ
 عورت نقلین شیخ عبدالقادر عیالی رضی الله عنه ذکر کرد و اولیای شیخ سلسله مشهور بود
 که سلسله مظهر قاره بود سلسله تبرک نشینند و سلسله شریفه که بود و سلسله که
 سه روز و مقدس الله سر سر هم باشد که اگر در استقامت حال و از نظام امور انوری نبی آدم
 ازین سلسله می عالیست و از ائمه اسلام از خواص و عوام شاخ ازین سلسله می استند
 چه که نبی و سید و نگیری این بزرگان و دین رسیدن سلسله اصلی و سلامت برودن ایشان
 همان بس و شواست و نجابت و عقوبت بی آنکه کسی درین سلسله می عالی مظهر باشد است
 مقصود نیست چنانچه در خبر است از حضرت رسالت بنا و معلوم که روز قیامت است
 نوبه نامده باشد از فلسفی کرد و فرزند حق سبحان الله است که گویند اسمن طفلان و اشمن در اولاد
 محمد

می شناسنی فلان حارف راهی شناسنی گویند شناسنی گویند بر و که از بوی بخشید و پس
 ایشان نسبت پیوسته و سبب نکات میگردد و در دستان او که فرقی بین ایشان
 و این نیز خود را در سلسله مظهر تباریه منتظر گردانیده و دست در دامن اسما و قطب
 ربانی خود صمدانی پادشاه شایخ امام محمد شکر شاه محمد الدین محمد القادر بیانی
 رضی الله عنه زود امید و دست که از برکت آن سید اسادات نکات کثرت حاصل نمایند
 و حق تعالی این کسب نموده خود را با ایشان بچشمه بر اگر اسمی بزرگان کردین سلسله مظهر
 شده اند و ایشان مظهر دین نیست بلکه از اکابر و شایخ این سلسله بسیار از اطفال و بیا
 و صاحب مقامات طلب بوده اند اما چون تا پنج ولادت روفاات ایشان بهم رسیده
 برای عایت ترتیب ارادت نسبت فرزند دست بدست که از اولاد ایشان غیر بزرگان
 بزرگان عالی شان و طایفه اشخاص نمودند که شایخ متفوق و اکابر کسواسی سلسله
 مظهر اند چه از مشقه دین و چه از مشاخرین چون ترتیب سلسله می ظاهر نشد اما تا پنج تولد
 و وفات هم رسید ازین جهت احوال ایشان را در فصل علویه بهتر ترتیب یافت
 حضرت مالک و دینار رحمہ اللہ
 از شیخ ما همین وقتند ای وقت و پیشه ای زمان خود در تجرید و نقل بگردد و بگفتند
 شیخ نصیری صحبت داشتند و مالک از آن جهت گویند که وقتی بر کشتی سوار شدند چون
 بسیار دریا رسیدند اهل کشتی بر طلب کرد و گفتند هیچ مارم ایشان را چندان زدند
 که بوی شیخ افتاد و چون بوی باز آمدند باز دیگر در طلبیدند باز در جواب گفتند ایمان
 دیگر بار ایشان را زدند گفتند بای تا گرفتند در بای اندازیم چون این را گفتند ایمان
 اندر بار آمدند و در دهن هر یک و دیناری ایشان دست را در آن کرد و یک دینار گفتند
 و با نام او و چون اهل کشتی این واقع را مشاهده نمودند و در پای ایشان نگاه کردند
 خواستند مالک دینار از کشتی فرود آمد با آبی آب روان گفتند و از نظر اهل کشتی غایب
 نقل است که فرزند خود حق تعالی است حضرت سید السلین را در جیب زاده است

که زنجیر نیل را داده و نه سیکان نیل را یکی اگر فونی فاذا کرم یعنی چون یا کرمین در سن شان یاد آنرا کرده اند
 آنچه که او از سن ملاحظه می نماید قبول کند فرموده اند و گفته است آسمانی دیده ام که عرق تقاضا
 میفرماید هر عطاسی که در شمار او دست دارد که سیزدهمین چیز که باری کند آن بود که علاوه بر ذکر
 و نمازهاست خوش انزول او در ارم و وفات ایشان در سال یکصد و هفتاد و هجری بوده
 حضرت شیخ عقیب محمدی قدس سره

کنیت ایشان ابو محمد است و اصل او ایشاز صاحب حج می گفتند در شیخ صریح بر این
 و بسیاری از آنرا در شمار کبار را در یافته اند نقل است که ایشاز را برادر کرد و خود در آن شب
 غوغی را خواب دیدند و در پشت خزان باطلها پدید آمد و قتال بودی این زریه از کجا یافته
 گفت در آن ساعت که او را در کرد که عقیب محمدی که گذشت در عرق سخن دعا کرد این جمله از
 برکت آنست و وفات ایشان در سال یکصد و هفتاد و هشتاد و هجری بوده و قبر ایشان در ربه است
 حضرت شیخ سفیان ثوری رحمه الله

کنیت ایشان ابو عبد الله است و نام پدر ایشان سعید کنی الاصل بوده اند از بزرگان
 و مقتدای پیشوای اهل زمان بوده اند و در علم ظاهر و باطن گمانه و از محدثان بزرگان و شاگرد
 حضرت امام عظیم رضی الله عنه بوده و بسیاری از ایشان را دیده اند و زیارت و در سال متصل
 شب نختند از فرمودند بر گزیده شیخ رشید م از شیخ صلح کرمان کل کرده ام نقل است که ایشان
 هرگز از کسی چیزی نمی گفتند که اگر در آن جهان در نمی یابم میگردم و روزی ایشان را مشاهده
 طلبیدند طبیعت سالی داشتند حادث پیش ایشان فرستاد و چون طلبیب فارورده بدید گفتند که از
 خوف آبی بگرابین مردوخان شده و پاره پاره گشته از شمار بیرون می آید و در دنیا که بیخون مرد بود
 آن دین باطل نباشد باین گفت و فی الحال اسلام آورد و طلبیب گفت چند شتر طلبیب بر بالین بار
 میفرستد خود تا پیش طلبیب فرستادم شیخ عبد الله مبارک فرموده اند که از هزار و صد و نوزده
 شنیدیم که می گفتند فاضل سنی از سفیان ندیده ام که دیدم جوانی را در فوت شده بود و آبی کشید
 ایشان گفتند چرا که همه بود و دم قرابن آن که نه گفتند او در آن شب بخوابید و در آن شب
 سیکونید که سوزی اگر بر جابل عرفات هست کنی تا گزشتن و نقل است که فرمودند که اگر در ربه است

انسان ریاست یعنی از هر طرف اگر از آن یک بود که از هر طرف است در سال یک نظر او چشمه سیاه
 بسیار بود و هم فرموده اند نه پلاس پیشندان و نه آنان جو خورون است لیکن دل و رو دنیا
 باینست است و اصل کتاب که در آن است و هم فرموده اند که اگر بزرگ خدای شوی آنگاه بسیار
 که میان تو و خدا و آسان تر از آن که یک گناه میان تو و خدا گمان او بود و فرموده اند که اینست
 که نهمنداری خدای را در هر چه بتوسسد و وفات ایشان با پسر سوم ما شش سال یک صد
 و شصت و یک هجری بود و در بقول آن حضرت و در حدیث حضرت و در سال چهل و شش
 غسل پیدا کرد در پیشانی ایشان نوشته بود سیکونید که گفته

حضرت داود بن نصر طالی رحمه الله

کنیت ایشان ابولیمان است شاگرد امام حسین العقیق کنی اندر رضی الله عنه و در عقیب محمدی
 و از قدامی شایخ و جامع علوم ظاهر و باطن و فقیه الفقه بود با فضیلت عیاض و سلطان بزرگم
 او هم صحبت داشتند از نقل است که یکی در پیشانی ایشان نوشته بود و در ایشان می گزشتند
 فرمودند دانی چنانچه بسیار گفتند که اهمیت دارد بسیار دیدن نیز کرده است ایشان فرمودند
 ای پسر اگر سراسر است خوابی و شمار تو در احوال کن و اگر که است خواهی بر آخرت گسیب گویی
 که این هر دو عمل محابست و وفات ایشان در سال یکصد و شصت و دو و در بقول آن حضرت

حضرت حمته بن غلام رحمه الله

نام پدر ایشان آبان بن محمبت از مقتدایان و بزرگان مشایخ و مقتدای این قوم و صاحب
 احوال و مقامات عالی بوده اند و از تبع تابعین و مرید حضرت شیخ حسن بصری اند و صاحب کمال
 می بودند و زوی شیخ حسن بصری بکنار در سایه فتنه ایشان بر آب روان شد و در شیخ
 تقربتی که گفتند ای معتد این مرتبه چه بافتی مودت که تو سی سال است که آن کنی
 که میفرمایند فرموده آن سیکونید که از بخوابد و این اشارت است که در فرستادست که نشانی مبارک
 نختند همین گفتند اگر بعد از آن کنی ترا دوست دارم و اگر عیون کنی دوست دارم و در
 نختند پیش ایشان آمد و گفت ای شخص عیون که از تو چیزی بهیچ گفتند بخواب کنی خواهی

شیخ قولی که در این
 نبوی و در این راه
 را عیب است که در
 مضمی از وی بر این
 و سلفی و فانی الله
 عبد الله نزد فکر او که
 در او عالمی را در حق
 عالم عالم

سفینه اولاد و ایسا	گفت فرمای از بیجا اسم وقت فرمای از نیل و بیست او داد اندک بر از فرمای از بود وفات ایشان در سال یک صد و شصت و هفت هجری بود
حضرت امام محمد اللهدین مبارک سر	شاکر حضرت امّ عظمی از علمی اللهدین در فنون علوم جامع و صاحب شرف و کرامات از معارض سفیان ثوری و فضیل عیاض بوده اند و شاخ گار بار او یافت اند نقل است که در در کوچه گشاد نشاندند بنیاسی را گفتند که عبد اللهدین مبارک می آید هر چه می باید بگویند تا بنیاسی گفت و خاک تا من تعالی حشره زمین باز دهد ایشان دعا کردند جان حطّ حق تعالی چشم او باز داد صاحب شرف کجوب از نشسته اند که والدّه امام عبد اللهدین از بلخ بجهت بطلب ایشان رفت و ایشان را خدمت یافت و دیگر ماری بزرگ شاخ خرچگان در دهان گرفتند کس از روی ایشان بیرون دادند ایشان در سال کعبه در زاده رمضان سال کعبه در شتاب و یک هجری بود
حضرت محمد صبیح المشهور بابن ممالک حمد اللهد	
حضرت ابوشامه اسمعيل بن عطاء	کفایت ایشان ابوعلی و اصل ایشان از نجف است از قرای وظای این قوم و صاحب مقالات علیّه کرامات علیه بود و اند و اسفینان ثوری صحبت داشتند فرموده اند برترین قاضی است خود را بر یکپس نفس نیمی فرموده اند طبع سنی است در گردن و بندیدت برای برادران است
وفات ایشان در سال یک صد و شصت و هفت هجری بود	
حضرت شعیب بن ابراهیم مخفی قدس سره	کفایت ایشان ابوعلی و اصل ایشان از نجف است از قرای و صاحب مقالات کرامات از حضرت و مقامات بلند و مقتدای زمان خود بود و اندوه حضرت امام موسی کاظم را در یافتند و با سلطان ابراهیم او صحبت داشتند از مضمی نوب بوده اند و روزی از سلطان ابراهیم که او را سید کشاد و معاش چوئی کشید گفتند چون می آید که سید کیست چون می آید که سید کیست سگان خراسان نیز همین یکند سلطان گفت پس شما چون یکند سید بود و از چون باکم ایشان که چون نیاید که سید سلطان پوسه بر پیشانی ایشان داد و ندر گفتند تا وقتی روزی سید بخدمت ایشان آمد و گفت ای صاحب گناه بسیار در آمد و خطای کردیم

سفینه اولاد و ایسا	گفتند که هر که می گفتند که زود آمدند گفتند چه گفتند که هر که پیش از یک آید که هر چه آید باشد در آنهاست شیخ فرمودند بهر چیز قرون نقرست فراغت دل و بکی حساب و راحت نفس و چیز لازم و توگنا است هر چند مشغل دل و بعضی حساب شما است ایشان در سال کعبه و نود و چهار هجری بوده قبر ایشان در مغان است
حضرت شیخ یوسف اسباط رحمة اللهد	صاحب مقامات بلند و کرامات از جمله جامع در علوم ظاهر و باطن و در تجرید و تکل و بیگانه بود و شیخ فرید الدین عطار ایشان را از راه الهامین نوشتند که گویند عفا و هزار درم برایشان یافتند شیخ از آن صرف خود نمودند زلف را دادند بزرگ فرامی یافتند و در روز آفتاب صورت خود کوبیدند وفات ایشان در سال کعبه و نود و شصت هجری واقع شده است
حضرت ابوسلمه جهمان و اسرانی	نام ایشان محمد الرضی بن محمد بن عظیم است و از قرای و صاحب مقالات امام و علمای این قوم در زهد و عروج بیگانه پیشوای زمان خود بود و در ادوی است از ده های و مشغ از ایشان بسیارند که حقیقت معصومیت گفتند که او را جز بیک نبود و در جهان و وفات ایشان در سال دوصد و نوزده هجری بود و شهر مومنین و اسراست
حضرت شیخ ابوشامه اسمعيل بن عطاء	نام پدر ایشان شیبان است که مولاتی از نوزده از خطاب بوده از شتابان مشایخ انوار اصل ایشان از مرگ است آن قریه ایست از قریه معرفه اند که در دی که در نیاسان کند میرزا می رود از آن دل آخرت و غیر گفته که از مغان این طائفه شیخ میرزا بن قراقرق تا آنکه در و گاه عدل از کتاب و سنت بران یافتند که گفتند از فضل امثال خلاف خود اولی است وفات ایشان در زیک سال دوصد و نوزده هجری و بقره نوزده بود
حضرت شیخ فتح بن علی موصلی رحمة اللهد	اصل ایشان از مومنین است و از متقدمان مشایخ مومنین بوده اند و کسی از بزرگان صحبت داشتند که همه ابدال بودند ایشان فرموده اند که اول بار که عبد اللهدین در راه اللهد

دیده آمدند یا خراسانی پیمان چیر پیش نیست چشم ز زبان در دل و بوی با چشم خانی شکر نشان دیدند
 سخن گفتی که خدای در دل تو کلمات آن دانند دل نگار دارا رخسار است که بر مسلمانان و نهو انگاه
 دارد سر و سر و سر و سر با و در آنگران هر چه با بدین صفت باشد تا که سر بر سر بر آید و گوید که آن در شرف است
 قوی و وفات ایشان روز عید الفصحی سال دو صد و هشت هجری بود که گویند روز عید دیدند
 که مردم قرآن میکنند گفتند کسی میدانی که چیزی ندارد کم بر است تو قرآن کن من این دارم
 پس انگشت بر گلو نهادند و نیتا زدند چون مردم گریستند و حجت حق پیوسته بود و در وظایف

حضرت شیخ بشیر حافی قدس سره	<p>بنیاد بر گوی ایشان ظاهر بود</p> <p>کنیت ایشان ابو نصر فخر بن ابراهیم حارث بن عبد الرحمن بن عیاض است بن ابان بن محمد بن ابراهیم و اصل ایشان از مردم واسط از مشایخ بزرگان این قوم و صاحب قطعات بلند و کلمات از جمله تعلیم لغوی و ادب و تاریخ و عقاید بوده اند و در مدخلی خیر محبت داشتند با ابان احمد حنبلی رضی الله عنده فضیلت عیاض قدس الله کونیه از ایشان در عیاض بود و در پنج چارک در راه های اندام و در وقت که در محبت حضرت تعلیم ایشان که همیشه با برهنه می بود و در روزی مردی را استوری در وقت انداختند و فریاد آورد که در شرف عالم گرفت چون تحقیق کرد و در میان نقل است که شیخ صاحب علم را بخواب دیدند که کسی نشاید که ای بشیر سیستانی که خدای تعالی جزا ترا بگردید و ایسیان اقرآن بلند کرد و نید و تیر آگفتند یا رسول الله ز فرمودند ای بشیر که کتابت سنت من کردی و حرمت داشتی صا کا ترا بشیعت کردی برادران را دوست داشتی مرا و اصحاب و اول بیت را و اولاد ایشان بجز این که نشانی در دنیا را سال دو صد و پنجاه هجری است و وفات ایشان روز چهارشنبه نهم محرم سال دو صد و هشت هجری است هجری بوده و قبر بیرون شهر بغداد است و چون بر حجت حق پیوستند تا در آن روز در میان از خاندان ایشان بگویند مردم بر سر سپید و بعد از وفات ایشان از پنج باب دیدند بر سپیدند که خدای تعالی با تو پیکر دوزخ فرمودند که از آن پیکر که بر خنجر از من حاضر شدند</p>
----------------------------	--

کنیت ایشان ابو الحسن است و اصل از دمشق مرید ابوسلیمان و ارانی اند و والد ایشان نیز از
 مشرق عمان و عارفان بودند و خاندان ایشان خاندان زهد و روح بود و از بزرگان این قوم
 محمد و شیخ اند که گویند ایشان را ابوسلیمان و ارانی محمدی بود که هرگز مخالفت زنان نکند
 روزی سلیمان در مجلس سخن گفتند ایشان آمدند و ابوسلیمان گفتند تنویر تانیت در پیغمبر مانی
 ابوسلیمان جواب ندادند و سزا بآید که گفتند ابوسلیمان را اول بیگ است که گفتند بر دور انجاشین
 ابوسلیمان ساعته مشغول شد و بعد از آن با و ایشان آمد که با هم چه گفتند و از منورند و همدا
 بگویند در تنویر خراب بود چون بستند در تنویر یافتند و یک موس ابوشان را موقوفه بود و
 وفات ایشان در سال دو صد و بی و دو هجری بوده است

حضرت شیخ حاتم بن محمد انصاری	<p>کنیت ایشان ابو عبد الرحمن و اصل از طبرستان در رب و در پیچ متفقین بنی و صاحب علوم ظاهر و باطن بوده اند گویند ایشان اسم نموده اند یعنی ایشان سخن میگفتند در آن سسخن زدی ابوی جدا شد که بکسب دفع فحاش است او گفتند آواز بلند تر کن که من نمی شنوم و فرمود ایشان فرمودند که گوش ایشان که راست و آواز شنیدند از موضع شادان شدند و این لقب بر ایشان ماند که گویند به سفر نیز رفت یکی از ایشان و صحبت خواست فرمودند که اگر خواهی خدای پس و اگر همراه خواهی که کام کتوبین پس و اگر حیرت خواهی دنیا پس و اگر گوش خواهی آن پس و اگر کار خواهی صحبت خدا پس و اگر وظه خواهی مرگ پس و اگر اینکه گفتند بیدیدند نیست در دفع ترانس فرمودند که مشورت است قسم است یکی از طعام و دیگر در گفتند و دیگر در نظر پس نگاه و از خویش را با اعتقاد خداوند و زبان را راست گفتن و چشم را بجزت آگیشین و وفات ایشان در سال دو صد و بی و هشت هجری بوده و در مکه و از آنجا می بلخ است</p>
------------------------------	---

حضرت شیخ احمد بن محمد بن قدس سره

کنیت ایشان ابو حماد است و اصل ایشان از بلخ مرید حاتم احمد و از بزرگان مشایخ خراسانی
 سلطانی بر اهلیم ادرم و حضرت شیخ یزید سلطانی و ابو تراب بخشی و ابو حفص حداد و ابن

و طریق عامه در دانشند و با سیر روی لشکران داشتند شیخ احمد فرموده اند که در رویشانشان را خدمت
کنند پس بجز کرم شود و وضع و حسن ادب و سخاوت و گفتند این شیخ خواب گران نیست از خواب
غفلت و وفات ایشان در سال دوصد و چهل و هجری بوده و در عزت و رفاه سال است که
در بیخ است

شیخ ابو العباس حمزه بن محمد عارف بن اسد محاسبی رحمة الله
از مقدمان مشایخ ابراهیم و نجف العوات بود و فرمودند که اگر محبت او ایستاد است از
بیخ پندار است مگر در وفات ایشان در دوصد و چهل و یک هجری بوده

حضرت شیخ ذوالنون مصری رحمة الله

کنیت ابو عبد الله است و اصل از بصره از علمای و قدما مشایخ و روح اولیای است و وقت
ایشان بوده گویند چهل سال و در شب بخت بدو از نماز اندوخته بود و فرمودند که در وقت
پرسیدند این محبت چیست فرمودند شرم دارم که در مشاهد آبی بنده و در نشیمن راه
مخاسب ایشان است مشوب و سخن ایشان اندر توحید و تجرد بود و در سب نداشتند
رضاست و از علو مقامات و وفات ایشان در بصره در سال دوصد و چهل و هجری روی دارد
بیر زمین آورده اند که حضرت ذوالنون مصری رحمة الله کنیت ایشان ابو العباس است و نام
فوان بن ابراهیم و اصل ایشان از اهل مصر است شاکر و حضرت امام الکبک و در بصره
و از بزرگان این قوم و کبار مشایخ و پیشوا است اهل بلاست و صاحب ریاضت کوشش
کر است و در تجرد و توحید بگرا و در عارفان زمانه بوده اند تا در حیات بود و فرمودند
بنامان داشتند که بر حقیقت حال ایشان نگفتم واقف نگشتم بزرگی و عوارض حضرت
شیخ زیاد از آن است که در قید ضبط آورده و در راه حقیقت کوشش
از نگاشتن را گوهری که شده همه اتفاق کرد که در ایشان برده اند میر میخانه و در وقت
بیرسانیدند چون کار آمد گفتند خداوند او توحیدانی که من برده ام هزاران
امی سر از بار آورده و در و در همان هر یک گوهری که از آنجا گرفتند و ایشان دان
الک شقی چون این واقعه را دیدند در پاس ایشان می افتادند و عذرت میخواستند که این نقل

صاحب شرف محبوب از زبان ذوالنون مصری قدس سره منتهی بخوان موقع واری کارند
یک شقی از ایشان بوده می نمایند فرمودند که اگر از آنان و آب سمی بخورم تا نیست که در
خدای را و در قید مصیبت در من پیدا کند گویند چون بخور استند تا در شوق شادمانی
برضا یا کجا قدم آوریم که تو بگویی زبان گویم که از تو بگویم که بر تو بگویم
نفت گویم تا از بی سرانگی سرایا ختم و بدو گاه تو آورم فرمودند راه راست است
که از خدای ترسان است چون ترس بر خاست از راه افتادی و فرمودند و دوستی
بسی که در تقییر و تغییر کرد و فرمودند معرفت قرار بگیرد و در کمی که از طعام پر باشد
فرموده اند که تو عوام از گناگان است و توبه خواص از غفلت فرموده اند و علامت
محبت خدای آنست که متابعت محبت خدا کند در اخلاق و افعال و او را دوستی
حضرت شیخ پارسیدند که از مردم پارس گار نیست فرمودند آنکس که زبان خود نگاه دارد
پرسیدند علامت توکل چیست فرمودند طبع از خلاصی که در اندین پرسیدند که از مردم
را بیشتر فرمودند و عزیزان مردمان را پارسیدند و نیایش است فرمودند هر چه از از
حق مشغول دار و توحید بر سر نگذارد نیست فرمودند اگر بخدای راه ندانم و نیاموزم
شیخ فرمودند ای پیران علم را ملاقات کنی که بچهل امی اسرار خود را از ایشان بپوشی
و زنا و ابر و محبت که شربت شاد و بیهوشی از عبادت را بشکاید با خود زود اول معرفت بگو
یعنی پیش حارف حرف گفتن خوب نیست و وفات ایشان در بصره است و شکر شهبان
سال دوصد و پنج هجری و آن شده نقل است که چون بر حمت حق پیوستند آن شب
هفتاد کس رسول صلوات بر احواب و دیدند که آن حضرت میزبانند و دست خدای نوبت
خدا بر آمد استقبال او آمد و چون بنامه ایشان را می بردند در آن بسیار بنام
پروردگار گفتند چنانکه مطلق را بسیار خود پوشیدند و نگفتم از آن قسم در خان را ندید
و فلان از آن کاری که نسبت با ایشان داشتند باز آمدند تا شب گفتند و تو حضرت
شیخ در مصر است و بر قبر ایشان نوشته یافتند چنانکه بخواه آرمیان اندوخته و در اولیا
حسب الله من استوفی الله فضل الله و ذکر آن گاه که نوشته بر آتش باز نوشت می یافتند

حضرت شیخ محمد بن علی حکیم الترمذی قدس سره
 مسمیة الاموال
 کنیت ایشان ابو عبد الله است طریقه علمیه مشهور است ایشان ترمذی ایشان در اشبات
 ولایت است از متقدمان و متفکران مشایخ آن دو صاحب تقاضی بسیار را احادیث استوار
 داشتند و از خواص یاران امام عظیم رضی الله عنه محبت داشتند و در علمیه و در اشعار و
 کیشند با حضرت علی السلام طاقاتی که در خود و واقعات از یکدیگر می پرسیدند و گویند یک بار
 تقاضی نمودند که از آن صاحب انداختن حضرت علی السلام آن همه را پیش ایشان باز آورده گفت
 خود را پیش همین مشغول میدار ایشان گفته اند صد شکر که در روزگوشند آن چندان
 تا می کنند که یک ساعت شیطان کند و صد شیطان آن تا می کنند که یک ساعت نفس در
 نقل است که در جوانی صاحب شش بوده اند زنی صاحب حال ایشان را بخود دعوت کرد
 بار داشت که گویند وقتی آن زن خواست که باغ رفتند خود را باهاست و آنجا رفتند
 آن زن گفتند زن در حجب می بود و با تو عیون که در آن روزی که کس کشته شد این سخن می آید
 آورد و خاطر داشت چه بودی اگر حاجت آن زن بود که می خواست آن صاحب شش پیش آن
 در خاطر ظلمت که داده اند که شده گفتند می نفس نمیشد در جوانی در خاطر این نمود که چون
 بعد از اینها می بسیار در بیماری چسبیده و کسبت این خطر مکرر ما هم داشتند
 بعد از آن روزی که صلوات را بخواب دیدند فرمودند می که بخور مشغول از آن است که در
 روزگار تو جنتی است که آن خاطر از آن بود که از ایام جوانی تا آن حال چهل سال تو
 گذشت و مدت آن روزی که در آن گذشت و در آن افشای تو نیست و در حال تو
 قصوری نه رفت و آنچه دیدی از در آن کشیدند مدت مفارقت است آرزوین باید دانست
 که در این ایام که سال بزرگ و بیل و نه جوی است از زبان پیغمبر در آن کشیده و در آن
 و گمان نیست با خود نشان در آن را در آن چه قدر تفاوت رفتند و وفات ایشان در آن
 دو صد و پنجاه و پنج و هجری واقع شده

حضرت شیخ محمد بن علی بن صادق قدس سره
 دو صد و پنجاه و پنج و هجری واقع شده

کنیت ایشان ابو تراب است و لقب و اعطای باب ایشان همین از ابا که گفته اند خاوار

حضرت شیخ ابو تراب نجفی قدس سره
 نام ایشان عسکری بن حسین است و لقب علی عسکری بن محمد بن حسین از اهل اشاعه خراسان
 بوده اند و ابو تراب مخطا لبروی و نام تمام محبت داشتند از پدر قدم بزرگ بسیار از
 گفته اند و تکلیف است خود را در رویای محمودیت گفتی و دل در خدای بسته داری
 اگر در شکنجی و اگر از گریه و صبر کنی و گفته اند از محبت از سوادت چیزی نفعی ترا از اصلاح
 خاطر و انما فر و غیر خلد کردی و اسب است به غبار گرد زرد ما زشته اش و وفات ایشان
 در هجدهم جمادی الاول سال دو صد و پنجاه و پنج و هجری بود چون در باب علم و جودت
 حق بودند بعد از چندین سال خاص با خاوار رسیدند و ایشان را دیدند و در قبله ایستاده و
 خشک گشته و عصار در دست او که در پیش نهادند و از در زنده با پنج ضربی نرسیده

حضرت شیخ ابراهیم بن علی احمد
 اصل ایشان از اصناف است امرونی که در صحبت داشتند از متقدمان مشایخ و کسب
 کشف و کرامات بوده اند فرموده اند هر گاه خدای کسی را از او ایامی حق نشناسد این گونه
 نوحه اول و الا و خاوار ظاهر و باطن و در کل علمی و فطرت ایشان در اصناف سال
 دو صد و پنجاه و پنج و هجری واقع شده

حضرت شیخ زکریا بن عیسی الهمروی
 از کبار مشایخ مشغوب الدعوات بود نام او محمد بن علی رضی الله عنه فرموده اند که زکریا
 از کبار بدال است و وفات ایشان در هجدهم سال دو صد و پنجاه و پنج و هجری بود

شیخ ابو عبد الله اسجری حرک الله
 از بزرگان مشایخ خراسانند و ابو عبد الله است داشته اند بار بار بر قدم بزرگ مسکون کرده اند
 شخصی ایشان از گفت یک دنیا زرشخ دار محمد اکرم که بنویسد به معصیت چینی یعنی گفتند اگر
 بی بی ترا بهتر و اگر ندیدی مرا بهتر فرمودند و در اشعار و تو که از مجلس او در رویش بر نیزه
 و در پیش نه تو که از او و اعطاست و وفات ایشان در سال دو صد و پنجاه و پنج و هجری بود

تجیه بود که از انبیا و بگزاران اولیاد اولی که از مشکل پیش از خلفای راشدین برین شد
 ایشان بود و ایشان گفتند قومی انکو میگویند باجمعی رسیدیم که اما نماز بخارید و گفتند گویند
 رسیدند انما بود و روح گویند که وزیری ابراهیم هر چه میگفتند بر او را ایشان گفت خوشی است
 فرمودند خوش تر ازین دل آنکس است که ازین راه فارغ است و گفته اند برادران سخن گویند
 و با خدای بسیار گفته اند یک گناه بعد از تو نیست تر بود از این گفتا و گنا هیش از تو گفتند
 از خصالت از صفات اولیاست اظهار هر چه ای در همه چیز خوبی نیاز بود ان بود از همه چیز
 و بر ج کردن او در همه چیز و گفته اند شمای منشیین صدقات است پر سینه بد نشان مجتبی است
 فرمودند آنچه نیکوی زیاده نشود و بکنای ان نظیر ششگانه گفت مراد صیغه کنیده
 فرمودند سبحان الله چون نفس من از من قبول نمی کند که می نیاز می پس من بگویم دوست
 امی تو دوست میداری که من ترا دوست دارم با انکو نمی نیاز می پس من بگویم دوست
 ندوام با انصدا احتیاج و گفته اند امی اگر من خوارم که گناه با او خوارم تو خوارم که گناه با او
 و گفته اند امی مرا عمل بیشتر نیست و طاعت و تو خوارم که انون کار افضل تو خواره
 وفات ایشان در حال دو صد و پنجاه و شصت هجری بودی داد و ده تو بر ایشان در پیشاپوش
 است در قبرستان کسره

نام ایشان	حضرت شیخ ابو حفص صد او رحمة الله
مرد عبد الله در وی	واسطه و ابوقحان صبری اند با سیار الا فخر جنید ملاقات کرده انکو روزی می گذاشتند که را خیر و گریان دید پر سینه چه حال داری گفت خری دانشم گفتند جز ان هیچ نداشتن ایشان توقف کردند و گفتند بجزرت تو که گاهم بر نماز تمام خرابا از سر در حال خرابی پدید آمدن آنست که که از ایشان طلب وصیت کرد گفتند یا امی درام یکبار باش تا همه در بار تو کشا و در دو ولازم یک سید باش تا همه اداست ترا کردی و گفته اند که از اخلاق دنیا است برای کسی که آن محتاج است نقل است که حضرت شلی ایشان را چهار ماهه ملاکی کردند و هر بار طوامی و دیگر میبختند و چون

هر علاج رفتند و گفته اند ایشان که بر ایشان بود آنی میزانی و جو انزوی بود آموز گفتند ابو حفص
 چه کردم فرمودند که کف کردی در تکلف جواب فرمودند همان را چنان ایست داشت که خود را
 تا آمدن همان لانی تا نیست و بر فتن شاو مانی چون تکلف کنی آمدن بر تو گران آید و فتن
 بر دل آسانی شود هر که را با همان حال این بود و جو انزوی بود و وفات ایشان در سال شصت
 و چهار هجری است و قولی در وقت و گفته است و پنج واقع شده
 حضرت شیخ علی بن موفیق بغدادی رحمة الله

انقرای مشایخ عراق و زنگان این قوم بود و انصوح حضرت شیخ ذوالنون مصری را دیده اند
 و سفر بسیار کرده و گفتند که گزارد و انکو قتی بعد از پنج با خود و با ساسن میگفتند که میروم و می آیم
 نوبل و در وقت من خود را هیچ شام آن شب حق تعالی را بخواب دیدند که ایشان از گفت
 ای پسر سوختن تو بخانه خویش خواهی کسی را که نخواهی اگر کن ترا خواستی بخواندی گویند در وقت
 در راه که خدی با نقتند و در آئین خود نگاه داشتند چون از استین بر آمدند و دیدند که گزارد
 کاقد نوشته است ای این موفیق از فقر می ترسی و حال تو که هر دو گزارد و انصوح ایشان گفتند
 خداوند اگر من ترا از بیم آتش و دفع می پرستم در دفع خود را و اگر ای سید بشت می پرستم
 هرگز مرا با شما جای ده و فرود می آید که هر چه می پرستم که گزارد نامی و پس از ان بر چه خواهی
 کن وفات ایشان در سال دو صد و شصت و پنج هجری بود و تو بر ایشان در هرات است
 نزوی یک سیاه سفید و گویند که شیخ الاسلام خواجه عبد الله انصاری هر وقت سوار با نجا رسید
 فرود آمدی و با رب گزشتی

نام ایشان	حضرت شیخ احمد بن وهب رحمة الله
نسبت ایشان	ابو حفص است و اصل ایشان از بصره اند که هر که طلب توت بر خاست نام فقر بود بر خاست وفات ایشان در سال دو صد و پنجاه و هجری بود
حضرت شاه شجاع کرمانی قدس سره	
نسبت ایشان	ابو الطوار است و از انبیا می گویند بوده اند و مرید ابو حفص صد او اند به حسب بسیاری از مشایخ رسیدند انچه چون ابو تراب ششی و ابو ذریع مصری را بر این بصری

گویند شاه چهل سال ششصد و هفتاد و نهمین سال را از خواب دیدند پس از آن بپوشید خواب کردندی چنانچه ایشان را منتظر بود طلب خواب می یافتند شاه گفت آن طلسمت صبر است چه نیست ترک شکایت و مدتی رنجان قبول قضا بل خوشی و وفات ایشان بعد از مال دو صد و هفتاد و هجری واقع شد

حضرت محمد حنون قصار قدس سره
کنیت ایشان از اصل است و نام پدر ایشان عامر و در طریقه قصار پی مشوب ایشان است و در این طریق الهام یافته بود و صاحب کرامات و امام اهل ماست و در مذهب سفیان ثوری بود و با بزرگان بختی و علی اضرابی و ابوحنیفه صاحب دوازده اول سلاک از ایشان اصحاب ابرار بودند و اعمال گنند سبیل سستی و سید الطلائع گنند اگر و ابوالدی کلبانی پیغمبر صلواتی بودی که در این برون بودی ایشان گنند انهر چه خوابی که پوشیده بود و بر کس آشکارا نکند از من شمارا بر و چیز وصیت کنم محبت عطا و اجتناب از نهان و گنند بر قول و دست بخدای زود است و گنند اندک زمانی که کار خود بخدای باز اندازی بدست از آنکه بجای خود مشغول شوی و گنند از من یک خوبی را اندام الامر و سخاوت و بوفی که نشناسم که در کمال گنند اندک زمانی که بود کس را اندک محتاج نبینی اردو جهان وفات ایشان در سال دویست و هفتاد و یک هجری بود و قبر ایشان در هرات است

شیخ فخر بن شرف قدس سره
کنیت ایشان ابو نصر است و اصل از مرو و قدیمی شایخ خراسان اندک و در حالت نزع با خود چیزی نگنند در مگویش داشتند و گنند از کسی شستوشوی ایک عمل قدومی علیک از خدا بسیار شد و شوق من بسوی تو تمیل کن منم از نزد خود چون ایشان را می شناسد سهرمان پای نوشته دیدند که الفتح لغت و وفات ایشان بانه هم شعبان سال هجری دویست و هشتاد و هجری بود و در جنازه ایشان سی هزار کس نازگزارند

حضرت شیخ ابو عبد الله حضرت ر
نام پدر ایشان محمد بن احمد و اصل ایشان از هرات است و از متقدمان و بزرگان شیخان است

و شیخ ابوعلی بن مختار معلوی آسینی فرموده اند طام حنجان فرزند که او را خورد و با شمی با او شرا کرد او را خوردی همه اولوشود و اگر او ترا آید و در گذرد و وفات ایشان در سال دویست و هفتاد و هشت هجری بود و در قبر او بر است

حضرت شیخ ابو عبد الله حضرت ر
نام ایشان محمد بن علی است استاد و ابراهیم خواص و ابراهیم بن شیبان که ان شای و در پی ابو الحسن علی زین الدین و ایشان مرید خواص عبد الواحد زید و ایشان مرید شیخ حسن ابوبی اندک س الله اسرار هم وقتی بر سر کوه سینا سخن میگفتند سخن بجای رسید گنند بنده ابو چندان نزد یکی جوید که کس بر ما نمرود و اسنگ از کوه می بینید و پارچه را به میزند و ما همون می آمد و گنند اند چون خوارترین مردم در پیشی بود که با تو گران مدارا کند و عظیم ترین خلق را تو اضع کند و وفات ایشان در سال دویست و هفتاد و هجری بود و در مدت عمر یکصد و هشتاد و دو سال و قبر ایشان بر سر کوه سینا است

شیخ ابو عبد الله الخاقان الصوفی رحمة الله
از کبار صوفیة بغداد اند و وفات ایشان در سال دویست و هفتاد و هجری بود
حضرت مهمل بن عبد الله شتری قدس سره
کنیت ایشان ابو محمد است حنفی مذهب مرید و والئون مصری و از کبار علمای ابن مالک و او تا عراق آمد و جامع بود و در میان عقیدت و شریعت طریقه سنی مشوب ایشان از مبنای این طریقه بر اجتهاد و مجاهده نفس صاحب کشف انجوب نوشتند از تسبیح ابن عبد الله شتری آن روز که از مازندران آمد و در آن روز که از مازندران بنز صام از ایشان پرسیدند که نشان بگوئی چیست گنند که ترا علم بود و تو قیام گل نه و در عمل و در و خلاص نه و در کمال نمی بکار کنی و در یاد و در محبت و در با نیکنان و ترا قبول ندو گنند اندک در شبانه روزی هر که یکبار خور و این خوردن صد یقین است گنند اند هر که سنگی کشد شیطان گرد او گردد و یکم خدای تعالی گنند اند و سر همه آنها خیر خوردان و گنند اند هر چه در کتاب و سنت گوید آن نمود باطل باشد و گنند اند شیخ عیسی بن عقیق

از جمله است گفتند اندر گزینان ارامت است کوفی بر خود انجومی یک بدل کنی گویند
 هیچ صحبتی بر گزین نیست از فراموشی حق و گفته اند خداوند ابر و فری و شبی و ساحی صلا است
 و بر گزینان صلا یا است که ترا در خود ارام کند گفته هیچ یاری ای نیست الا خدا ای پیغمبری
 هست الا رسول خدا ای معلم و پیغمبری نیست الا تقوی و هیچ غلی نیست الا صبر و گفته اند غلی
 خلق را ایضا امید و گفته اند هرگز درین نشو و نفس نبرد و گفته اند تقوی اندک
 ازین با ایضا امید و گفته اند هرگز درین نشو و نفس نبرد و گفته اند تقوی اندک
 خردن است و با خدا ای آرام گرفتن و از خلق گرفتن گفته اند توکل است که اگر
 چیزی بود و اگر چیزی نبود در دو حال ساکن باشی و گفته اند عجب و درین احوال
 بفعل خدا ای و گفته اند نفس از دست صفت خالی نیست کافر است یا منافق یا مرادی
 وفات ایشان در راه محرم سال دو صد و شصت و دو سه بجری بوده و این قول صحیح است
 و درت عمر شریف هشتاد و نه روزی که خانه ایشان را بر داشتند دردم بسیار هیچ بود
 جمود و نفاذ آن مشغله را شنیدند در آن آمد چون به خانه رسید آواز بر آورد
 که ای مردمان انچه کس می بینی شنیدید گفته چه می بینی گفت فرشتگان آسمان
 می آیند و خود را بر جنازه می اندر و مسلمان شدند

نام ایشان احمد بن عیسی است و لقب خزاز و اصل ایشان از بغداد و طایفه خزازینند
 است ایشان را اول کسی که در فنا و تقاضا دست زد و ایشان بودند و از بزرگان کاند
 شایخ اندامد علم تو حید و اشارت امام و دیگران که شایخ بود و شیخ الاسلام فرموده اند
 که در علم تو حید هم میر و امام و از مشایخ تکلیس از وی نه ششادم و نزدیک است که خزاز
 پیغمبری بودی از بزرگی و مرید محمد بن منصور طوسی و در ارشاد مریدان آتی بوده اند
 و با و انون مصری و سقلی و بشر حافی و غیر ایشان از اجداد اکابر صحبت داشتند
 گویند و قتی در غنا بود و در حایان و عافی که در وی زاریدند ایشان گفته اند آرزو
 که که من هم و ما کنتم با ز شتم چه و ما کنتم چیزی نمانده که با من زارده با قصد و عا در مطلق

آوردند که پس بود و حق و ما کنتم یعنی پس از ایضا از چیری فوای ایشان گفتند وقت
 عزیز خور را خبر عزیزترین چیز اشغول کن و گفته اند علم است که در عمل آوردن اولین
 است که بر گزینان وفات ایشان در سال دو صد و شصت و شش بجری بوده و بقولی بود
 و ششاد و هیچ و با حضرت و قور و یک اسطر است
 حضرت شیخ عباس بن حمزه نیشاپوری رحمه الله
 کنیت ایشان ابو الفضل است و با و انون مصری صحبت داشته اند و حضرت ابان
 بسطامی را درین وفات ایشان در راه اول سال دو صد و شصت و شش
 بجری بود
 حضرت شیخ ابو حمزه خزازی رحمه الله
 نام ایشان محمد بن ابراهیم است با بشر حافی و سقلی را ابو تراب نیشاپوری صحبت داشته اند
 و در حدیث محاسنی اند و از اقران ابو سعید لوزی و غیر سنج بود و در قتی در بغداد
 از قرب آبی چیزی می اندیشیدند از خود غائب گشتند و همچنان در رفتن ایستادند چون
 با خشتن آمدند خود را در ابر و با و دیدند و بزیستند

نام ایشان از ایشان پور است و از اجداد شایخ و در توکل گمانه بوده با ابو تراب نیشاپوری
 و شیخ ابو سعید خزاز صحبت داشته اند و از اصحاب سید الطائفه بوده او صاحب کشف کجوب
 نوشته اند که روزی در بیابانی ایشان در چاهی افتادند چون سوز و زگیشت کرد
 با خاز رسیدند خود گفتند که ایشان را آواز و هر با گفته که خوب نباشد که از غیر خود
 شکایت کنم خداوند من را در چاه انداخته ظهر آید آن گروه بر سر چاه آمدند و گفتند
 این چاه در میان راه است مباد چیزی بیاید و بیند تا ما بجهت تو آب سر این چاه
 بچشم ابو حمزه گفته اند نفس من با نظر آب آمد و از جان خود فرسیدم چه من آن
 سر چاه پوشیده رفتند من با حق سنا جان که در و او از غیر او ناسید گشتم چون شب شد
 از سر چاه آوازی شنیدم چون دیدم سر چاه را کسی بکشد جانوی عظیمش اثر را

می گشتند مسل می کردند و آن روز که از دنیا رفتند پشتا و شل کرده بودند و سراسه عظیم بود با آزر و آب بر فتنه و قهر ایشان در بر و رسا طبرک مفاک ان است

حضرت شیخ ابوالحسن نوریه رحمہ اللہ

کنیت ایشان ابو یحیی است و از اهل نیشابور بودند و از کسب خود قوت می یافتند و فوات ایشان در نیشابور سال دو و صد و نود و چهار هجری بوده

حضرت شیخ ابوالحسن نوریه رحمہ اللہ

نام ایشان احمد بن محمد و لقبی محمد بن محمد و مشهور اند این نوی اید ایشان از بختور است که یازمین هرات و مرور واقع شده مولد و منشا ایشان بغداد است و نویری زان است گویند چون در خاستار یک سخن میگفتند از نور باطن ایشان خاورد و شن می شدند و چون حق اسرار میردان میداشتند مرید سری عقلی اند و المون مصری را درین بودند و باجموع علی قصاب و احمد بن الحواری صحبت داشته اند و از قرآن سید الطائفه اند و در طریقت مجتهد و صاحب مذہب بوده اند ایشان را مشایخ و وقت امیر القلوب گفته اند و وجود حاتی عظیم داشتند طریق ایشان را نور یار گویند و معاملات ایشان موانع چند بیان است و فاعده مذہب ایشان تفصیل تقوی باشد بر فقر و مدح صحبت انبار میفرمودند که یک نفس در دنیا نزدیک من دوست ترا نه از سال آخرت است از هر آنکس این سرای غنایت و آن سرای قربت و قربت بخدمت باشد نقل است که روزی شیخ غسل بیک روز در دوی جامه ایشان را بر او و بنویز از آب بیرون نیامد و بود که با آورد و عند خود است و هر دوست او خشک شده بود گفتند الهی چون این جامه با آورد تو دوست این را با این باز و شیخ فرمودند تقوی ترک کردن جمیع مخلوق نفس است و نیز فرموده اند من لم يعرف الله قتالی فی الدنيا لم يعرف فی الآخرة هر که در شناختند خدای را در دنیا نمی شناسد او را در آخرت از اهل مریدان و اکابر ایشان بود و در شناخت فرموده اند که یکس در زمان ابوالحسن نوریه چون او سیکه طریقت و طاعت سخن نبرد شیخ الاسلام گفته اند جوانی خراسانی نزد او راهتیم قصاب آمد گفت خیر آنک

دوم خود از چون چنان داشت و اشتم کسب نبات من است و فرستاد و است کرم از او کبر ختم در برابر کشید باقی آورد از او که نیکو نبات یافتی یا اعززه کتبی از منی ترا نشان او نقل است که روزی سید الطائفه شیخ حنفیه البیس را دیدند بر سر کبریا گردان مردم می گشت گفتند ای ملعون شرم نوری ازین مردم البیس گفت که ام مردم اینها مردم نیستند مردم آنها اند که در مسجد شونجه بر آمدند مگر موهنته اند چون در مسجد رفتند ابو عززه خراسانی را دیدند نوری و ابوبکر و قاف را دیدند و معاقتی نشست ابو عززه سر بر آورد و گفت در بیخ گفتند ای ملعون اولیای خدای از ان عزیز تر آنکه البیس را بر حال ایشان اطلاع باشد و فوات ایشان در وسال دو و صد و نود و چهار بوده

حضرت شیخ ابوبکر و قاف رحمہ اللہ

نام ایشان محمد بن احمد و اشتم جامع علوم و نظایری و باطنی بوده اند و با سید الطائفه صحبت داشته اند و از قرآن ابوالحسن نوریه و ابو عززه خراسانی اند و فوات ایشان در وسال دو و صد و نود و چهار بوده

حضرت شیخ ابوالحسن نوریه رحمہ اللہ

کنیت ایشان ابوالحسن و اصل از زنداوست صاحب محمود و طریق توکل و خیر دیگران و از خاصان و نگاه الی بوده اند و از قرآن سید الطائفه بنیر و نویری صحبت دارد خضر علیه السلام شیخ الاسلام گفته اند که شیخ ابوالحسن خرقالی گفت در میان سخنانی که در راهیم خواص با من میگفت این بود که اگر با خضر صحبت یابی تو به و اگر از هر شی شی بک روی از ان تو بکن مشتاق و در نویری فرموده اند خیم خواب بودم در مسجد کعبه نمودم خوابی که دوستی از او درستان مانندی بر نوز و بر سر تل تو بشوید ابر شدم برت می بارید آنجا رفتم و آنرا هیچ خواص را ندیدم بر لب نشسته بود و می مقداری از سری سهری بانی از برف و با هم بر سر آمد و بود در و در عرق فروغ گفتند این منزلت یکچیزی گفت از خضرست نیز فوات ایشان در وسال دو و صد و نود و چهار بوده است بن حسین ایشان را در شش و در قرن کرده جلالت حکم رحمت من بودستند گویند بر بار می کافران

و ابوالعباس بن عطاء شیخ عبداللہ شریف و شیخ ابوالقاسم طبرانی و شیخ ابوسعید ابوالخیر
 شیخ الاسلام خواجہ عبداللہ انصاری و شیخ ابوالقاسم کمانی و سید علی بک بصری صاحب
 کشف المحجوب و غیر ایشان از مشاخرین ہر مہتمم اندو بزرگ داشتند و گویند از مہم
 معامت مجرب اصل بود صاحب کشف المحجوب فرمودہ اندین متفقہ و ہم آرا سخن یادگار
 نشانید حضرت خواجہ محمد یارسا رحمہ اللہ در فصل الخطاب آورده اند کہ انچه بعضی کتب
 نوشتند کہ رسیدہ اطلاق شیخ جنید متوفی قبل سنین بین مقصور نوشتند اندین افزای محض است
 بر سید الطائفہ و وفات ایشان پیش از تفسیر حسین بن منصور بیازدہ یاد از دو سال
 ہمدہ چنانچہ از تاریخ وفات این دو عزیز نظر مہم شود انچه بر ایشان آمد از ملاحظہ شود و بعد
 عشق و محبت از اشتراک راتب بود و بعد از عشق کہ چون محبت بر تریا علی رسد
 عاشق در آتش بسوزد و از خود فریاد کند در نظرش جز یاد بر یاد بر میآید و چون ایشان
 را در مشرب او درین غلظت و بار بار شد و جز یاد در دو عالم نماند و مانند چون
 عاشق برین منوال گردد و قلبین کہ در مشرب و نظرش در آید از کفر و یار چنانچہ منوالا
 محمد الرحمن جامی نسبت کہمین حال فرماید بہت بسکہ در جان نگار و سیدہ زارم توئی +
 ہر چه پیدا میشود از او بر بندہ ام توئی + و نیز بعضی از کبار عارفین فرمودہ اند بہت
 چو در خانہ دل غیر از کس نیست بہ شکل آئی تو باشی بد نام بدین حسین بن منصور در تقابل
 بود کہ از بجزی و جذبہ عشق انا الحق گفتند در نظر ایشان شیخ جز یاد در دنیا و چون صورت
 شان ایشان نیز نظر افتاد از امور صورت بار داشتند اگر چه صورت ایشان بود چنانچہ
 مجنون از کمال جذبہ عشق در او از فیلی را نشانست و پرسید کہ این کیست گفتند فیلی است
 مقصود تو و محبوب تو گفت فیلی غریبم فر کران فیلی از نیمہ بیرون شود بہ ہمکہ کہ و چرا
 چو مجنون شود بہ اگر چه در توحیف مجنون فیلی بود اما در نهایت عشق و فنا و جذبہ غمورا
 یار زمین و یار آسمان را در کمال کمالی کہ چستی ردی بر فاست و الا بہت چہ نسبت خاک را
 با عالم پاک بہ کہ او را کہ عاجز است از ذکر او را کہ بہ تفسیر نقل ایشان را با عالم
 بندہ و روز سہ شنبست و پنجم ذی جماد سال تسبیح و تمجید و تہجیری واقع شدہ

نام ایشان	حضرت شیخ ابوالعباس بن عطار
شماره	نام ایشان محمد بن احمد است بغدادی الاصل و از علمای مشایخ طرقات این قوم بودہ اند شاکر و ابراہیم راسخانی و ابو ہامید الطائفی و شیخ ابوسعید خراسانی و صاحب تفسیری است بس تکوین تمام قرآن مجید بر زبان ایشان و وفات ایشان در ماہ ذی قعدہ در سال تسبیح و تمجید و تہجیری بودہ و بعضی تسبیح و یاد از غیر گفتند اند و الا قول اول وزیر قارہ باللہ ظریفہ چون حسین منصور را کشتند از ایشان پرسید کہ چو کنی در حق علاج گفتند تو در حق خود پروا از سہم بر مان باز دہ و مذہب گفتند کہ کنی و فرمود نامند انسانی ایشان را یگان گیان کند ہر سہ سبارک ایشان نشانند و در زمین جان بر حمت حق پیوستند
نام ایشان	حضرت شیخ ابوبکر ازلی قدس سرہ
شماره	نام ایشان محمد بن زکریا است و از بزرگان این طائفہ و زوایا نشانند گفتند اند و مشایخ انکس از ایشان کہ بیان تر نمودہ و پیوستہ حبادت میکردند و وفات ایشان سال تسبیح و تمجید و تہجیری بودہ
نام ایشان	حضرت شیخ ابو الخیر محمسی روح اللہ و رحمت
شماره	ابا ابودکعبہ را بر قدم توکل و تجریدی نمودہ اند و وفات ایشان در سال تسبیح و تمجید و تہجیری حضرت شیخ ابو محمد حریری رحمہ اللہ
نام ایشان	نام ایشان احمد بن محمد بن حسین است و لقبی حسین بن محمد و لقبی عبد اللہ بن محمد اکمل مریدان سید الطائفہ و چون سید الطائفہ وفات نمودند از ایشان از اجامی سید الطائفہ نشانند و رفتہ و اسرار نام بودند و با سہیل عبد اللہ شری محبت داشتند و گویند کہ سال یک مظلوم تمام کردند و گفتند سخن گفتند و پشت باز نہ نماندہ اند و ہمای در آنکہ ایشان گفتند از ملامت شرفی است و بر اثر شک و گفتند اند و در حق عارفان بخدا مہربان است بود و در حق مہم از نا امید می و وفات ایشان در سال تسبیح و تمجید و تہجیری و لقبی ہمارہ ہجری بودہ و در جنگ قرطاب از لشکر بر حمت حق پیوستند

قصوت آنست که غیر خدا را در نقصان بیند که چشمش را از سوادای او بسبب شاد بود و او
کهنه است از کج نقصان او فوات ایشان در سال تسبیح است هجری بود

حضرت خیر النساج قدس الله سره

کنیت ایشان ابو الحسن است و نام محمد بن اسمعیل و اصل از سامرود و مسکن ایشان بغداد
مرید سری عقلی و از اقربان سید الطائفة شیخ جنید و استاد نوروی و ابن حنبل و حریری اند
ابراهیم خراس و شبلی هر دو در مجلس ایشان توجیه کردند شبلی را از رسید الطائفة فرستادند
و انساج بنوع دین بسبب انساجی ایشان در نهجرات الانس مذکور است گویند وقت نماز شاک
بود که کاک الموت سایه انداختند سر از باین برداشته گفتند عفاک الله توقفت کون که تو بنی
ندای دهنده خدای ترا گفته اند که جان او بر او رسیده گفته اند چون وقت نماز آید
بگذر از آنچه ترا فرموده اند فوت نشود و آنچه فرموده اند می شود و پس طهارت کردند
و نماز گذارند و جوان چه روند و فوات ایشان در سال تسبیح و بیست و دو هجری بود

و مدت عمر یکصد و بیست سال

حضرت شیخ ابوبکر اسلمی قدس سره

نام ایشان محمد است ابن موسی و مشهور از عبا بن فرغانی از قدای ایجاب سید الطائفة شیخ
جنید شیخ ابوالحسن نوری و از علمای مشایخ عالم و جامع اند در علم عربی و امان توحید
و علم اشارت و صاحب مقامات و کرامت بود و در شیخ الاسلام فرموده اند که از زبان
ابحکیم رخراسان آن توصیه نماید که از زبان واسلمی و شیخ ابوالاسلام فرماید که
گفته اند که گوید که در دو بیست و آنکه در دو بیست و آنکه در دو بیست و آنکه در دو بیست
بوده بقول صاحب طبقات سلمی بعد از تسبیح و بیست هجری و بقول صاحب طبقات الاخوان
سال تسبیح و بیست است و قول ثانی صح است و غیر نیز در دو بیست

حضرت شیخ ابوبکر تاتی قدس سره

نام ایشان محمد بن علی جعفر است و اصل از بغداد و از مریدان سید الطائفة شیخ جنید را
در سال ما مجا و یک مظهر بود و در ایشان را چراغ هر می گفتند و در طواف و از او

حضرت شیخ برهان محمد الحمال قدس سره

اصل ایشان از و اسلم است و در مصر کنوت داشتند صاحب مقامات و کرامات طیاره
و با سید الطائفة صحبت داشتند او را بر ابراهیم خراس را دیده بودند و از استازان نون علی
و ایشان گفته اند که کشیده بودم و من و یک کین جوانی بودم و من و یک کین جوانی بودم
شهادت گرفتند و این حاجت نیست آن شخص گفت بر نظیران و مسکنان قسمت کن چنان که
شعب او را ویدیم که برای خود چیزی میبست گفتیم کاش برای خود از ان در جواب
نگاه سید اشعری گفت نمی دانستیم که تا این زمان خوانده ایم و فوات ایشان در سال تسبیح
و شانزده هجری بود و غیر در بیست

حضرت شیخ محمد بن فضیل قدس سره

کنیت ایشان ابو عبد الله است و اصل از شیخ ابوبکر شیخ ابوعضه و سید انصاف سیدان میگنای ایشان
از شیخ بیرون کردند و روی بشکر کرده اهل شهر القزین که در شیخ الاسلام گفته اند سیدان
شهر شیخ بود فی برخواست ایشان گفته اند مریدی که در طلب دنیا باشد آن نشان او بار
و گون ساری اوست و گفته اند در در دنیا تر است و اگر توانی انبار کنی و اگر توانی بخار کنی
وفات ایشان در سال تسبیح و نوزده هجری بود و در غیر در بیست

حضرت شیخ ابوالحسن بن وراق رحم الله

نام ایشان محمد بن محمد است از کبار شیخ ابوشامه و قدرای ایشان اند و مرید ابوعثمان چینی
و عالم بوده اند گفته اند که در حضور آنست که یک گنجی گناه یا غرور را پس از آنکه گفته اند که
وفات ایشان در سال تسبیح و نوزده هجری است

حضرت شیخ ابوالحسن بن وراق قدس سره

اصل ایشان از شهر بغداد است نام ابراهیم خراس اند و در سماع از عالم رفته اند
وفات ایشان در سال تسبیح و بیست هجری بود

حضرت شیخ ابوجعفر و مشفق قدس سره

از کبار شیخ نام بود و ابو عبد الله جلا و اصحاب ذوالنون مصری صحبت داشتند و کنیت

شهرده سی سال در حرم ششمین بود و در دین سی سال شانزده روزی کبابا زمارت از او بگذرد
 در زمین مدت خواب نکرد و محو محبت دار و خضر علیه السلام بود و در حضرت رسول شاعر را که
 در خواب میدیدند و سوا الهام میکردند و جوایز شریفه میبخشیدند و یک شبی بخواه و یک مرتبه بفرمود
 تسلط الله علیه و آله و سلم را بخواب دیدند و وقتی بیدار شدند فرمودند که هر که در خواب او را دید
 ایام یا قیوم یا الاله است چون دلمان بود دل وی خیر و ایشان گفته اند انس خلق عتیق
 است و قرب ال و نیا صیحت است و بیان میل کردن بملت تقوی هم خلق است
 هر که را خلق بیشتر و تقوی و گفته بیشتر و گفته اند محبت اشیا است برای محبوب و گفته اند از ترس
 در دنیا باش و بدل در آخرت گرفته اند که کردن در مواضع استغفار گناه است و گفته
 در مواضع شکر گناه و وفات ایشان در سال شصت و هشت و در دین هجری بوده و در کتب معتبره

حضرت شیخ ابوالحسن بن محمد مزین	حضرت شیخ ابوالحسن بن محمد مزین
نام ایشان علی است و از مشایخ بغداد اند و با سید الطائفة و مهیبل بن عبد الله شافعی صحبت داشته اند و معاوی که مظهر بودند مزین و واندکی مزین مضمیر و دیگری که ایشان مزین مضمیر المذنبین الاسلام گفته اند مزین یعنی کسی که گفت تمام آفات را تیره شیر جهان نمود و در این بر سر کوفه رفت گفت تمام آفات را تیره شیر بر پای خاست و در سن شش وفات ایشان در سال شصت و هشت و هشت هجری و بقولی شصت و هشت است	حضرت شیخ ابوالحسن بن محمد مزین

نام ایشان محمد بن عبد الوهاب است ابوحنبل صداد و محمدان قطار را دیده بود و وفات
 ایشان در سال شصت و هشت هجری بوده
 حضرت شیخ ابو محمد قاسم سمرقانی
 نام ایشان محمد بن عبد الله بن محمد بن شافعی است متوطن بوده اند بغداد مرید شیخ ابوحنبل صداد
 و سید الطائفة را دیده بود و شیخ ابوحنبل ایشان را سیاست فرمودند و در سال هجری
 سفر میکردند پای بر بند بر سر راه و شیخ شریفی زیاده از ده روز توقف نیکو از او گذارند
 که در روزی بودند ایشان گفته اند هرگز خوشش را باطن خاص ندیدم تا خود را باطن
 عام ندیدم شخصی ایشان گفت فلان بروی آب میرود و فرمودند در من گفتم که فلان
 نفس کند بزرگتر است از آنکه در هوا بروی آب رود و وفات ایشان در سال شصت
 و هشت هجری بوده

حضرت شیخ ابویسحاق بن محمد مزین	حضرت شیخ ابویسحاق بن محمد مزین
نام ایشان اسحاق است بن محمد از مشایخ بوده اند با سید الطائفة و عمر بن عثمان صحبت داشته اند و ساهما در مکه مظهر مجاورت کردند و مرید ابوحنبل صوفی ایشان گفته اند در دنیا و کفایت است و خیر است و کسی آن تقوی در مردم میسر است که گفته اند در مال نعمتی که اگر شکر آن کنی و پاکداری نیست آنرا که کفر آن کنی و گفته اند هر کس سیری اطمینان بود همیشه گرسنه بود هر که اگر تو گری نهال بود همیشه در دلش بود هر که را به حاجت خود قصد خلق کند همیشه محروم بود هر که را در کار خود باری از خدا میخواست همیشه محروم بود و وفات ایشان در سال شصت و هشت هجری بوده و در کتب معتبره	حضرت شیخ ابوالحسن صالح دمیوی

حضرت شیخ ابوبکر بن طلحه و میهنوری	نام ایشان عبد الله بن حارث طائی است و از کبار شیخ جمیل و از اقربان شیخ ابراهیم است بن سیمین صحبت داشته اند وفات ایشان در سال ستمصدومی هجری بوده
حضرت عبد الله قنائل قدس سره	یکانه در زنگار و صاحب سر بود عالم جلوه ظاهر و باطن و محدث بوده و در هر جدولی قصه گویند همچنین فریضه از فرائض منافع کند آنگاه که در مضایح کردن سمنتها مرم که بر کس است ممانگا در روز و با شد که در دعوت افتد و گفته اند ما باب محتاج تریم که بسیار ملاحظه کنند اند حقیقت نظر اطلاق است از دنیا و آخرت و گفته اند ما در دنیا و دنیا و آخرت و گفته اند ما این است که از پنج چیزش عجب نیاید وفات ایشان در سال ستمصدومی و یک هجری بوده
حضرت شیخ ابراهیم بن شیبان الکرمانی شاهی	کنیت ایشان ابواسحاق و از مشایخ جمیل و از اصحاب ابو عبد الله شریفی و ابراهیم خواص بودند و گفته اند هر که حرست مشایخ نگاه نماید در هر هجری ای دروغ و گرانمای هجری و غرقتار شود و آن فضیحت گردد وفات ایشان در سال ستمصدومی و بیست هجری بوده
حضرت شیخ ابو علی شستولی قدس سره	نام ایشان حسن بن علی بن موسی است و شستولی و بی است برده و فسخی معرک شاکر و ابو علی کاتب و ابو یوسف موسوی اند وفات ایشان در سال ستمصدومی و بی هجری بوده
و قبر در شستولی است	
حضرت شیخ ابوسعید اعرابی قدس سره	اصل ایشان از فارس بوده در نیشابور سکونت داشتند از بزرگان مشایخ و متفکری این طائفه بودند و شیخ ابوبکر شیلی اند و شیخ ایشان از بزرگان سیدان شستولی و وفات ایشان به نیشابور در سال ستمصدومی و بی هجری بوده
حضرت شیخ جعفر الخزاز رحمه الله	نام ایشان احمد بن محمد است و اصل ایشان از زهره ساکن بودند یک مخطور در وقت زنی

حضرت شیخ ابوالقاسم بن عیسی البغدادی	نام ایشان اسحاق بن محمد بن اسمعیل است و ابوبکر و اسحاق صحبت داشته اند و ایشان را تفسیر بعضی آیات می کلام مجید و فرقان حمید سبسی نکات و اشارات مشایخ سلف در آن جمع کرده اند و روزی سیان خلق شسته بودند و حکم میکردند یکی از بزرگان به زیارت آمد ایشان در همان کار شستولی دید سجاده بر روی عرض انداختند و خاک زدند چون خاک گشت ماورا گفتند ای برادر این خود کوکان کنند مرد آنست که در میان چندین شغل دل با خدای عزوجل نگاه تو انداخته است وفات ایشان در روز ما ششور سال ستمصدومی و بی هجری بوده و قبر در موضع جاکر و در مومند است
حضرت شیخ	
حضرت شیخ ابوالعباس پارسی	نام ایشان فارس است از طائفی حسین بن منصور طلاج و ما صرام ابی منصور با تری بوده اند وفات ایشان در روز ما ششور سال ستمصدومی و بی هجری بوده و قبر در جاکر مومند است
حضرت شیخ ابوالعباس پارسی	دختر زاده احمد بن سیار اند و نام ایشان قاسم بن قاسم بن محمدی است و اصل از مومند بود ابوبکر و اصل اند و طریق سبزه سبزه است و بنام این طریق بر جمع و تقریب است

۱۵۰

سلفیه از ولایت
۱۵۰
وصاحب علم و تقوا بن بود و وفات ایشان در سال شصت و هجده و قبل و در جزیری واقع شد
و تقریر در دست

حضرت شیخ ابو الخیر ثقیانی القلع
نام ایشان حامد است و باصل از دیناریات بوده از قول مصعب است گویند نیات از
مصعب است از ولایت غرب و شیخ زینب میباشند و ایشان را به دوست نیز دیده اند و شیخ
موانست و مصاحب که امارت و مقامات بود و با سید الطائفة شیخ جند و ابو عبد الله محبت
داشتند و در طریق توکل نگاه بود و در روزی یکی را دیدند که آب می خورد و گفتند آنچه
است در شکلی بسیار راه رود و دیگر را دیدند که بر آب می خورد و گفتند آنچه نیست که می خورد
گفتند شیخ فرمودند و در آن راه بر کفایت دست بریدن ایشان در مقامات الا ماشاء الله است
وفات ایشان در سال شصت و هجده و تقریر در دست جزیری بوده

حضرت شیخ ابو بکر مصری قدس سره
نام ایشان محمد بن ابراهیم و استاد ابو بکر و قوی و قدرانی و در شاکر و زقان کبیر با سید الطائفة
و تقریر محبت داشته اند و وفات ایشان در سال شصت و هجده و تقریر در دست جزیری بوده

حضرت شیخ ابو محمد شیرازی قدس سره
نام ایشان ابراهیم و لقبی بن ابراهیم است و اصل از نیشابور با سید الطائفة و در دیوان
حیرتی و در اینهم خراس محبت داشته اند و در هجده سال مجاور که میگذشت بود و در این مدت در
پول که در محبت تنظیم کرد و شصت و هفتاد و نه بود و در پیوسته میفرمودند که من بی سال
خلافی جنید بدست خود پاک کرده ام و باین فرزند چون شایخ وقت حلقه نیز فرمودند
همه ایشان بودند و گویند در موسم حج می آمد که بر است من به که گنج گدار هم به روزی
مخاطب رفت یاران تو را به تو اشارت داده اند که بر است به شما شیخ سادگی او را دیده
و دانستند که یاران با او ملا میبهر کرده اند و بزم کحل استخاریت و عاقبت اشارت کرده اند
گفتند آنجا رفتند که بوی آب الطیبی الراهب یعنی ای پروردگار من عطا کن مرا حاجات از تو فرخ
سالمی بگذرند و بگویند که با او شصت و بیست و هفتاد و نه روز در آن بخش بود و تقریر

سلفیه از ولایت
۱۵۱
بسم الله الرحمن الرحیم بود و در آن دوران بن فلان کن الشارعی این است کجاست نامش فلان فلان
و آنکس و وفات ایشان در سال شصت و هجده و تقریر در دست جزیری بوده

حضرت شیخ ابو محمد وزجانی قدس سره
کنیت ایشان ابو محمد است و اصل از زند او و خاندان اوست از زند او و شاکر و سید الطائفة و در
فواص میباشند و در اینها بن نام و ندی اند و بانوری در ویم و سمنون و حریری محبت
داشتند از او در ایشان بود با امانت بود و اندوگندند اند و در هر بیار می شناسم ازین طائفة
و شش شش گنگار دره بودند و گفتند آنکه روزی نزد جنید فرقت و ایشان را بیایانم گفتند
استاد حق گوئی ترا عاقبت دیدگفتند و درش میگویم بر سر نماز آنکه آن ملک است حاکم
دوست داریم و خواهم تا تو کسی که میان ما ملک داخل کنی تصرف در او نکن تا بنده باشی
وفات ایشان در سال شصت و هجده و تقریر در دست جزیری بوده و تقریر در دست جزیری بوده
نزدیک قبر جزیری مطلق و شیخ جنید است و در دست جزیری بوده و تقریر در دست جزیری بوده

حضرت شیخ جعفر بن فطیر بن علی الخوافی قدس سره
نام ایشان علی بن محمد بن اسماعیل است و اصل ایشان از بوشاک که در نواحی اهرات از بوزان
مشاخر نزار ساسان و عثمان حریری را دیده بود و در نواحی اهرات و اعراس حلا حریری و طایفه
و ابو محمد و شیخ محبت داشته اند و ایشان گفته اند مردم هر گروه اند و اندوگندند که باطل ایشان
بتر است از ظاهر ایشان و علما ظاهر و باطن ایشان یکسان است و مجال که ظاهر ایشان
بتر است از باطن ایشان خود انصاف نمی دهند و از دیگران انصاف می طلبند یکی از ایشان
طلب دعا و گفتند حق تعالی ترا از رفته تو نگاه دار و وفات ایشان در سال شصت و
هجده و تقریر در دست جزیری بوده و گویند بعد از وفات در پیشی بهر خاک ایشان بیخودت و از حق و دنیا
میخواست شیخ بخواب دید که گفتند ای درویش چون بهر خاک آئی و دنیا خواهی که گویا خواهی
بهر خاک دنیا در اهران رو چون بهر خاک آئی بهر است از تو و کون بر زمین بنمونه
حضرت شیخ ابو سعید اصفهانی قدس سره
مستوفی بود در بشارت و با صد بن جهان محبت داشته اند و وفات ایشان در سال شصت و هجده و تقریر در دست جزیری بوده

سفینه الودایا	۱۵۲	حضرت شیخ ابو بکر بن داود و تئوری	کنیت ایشان ابو محمد و نام پدر بن محمد الله است اصل ایشان از موی مولده و منشا ایشان ابو بود و از شاخ کج کباب عالم معلوم ظاهر بود و سید الطائفة و محمد بن فضیل علی بود و در موی و منون و ابو علی جرجانی و محمد بن داود و غیره صحبت داشته اند و از کباب اصحاب ابو عثمان جیری بودند و وفات ایشان در سال شصت و پنجاه و نه هجری مکه داده
		حضرت شیخ بن ابراهیم بن محمد بن مملکت شیرازی	کنیت ایشان ابوالحسن است اصل از شیراز و شیخ قبلی و اساتید ابو عبد الله ضعیف اند و ابو جعفر صاحب داشتند نماز ایشان رسیدند که تقویت میبست گفتند و فایده شیخ اسنادا گفتند از فایده آنست که هر چه بر دل گذاشت که برای او کنی آنرا کنی و وفات ایشان در ارجان سال شصت و پنجاه و نه هجری و شیخ ابو جعفر طبری ایشان را غسل داده
		شیخ عبد الملک بن علی بن محمد الله بن عمر الکاظمی و تئوری	کنیت ایشان ابو عمرو و اصل ایشان از کازرون فارس است صاحب الدعوات بودند و در اواز جمله ابدالان و صاحب کشف و کرامات و وفات ایشان در روز شنبه بیست و شش فروردین سال شصت و پنجاه و نه هجری بوده
		شیخ علی بن ابراهیم بن حسین الصوفی بصیری	کنیت ایشان ابوالحسن است و از بزرگان شاخ نیشاپور اند و سید الطائفة و در موی و منون و ابن عطا و حریری صحبت داشته اند و بسیاری از شاخ را از یاد گرفته و در حدیث شریف و ایشان گفتند و در باب شیدا از شفوی خلق کرد و از روز در شفوی خلق سووی نمائند است و تئوری با شیخ عبد الله ضعیف بتکلی می رسیدند شیخ ابو عبد الله ایشان را گفت پیش رسد ابوالحسن گفتند بچسب پیش روم شیخ ابو عبد الله گفتند تو شیخ جنید را دیده ام و من ندیده ام و این را از آنست گفتند که دیدار شاخ نسبی است بزرگ این طائفة را و مرتبه است بلند این قوم را که گویند این مردیست فالان پیران دیده و با فالان شیخ صحبت داشته اند

ایشان در سال شصت و پنجاه و نه هجری بوده

سفینه الودایا	۱۵۳	حضرت شیخ ابو بکر الدماقی رحمه الله	نام ایشان محمد بن داود دمشقی است و گفته اند و تئوری اصل اند اما ساکن بودند به شام مرید و فایده که بزرگ حضرت سید الطائفة را و درین اندوختی در بابیه بنامیدند و گفتند ای ازان خود که در او دادی هر چه من چیزی بر دل من آشکارا کن تا همان بیاساید چیزی بر ایشان بکشایند و در از برای ایشان افتادند و یک بود که تا به شوق گفتند ای پویش را کرامت ندانم آنرا چه شنیده و وفات ایشان در شام سال شصت و پنجاه و نه هجری و در عمر شریف صد و بیست سال
		حضرت شیخ ابو الحسن بن سالم بصیری	استاد ابوطالب کی بود پیر قبیل بن عبد الله نسترند و فایده آنست که از مریه ان تمییل بن محمد الله فوت کرد و در ایشانند و وفات ایشان در سال شصت و شصت هجری بوده
		حضرت شیخ ابو بکر مقید قدس سره	نام ایشان محمد بن احمد بن ابراهیم است و اصل از جرجان و از بزرگان شاخ بود و در سید الطائفة و یوسف بن حسین را درین اند و با عثمان جیری صحبت داشته اند و وفات ایشان در سال شصت و شصت و پنج هجری بوده
		حضرت شیخ تمییل نیشاپوری قدس سره	نام ایشان تمییل بن محمد بن احمد سلمی است و شیخ محمد الرحمن سلمی اند از صاحب اصحاب ابو عثمان جیری اند و سید الطائفة را دیده و در حدیث شریف از وفات ایشان در سال شصت و شصت و پنج هجری یا شش است
		رسال شصت و پنجاه و نه هجری	حضرت شیخ ابو عمرو بن احمد
		رسال شصت و پنجاه و نه هجری	حضرت شیخ ابو جعفر بن احمد القری است و سید الله خراز از موی و منون و در موی و حریری و ابن عطا صحبت داشته اند و گویند پنجاه هزار در دنیا میراث ایشان رسید و همه را بر فقر افتادند که بود و در تئوری اجرام جی بستند و وفات ایشان در سال شصت و شصت و شش هجری بوده

شصت و شصت و شش هجری بوده

<p>و امام حضرت محمد صحت داشته بودند و صاحب تقابلیت از تورات و انجیل و زبور و دیگر کتب آسمانی خوانده بودند و دیوان اشعار نیز دارند و گفته اند اگر طبع را چه رسد که هر کس کتب کتب در نقد و در اگر گویند پیش تو چیست گو یک کسب کردن فل و غنای فل و اگر گویند نامیست چیست گویند سید فل و فلان در وفات ایشان در سال شصده و پنجاه و چهار بود و در قررتزند است</p>	<p>حضرت شیخ ابوبکر محمد بن احمد اللطیف</p>
<p>نام ایشان محمد بن محمود بن الفزاسی از اجداد شیخ ابوبکر بودند و او را علی نقی و محمد بن محمد بن ابوبکر شیلی و ابوبکر طاهر ابروی و مرثیة محمد صحت داشته اند شیخ محمد گفته اند اگر سن ابوبکر فرزند نهمیدیم صحتی نمی بود و وفات ایشان در سال شصده و پنجاه و چهار واقع شده</p>	<p>حضرت شیخ ابواسمین حصری</p>
<p>نام ایشان علی بن ابی ابراهیم است و اصل از مصر و در ساکن بودند و پنجاه و هفتاد و سه ساله بود شیخ شیلی میزند که هرگز نفس بی اذن من طلوع کرده و گفته اند حکایاتی با نجات کرد که کسی را منی را منی که من از تو را منی نامند اما کسی که کتاب اگر تو را من را منی است</p>	<p>یک هجرت بود</p>
<p>نام ایشان ابراهیم بن محمد بن محمد است و مولد در تمام پیشاپوش مرثیة شیخ ابوبکر بود میان علوم ظاهر و باطن در حدیث و فقه گفته اند و او را طاهر اوید و بودند و ابوالحسن در وفات مرثیة و ابوبکر طاهر ابروی صحت داشته اند و در آخر مجاور که سفر گشته و وفات ایشان در پنجاه و هفتاد و سه ساله بود</p>	<p>حضرت شیخ ابوالقاسم نصر ابادی</p>
<p>نام ایشان محمد بن محمد بن محمد است و مولد در تمام پیشاپوش مرثیة شیخ ابوبکر بود در وفات مرثیة و ابوبکر طاهر ابروی صحت داشته اند و در آخر مجاور که سفر گشته و وفات ایشان در پنجاه و هفتاد و سه ساله بود</p>	<p>حضرت شیخ ابوسوسی احراری</p>

نام ایشان محمد بن احمد بن محمد بن محمد است چندین سال مجاور که سفر بود و در ایشان

<p>حضرت شیخ ابوعبدالله مرقری رحمه الله</p>	<p>حضرت شیخ ابوبکر قطبی رحمه الله</p>
<p>نام پدر ایشان محمد بن حسین بن شایب است جامع بود در میان ظاهر و باطن ماکر ابوبکر گفته اند نیست و چند سال با ایشان صحبت داشته ام گمان میوم که در فقه و کتبی نوشته باشد</p>	<p>وفات ایشان در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده</p>
<p>حضرت شیخ ابوالحسن محمد بن محمد</p>	<p>حضرت شیخ ابوالحسن محمد بن محمد</p>
<p>نام ایشان محمد بن سلمان صلوات الله علیه و آله و سلم از کبار شیخ شام و در ساکن بودند و در وفات ایشان گفته اند که در وفات شیخ حبل از در و بر و در وفات ایشان در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده</p>	<p>وفات ایشان در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده</p>
<p>شیخ ابوعبدالله مرقری رحمه الله</p>	<p>شیخ ابوعبدالله مرقری رحمه الله</p>
<p>نام ایشان محمد بن سلمان صلوات الله علیه و آله و سلم از کبار شیخ شام و در ساکن بودند و در وفات ایشان گفته اند که در وفات شیخ حبل از در و بر و در وفات ایشان در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده</p>	<p>وفات ایشان در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده</p>
<p>مثل خود دیده و در این مثل او ندیده ایم و ولادت ایشان در سال دو صد و نود و چهار بوده</p>	<p>در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده</p>
<p>تغیث ایشان ابوالحسن است با سید الطائفة محمد صحت داشته اند شیخ ابوعبدالله مرقری گفته اند ایشان را گفتند که کسی گفته اند که بی کون که از ان ایشان شوی وفات ایشان در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده</p>	<p>در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده</p>
<p>حضرت شیخ ابوالحسن محمد بن محمد</p>	<p>حضرت شیخ ابوالحسن محمد بن محمد</p>
<p>نام ایشان محمد بن محمد بن محمد است و اصل از ترمذ و در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده</p>	<p>نام ایشان محمد بن محمد بن محمد است و اصل از ترمذ و در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده</p>

نام ایشان محمد بن محمد بن محمد است و اصل از ترمذ و در سال شصده و شصت و هفتاد و چهار بوده

نام ایشان محمد بن احمد بن محمد بن علی الطوسی است ولقب طائوس الفکر او تصانیف بسیار دارد از آنکه کتاب طب است در علم تصوف و بیدار نمودن تشنه در سردی و کفایت استسری را دیده بود و در شب زمستانی آتش کبک صوفی در دیوار سخن گفت ایشان را ملاحظه فرمودید آید در میان آتش خدای را همچون که در نمودن روی ایشان از آتش آتش آتش بسیار است سوال کرد که گفتند که بیدار گاه او آبروی خود بخفت با آتش روی او را تا تو بیدار شدی و فایده ایشان در سال تصوف و فتنه او در شب آبروی بود و قبر ایشان در طوس است گفته اند هر جنازه که از پیش خاک سخن بگذارد این مقهور بود و نگذرد این بشارت اهل طوس جنازه بار از پیش مرقد ایشان نگذرد اند
حضرت شیخ ابوالقاسم رازی قدس سره
نام ایشان محمد بن احمد بن محمد بن نیشابوری بود و با ابن عطاء محمد بن انجاری و ابوالعلی رودباری صحبت داشته اند و شایخی گفته اند چهار چیز بود ابوالقاسم حسن است

نام ایشان محمد بن احمد بن محمد بن علی الطوسی است ولقب طائوس الفکر او تصانیف بسیار دارد از آنکه کتاب طب است در علم تصوف و بیدار نمودن تشنه در سردی و کفایت استسری را دیده بود و در شب زمستانی آتش کبک صوفی در دیوار سخن گفت ایشان را ملاحظه فرمودید آید در میان آتش خدای را همچون که در نمودن روی ایشان از آتش آتش آتش بسیار است سوال کرد که گفتند که بیدار گاه او آبروی خود بخفت با آتش روی او را تا تو بیدار شدی و فایده ایشان در سال تصوف و فتنه او در شب آبروی بود و قبر ایشان در طوس است گفته اند هر جنازه که از پیش خاک سخن بگذارد این مقهور بود و نگذرد این بشارت اهل طوس جنازه بار از پیش مرقد ایشان نگذرد اند
حضرت شیخ ابوالقاسم رازی قدس سره
نام ایشان محمد بن احمد بن محمد بن نیشابوری بود و با ابن عطاء محمد بن انجاری و ابوالعلی رودباری صحبت داشته اند و شایخی گفته اند چهار چیز بود ابوالقاسم حسن است

حضرت شیخ ابوالقاسم رازی قدس سره

داشتند آنوقت از ایشان یک پیرزن و دوای وظیفه بی آنکه کوک و زهر در آنج میگذرانند
 و در تمام راه خدا و کائنات مظهر نبوی گشته اند و زنده و وفات ایشان در شبان در سال سید
 و عتقا در شش جری بوده و در وقت خورشید در سال

نام ایشان محمد است لقب الطلق یا کونک و مشهور اند این سمون از مشایخ اند و در تمام شایخ
 شبلی بودند این سمون گفته اند هرگز کسی را ندانند که وفات است و هر زمانه نبی را از آن
 خالی است سموست و هر نظر که از عمرت خالی است الموت و شیخ الاسلام گفته اند این بزرگ
 نیک نهم چون که حضرتی استاد ما می خوانید هر که استاد را بخاند و تو از ترنجی برگ با او بود
 و لاوت ایشان در سال شصدهجری بود و وفات در جمعه یازدهم ذی القعدة ماهی بود
 سال شصده و شصتا و کوشش با همت هجری است و ایشان را در خانه که می بود بود
 کردند بعد از سی روز سال فراستند که گویان نقل کنند که این بزرگان تازه بود

نام ایشان محمد بن علی بن خلیفه انجاری است و مشایخ که مظهر است مرید شیخ ابو الحسن محمد بن
 ابی عبد الله محمد بن سالم البصری اموفات ایشان در جمادی الاخره سال شصده و
 هشتاد و کوشش هجری بوده

حضرت شیخ ابوبکر السوسی قدس سره
 نام ایشان محمد بن ابراهیم الصفوی السوسی است در تمام مؤلفان بوده اند و صاحب خوارق
 و کرامات و وفات ایشان به شش راه روی محمد سال شصده و شصتا و کوشش واقع شده

حضرت شیخ ابوالقاسم دیوبندی واعظ
 نام ایشان عبد الصمد بن محمد بن اسحاق است در وقت و حدیث و زهد و موعظان بود و وفات
 و صدق امام وقت خود بود و در وقت ایشان از اجرت کوفتن ادویه عطاران بود و وفات
 ایشان روز سه شنبه بیست و چهارم ذی قعدة در نو در وقت هجری واقع شده
 و قبر نزدیک قرام احمد صبل است قبایل شده

حضرت خواجه محمد بن حماد الشیبانی قدس سره
 اصل ایشان از سمنان است شیخ عبد الله طیفی را دیده بود و در شیخ الاسلام حضرت حماد را شناس
 انصاری را در ایام طفولیت ایشان را دیده اند و در شیخ الاسلام گفته اند که بعد از آنجا می باشد
 پشت بستند و طیوان و ممدغان را بر آفرید و در شیخ الاسلام گفته اند که رسوم علم را بهر است و حاج
 محمدی آورده و وفات ایشان در سال چهارصد و دو و هجری بوده

حضرت شیخ عثمان بن ابی عمر باقری
 از بزرگان این قوم بوده اند که نزدیک کنگره از خانه خود بیرون نیامدند که برای نماز جمع در
 چند فرخ را در خانه داشتند که قوت ایشان از آن بود و وفات ایشان در حجب سال چهارصد
 و دو روی داده است حضرت شاد چهار سال

حضرت شیخ ابو علی و قاف
 نام ایشان حسن بن محمد بن و قاف است مرید شیخ ابوالقاسم نضر اودی بودند و بسیار از
 مشایخ را در یافته بودند استاد ابوقاسم قشیری را در او شاگرد و ایشان بودند و زنی پیر
 مجلس ایشان در آمد به نیت آنکه از کل چیزی بپرسد و شیخ دستاری نیکو بر سر داشتند و آن
 پیران میل کرد گفت ایما استاد و کل چو باشد گفت آنکلیع از دست مردم که گاهی و
 دستار را او را در وقت وفات ایشان بنیما پیر بود و در ماه ذی القعدة سال چهارصد و پنج
 و بلقیلی چهارصد و کوشش هجری

حضرت شیخ ابو عبد الرحمن سلمی
 نام ایشان محمد بن حسین بن محمد بن موسی اسلمی است صاحب تفسیر حقائق و طبقات مشایخ
 قضایب ایشان بعد رسید مرید شیخ ابوالقاسم نضر اودی مرید شیخ شبلی و شیخ ابوسعید
 ابوالخیر قدس الله سره در چند وقت وفات پیر ابوالفضل از دست شیخ ابو عبد الرحمن فرزند پیر
 و حضرت مولانا عبد الرحمن جامی که در فضیلت ایشان در ذکر بعضی از مشایخ آورده اند
 که فلان از طبقه ثانی از کتاب طبقات ایشان است و وفات
 ایشان در ماه شعبان چهارصد و دو روز هجری واقع شده

در خوارق و کرامات بسیار رسیده و وفات از ایشان ظاهر گشته و میگرد و مطلق انبوی هستند ایشان بینه ایشانشان در سال چهار صد و نوزده و هجری بود و در قصه پیرایه است هیچ کسیری بر سال در روز عرس زیارت و وضو ایشان حکمهای بسیار از اطراف و کناف همد و ستان جمع می شوند و در

ارکابا و شایع بود و با شیخ ابو العباس قصاب و امام محمد باقر و زینب و ستا و علی نقی حضرت شیخ ابو علی سیاه قدس ستره
 و نایاب بسیاری بر او
 حضرت شیخ ابو اسحاق بن شهرار کا زرنونی
 سال چهار صد و هشت و چهار هجری بود و

نام ایشان بر امام و اصل ایشان از فارس است و انتساب ایشان در تصوف و شیخ ابو علی سین بن محمد الفیر و آردی الاک است و ابوسهین بهترین شهر او دیده اند و در حدیث گفته اند در حدیث او صاحب کشف محبوب لکین ملاقات واقع نشد که از روز با شیخ ارادت تمام داشت هر چند شیخ از چیزی قبول نکرد و در مقام فرستاد که چون چیزی قبول نمی کنی از برای تو چند بند آرد که در وفات از انبیا کشیدم شیخ فرمود که بیا بگویم رسید و نگاه کنی که تو را که در لکین آرد که در بندهگان مذموب من نیست مذموب من بنده که در انبیا آن آرد است
 هر چنانی و احسان و وفات ایشان در ذیقعد سال چهار صد و هشت و شش هجری بود

حضرت شیخ ابو منصور محمد الااضاری است ستره
 شیخ الاسلام خواجه عبد الله اضراری نام و در ذیقعد در حقیقت و در خدمت ابو الفیاض زرنوی کرده بود شیخ الاسلام گفتند از کس شیخ احمد کوفی می گفتمت که در هر عالم گشتم چون پر شو و نمید می و هم گفته اند که رفتند و چند سال معلم آموز فرستادم و شیخ در مردم در اعتقاد و اند

حضرت شیخ ابو سعید مالینی
 نام ایشان حمزه بن محمد بن اسماعیل بن جفایت اصل از انبیا و ان عثمی است از نواح اهانت از بزرگان این قوم اند و در حدیث نقل کرده اند که کناف عالم را می نمایند و اند و به نسبت بسیاری از شیخ نسیده اند و وفات ایشان در صفر سال چهار صد و دوازده و هجری روی داد است

حضرت شیخ ابوالحسین بن جعفر حدادی
 نام ایشان علی است شاگرد کوچی و جعفر ظهیری اند از شیخ حرم بود و در ایشان رکنانی است معتبر بجهت الاسرار نام که در ان خوارق و احوال حضرت خفوت اعظم شیخ عبد القادر جلی نوشتند و وفات ایشان در سال چهار صد و چهار هجری بود

حضرت شیخ محمد الله طانی
 نام ایشان محمد بن قسبل بن الطائی حجتانی الهروی است مرید موسی بن عمران عجمی و از استادان و پیران شیخ الاسلام اند و وفات ایشان در خرداد ماه سال چهار صد و شانزده هجری است و قبر در اهرات واقع است

حضرت شیخ ابو محمد الله راستانی
 نام ایشان محمد بن علی راستانی و لقب شیخ المشایخ نسبت از اولت ایشان بسته واسط شیخ عمر سلطان می که برادر زاده و مرید حضرت سلطان بایزید سلطان می اندیر رسد و از اقربان شیخ ابوالحسن زرنقانی اند و وفات ایشان در ماه رجب سال چهار صد و هفده و هجری است و مدت عمر چهار صد و پنجاه سال

حضرت شیخ ابو منصور اصفهانی قدس سر
 ارکابا و شایع زرنان و بزرگان صوفیه بود و وفات ایشان در ماه رمضان سال چهار صد و پنجاه و هجری بود

شیخ سا الاسود غازی قدس ستره
 شیخ حمدا حقیق دلیوی نوشته اند که از سروران و غازیان اشک سلطان محمود غزنوی اند در اوائل اسلام در هند و ستان فتوحات بسیار نمود و در بدر شهر اوست رسیده اند

سینه الا ولسا
۱۶۲
از پدر خود آموخته بودم و وفات ایشان در ماه شهبان سال چهارصد و سی هجری بوده و قبر ایشان در بلخ نزدیک قبر خیریت حرمه واقع است

حضرت شیخ ابوسعید بن ابوالخیر قدس سره

نام ایشان فضل الیه است اول از حضرت خراسان سلطان وقت و سر و سلال طاعت و پیشانی از او حقیقت بود و در صاحب مظهر ظاهر و باطن و شرف القلوب و همسر اول آن زمان سخن ایشان بود و زیادت از او است ایشان شیخ ابوالفضل بن حسن خمسی است و ایشان مرید ابوالنضر سران و ایشان مرید ابومحمد شمس و ایشان مرید سید الطاهر حضرت شیخ ضحید بغدادی و بعد از فوت پیرو ابوالفضل فرقی از شیخ عبد الرحمن سلمی پوشیده اند و کجاست حل اینجایی شکلات کبسال با شیخ ابوالعباس قصاب آملی بودند گویند شیخ ابوالعباس از صومعه بیرون آمدند چون فصد کرده بودند که کاشاده بود شیخ ابوسعید از آن حال خبر دارند و فرمودند از او بیرون نروید شیخ رفتند و دست ایشان را شسته بستند و جامه را فرود آوردند و جامه را فرو بردند و شیخ را داشتند شیخ رفتند و شیخ ابوسعید جامه را شسته و خشک کرده پیش شیخ آوردند شیخ اشارت کرد که بپوش شیخ ابوسعید پوشیده باز او بیرون رفتند چون با او اصحاب حاضر شد نزد شیخ ابوالعباس را در بر شیخ ابوسعید و جامه شیخ ابوسعید را در بر شیخ ابوالعباس دیدند که شیخ ابوسعید را فرمودند و در شأن یافت و هم نصیب این جوان بستند گشتند با کفش باد و حضرت شیخ ابوسعید را اشعار لیکو در تصوف بسیار است و این از آنکه است رباعی جسم همراش گشت و تخم بگریست و در عشق تو بی چشم هم پایداریست و ازین اثری تا زمان عشق از چشمت و چون من همه مشوق شدیم عاشق کیست و در راه گنگی در کفر است و درین راه یک گام ز خود برودن ز راه بهین و ای جان جانان تو راه اسلام گزینیم با ما سر نشین و با خود نشین و تا رسد ترا بیدیم اسه شیخ طرازه بی کار گفتم ز روزه دارم نه تا چون با تو بوم مجاز من طبله غایب چون بی تو بوم نماز من طبله مجاز به و این رباعی نیز از حضرت ایشان است بجهت تپ جرب است که بر کاغذ نوشته به بند و رباعی ای در صفت ذات تو حیران کو همه در و طبله جان

سینه الا ولسا
۱۶۳
خدمت و نگاه از تو به بیعتت دوستی و شفا هم تو داری + بارب تو پیشل خورشستان و بدو + و از حضرت شیخ پرسیدند که تصوف چیست فرمودند آنچه در سری بینی و آنچه در کف اوری بهی و از آنچه بر تو آید بختی و ایشان گفتند که فلان کس بر روی آب می رود و فرمودند که در بعضی خصوصه نه به آب می رود و گفتند فلان کس در بوم می رود و گفتند یعنی کسی نیز بود که از گفتند فلان در یک خطه از شهری شهری می رود و گفتند شیخان در یک نفس از مشرق مغرب میروند و این چنین چیزها را می بینیم است مردانست که در میان خلق نشینند و دوستی کنند و زن خوانده و با مردم در آید و در یک خطه از شهری خود غافل باشد و از دست حضرت شیخ فرزند کی گفتند فرمودند که در یک خطه از شهری خود غافل باشد و از دست حضرت شیخ فرزند چهار صد و پنجاه سال در مدت عمر شریف ایشان هزار راه است حضرت شیخ و صیبت که در آن بود که این ابیات را پیش جنازه ما خواندند بسیار خوب تر از آنکه در میان از پنج و دو کار + و دست برد دست زلفت یار یار + آن همه اند و بود این همه شادی + و آن همه گفتار بود و این همه کردار + و قبر در زمین است

حضرت شیخ محمود قدس سره

کنیت ایشان ابوالاحسن است و نام احمد بن محمد بن حمزه صفی شیخ ابوالعباس نماندنی لقب ایشان محمود که در مشایخ بسیار است را خدمت کرده بودند و با شیخ الاسلام محمد باقر داشتند و کمال گنگی در میان کید که بوده و وفات ایشان در رجب سال چهار صد و پنجاه و یک هجری است و در مدت عمر خود در سال و قبر در کاغذ گاه است نزدیک مسجد جامع

حضرت شیخ ابوسعید الله کاکر رحمة الله

نام ایشان علی محمد بن عبد الله است و معروف باین کاکر که در جوانی شیخ ابوسعید را تصوف را دیده اند و با استاد ابوالقاسم قشیری و شیخ ابوسعید و شیخ ابوالعباس نماندنی ملاقات کرده بودند و وفات ایشان در شوال سال چهار صد و پنجاه و دو هجری است

حضرت شیخ ابوالحسن رومی رحمة الله

نام ایشان علی بن محمود بن ابراهیم است از کبار مشایخ و وفات او در مدینه شیخ ابوالحسن صوفی

شیخ محمد الحسن سلمی صحبت داشته اند و ایشان فرموده اند که این بزرگوار صحبت داشته ام و از
 هر کس که حکایتی یاد دارم با طرز و روی ایشان منسوب است که برای من خبر خود را بر آن منسب
 بنا کرده بود و وفات ایشان در رمضان سال چهارصد و پنجاه و یک هجری روی داد و در وقت

حضرت شیخ علی بجزری قدس سره

حضرت شیخ علی بجزری از بزرگان علمای اهل بیت است و نام پدر ایشان ابن ابی علی الجلابی الغزنوی و ایشان صاحب محو
 بود و پنجاه و سه باب میهنه مانند شیخ سن هندی و سبب بود و گفتند که سکه از یک گانه که در آن
 است و معروفان گاه مردان و شکلی بن عثمان اجداد امیر معاویه است شیخ خود که کمال حال
 صاحب مکتب میباشند و مکتب در راه اندر معمر از صورت بازمانده که بیشتر نیست و در سبب تحوی آفت
 نماید بیشتر از سکه که در آن است بود و شیخ ابوحنبل بن حسن اشکلی اندو ایشان مردی
 و ایشان مرد شیخ شلبی اندو شیخ ابوالقاسم گزگانی و شیخ ابو سعید ابودینور شیخ ابوالقاسم قشیر
 و بسیاری از شیخ را دیده اند و جمعی مذکور بود و در اصل ایشان از غزنین است و جلاب و در
 و در کتب است از خلافت شهر از غزنین است که انتقال کرده اند از بنی بیزری و قبر والده بزرگوار
 ایشان در غزنین است و سکه که در خود داشته بود و در حراب آن نسبت به سبب است و در کمال
 جنون است که در طای آنوقت بر شیخ درین باب اعتراض کردند و در حق او شیخ خود را
 شده و در آن سکه نازک کرده و در بعد از نماز نماز گفتند که نازک کند که سبب است
 چنانچه از میان بر خاست و کعبه مجازی نمود و از گفتند و قبر ایشان مواضع سجده ایشان است
 و قبر والده ماجده نیز در غزنین است متصل تاج الا و لیا که قال علی بجزری از غزنی اندو خانواده
 ایشان خانواد و در وقت قوی بود و حضرت علی بجزری را تقاضا نیست بسیار است آقا
 کشف الحجب مشهور و معروف است و کتبش را در آن سخن نیست و در مشهدی است کمال
 در کتب تصوف کتبی آن در زبان فارسی کتابی تصنیف شده و در خوارق و کرامات زیاد
 اند و در نهایت و با بر قدم تخرید و در کل سفر کرده اند و تصوف از بسیاری بسیار در راه سلطنت
 لاهور رسیده اند و در زندان آن دیار هم رسیده و مقتدا و گشتند و لاهور شهر است

معلم و تبرک ففاس راجع سکون درین شهر هم رسیده و امر از شیخ او را و سلمی و علا و ففاس است
 و وزارت تبرک بسیار دارد و در امر و شیخ القول شنیده شده در یک محله طاک از محلات این
 شهر است قریب پنجاه هزار حافظ قرآن مجید از مرد و روزان و شیخ و کثیر پیش از و ابی که در شیخ
 شده بود و اندو اکنون نیز در آن محله حافظ بسیار اند و وفات ایشان در سال چهارصد و پنجاه
 و شش و بقولی شخص است و چهار هجری بوده و قبر در میان شهر لاهور مغربی قلعه واقع شده و در شیخ
 انبوه شهر شیب جمعه زیارت آن روضه منوره مشرف میگردد و مشهور است که هر که از این شیخ
 یا چهل روز بهیم طواف روضه شریفه ایشان کند هر حاجتی که داشته باشد بجهت می انجامد
 فقیر نیز زیارت روضه منوره را ایشان و والدین و خال ایشان مشرف گشتند و در

حضرت شیخ ابوالقاسم قشیری قدس سره

نام ایشان عبد الکریم بن هوزان القشیر است از شیخ خراسانند و در سال قشیر و قشیر
 طائف الاشارات از تصانیف ایشان است مرید و در او شیخ ابوالقاسم و وفات و است
 شیخ ابوالقاسم غامدی انصاری کشف الحجب است که امام قشیری را از ابتدا
 حاش بر سید گفت و جمعی مراکت می ایست از بهر دوزخانه هر تنگ که بر سید هم پیش
 می انداخته وفات ایشان در ریح آخر سال چهارصد و شصت و پنجاه هجری بوده

شیخ الاسلام حضرت خواجه عبدالقادر انصاری قدس سره

حضرت ایشان ابوالحسن است و نام پدر ایشان ابو منصور محمد انصاری و لقب شیخ الاسلام
 و هر جا که در لغات دانش و این کتاب شیخ الاسلام مطلق نموده شده مراد ایشانند و در
 پدر خود اندو اصل ایشان از بهرات است و از فرزندان ابو منصور است انصاری این
 ابوالقاسم انصاری که صاحب اصل رسول مسلم بوده اند و دست انصاری در زمان خلافت
 حضرت امیرالمؤمنین عثمان رضی الله عنه با کشف الحجب بن قیس بخراسان آمد و در بهرات کمان
 شد و شیخ الاسلام از بزرگان و محققان و صاحب مقام بلند و کرامات العجبت
 در زمان خود و یگان بود و اندو فرمودند که اول مراد در بهرات است زنی که در زمان چهار سال
 شدم مراد در بهرات است که در آنجا که در بهرات است و در بهرات است

ممثل تفسیر باقوت التاویل که تیل مجد است و احیاء العلوم و جواهر القرآن و کیمیای سادات
 و غیر هم و برادر امام غزالی اندک و چون کتاب تصنیف کرده پیش حضرت
 امام آخرین آن استاد ایشان بود و در تمام امام الحرمین گفتند که زنی در گوگردی یعنی
 آن کتاب تصنیفات مراد شد و ولادت ایشان در سال چهارم و پنجاه و هفتاد و
 چهارم و در سی و نهم سال پانصد و بیست و هجرت هجری و در چهار سال و نهم

در بغداد است
 حضرت شیخ ابو العباس خلیوی

نام ایشان احمد بن محمد است بسیار بی از مشایخ صحبت داشته اند و صاحب مقامات
 بلند و کرامات ارحم بود و اندک و در سال که ایشان پنج و هفتاد و نوزده سال را در
 در حقه فاته می دیدند و وفات ایشان در سال پانصد و هفتاد و هجری و در سی و نهم سال
 حضرت حکیم سنائی رحمة الله

حضرت شیخ ابو محمد اللطیف جوینی قدس سره
 در سال بیست و هجرت در کین تاریخ بر قبر ایشان نوشیده اند

نام ایشان محمد بن محمود است از مشایخ خراسانند و از اصحاب شیخ ابو الحسن بسنی و علوی

و منهاج العارفين
 و منهاج الفلانیة

چاره زنی و چارده سال بودم مرا بر مجلس بر نشاندند و من در دیرستان اوب خریدم و در
 که شعر عربی میگفتند چنانچه دیگران حسد می بردند و اشما ایشان از شش هزار بیت عربی
 پیش است و گفته اند یک کس بیت اشما عربی یاد دارم و گفته اند کس من شصت هزار
 حدیث یاد دارم هزار هزار اسناد و گفته اند که یک کس بر روزگار من آن کرده کس اگر
 دست بر اندام خود نهاده ام می گفتند این چیست آن اصدیقی داشتیم و گفته اند من از
 شصت و نهم حدیث نوشته ام هر سنی بوده اند و صاحب حدیث فرموده اند که ثانی
 ابراهیم خزاز می را گفتند الله تعالی را بنویس و دیدم گفتند خداوند اینده کی بخورد
 گفتند انگاه که او را بیخ مانع نماید که او را از من بازدارد و ولادت ایشان در روز جمعه و
 غروب آفتاب ماه شعبان در فصل بهار سال پانصد و نود و شش هجری و وفات ایشان
 در رجب آخیر سال چهارم و در شصت و یک هجری بوده و در عمر شریف ایشان شصت و یک

در پنج سال و چهار روز و یک ماه و چهار ساعت است

حضرت شیخ ابو اسحاق نجار رحمة الله
 از بزرگان مشایخ بود و در سمرقند و در قم زندگی بود و در شصت و یک سالگی در ایشان
 کسی نمی شناخت و وفات ایشان در روز جمعه و در ماه ذی قعدة سال چهارم و در شصت و یک

هجری بوده و در عمر شریف او چهار سال

حضرت شیخ ابو نصر الهروی الخاکی هجری رحمة الله
 نام ایشان محمد بن احمد بن ابی محمد است و اصل از اراک است گویند که تصدیق پیرا حضرت زده
 و محبت دار و در بغداد و در سمرقند و در بیت المقدس و غیره میانه اشما کشیدند و در وفات
 ایشان در سال پانصد و هجری بوده و در قبر خواجه ابداست و در عمر شریف او چهار سال

هجرت الاسلام حضرت امام محمد بن محمد الغزالی الطوسی رحمة الله

گفتند ایشان ابو حامد است و لقب زین الدین اصل ایشان از طوس بوده و از مشایخ
 ایشان در تصوف شیخ ابو علی فارسی است جامع بودند در علوم ظاهری و باطنی و در
 وقت خود و اهل علم و محمد بودند و در فقه هم امام شافعی رحمة الله و صاحب تصانیف بسیار

ظاهر و باطن آراسته بودند و فواید ایشان در سال پانصد و سی و هجری بود و مدت عمر شریف او در سال

حضرت عین القضاة همذانی قدس سره
تمام کنست ایشان ابو القضاة محمد بن محمد السیاحی است و لقب عین القضاة و اصل ایشان از همدان است و با شیخ محمد بن حمویه و امام احمد غزالی محبت داشتند و غوارق و کرامات عجیبه مثل حیا و امانت بسیار از ایشان ظهور رسیده و فضائل و کلمات انقضا نیت حسنی و فارسی ایشان ظاهر است و وفات ایشان در سال پانصد و سی و هجری است

حضرت حمزه الانام شیخ الاسلام حضرت شیخ احمد جام قدس الله سره
نسبت ایشان قدوه امام ابو نصر است و نام پدر ایشان ابو اسحاق و اصل ایشان از موضع اکت از قریح جام است و وفات وقت مقتدرای اهل اقلیت و از نمای ساکنان تقیست و گمانه زانه نمودند و از فرزندان حمزه الله تعالی اندک ایشان را حضرت امیر المؤمنین عمر بن الخطاب رضی الله عنده بیعت این است نام کرده بودند و حضرت شیخ امی بودند و نسبت او دو سالگی توفیق یافته بود و بعد از هیزده سال ریاضت و تحمل سالکی ایشان را میان طین فرستادند و ابواب علم لدنی بر ایشان گشود و زیاد از نصد مد کاغذ در علم توفیق و معرفت و علم سر و کسب تقنیف کرده اند که هیچ عالم حکیم بر آن اعتراض نکرده است و این انصافیت هم آیات و اعادیت موبده و موافق است و انصاف عالی در تقوی و نیر و از قبل رود و فرزندان سجانه و تقالی حضرت شیخ است فرموده بود سی و نه پسر داشته و دختر و لعن اکبر او را شاکر که جد او امام عدل این فقیر اندازاد و حضرت شیخ بود و بعد از وفات چهارده پسر داشته و دختر نام او این چهارده پسر هر عالم و کامل و صاحب انصافیت و کرامات بود و اندوه و شجاعت و دو سالگی می فرمودند که تا حال صدق و شجاعت و نیر و مردی است که توبه کرده اند و شیخ طبریزی الدین عیسی که از فرزندان ایشانند و کتاب رموز انصافین آورده که آن اثر خرم بر دست پدیده شش صد هزار کس توبه کرده اند و شیخ ابوالحسن یونانی خرم و شکر

که از حضرت صدیق اکبری رضی الله عنه به ایشان رسیده بود و در آن طاعت میکرد و در امور گشتند که آن خرقه را حضرت شیخ جام رسانند فرزند خود شیخ ابوطاهر را را محبت کردند که بعد از وفات بچند سال جوانی او خط بلندی بالایی و از شوق چشم انعام نگاه تو را دید و تو در میان بان نشسته باشی البته آن خرقه را با او دیده بعد از وفات حضرت شیخ ابوسعید ابوالخیر شیخ ابوطاهر بخواب دیدند که والد ایشان ایضا از یاران تعبیل می روند و پرسیدند شیخ جمیل است فرمودند تو نیز برادر قطب اولیایم می رسد چون روزی دیگر شیخ ابوطاهر در خانقاه خود نشسته بود جوانی به آن صفت که شیخ فرموده بودند آمد شیخ ابوطاهر در حال در افتاد اغزان و آرام تمام نمودند او چنانچه تقصیری بشریت است شکر گشتند که خرقه که در راه چون از دست چه کسی حضرت شیخ جام گشتند ای خواجیه در امانت خیانت در انباشند شیخ ابوطاهر وقت نوشتند بر خاسته آن خرقه را بدست خویش حضرت شیخ جام پوشانیدند گویند که آن کس که قرآن بیست و دو تن از مشایخ پرورشیده بودند آخر حضرت شیخ خواننده بعد از آن کس که قرآن که آن خرقه چه در ایشان باشی ابوطاهر که در صحبت داشتند از خود می نمودند و پیشی را نسبت ارادت بخودت حضرت شیخ بود از حضرت شیخ پرسیدند که مقامات مشایخ نشینید که کتیب ایشان درین آن یکس مثل این مالات که از شما ظاهر میشود و شدند در وقت ریاضت هر ریاضتی که داشتند که اولیای مدینه کرده اند بجای آوردیم و زبان نیکو کردیم حق سجانه و تقالی که درم خوردیم همه ایشان دادند بود و یکبار به امهات ولادت ایشان در سال چهار صد و هجده یک هجری و وفات در سال پانصد و سی و هجری است که در آن بود و مدت عمر شریف او در قریح و قریح و قریح در موضع فرود آمد

حضرت شیخ ابوالعباس بن حرلیف
تمام ایشان احمد بن محمد الصنهاجی اندکی است جامع بود و در میان علوم ظاهری و باطنی چندان مریدان و مقتدایان ایشان بسیار شد و در سلطان وقت راه را سه در وال پدید آمد ایشان را بجنهور طلب داشتند در مراکش رحلت نمودند سال پانصد و سی و هجری است

عبد القادر را زرد آمد از تاج العارفین بر آن کرد و حضرت اعظم حضور نمود باز آن حضرت در آن وقت
 مرتبه سوم تاج العارفین از ائمه توفیق فرمود آمدند شیخ عبد القادر را در آن کار گرفتند میان دو چشم
 ایشان بوسه دادند و حاضران مجلس را گفتند بر خیزید و تعلیم کنید که این ولی خدا می است و
 گفتند ای اهل بغداد از خارج ابرو از ابرو انت او کرد و کم که از ابروی او گشتار او را شناسید و
 بغرت مصوبه که بر سر او نوری می بینم که شعاع از مشرق و مغرب گذشت است بعد از آن فرمود
 ای شیخ عبد القادر امر روز وقت ماست در زمین نزدیکی وقت تو خواهد شد فرخوس بر یک انگ
 کند و خاشوش گوید و فرخوس نکو تا قیامت در آنک خاک خواهد بود و دست آن حضرت را گرفتند
 گفتند ای شیخ عبد القادر مرا قتی خواهد بود چون آن وقت بیاید یا دانی و سخاوته و بیرون
 و شیخ و کاسه و عصای خود شیخ عبد القادر داد و شیخ فرخوس از گشتن تاج العارفین
 بنوالتقلین داد و بود چون آن زمان بر زمین می ننهد و گمان گمان دانند و نوری گشت و
 آن کاسه را چون کسی بخواست که بدست گیرد خودی هست و بدست آن شخص می آمد
 وفات ایشان بعد از آنکه بجزای بود و در قبر و در موضع قلین که از مضائق است بعد از آن است

حضرت شیخ صدیق ابن سنان قادیانی	واقع شده و مدت عمر شصت سال تجاوز است
حضرت غوث اقلین سید عبد القادر جیلانی رضی الله عنه و شیخ خادو یاس که پیر حضرت غوث اقلین و شیخ عمیل سخی صحبت داشتند آنکرامت و خوار و حالی از ایشان بلور آمده و چون در شام غلی برای ایشان جمع شدند از آنجا مجیل مکار که از آن واقع موصول است از آنجا که در خالت گزیدند و مردم آن دیار به سرید و متفق گشتند و حضرت غوث اقلین شیخ عبد القادر رضی الله عنه فرمودند اول باب که قدم بگردانند و حضرت غوث کبیر که در مکه بود تمام مرتبه شیخ صدیق ابن سنان قادیانی آمد و نیز جوان بود پدید گما سیر وی گفت که گفت سبیل صحبت هاروی گفت من بر قدم خرمیدم گفت من نیز بر قدم خرمیدم با هم روانه شدیم که در مکه حجاز حشریه که ما الله بهدیه باشد برقی بر سر شیش من ایستاد و قتی در روزی من آن گریست نهی گفت ای جوان از کجالی	

شیخ عبد السلام بن محمد الحسن بن ابی الرجال سخی الاشعری
 کنیت ایشان ابو اکیم است طوم صوری و معنوی نموده بودند کتاب شرح احوال
 از وفات ایشان است و وفات ایشان در سال پانصد و سی و یکش شمس هجری بود و در قبر
 و کاش برابر قبر شیخ ابو العباس بن حریف است
 حضرت شیخ ابوالعباس بن عصفو ظا القریسی
 معروف از مابین اعرابی صاحب مقامات و حالات علمیه و در علم ظاهر و باطن کامل
 بود و در هر یک یاری داشتند و وفات ایشان در سال پانصد و پنجاه و یک هجری بوده
 حضرت شیخ الشیوخ محمد الاول بن شعیب هجری قدس سره
 کنیت ایشان ابوالنور است متولد خاص و عام و جامع ظاهر و باطن بود و در وفات
 شکر و جمال الاسلام داد و می اندوخت حضرت شیخ الاسلام خدام محمد انصاری
 رسیده اند و از فراسان به بغداد رفتند و در حقیقت ولادت ایشان در راه ذیقده
 سال چهارصد و پنجاه و هشتت وفات در راه طبرستان و در ذیقده سال پانصد و پنجاه
 و سه هجری بود و در قبر ایشان در مشرفین متصل بغداد متصل قریح روم است و حضرت طلب
 ربانی محبوب سخانی غوث اقلین سید عبد القادر جیلانی رضی الله عنه است مفاز

حضرت تاج العارفین ابوالقادر قدس سره	جایزه ایشان کردند
نام ایشان کاکیش است اگر سار شایخ بزرگان این قوم و قدوه اولیا و اهل در شیخ محمد شکیله اند و در ارشاد طالبان آیت بود شیخ علی بن عیسی شیخ ابی بلو شیخ عبد الرحمن طغذبی و شیخ طرابالبارزانی و شیخ ماجد کوی و شیخ طاکر و شیخ احمد بن نقله از مریدان ایشان نقل است شیخ طایب سخی و شیخ ماجد کوی همما لشکر که روزی شیخ تاج العارفین بالای سبز و در وقت بود که حضرت شیخ عبد القادر رضی الله عنه در مجلس ایشان حاضر شدند و در همان ایام بنفهد آمدند و نمودند و آوردن جوانی ایشان بود و شیخ تاج العارفین قطع کلام کردند و گفتند این جوان را از مجلس بیرون بردند و از روز و در حفظ شد شیخ	

حضرت شیخ سیدی احمد بن ابوالحسن الرافعی قدس سره
 از اولاد اجداد حضرت امام موسی کاظم اند و نسبت فرزند ایشان به پنج واسطه حضرت شیخ شبلی
 میرسد حضرت غوث اقلین را درین امور ایام عبیده و علاج سکونت داشته و صاحب
 کشف و کرامات و مقامات علمی و بسیار بزرگ و شامی اند و سبب از دنیا بوی افسوس علی که
 خواهر زاده ایشانند گفتند روز سه بر در غلوت ایشان نسبت بود که او را شکر شنیدیم
 چون نظر کردیم پیش خال من شش نشسته بود که آن را هرگز ندیده بودم سائسته به سخن
 گفتند پس آن شخص از روزی که در دیوار حضرت شیخ بود و چون آن مرد چون برق در هوا
 بگذشت پیش سیدی در آمدم و پرسیدم که این مرد که بود و من خود را در او دیدی گفتی
 دیدم گفتند کسی است که خدای تعالی بجز محمد را بوی مخالفت میکند و یکی از رجال
 اربعه است ستم و زور است که مجور شده است اما خبر نزد او گفتند سید ای سبب مجبور
 چیست گفتند در سبب از جزای محیطه تقیم است آنجا ستمه نشان روزی متصل باران بارید
 بخاطر او گذشت که کاش این باران در آبادانی می بارید بعد از آن استغفار کرد و بسبب
 این اعتراض مجبور شدند گفتند سیدی او را مجوری خبر دار سانی گفتند ز شرم داشتند
 گفتند که فرمای من او را خبر دار که گفتند سیدی گفتند سبب که زبان خود را در کف خندان
 کردم و از وی بگویشم رسید که با علی سر برآورد و مردم خود را در کف او جزا کردیم
 میزان شدم بر ظاهر ستم و اندوختن بر فتح و آن مرد را دیدم و بر و سلام کردم و آن قدر
 میگفت سگندگی که او را هر چه بگویم چنان که قبول کردم و گفت خرد تو را در گردن من
 و مرا بر روی زمین کش و ستاوی میکنی که این ستم نزاری کسیکه بر خدای تعالی
 اعتراض کند و فرود گردان او مردم خواستم که بنشینم اتقی او را و او را ای علی گذار که با کاش
 براسه او زاری در آید و گوید که آن شده اند خلاصه تقاضای او فرود تو شدت بود
 شنیدیم آن از آن روز شدم و چون بخود باز آمدم خود را پیش خال خود دیدم و الله
 نالاست که چون آمدم چون فرست روزی در مجلس شیخ امیر رافعی مناقب حضرت شیخ
 عبدالقادر رضی الله عنده را گوید می شنیدند طریق انکار گفتند پس کن سیدی بگفتند او

گفتند از جسم گفتند امروز در این رخ افکندی گفتم چه گفتند کهین غلط در بلا چشمه بودم از شاه
 اتقاد خدای تعالی بر دل تو بنگرد و عطا فرمود آنرا چو عطا از منوش آن غیر از آنما که
 من دانم خواستم که ترا بهیم و پشت نامم و گفت امروز در محبت شامم و اشب با شما عطا فرمود
 هر دو ان شدند و در یک طرف دای می فرست و ایک طرف در چون شب شد طبقه از خود افرو
 بآن شش نان باسکر و بغیری آن جاریه گفت شکر خدای را که اگر کم کرد مرا و همانان را شرب
 در زمان فرودی آمد اشب برای هر یک دو نان بعد از آن ستر ابرق آب فرود آید یا شامید
 در لغت و طلاوت به آه های زمین مانند نموده پس جان شب آن جاریه از ما جدا شد و رفت
 چون بکر سیدیم شیخ صدیر او طلاوت تخلی واقع شد و خود بنفینا و چنانکه بعضی می گفتند که هر دو
 ناگاه دیدیم که آن جاریه پیش سر او ایستاده است و میگویی در زن گردان و ترا آنکس که
 میرایند بعد از آن در طلاوت مرا بگه واقع شد و از باطن خود طبعی شبنم بر روی او
 آن باسن گفتند که ای عبدالقادر چه ظواهر را بگذارد تو برید و تو سید را لازم دار و بر او
 نفع در دم بخشید که ما را بماند سده استند که سینه ام ایشان را بر تو بردست تو زینت
 قرب خود برسانیم ناگاه آن جاریه گفت ای جوان نمی دانم امروز چه نشان است ترا که
 بر تو تو را نوز خیمه زده اند و ترا آسما ننگ در تو آورده اند و چشم همه او را از تمامای خود
 در تو خیمه زده است و همه مثل آنچه ترا داده اند میدار و بعد از آن جاریه فرست دیگر او را
 ندیدیم و وفات شیخ صدی در سال پانصد و پنجاه و بیست و هجری بوده و در شب ایشان

حضرت شیخ ماجد کوی رحمة الله
 مرید شیخ تاج العالمین ابوالقاسم صاحب کشف و کرامات بودند شیخ کشف از ایشان
 بهره مند شدند و از معتقدان حضرت غوث اقلین بودند و در سبب شیخ بجز دست
 شیخ ماجد آمد گفتند او را در مکه معظمه و ارم بر قدم بگریختند کوزه خود را با او عطا نمودند و نزد
 هر گاه نشنید شوی آب شیب برون و هر گاه گریه کنی تا لقا باشی آنرا بپذیر ازین کوزه بدیده
 وفات ایشان در سال پانصد و شصت و یک هجری بوده و قبر در جبل حرین است

وفات ایشان در سال پانصد و هشتاد و هشت هجری و مدت عمر شریف سی و هفت و ایام و شش سال بود

حضرت شیخ جاکیر قدس سره
اصل ایشان از کرستان است و متوطن لواچی سامر بود و شیخ تاج العارفین ابوالمظالم القاسمی غور بدست شیخ علی بنی بخت ایشان فرستاده بودند و تکلیف حضور بزرگ کردند و گفتند کوس از فتای قتالی در خواستند که کراوات عالم بود و وفات بخشید حضرت غوث اقلین را در یافتند بودند و صاحب کراوات عالم بود و وفات ایشان در سال پانصد و نود و هجری و قبر خوانی سامر است

شیخ محمد الرحیم مغربی قدس سره
کنیت ایشان ابو محمد و اصل از غرب زمین است از سادات حسنی و اعیان شتار مصر و صاحب کراوات و مقامات طلیه بودند روزی شیخ طهارت میگردد و شخصی بجز است ایشان آمده التماس نمود که شیخ بر آنی که طهارت نمود بود و اشارت کردند و از آن آب بجزر حالیکه از سبب شده بود باز یافت و ایشان میفرمودند که شیخ عبدالقادر از اعیان دنیا و اوقات وجود است و وفات ایشان در سال پانصد و نود و هجری بود و است و مدتی هفتاد سال و قبر در موضع قبی واقع شده که از توابع مصر است

حضرت شیخ ابوعلی بن مسلم قدس سره
از کبار شتار عراق اند و صاحب تاج ایمنی نوشته اند که ایشان از کبار ابدالان بودند و در تجرید کمال داشتند و همیشه مآتب و گریبان می بودند و وفات ایشان در سال پانصد و نود و هجری بود و مدت عمر نود سال

حضرت شیخ نظام نجومی قدس سره
مولد ایشان نجیب است و عالم بود و اندک مظهر و باطن و از مریدان امی فرخ زنجانی اند و فکر انانی از اول تا آخر قناعت و تقوی و عزلت گذرانیده اند و صاحب کشف و کرامات بود و از ملاقات سادات طین اجتناب داشتند از کبار سادات طین را بخدمت ایشان

مجلس بنگاه روزی آن حال شخص برسد می فرمودند که از قدرت است که اسما لقب شیخ عبدالقادر را نام بیان کرد که بر تلبه او تو اندر سی و شخصی است که در یک جانب او را در شریعت و در یک جانب او را می تحقیقت است هر جا که بخواد غوطه نیند و بر ارباب و مریدان خود را وصیت میکردند که چون به بند او روید پیش از شیخ عبدالقادر کسی را نبینید هیچ ایام حیات و چه بعد از وفات که از اذن تقاطع عمد گرفته است هر که بخواد در آید و از ایزر کند احوال او سلوک کرد و در میفرمود که در مسرت کسی که حضرت شیخ عبدالقادر را ندیده و وفات ایشان روز تشریف برد و از دو هم جمادی الاولی سال پانصد و هشتاد و هشت هجری بوده و بعضی گفته اند که در سماع از دنیا رفته اند و مدت عمر شتاد سال چهار و زیور و قبر در قریه

ام محمد طایع است
حضرت شیخ جمیله بن قیس الحارثی قدس سره
صاحب اوصاف جمیل و مقامات طلیه و از اجداد کابر و مرجع شتار کبار بودند و حضرت غوث اعظم را در یافتند شیخ ابوالحسن قریشی فرموده اند چهار کس سیدانم از کبار شتار که در قبور خود نظر میکنند چنانچه احیا شیخ معروف کردنی و سید جمعی الدین عبدالقادر حبیبی در قبی عقل تنجی و شیخ صیوة حرانی قدس الله قاطع اسرار هم وفات ایشان در سماع جمادی الاخری سال پانصد و هشتاد و یک هجری بود و قبر در موضع حران است

حضرت شیخ شهاب الدین سهروردی ابوعلی رحمة الله
نام ایشان جمعی بن حبش است در حکمت شایان و اشرافیان تخر بود و بعضی از شتار شیخ ایشان را منسوب بجله سیمیا و بعضی بخلل در عقیده و او معتقد و فلاسفه متهم سیداشتمند چون جلب رسیدند علما قتل ایشان فرمودی دادند و بعضی گویند در حبس افتاد و کشته شدند و بعضی گویند قتل و صلب کردند و بعضی گویند که فرستادند میان افواج قتل چون زیارت عادت داشتند اختیار کردند که بکشته بکشدند و اهل حلب در شان ایشان مخالفت بودند و بعضی با کجا و در زندان نسبت میکردند و بعضی بکرامات و مقامات می ستودند و مولانا عبدالرحمن جامی قدس سره فرمودند علم عقل غالب بود باید که عقل بر علم غالب باشد

میراج بود و در وقت نشانی شیخ را در سخن قدرت تام داده بود و اشارت ایشان تمام حقیقت کشف
 و بیان معارف است و این احوال اشیا شیخ است ایست چون همه جوانی از بوی تو بود و هر
 کس بفرست از تو بود همه را بر مردم فرستادی بدین معنی خواستم تو سید ادوی بد چه کنی
 بر درگاه تو گشت همه پیران از آنجا رسیدند دستم گره و وفات ایشان در سال الفصد و نوزده
 و بیست و هجری بود و قبور آنجا است

حضرت شیخ محمد القاسمی الماصمی قدس سره

نام ایشان محمد بن ابراهیم است صاحب کرامات و مقامات بلند عالم علوم ظاهری و باطنی
 بوده اند و در زمان خود تصرف تام داشتند و صحبت شیخ صباغ رسیده بود و در وفات
 ایشان در سال الفصد و نوزده و هجری بودی را داد

حضرت شیخ

کنیت ایشان ابو محمد بن ابی نصر است بر سر اجالدین محمود بن علی بن ابی طالب ابو الجحیب
 سه روزی در سلجوق بخاری شریک بود و در قناتین بسیار دارانند از آنجا قناتین
 است که در آن پس کتابه و دقیق و اشارت نامه لطیف مندرج است و در وجود و ذوق
 و استغراق حالت نامی داشتند و پنجاه سال در معاصی عتیق شیراز و غلغله گفتند و مجلس ناماند
 گویند و در او از عمر از وجود و سلجوق تا از سلجوق ابراهیم کرد و گویند که در دعوت بیعت
 صوفیه با شیخ روز بهمان کجا شدم و بر حقیقت حال او مطلع بودم و مر خاطر آمد که در علم
 و حال از روز یازدهم بر سر سخن مطلع شد گفت ای ابوالحسن این خطره را از خود دور کن
 که امروز تا یکس بار روز بهمان بر این نیست و او یک نوزادان خود است و فوات ایشان
 در نصف محرم سال ششم صد و شصت و هجری بودی را داده

حضرت شیخ روز بهمان بنگله

صحبت داشتند علیه السلام بودند و در فصلت سال از زمان که در شیراز داشتند جز به آنجا
 نماز جمعه و کفایت است هم بیرون نیامدند و در علم و تقوی کامل بودند و وفات در آخر محرم
 سال ششم صد و شصت و هجری

حضرت شیخ ابوالصالح اغرب قدس سره

نام ایشان ابراهیم بن علی است و از اصحاب شایخ طایف و صاحب کرامات و مقامات عالیله
 جامع میان علم و ظاهر و باطنی و شامی و ذهب بود و بکبیت فلبس استغراق اکثر ارباب
 می شناسند گویند که در سال سی و پنج آنجا آمدند و در شیرازی آمد و در بیای شیخ می مالید
 و ایشان نیز فرمودند که شیخ محمد القاسمی رسیده است امام صدیقان و محب عارفان و قدر
 ساکنان است و وفات ایشان در سال ششم صد و نوزده و هجری بود و قبور در بطایح است

حضرت شیخ ابوالحسن کردویه قدس سره

کنیت ایشان ابوالحسن و نام علمی بن حمید الصعیدی خوارزمی بسیار کرامات و مقامات ایشان
 ظاهر شده و در ایشان رنگ نیز بوده و میخواست که پسر نیز رنگ بری کند و ایشان را اگر آن آمد
 و کعبه است صوفیه رفت و آمد داشتند روزی پدر ایشان آمده و دیگر جاهها را مردم را
 رنگ زد که آن در غضب شد و در و کان آفتاب را بسیار بود و هر یکی رنگی چون غضب
 پسر او دید همه جاهها را کرد یک آفتاب زمانه و غضب پدر زیاد شد گفت جاهها را مردم را
 ضایع کردی هر یک رنگی خواست بود و تو همه را در یک رنگ کردی شیخ ابوالحسن است از آن
 اتفاق کرده راه را یکبار سیر و آن آورده هر یک را آن رنگ شده بود که صاحب شیخ است و بود
 چون پسر آن ببید به سلوک راه صوفیه باز گذاشت و از رنگ تری معتقد و داشت و فوات
 ایشان در پانزدهم شعبان سال ششم صد و نوزده و هجری بود و قبور در بیای است از
 قراب صغیر

حضرت شیخ ابن صباغ رضی الله عنه

کنیت ایشان ابو محمد است صاحب اسرار و معارف و کرامات و خوارزمی در زمان خود از
 مشایخ بود و در صحبت حضرت غوث تعلیمین شیخ محمد القاسمی رسیده اند و فایده آنجا
 مرید شیخ علی سبکی بودند و ایشان مرید تابع العارفین ابوالقاسم ایشان مرید شیخ ابوالحسن و
 ایشان مرید شیخ ابوبکر بنگله بنگله قدس الله اعلم و هم و فرقی که حضرت صدیق اکبری این
 در وقت شیخ ابوبکر بنگله بود و در وقت شیخ علی سبکی ایشان رسیده اند ایشان فانیند

و کونیت ایشان در صورت اولیای قیامیه می رسد و تصدیق نامسیه خاصیه از ایشان است چون این تصدیق را تمام کرده اند و بیخبر علی السلام را بخواب دیدند که از ایشان می پرسید تصدیق خود را تا کم چه نام کردی گفتند وایح ایحان در وایح ایحان فرموده اند نظم اسکر نامکم چنانکه حضرت رسالت پناه سلم فرموده بودند و وفات ایشان در دوم جمادی الاولی سال شصت و دو می بود و بجزری روستا بوده

حضرت شیخ اوصد الدین الکرمانی قدس سره
 مرید شیخ کن الدین سخاسی اند و ایشان مرید شیخ قطب الدین اهری و ایشان مرید شیخ ابوالعباس محمد القادر سرودی اند قدس القدر سراسر بهر وجه است شیخ محمد الدین عربی رسیده اند گویند ایشان از شاهان جاهل تالی بیلی تام بود شیخ حسن الدین تهریزی از ایشان پرسیدند که در چه کاری گفتند ماه را در طشت آب می نیم فرمودند اگر بر قنادیل زبانی چو آبرایمان کنان و پیش مولانا جلال الدین روی گفتند شیخ اوصد الدین شاهان بود و پاکباز بود و در وادی فرموده کاش کردی و گذشتی وفات ایشان در سال شصت و دو می بود و بجزری روستا بوده

حضرت مولانا آقاسی الدین تبریزی
 نام ایشان محمد بن علی بن ملک داد است گفته اند که هنوز در کتب بود هم پیش از بیخ کریمین بزرگ میگذاشت از عشق سیرت محمدی مراد روی طعام نمی شد و اگر سخن طعام می گفتند پرست و سرسنگ آن بگردم مرید شیخ ابوبکر سلیمان تبریزی اند و بعضی گویند که مرید با کمال خمندی بودند و بعضی گویند مرید شیخ کن الدین سخاسی اند و حضرت مولانا محمد آقاسی جامی فرموده اند احتمال دارد که جمعت همه رسیده اند و از همه تربیت یافته باشند مولانا جلال الدین روی کمال بگامی و یک جمعی با ایشان بوده و همیشه با هم جمعت میداشته اند و در اشعار خود همه حاشائش ایشان کرده اند و اکثر طلوت روز و شب بصوم و وصلی میباشند و وفات ایشان در سال شصت و دو می بود و بجزری روستا بوده

شیخ ابوالعباس محمد بن علی بن علی قدس سره
 از بزرگان شیخ و بزرگان این قوم صاحب کشف و کرامات اند و اول از قطع الطریق بود

وفات ایشان در سیخ الفیقه در سال شصت و دو می بود و بجزری روستا بوده
 حضرت شیخ یونس بن یوسف شبلی
 طایفه یونسیه ایشان مشهور است صاحب کرامات و مقامات عالییه بودند و وفات ایشان در سال شصت و دو می بود و بجزری روستا بوده

حضرت شیخ علی بن اوسین عقیلی رحمة الله
 کنیت ایشان ابوالحسن است و نام علی صاحب ماریف و اسرار و احوال و مقامات عالییه بودند ایشان اند که گفته اند چهار کس را شایسته نام از اولیای غایب که در توبه و خرد و تقوی میکنند چنانکه نزد شیخ محمد الدین عبدالقادر شبلی و شیخ معروف کنی و شیخ عقیل شبلی و شیخ حمیدیه بن قیس خراسانی این مقدمه در ذکر شیخ حمیدیه نیز مذکور شده و وفات ایشان در سال شصت و دو می بود و بجزری روستا بوده

حضرت شیخ فرید الدین عطار نام اسمعیلی
 مهمل ایشان از قریه کس است از صفات نیشابور و در شصت و دو سال در نیشابور بود مرید شیخ محمد الدین بغدادی اند و در ابتدا توبه پر دست شیخ کن الدین آکاف کرده اند بجمعت بسیاری از بزرگان را در یافته اند و بعضی گفته اند که اوسینی بودند صاحب وجد و صلح و از بزرگان صوفیه اند مولانا جلال الدین روی فرموده اند که فرزند مولانا محمد آقاسی و پنجاه سال بر روی فرید الدین عطار تجلی کرده می باشد و حضرت مولانا محمد آقاسی جامی گفته اند آن قدر سراسر توحید و محقق و ذوق که در مشربیات و غزلیات عطار در سخنان هیچ یک ازین طایفه یافتنی نشود کتاب تذکره الاولیای آملی نامه و سینه نامه و مطلع الطیر از تصانیف ایشان است و ولادت ایشان در شعبان سال پانصد و بیست و دو وفات در سال شصت و دو می بود و در دست کفار در سن یک صد و بیست و یک سالگی بدر پیشهادت رسیده اند

حضرت شیخ ابن فارض المصری
 کنیت ایشان ابوالفضل است و لقب شرف الدین و نام مخربن فارض المصری ولادت

مرید شیخ محمد آقاسی
 بنیاد شیخ
 عطار
 بنیاد شیخ
 یکصد و پنجاه

این حکیم شریفین اسمعیل بن شیخ ابوعلی وفات است قدس الله روارهم شیخ عبداللہ اربلیانی
 فرقه را ایدر خود دارد و پدر ایشان چهار واسطه شیخ ابوالمحب محمد وردی او محبت است
 ابو که یهودانی پیوسته از ایشان نیز بهره تمام حاصل نموده اند و پدر ایشان گفته اند که حسن الخیرانی
 خدای خود خواسته بود و بعد از الله دادند و آنچه برین بقدر در هر یک مشاهده بر او متداول بود
 کشادند و شیخ از بزرگان و موجدان این طائفه و صاحب کرامات بلند و مقامات ائمه بود
 فرموده اند که یک آه که آرم صد هزار چون قصور حسین پیدا کنم شیخ فرموده اند که در خوشی
 نماز روز و راه حاجی شب است این جلا سباب بندگی است در روشی ندرنجین است
 اگر این مسائل کنی و عمل کنی و این را با منی از اشعار ایشان است را با منی با منی
 سزایم مردم به از پای طلب می نشینم مردم گویند خدا چه چیز نتواند دید و در آن ایشان
 من چنین مردم و وفات ایشان بر در عاقلان سال شش صد و هشتاد و شش هجری واقع شد

حضرت شیخ ابوالحسن السودی قدس سره
 ایشان سب مجامی راسته حال خود ساختند و در آن ازل است و ولایت بوده اند
 امام جمعی الدین نواری از علمه در بیان معتقدان ایشان بوزیر محبت حضرت ایشان ترک
 می بستند و وفات ایشان در پنج سال اول شش صد و هشتاد و هفت هجری بود

حضرت شیخ عقیف الدین کسسانی
 نام ایشان کیهان بن علی است یعنی از فقهائے ایشا از بزرگان و احاد مشهور است و گفته اند
 بزرگ داشتند و حضرت مولانا می عبدالرحمن جامی فرموده اند که هر که از آنک چاشنی از آن
 این طائفه بنشیند با شکر داند که سخن او در شرح منازل سالزین تصنیف شیخ الاسلام است
 چه قدر بی خبری و خرد علم و عرفات است گویند که کلبس جامع حاضر می شدند و در محبت تمام آن
 داشتند و خود می نمودند و وفات ایشان در سال شش صد و نود و هجری بوده است

حضرت شیخ محمدی شیرازی رحمه الله
 لقب ایشان مشرف الدین و نام علم الدین بن عبداللہ است و در علم حدی و علوم

روزی در کسین قافلته است کشیدند شنیدند که آنمی میگوید ای آنکه چشم بر قافلای
 دو گری را چشم بر دست درویشان این اثر عظیم کرده تو بنمودند از آن گل باز ایستادند و
 به محبت شیخ ابان الطلیح یعنی رسید به مرثیه و ولایت قائل گردیدند بعد از آن شیخ که علی اعدل
 رسید ه التماس محبت کرد و در شیخ قبول فرمود روزی برای پیغمبر بپوشانند و در آنگوشی
 با خود بردند چون جمع کردن پیغمبر شدند مشغول شدند مشغول در آنگوش را بهر چه چون پیغمبر
 که آنگوش دیدند که شیر در آنگوش را کشیدند و می کشیدند که پیغمبر خود را بر چه با کرم
 سگند پیغمبر سموت بر پشت تو را خواهم کرد پیغمبر که در پشت خیر شما اندوز و اراده
 نماز یک شتر آوردند بعد از آن گفتند بر جا خدای برو وفات ایشان در سال شش صد و پنجاه

حضرت شیخ ابوالحسن شافری
 نام ایشان علی بن عبداللہ و اهل از مغرب است و اساتید عینی اند و ساکن بودند در اسکندریه
 جمع کشیدند آنجا محبت ایشان پیوسته اندازد که او را ولایت و خطای شایع بود و گفتند از یکبار
 داشتند روزی که در مقام گذشت که از این کاتبی بنفشه ناگه زنی دیدم که از آنجا
 بیرون آمدنایت خبری گویند که او را آفتاب بود و گفتند نمی شناسد روزی که او
 ایستاد و از برضای قائله میکشیدند خود و شش او برین گفته اند که طعمای در پیغمبر ام
 گویند اول کسی که خود در ایشان بودند و وفات ایشان در سال شش صد و پنجاه و چهار
 یا شش هجری بوده در راه که مظهر و صحرای آسب شورش است چون ایشان آنجا رفتند
 بکرت ایشان آنجا بنزین شیرین گشت

حضرت شیخ علی انجبار قدس سره
 از مشایخ کبار عراق اند و صاحب طبعیه تمامات ایشان در سال شش صد و پنجاه

حضرت شیخ عبداللہ اربلیانی قدس سره
 لقب آنکه در اولیای اهل اوصال الدین و نام پدر ایشان ضیاء الدین محمود بن محمد بن محمد

چرا در سپه عزم و یار خود باشم	چرا در سپه عزم و یار خود باشم
بشهر خود روم و شهر یار خود باشم	بشهر خود روم و شهر یار خود باشم
زبنت گان خداوندگار خود باشم	زبنت گان خداوندگار خود باشم
که روز واقعه پیشش نگاه خود باشم	که روز واقعه پیشش نگاه خود باشم
وگر نه تا به ابرش رسار خود باشم	وگر نه تا به ابرش رسار خود باشم
و کوی جنت این فال بینی تا مل بر احوال بر سر خست	و کوی جنت این فال بینی تا مل بر احوال بر سر خست
و قنار از ابرش شش آه که بر ادر شاه فوت کرد و ایشان بار شاه شدند این فقیر کس تنگ	و قنار از ابرش شش آه که بر ادر شاه فوت کرد و ایشان بار شاه شدند این فقیر کس تنگ
حضرت جهانگیر پادشاه و بیخ که در حاشیه دیوان حافظ این مقصد را نوشتند اندر وفات	حضرت جهانگیر پادشاه و بیخ که در حاشیه دیوان حافظ این مقصد را نوشتند اندر وفات
ایشان در رسال جنت ممد و نود و دوی بود و قبر در شیراز است	ایشان در رسال جنت ممد و نود و دوی بود و قبر در شیراز است
حضرت مولانا ظفر الدین خلوتی قدس ستره	حضرت مولانا ظفر الدین خلوتی قدس ستره
جای بود در میان علوم ظاهر و باطن مولانا بن الدین ابابکر ایباده میفرمودند و در روز پنجشنبه	جای بود در میان علوم ظاهر و باطن مولانا بن الدین ابابکر ایباده میفرمودند و در روز پنجشنبه
مسل کبر الدین نمیدانم هر شیخ سیف الدین خلوتی اندر وفات شیخ سیف الدین در رسال نوشتند	مسل کبر الدین نمیدانم هر شیخ سیف الدین خلوتی اندر وفات شیخ سیف الدین در رسال نوشتند
و در ششاد و سحر بود و قبر شیخ در در اخلو تیمان بر سر مل گافز که است وفات ایشان در	و در ششاد و سحر بود و قبر شیخ در در اخلو تیمان بر سر مل گافز که است وفات ایشان در
سال هشتاد و هجری و قبر در چهار قبر شیخ سیف الدین است	سال هشتاد و هجری و قبر در چهار قبر شیخ سیف الدین است
حضرت شیخ کمال محمدی قدس ستره	حضرت شیخ کمال محمدی قدس ستره
سپاس بزرگ و مصلحت حال بود و در خود را در لباس شعر و شاعری پوشید و میباشند و در ک	سپاس بزرگ و مصلحت حال بود و در خود را در لباس شعر و شاعری پوشید و میباشند و در ک
در حجره ایشان کمال بود و چه ضایحه گویند در تیر زبانه میباشند که در آنجا سمری بر اند چون بود	در حجره ایشان کمال بود و چه ضایحه گویند در تیر زبانه میباشند که در آنجا سمری بر اند چون بود
انفوت ایشان آنجا دیدند فیروز پادشاه که بران می نشستند و گنگی که کز سمری نهادند چیز	انفوت ایشان آنجا دیدند فیروز پادشاه که بران می نشستند و گنگی که کز سمری نهادند چیز
و گریه و وفات ایشان در شصت صد و نود و هجری بود و قبر در تهر است و بر قبر ایشان این	و گریه و وفات ایشان در شصت صد و نود و هجری بود و قبر در تهر است و بر قبر ایشان این
نیت نقش کرده اند و سیست کمال از کسبه رفتی بر یار و به هزارت آفرین مردان فرشته	نیت نقش کرده اند و سیست کمال از کسبه رفتی بر یار و به هزارت آفرین مردان فرشته
حضرت مولانا محمد شیرازی	حضرت مولانا محمد شیرازی
مخلص ایشان مغربی است مرتب میسج اسمعیل اسمعیل از به صاحب شیخ نور الدین عبد الرحمن	مخلص ایشان مغربی است مرتب میسج اسمعیل اسمعیل از به صاحب شیخ نور الدین عبد الرحمن

سنت و زینت بر تبه عالی رسیده بود و در تقوی و دین جبهه بیخ می نمود و وفات ایشان در راه	سنت و زینت بر تبه عالی رسیده بود و در تقوی و دین جبهه بیخ می نمود و وفات ایشان در راه
ز کجسان غنچه و بهشتا و در بهشت تجری بود و قبر در مرغاب هرات است	ز کجسان غنچه و بهشتا و در بهشت تجری بود و قبر در مرغاب هرات است
مولانا زین الدین حضرت مولانا زاهد مرغابی رحمه الله البکر تابا بیادنی	مولانا زین الدین حضرت مولانا زاهد مرغابی رحمه الله البکر تابا بیادنی
نام پیدایشان شیخ علی بن شیخ البکر بن شیخ محمد بن شیخ محمد بن شیخ اسمعیل تابا بیادنی	نام پیدایشان شیخ علی بن شیخ البکر بن شیخ محمد بن شیخ محمد بن شیخ اسمعیل تابا بیادنی
است و تابا بیادنی است از تولد جام در علوم ظاهر و باطن در مولانا نظام الدین هروی بوده اند	است و تابا بیادنی است از تولد جام در علوم ظاهر و باطن در مولانا نظام الدین هروی بوده اند
ابو اسلمه متابع است و آداب شریعت ابواب علم اطن بر ایشان شش و شصت و کرات است	ابو اسلمه متابع است و آداب شریعت ابواب علم اطن بر ایشان شش و شصت و کرات است
و مقامات عالی از ایشان ظهور آرد و او کسی بود و در عاقبت شیخ احمد جام و پیوسته زیارت	و مقامات عالی از ایشان ظهور آرد و او کسی بود و در عاقبت شیخ احمد جام و پیوسته زیارت
روفته حضرت می نمودند و در مدت هفت سال پیاده و پای برهنه از تابا بیادنی بود و در وقتیکه	روفته حضرت می نمودند و در مدت هفت سال پیاده و پای برهنه از تابا بیادنی بود و در وقتیکه
ایشان قرآن خوانند و میفرستند و از بزرگت روحانیت حضرت شیخ بطلب قهلی و تربیه اعلی خان	ایشان قرآن خوانند و میفرستند و از بزرگت روحانیت حضرت شیخ بطلب قهلی و تربیه اعلی خان
گشتند حضرت خواجده با والدین نقشند قدس الله سره چون مجلس ایشان رسیدند مولانا	گشتند حضرت خواجده با والدین نقشند قدس الله سره چون مجلس ایشان رسیدند مولانا
حضرت خواجده پرسیدند که چه نام داردید خواجده فرمودند که بنام آله نقشبند گفتند از براس	حضرت خواجده پرسیدند که چه نام داردید خواجده فرمودند که بنام آله نقشبند گفتند از براس
نقش به بند پدر خواجده فرموده اند که آدام ک نقشبند هر کرم دور و زبانه محبت داشتند و حضرت	نقش به بند پدر خواجده فرموده اند که آدام ک نقشبند هر کرم دور و زبانه محبت داشتند و حضرت
تمیز و صاف جقران انا الله بربنا کمال اطلاق و ارادت در خدمت مولانا داشتند که مولانا	تمیز و صاف جقران انا الله بربنا کمال اطلاق و ارادت در خدمت مولانا داشتند که مولانا
مرئی صاحب جقران بود و وفات ایشان نیمه در پیش شب سابع محرم سال هفت صد و	مرئی صاحب جقران بود و وفات ایشان نیمه در پیش شب سابع محرم سال هفت صد و
نود و یک هجری بوده و قبر در موضع تابا بیادنی است	نود و یک هجری بوده و قبر در موضع تابا بیادنی است
حضرت خواجده حافظ شیرازی	حضرت خواجده حافظ شیرازی
نام ایشان محبت و لقب محسن الدین حضرت مولانا احمد الرحمن جامی فرمودند و با وجودیکه	نام ایشان محبت و لقب محسن الدین حضرت مولانا احمد الرحمن جامی فرمودند و با وجودیکه
معلوم نیست که نظام درست ارادت به پیری داد و با استاد ایشان راسان انجیب لقب	معلوم نیست که نظام درست ارادت به پیری داد و با استاد ایشان راسان انجیب لقب
و آثار مفاخر و معارف در دیوان ایشان بسیار است و در تذکره عبدالقادر بدرونی از	و آثار مفاخر و معارف در دیوان ایشان بسیار است و در تذکره عبدالقادر بدرونی از
خدمت شیخ نظام الدین انجی نقل کرده است که خواجده حافظ در خدمت خواجده با کالدین	خدمت شیخ نظام الدین انجی نقل کرده است که خواجده حافظ در خدمت خواجده با کالدین
نقشیدند از تذکره که تفاوتی که از دیوان تحقیق بیان ایشان نمودند شیخ و عارفی مصلحتی بود	نقشیدند از تذکره که تفاوتی که از دیوان تحقیق بیان ایشان نمودند شیخ و عارفی مصلحتی بود
علی بن خواجه بایگ پادشاه که در ایام شاهزاده کی سبب بزرگی والدین خود باشد و در آبروی بودند	علی بن خواجه بایگ پادشاه که در ایام شاهزاده کی سبب بزرگی والدین خود باشد و در آبروی بودند
و در ده شصت و یک سال است در عاقبت در دیوان حافظ اقلاب و خاک شاکند و در بیان آن	و در ده شصت و یک سال است در عاقبت در دیوان حافظ اقلاب و خاک شاکند و در بیان آن

امیر کور

م و خلفی خود را مصلحت
است
له ان را از احمد
علم است کند
ابو خلف و لقب بر این
و در عاقبت این محترم
پادشاه اند

شیخ زین الدین خوانی محمد الطهر
 سعادت ایشان او که بهت جامع بوده از میان علوم غامضه امری و الهی و اولی ۳۰ آخرت فریق استقامت
 بر جاودانگی سعادت دست است یافته بودند و تقصیرت مولانا عبدالکریم جانی فرموده اند که زیادت
 سنت نزد که توبه کرامتی است پیش این طالبان فریخ زین الدین خوانی مرید شیخ زین الدین جانی
 قریشی عصری اندوید ایشان مرید شیخ سعید کورانی و ایشان مرید شیخ تاج الدین حسن شمشیری
 و ایشان مرید شیخ محمد و امثالی و ایشان مرید شیخ عبدالصمد و ایشان مرید شیخ علی برنج
 و ایشان مرید شیخ شهاب الدین سرودی گویند در افریقات ایشان را در روی سید که
 شایسته و با اکل از خود غائب بود و چون از آن نجیب ایشان را با آموخته اند و در قریب یک سال
 ناموشی بر ایشان غالب بود و سخن کم میگفتند و وفات ایشان در شب کیشید و در شوال سال
 تسعدی و قیامت هجری بوده و بعد از وفات ایشان سه جانشین کرده اند که آن پنج نفر
 هرات است نزدیک مسجد کاخ طارث عالی این ساخته اند

حضرت سید بلخ الدین قدس سره
 لقب ایشان شاه راه است و مرید شیخ غوثی نیشابوری است ارادت ایشان به سبب این
 حاجت دیگر به شیخ اشکش و اسطخکهرت رسالت پناه مسلم یرس غراب حال و حال بسیار
 و مقامات بلند و کرامات ارجمند و اشک نماند و چون حضرت شاه راه از او آموخته اند که در
 تحریر و تقریر آید گویند و از او سال مطالعه نمودند و در باب اسکیه کیاری پیشیند و دیگر احتیاج
 شستن نمی شد و همیشه سفید و پاکیزه بماند و شیخ عبدالکریم دلوئی نوشته اند که از ایشان در مقام
 سعادت بودند آن مرتبه سالکان است و از جهت حال کمالی که حق تعالی بایشان عطا
 فرموده بود هر که نظر بر او رسد مبارک ایشان افتاد و بس نی اعتقاد که سودی آنست
 همیشه بر وی خودی انداختند و وفات ایشان هر چند هم چندی اولی سال هشت صد
 و چهل هجری بوده و قبر ایشان در موضع کهن بود که از توابع شیخ است دولت شده و هر سال
 در ماه جادی اولی که محرم است ایشان است قریب به پنج مثنی کتب آموخته و روزی در غیر
 و کبیر از اطراف و مجرای هندوستان در آن روز نیز زیارت رخصت فرمودند ایشان

اسفرائی و از صاحبان و صاحبان شیخ کمال نجمی بوده و در وفات ایشان در سال شصت
 و پنج هجری است و مدت عمر شصت سال داین فخر نیز از صاحبان ایشان است فخر
 از پیش بر قدم بر خاست مویچ بیدو
 و زوج بکر کیران محراب در پاشد عثمان
 اندر جهان بیدو داد احد بنو و در
 لیکن جهان چهارم جان گوچه شد از در اعیان
 اندر سرای لم یزل باشد امر عین ازل
 اندر یکی صد بن نشان و در یکی راهین عیان
 سن بر مثال با هم افتاده از دریا بر و ن
 وقت ست کلان خوشی باوان اما نامید
 آن آفتاب ششقی پیدا شود و در غرب

حضرت شاه قاسم از اولیاء قدس سره
 اصل آن بس یاد است از آنجا که است مولود و منشا تبریز در او اول حال نسبت اول
 بلخ صدر الدین اردبیلی را داشتند بعد از آن صحبت صدق الدین علی کنی که از مریدان او و در لایق
 کرانی بود در رسیدند اندر و در نوای انبوره حضرت خواجیه بهما و الدین نقشبند را دیدند و ایشان
 صحبت داشتند و در آن اشعار ایشان شکل بر حقایق و معارف و اسرار است و در باب
 مریدان ایشان ایشان حضرت مولانا عبدالکریم جانی قدس سره فرمودند که فرقی نیست از
 ایشان را دیده و احوال بعضی را شنیده که تشریح از تقریرین اسلام خارج بود و در بدو از
 ایاحت و تهافت و بیخ و سست داخل فرموده اند که می توان بود که چون توح و نور سیر
 میر سیده و هر صاحب انگه و مریدان و در ایشان می شده و آنجا که تسبیح بود آن تصویر
 در آنجا حاصل بوده بدین جهت جامع بیابان نیز فرمودند که در بیان ایشان داخل ساخته شد
 و آن سیادت حضرت این هم پاک بود و در بیان حضرت شاه راه نیز فرمودند که ایشان از حال دانه
 و اکثری بیابان آمد و وفات ایشان در سال شصت صدی و پنجاه هجری بود و قبر در خرمه هرات است

اطهارا سی بسیار حج بیشترند و همه نذر و نیاز می آید و کرامت و خواران همیشه فریبه احوال منزل
 میکنند و از چهار صده اول هندوستان از مویج و شریف و در وقت سیر حضرت بیرون خورشید آمد
 شاه شی الدین سید عبدالقادر صلی الله علیه و آله از اشراف پیشتر یک صده مرید شاه مدارا احوال
 بیشتر و نیم صده مرید حضرت خواص مومنین الدین پیشتر و نیم صده مرید حضرت خدمت ممالک الدین کرامت
 مملکتی قدس الشریع

حضرت مولانا اجلال الدین پورانی

کنیت ایشان ابو زینب است بعد از کسب علوم ظاهری کرامت متابعت سنت و رعایت شریعت
 بمرتبه اعلی رسیدند و اکثر کرامت مملکت مسلمانان بقدر امکان کوشش می نمودند و هر کس
 باستی که در دنیا جایز فتنه اگر چه ظاهر است ارادت به پیر زاد و اندام اولیسی بودند چنانچه
 سیزدهم و نهم هر گاه مرا شکلی می افتد و رعایت حضرت رسالت پناه معلم بود اسطرخ ان
 میکند گویند و دست از احباب خود شانه طلبیده اند و گفته اند حضرت رسالت پناه معلم بود
 که با بزرگان گاهی خاص خود را شانه میکند و ایشان صحبت مولانا حضرت نصیر الدین خلوصی
 رسیده اند و گفته اند طریق ایشان بود و حضرت مولانا احمد الحسن جامی اکثر پیش ایشان رفتند
 چنانچه گفته اند و روزی با جمعی بزرگواران مولانا اجلال الدین پورانی فقیه وقت باگشتن
 یکی از ایشان را در خاطر گذشت بود که اگر مولانا را از حق بست میاید که بارگشتن ترک کن
 بود چون رود اندیشه آن شخص را آواز دادند که یک ساعت باش بخانه در و در وقت یک طبق
 معجزه بیرون آوردند و با او دادند و گفته اند در درگاه انجمای انجمنش نمی باشد و وفات
 ایشان در شب و در شب و یکسماه و فلقه و سال حضرت صد و شصت و دو و هجری بود

حضرت خواجہ محسن الدین محمد الکویتی انجمنی قدس سره

کوسو قصبه است از تالیخ کرات مولانا ابوالشیمان در انجا ولع شده و از اولاد بزرگوار
 حضرت شیخ الاسلام محمد کانی الناصبی اندکس الشریع جامع بود و بعد علوم ظاهری و باطن
 و یکصد شیخ زین الدین خانی بسیار فرقی در صحبت شیخ ابوالدین عمر نیز بسیار پیوسته اند
 مولانا سعد الدین کاظمی و مولانا محسن الدین مولانا اجلال الدین پورانی و غیره

از عزیزان که در آن وقت بودند مجلس ایشان حاضر میشدند و معارف و لطائف خواص ایشان
 میکردند و در شانهای و عطا کسب صالح خواجہ ابودردی عظیم رسید و میباید بسیار نیز در مجلس
 اشریک بود اکثر صحبت ایشان چیزی که در خاطر کسی نگذشت آنرا بر روی که خیر است
 اظهار نمود و وفات ایشان در روز شنبه است و ششم طردی اولی سال شصت صد و شصت
 و شصت هجری بود و قبر در پیرات نزدیک مسجد جامع قریب مزار نقی پور بود

مولانا محسن الدین محمد رومی

هس ایشان از قریه است و آن بر نرفته است و اقل شده از کلبه مریدان مولانا
 سعد الدین کاظمی اندوم نیز حضرت مولانا جامی ایشان گفتند که مرا همیشه آرزوی
 آن نبود که در کتب معلوم را بخواب بپنجه روزی بخدوت والد خود در علم ایشان کتابی در پیش
 داشتند و آنچه اندک هر کس این دعا را شب جمعه چند بار بخواند پیغمبر صلوات بر انبیا و آل انبیا
 آن شب آید شب جمعه بود و حضرت خواندن دعا از والد خود گرفته بود و خود نیز خواند
 شده با شرا طایفه دعا را خواندم و نیز شنیده بودم که هر کس شب جمعه هزار مرتبه در و در بیرون
 علیه الصلوة والسلام بخواند آنرا سرور را بخواب بیند این عمل نیز در دم بخواب نشود
 و دیگر که از در سراسر خود در آدم و والد من ایستاده ام گفت من انتظار نویسم بروم
 اینک رسول صلعم بخانه آمده اند بیا تا ترا در خدمت آنحضرت برم پس دست مرا گرفته بجای
 که آنحضرت شسته بود و نمیدرود دیدم که آنحضرت شسته اند و منی کثیر در گردنم آن سرور
 نشسته و ایستاده اند و در کلمات نوشته است بر اطراف عالم میروند و در کلمات ایشان
 میکند و مولانا شرف الدین عثمان زیار کجایی که از عطا سے ربانی بود و میبینید و در اولاد
 عرض کرد که رسول الله سیری که وعده کرده بودی که در از عمر و وقت خود انوشد این آن کبر
 یازدهم در پنجاه من و در کتبم کرد و در نوم و ندان که همان فرزند است چه وقت که در من
 پسر است داشت صاحب مال فوت کرد و اولاد بسیار تمام شد شب حضرت رسالت پناه
 صلعم انجواب دید که می فرمایند گلگین باش که خداست اتالی بتو پسر صاحب دولت
 در آن عمر خواجہ عطا فرمود و در اخذ اسے غرض مال ایشان داد پس آنحضرت بکلام عثمان

امرو که در آن وقت حضرت زین العابدین علیه السلام را با خواست دیدیم که از سفر نمودن علی بن ابی طالب
بر خود خیزد و از احوال خلق غیر دانشی نشود گفتیم یا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم که در این
از آن است او اگر درست از آن است علی بن ابی طالب در میان چیست فرمودند و بر آن طبع خدا
و خاکش در دعاست تو در حق ایشان استجاب است و وفات ایشان در سال پنجم و پنجاه هجری بود
و هر قدر که الی یوم نپوشد در موضع است که توطن داشتند و آن بسط است بیرون شهر است

حضرت محمد موسی شیخ حسین خوارزمی

ایشان مرید حضرت محمدی خوارزمی که از مبارکترین و بزرگان دین و صاحب
کرامات ارجمند و مقامات بلند بود و اندک خودی و عظمی که در سلسله که بر سر میوه شاه علی بود
و ایشان مرید شیخ رشید الدین محمد اسفزاری و ایشان مرید عبدالقادر اشعری و ایشان شیخ
اسحاق غلغلی و ایشان مرید حسین علی محمدی اصفهانی و قدس الله اسرارهم و وفات محمد موسی در
در سال پنجم و سی و نهم هجری بود و در وفات شیخ حسین به شام بود و زینت و

بنگاه و شش سال هجری

حضرت شیخ علی متقی قدس سره

امیر ایشان عبدالکاکب قاضی خان اکتفا قادری الشافعی المدنی اصفهانی است از مبارک
وقت و شایسته و در شان اندامهای ارام ایشان از جوین پور بود و در سال ۱۰۰۰ در ایران بود
در سن هشت سالگی والد ایشان در خدمت شاه باجهن چینی که در پهلوی بود و در میان ایشان
از آن شیخ عبدالکاکب بن شاه باجهن فرزند شیخ هشت پور پند و بجا بجا و در میان سکر کرد
به محبت بسیار از ایشان آماج رسیدند علوم نموده و در حین حرمین نقلین کردند و با
رسیده از شیخ محمد بن اسحاقی فرزند قاسم که در وفات او که در سن هشت سالگی در ایران
علی کشینه الشافعی پور پند و در سن هشت سال رسیدند و قاسم بن شهر بسیار در وفات ایشان
در شهر حادی الاوی سال پنجم و هشتاد و پنج هجری بود و در وقت عمر بیست و سه سال است و در شیخ

در سال هشت صد و هشتاد و پنج هجری بود و در وفات او که در سن هشت سالگی در ایران

فرمودند که متونی برای این بر نویس مولا کاغذی نوشتی شکل برسطر و در زیر آن سطور
شکل کوای که مردم در قباها میخوانند بعد از چهار پیوسته نوشتی و جمیع دست من داد و من
روان شدیم و آنچه که در کتب کتب را از آنست که در کتب است آن حضرت آدم و نوح علیهم
السلام رسول الله در دین کاغذی نوشتند و حضرت آن کتب را از دست من گرفتند
بعد از آن در دین یک خاندان هستند آن سطور را یاد گرفتیم و از آن پیوسته دست من دادند
بنیواسم که از پیوسته پیوسته است که در آنجا که از آنست که در کتب است آن حضرت آدم و نوح علیهم
السلام در دست دارد و در کتب است که در کتب است که در کتب است که در کتب است که در کتب است که در کتب است
سال هشت صد و بیست هجری بود و وفات روز شنبه شانزدهم ماه رمضان سال هشت صد و بیست و چهار
هجری بود و در کاغذی که از آنست که در کتب است آن حضرت آدم و نوح علیهم السلام فرمودند که در کتب است
قدس الله

حضرت شیخ موسی علی قدس سره

اهل ایشان از ولایت جام است و در شیخ زین الدین خوانی آمد و بسبب در آمدن ایشان
این راه این بود که روزی از ولایت زین الدین خوانی آمد و بسبب در آمدن ایشان
بزرگت مشغول بودند چون نظر ایشان بر روز ولایت افتاد آن وقت در دل شیخ بهر کسی و
با ولایت همراه شدند و در باره آن مزار رفتند و از بزرگت متابعت در ولایت و زیارت
نمودن مزار آن بزرگوار در ولایت و زیارت کردند و در این راه راه آمده اند و وفات ایشان
در سال پنجم و هشتاد هجری

حضرت امیر محمد علی قوام رحمه الله

از اسادات سواد اندام که در نزدی سر هفتاد و دو سال از بزرگان ارباب کمال و لشکر و جود و فعال
و از کبار شیخ محمد و در شان بوده اند و اسباب ایشان زمین نوگانی فرقی پوشیدند و کا
لباس لشکریان در بر یک و در اول طلب الهی به جوین پور رفتند و در کتب شیخ نبال الدین جوین پور
رسیده به مرید شدند و ابواب فتوحات بر ایشان کشیدند که در کتب است که در کتب است که در کتب است که در کتب است که در کتب است

<p>حضرت شیخ نظام امینی قدس سره</p> <p>از بزرگان مشایخ جمیع روستان اندویشی که از توابع کهنه است در شیخ معروف جویند اندویش معروف در شیخ احمد ادا شایخ کافیه و هدایه اندک سلسله ایشان بچند واسطه شیخ و تقاطع که در کمال آسوده اند و نیز سرسرایانهای شایسته و کشف و کرامات شسته و در وسایع بنا نیز بنموده و میگفتند چرا در اختلاف باید اتفاق ایشان در رسال بصد و پندار و نه بجای بود و در قصبه اشبه است</p>	<p>حضرت شیخ داود جمنی وال قدس سره</p> <p>همی قصبه نیست از مصافقات لاهور آبا کی کرام ایشان از عرب بهندوستان آمده اند و قول ایشان در بخت پور شده و والد ایشان پیش از ولادت شیخ فوت کرده اند و در اول حال پیشین و اول آخیل آجگر از شاگردان حضرت مولانا محمد الحسن جانی قدس الله سره السامی بود که در علوم می نمودند و ایام طولیست استغنائی را بقدرت تمام می نمودند و منسوب اندک سلسله علما در اول اسلوبک الکی بود و در از و رعایت حضرت ربانی غوث صمدی صمدی القادر جمالی ضی الله عنده و با شایه حضرت غوث عظیم نظر ابر دست ارادت شیخ حامد قادری و در شیخ عبد القادر ثانی داند و از بزرگان مشایخ خاخرین صاحب مقامات بلند و خوار گشتند و وفات ایشان در سال بصد و پندار و در جری بود و در قریه کله نوازی است</p> <p>حضرت شیخ نظام ناز نوری قدس سره</p> <p>ناز نوری از شهرهای مشهور هندوستان است مرید شیخ خانو حقیقی اندک در کمال اولیاد گشتند و از کبار مشایخ وقت خود بود و در شیخ نظام تاجمل سال بارشاد و طالبان شغف بود و در قریه بهرکت ایشان که تریه عالی رسیدند که نیکو همیشه پیاده از ناز نوری حضرت خواجه طلب الدین اولیسی قدس سره در بجه و ذوق و جود پر تمام می رفتند و ولادت شیخ خانو در سال بصد و پهل جری بود و وفات ایشان در سال بصد و نون و در بخت جری روی داد</p> <p>حضرت شیخ وحید الدین کرانی</p> <p>نسب ایشان علویست از کبار مشایخ مآثر فرین اند و در علوم ظاهری قدرت ایشان بر تیره</p>
---	--

<p>حضرت شیخ ابوبکر جوینوری</p> <p>نام پدر ایشان شیخ با لادین است در وقت خود از بزرگان مشایخ هندوستان بود و با وجود آنکه چنان کن و مخرج بود که او کوس ایشان را می گفتند می توانستند ایشان را چون بیایم بیرون از آن ایشان از کوس می توانستند گدماشت و وفات شیخ در سال بصد و پندار و کشتش جری است</p> <p>و عمر ایشان از صد و پنجاه و نه و قریه در جمنی بود</p>	<p>حضرت شیخ سلیم جمنوری قدس سره</p> <p>نام پدر ایشان شیخ با لادین است و اصل از نوبلی و در بخت جمنی بود و با لادین نام از اولاد حضرت غیاث فطیل حیاصل و در سلسله هشت بود و در شیخ از اولاد جمنی است و در وقت عمر زنده می شد و در آخر در اول حال طریق سپاهیان می بود و در جمنی درین کار آمده اند و در وقت حرمین شریفین مشرف گشته و کلمات عرب مجسم را سیکر کرده و مشایخ آنوقت را در یافتند و در کتبتان آمدند و در کوس سیکری که در آنوقت ویران بود و توشن گزیدند و حضرت اکبر از شاه از آن و عمر ایشان در شیخ داشتند و در سال بصد و پندار و کشتش جمنی بود و در وقت حرمین شریفین نام نماند چون پادشاه را در زنده می نامند و هرگاه که از باب کمال و صاحب حال شخصه را می شنیدند در جمیع با و نمودند و در کوس زنده می کردند و در شیخ جمنی درین نزدیکی از خانه مبارک آمده در کوس سیکری می گذارند و پادشاه خود بزرگوار و شیخ زنده التماس نرسد زنده بود و شیخ گفتند فرود اجواب خواهم داد چون روز دیگر پادشاه رفتند شیخ فرود آمد و حق تعالی به شایسته زنده بود و در عطا فرمودند زنده گران خود را با خود که تربیت نامم چون مدت کل جهانگیر پادشاه زنده رسید که پادشاه شایسته شیخ فرستادند جهانگیر پادشاه شایسته متولد شد و در شیخ خود را بر ایشان گذاشتند سلطان سلیم نام کرد و در شیخ خود را بشیر خواند و از مدتی فرمودند و گفتند و قریه در جمنی بود و در وقت حرمین شریفین و در جمنی شد و ولادت شیخ در سال هشت صد و نون و در بخت جمنی بود و وفات در بخت و عمر در صنان سال بصد و پندار و در قریه در جمنی کلاش بود که پادشاه کلاش حضرت شیخ ناکره اندک سلسله ای ساکنانند</p>
---	---

که آنکه تصادم بود و امر و اظهار بشود با کسی کرده و بالای آن مایون آب بخورد و در شام و در او بگذرد
 انوار خود شنیدند ام که میفرمودند چون محمد الهه خان از او یک انوار و الا نور چشم خراسان را داشتند
 و در روز جوان بخدمت ایشان رسید فرمودند که خدا را بگفتند مدینه و مدینه که کلام حق
 بعد از ماه و نه روز و نه ساعت فتح خواهد شد بعد از آنکه شنیدند مدینه که کلام حق خواهد
 فرموده بود و نیز حضرت اخوند از زبان والد ماجد خود شیخ طایب الدین شیخ طایب الدین از ایشان
 می فرمودند شیخ بخدمت خواهد آمد و حق فرستد ایشان را زده زیارت حضرت خواهد نمود عبد الله
 انصاری کرد و چون شب تا یک بود و خواستند که چراغی روشن کنند روشن چراغ چشم برسد
 چراغ را از آب تر کرد و در وقت آنکه آب درین خود تر نمود در آن گداز شد روشن ساختند
 و از آن بدست مبارک خود گرفتند و جوشند و راه قریب یک فرسنگ بود و با بر تندی می نمودند
 و چراغ روشن بود تا بر قد حضرت خواهد رسید و در سجده چون خاموش شد بعد از
 زیارت از چراغ را روشن کرد که در کافران خود همان طریق آمد و نیز فرمود می فرمودند که
 قریب نبوت خواهد بود که در آن جنازه مرا خواهد گذاشت تا اربع سواری رسد و اما
 جنازه من کند چون خوانم بر حمت حق پیوستند زمین کردند و استقامت یکیشند که در جوار حق
 و اوسن شیخ طایب الدین بر اسب ابلق سوار رسیدند و اما دست جنازه ایشان کردند و فاق
 خواهد در سال هزار و پنجاه و نهم بود و قبر در زند جان است و فاق شیخ طایب الدین در پنجاه
 بست و دو روز رمضان سال هزار و نوزده و نهم بود و قریب بود و در راه نور است

حضرت شاه ابوالمعالی قدوس سره
 از اسادات شیخ النسب و صاحب کرامات و فوارق بوده اند در سلسله طایفه قاریه میر شیخ
 داود جنبی وال اند و بعد از سی سال بیاضت و عبادت در شهر لاهور سکونت ورزیدند
 حضرت خواجها خوندی فرمودند که روزی همراه خود خود و الامت الله که عالم عالم بود
 و به بیان ایشان فرستم و آنجا نشسته بودم که گفتند شیخ بر شاه آورده و در اول سن گذشت
 که اگر شاه را راستی باشد باید که این تسبیح را بمن بدهند و وقت رضعت مرطلبیده و
 همان تسبیح را بمن دادند و گفتند هر وقت تسبیح تو بشمار هر صد مرتبه صلوات بخوانی

که بر آنکه تسبیح را می ماسیبه یا شرمی نوشتند از نطق انور که خود تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح
 و حالت اعلی نیز بر کمال داشت تا در احدی از کسکوت و سرزیده بود و در تسبیح های فرست دادند
 نمی کردند اگر چه ارادت بجای دیگر داشتند اما در تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح
 طریقت تابع ایشان بودند و کار را از تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح
 بجزارت رفتند تسبیح علی تسبیح کما صاحب علوم ظاهر و باطن بود و در تسبیح از علایم ظاهر تسبیح تسبیح
 سخنان بلند فتوی بر نفس ایشان نوشتند و ما که آنجا فتوی را موقوف بود تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح
 و جمیع الدین داشت چون ایشان بدان شیخ تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح
 و کما فتوی را باره کردند تسبیح علی گفتند که فرم شما کلامات تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح
 ضمیمت جنات باید بود که تسبیح علی تسبیح است و در حقیقت آنجا که فرمودند است و آنجا که تسبیح
 سرور معبر تحقیق نموده است که تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح
 و فاق تسبیح و جمیع الدین در غده صفر سال پنصد و نود و هشت هجری بود و قبر در میان شهر
 احمد آباد است و فاق تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح تسبیح
 واقع شده و درت هجرت سال و قبر در گالیار است

حضرت شیخ علاء الدین اودهی قدوس سره
 صاحب کرامات و مقامات عالیه بودند که گاهی حقایق و معارف را بصورت نظریه می کرد
 چنانچه این طبع از ایشان است بهیبت نداشت آن گل خود و هر چه رنگ و بود و در راه کوشش
 هر چندی گفتگو می کرد و در راه و در میان ایشان بسیار کمال رسیده اند و گویند که پیشه ما
 سیکه و نیکو شهادت نصیب ایشان گردید و شیخ بنام ایشان در آمدند و با وجود آنکه
 سن تسبیح بر نوزده رسیده بود تسبیحی بدست گرفتند و چند می را که تسبیح خود در شهر شهادت رسیده
 و شهادت ایشان در سال پنصد و نود و هشت هجری بوده است

حضرت شیخ محمد بن فضل الله قدوس سره
 از اولاد امام حضرت شیخ الاسلام محمد جام اند قدوس الله روحه در موضع زند جان که از تاریخ
 ابراست است می بوده اند صاحب مقامات بلند و کرامات عظیمه در ریاضت و عبادت کمال است

و از آنرا در خدمت الله تعالی است که روزی در خاطر من گذشت که آن را در وقت اشتداد بجزرت
 خورشید انگلیس دارم یا آنحضرت ازین خبر درخواهند بود خوب در خواب دیدم که بجهت ابری
 در آمده ام و سر من برهنه است فی الحال خورشید انگلیس حاضر شد زود در ستاری سفید عنایت
 کردند زود زود که ملائمت الله را در چنین جاها نشانم برادرانم فرادست آن شاه ابوالمعالی
 و اطلبیده اند و دستاری سفید در انداختند که این دستار است و ولادت شاه روز
 دوشنبه هفتم ذی القعدة سال پنجم است و فواید نشانم در هفتم ذی القعدة سال اول سال بزرگ
 و بیست و چهارم هجری در داده و شب و روز را با هر آن تحت القادر که در آن تمام اعمال
 حضرت خورشید عظیم است ایشان جمع کرده اند و کمال ارادت و اخلاص با آنحضرت دارند
 دان حضرت را نیز کمال عنایت و شفقت شیخ بود و در او از او در عنایت آن حضرت نشان

نام عبد الشان شیخ محمود است از فرزندان حضرت صدیق اکبر رضی الله عنه و ابی
 ایشان از جویندگی بودند اما مولای شیخ در آنجا بود که است و شیخ صدیق بود که در آنجا
 بجهت حق پیوست در ابتدای جوانی بخدمت شیخ طوسی رسید و فرقه اجازت پوشیدند
 شیخ ایشان را خدمت که نظریه دارند و بخدمت تجرید و نظریه زیارت حضرت شریفین کرده اند و از
 سال در آنجا در خدمت شیخ طوسی گذرانیدند اما در آنجا از سال فوت نمودند اما همه با او
 مسائل شدند و تا در او از سال در آنجا در خدمت شیخ طوسی بقیه علوم ظاهر مشغول
 بودند و در همین ایام بجهت شیخ ادهم جویندگی که در آنجا بود و فرقه سید شیخ ماه چون از آنجا
 و آمدند ایشان شنیدند بودند که کسب و خرد و مآل و وقت خواب و بیداری ایشان را هر چه میخواستند
 شیخ ابو محمود حضرتی که مرید و الدار ایشان بودند از کسب کتابی شیخ و جمیع الدین و شیخ ماه
 پوشیدند که شاهان را چاره و از آنجا آمد ایشان در جواب پوشیدند که بدست شاست و
 شیخ را خدمت اسیر کرد و شیخ بلا از دست شیخ ابو محمود رسید و فواید آنرا که در آنجا در خدمت ایشان
 شیخ ابو محمود است سپرده بود و دیگر گفتند و در بر آنجا در خدمت آنرا که در آنجا در خدمت ایشان

و بعد از آن ترک نمودن همداست خلق مشغول شدند و هیچ کس نبوی که بجهت صحبت ایشان
 صاحب کلمات ناطری و باطنی شدند و شیخ در زمان خویش بگانه و شیخ مشایخ که با او در آنجا
 ستا خیرین سلسله پیوست بودند و شیخ و شریف ولایت فاندیس و آن حران را روی ارادت
 ایشان بود و قبول عظیم داشتند و شیخ را محبت و اخلاص بخدمت حضرت سید امام
 علی الله علیه و آله و السلام و اصحابه العظام بر تیره بود که گفت و شنید راست نیاید چنانچه
 گاه از ذوق و اشتیاق و از بی اختیار می متوجه میگردیدند که گشتند و بعد از آن فواید
 بموجب اشارت آن سرور را بر امر محبت می نمودند و در بیان ایشان تمام ملاحظه شرح و دست بود
 و آنچه فواید میرسد جمله حدیث که در حدیث کتب است قوت عمال میدادند و حدیث دیگر فواید
 و فواید نمودند و یک حدیث دیگر که در حدیث کتب است مسلم نمودند و بگویند شریفین هم در آنجا
 و فواید کلمات ایشان بسیار و بیش از حدیث و فواید ایشان در بر آنجا در حدیث و شنیدند
 ماه رمضان سال یکزاد است و نه هجری بود چنانچه خواص ایشان همه الله است و فواید ایشان را
 این فصل الله را نشانند و در حدیث کتب است و شش سال و در حدیث کتب است بر آنجا در حدیث کتب است

حضرت احمد کابلی و السید محمد بی قدس سره
 صاحب مکتوبات
 از او در خدمت اسیران مشغولین عمر فاروق رضی الله عنه و شیخ بود و در آنجا در خدمت کسب و
 در آنجا در خدمت سلسله نقشبندیه مرید خواص باطنی بودند و ایشان مریدان آنجا در خدمت کسب و
 ایشان مریدان خود و مولانا در حدیث محمد و از مشایخ قاصدیه و پیوسته نیز اجازت ارشاد و
 حال کرده بود و در آنجا در خدمت مشایخ و صاحب ریاضت و مجاهدت و فواید و فواید
 در او در حال بعضی شیخ حضرت که در حدیث کتب است و از آنجا در خدمت ایشان را در حدیث
 رضی الله عنه آنرا این محصل است و از آنجا در خدمت ایشان است و از آنجا در خدمت ایشان
 از سیادت و نقابت بنا و فواید کلمات و دست گاه و فواید و معارف آنجا در خدمت ایشان
 حضرت علای خدای استازی حضرت میرک شیخ بن شیخ طوسی که پیغمبر بود و فواید ایشان را
 عبودیت پسند و انقیاد و کویف اما اتفاق ملاقات شیخ احمد روی در او در آنجا در ملاقات

بنام گذشت که شیخ را که شسته است باید که مردم را خبر از ایشان بیان میکنند خاطر نشان سازند
 و دیگر آنکه شنیده بود که مردم خواص باقی که پیر ایشان است بی اجازه نمونان فرستادند بلکه مرید
 میگرفتند و دیگر آنکه خواص را در محرم و اختلاف در انداختن شیخ شسته جز مریدان از
 سنه خود کین دادند که سلطان نایب چون آنرا تمام بدید مکن گفتند ازین چه خبر است که هر میشود
 گفتند ازین فریغ ظاهر نمی شود و آنچه در اینجا است درست است گفتند پس بدانید که آنچه از آن
 شده که این است و باقی آنرا است و باز بعد از آن گفتند که روزی خواص را فرستادند و در اینجا
 آمده بود و نگفتند که خواص بابت اجازه صریح آنچه فرود آورد بگفت آنکه روزی سه روز
 فرستادند بلکه فریغ فرود آمد و قاج را خود بریدید به دست حاضران و مریدان میدانند
 و دیگر باقی نماند و صاحب گفتند فراموش فرمودند آنکه فرستادند و فرمودند فریغ
 باورد دست دادیم خواص باقی ازین استنباط کردند که مراد اجازه است از شاد و از دیگران گفتند
 از این چنین نیست چرا که هرگز ازین چنین نمی آید فرود و از دیگر مردم شنیده ایم که خواص
 با سایر مردم که این کار درست نمی آید و این بار را من نمی توانم برداشتم و مومنان
 خواص می فرمودند که ما اجازه دادیم و ترا این کار را باید که در درین شناختند که از
 رئیس سفیدان نیز گفته اند که در آن مجلس حاضر بودیم که مومنان را اجازه است از شاد و آنچه
 باقی دادند خواص را و محرم و گفتند پس ما خلاص شدیم به بودیم و بعد از آن شیخ اجوف بود
 که آنچه از مریدان خواص فرود محرم و ایشان اختلاف در خواص آنچه نشان بستند و مومنان
 اختلاف و بخواص نماند هر سه سوالی که در خاطر حضرت اخوان گذشت بود شیخ جواب داد
 وفات ایشان در سال کبیر روسی در چهار برج بوده و مدت عمر حضرت در شمال

حضرت شاه بلاول قدس سره
ولادت ایشان در قصبه شیخو آهون که در قفالت پنجاب است واقع شده و در اول آور سکونت داشتند و علم ظاهری و باطنی کسب نموده بودند و در سلسله اعلیای قادیانیه سر شیخ شمس اند و ایشان مرید شیخ ابوالحاق و ایشان مرید شیخ داود حنفی والی که ذکر ایشان

بالگفته شیخ بلاول صاحب الدرع و قائم السبیل می بودند و در روز پنجشنبه از شاد فرستادند
 بخیرت ایشان رسیدند آثار بار خست و عجايب است بسیار از شیخ ظاهر شدند و هر دو کس و کسری
 بخیرت ایشان آمد و وقت می نمودند و هر کس بر وقت که بخیرت شیخ بیعت الیوم را سزا
 حضرت میگفتند و در مردم همیشه بگفت شفای بیایان که در آنی بخیرت شیخ می بودند و ایشان
 دعا خوانده بر آن آب میدیدند و آن شرفی شفای یافتند و وفات ایشان در وقت عشا می بود
 و در شب است و در ششم شعبان سال یک هزار و چهارم و شش و چهارم بود و در وقت عشا می بود
 و قبر در اهور است بومی که کونست داشتند و البته که تا مردم رسید که مریدان مشرف
 که تاریخ وفات و ولادت محل قبور کسری در کتاب انجفات الالهیه و تاریخ اخصی و طبقات
 سلمی نمودند و این فراموش از شخص کسب بسیار از کتابهای معتبره متذکرین و متاخرین
 پیدا نموده همیشه به یاد آورده اند که ارواح طیبه ایشان قدس اشرا سر ازین فریغ فرود کردند
 ذکر انشاء العارفات الصالحات الکاملات الواصلات صلی الله علیه و آله
 بدانکه افضل النساء العالمین پیش از حمد حضرت رسول صلوات الله علیه بر ما از جنون
 و مرگ بخت عزراست و بعد از آن سرور از ولج مظهره و صدیک کبری و عالیشان کعبه و یقین و از
 بنات فانی و بر طریقه ائمه منسبند

حضرت خدیجه کبری رضی الله عنها
کنیت ایشان امینت نام پدر ایشان خولیده بن اسد بن عبدالمطلبی بن هاشمی بن کنان و نسب ایشان رضوی بنسب کبیرت مسلم متصل میشوند و نام والد ایشان خاتم نبوت زانکه بن الامم که از نبی عامر بن ابویوسف و اول زنی که پیغمبر صلوات الله علیه بر حضرت فاطمه پیش از خواص نگاری آن سرور خوالی دیده بودند که از آنجایی از اسلمان در زمان ایشان فرود آمد

<p>نام پدر ایشان بنی بن اخطب بن قلیب بن سعید است و نام او را ایشان بنت عمال موصیة رضی الله عنهما از سیالیا می خیره بودند چون سیالیا مسلمانی از خیره ساختند که آزاد کردند و بقوم ایشان ملحق سازند آنرا که اسلام آوردند و حضرت رسول خاستگاری نمایند و گفتند یا رسول الله جنتیج که آن روزی اسلام دارم و تصدیق تو کردم و پیش از آنکه دعوت کنی و اکنون که بپای تو قادم مراد میروم و پیوسته حاجت نیست پذیر می و شهر آوری و در میان میروم و دارم با دست ما را در میان تو اسلام میگیرم و امانی و الله که خدا را رسول وی اسب اندوزد من از آزادی و حقوق تویم خود پس حضرت را خوش آمد و ایشان را برای خود گواها شدند و آزاد کردند و آزادی ایشان را بر ایشان ساختند و وفات ایشان در سال سی و شش و بقولی در سال پنجاه و بقولی پنجاه و دو و از هجرت و ولایم خلافت امیر المؤمنین عمر رضی الله عنهما بود</p>	<p>حضرت ام صبیبه رضی الله عنهما</p>
<p>نام پدر ایشان ابو سفیان است و نام او را ایشان موصیة بنت ابی العاص بن امیه بن جهم است که عمر حضرت امیر المؤمنین عثمان بود ام صبیبه فرمودند که در واقعه بدریم که خطبه با من خطاب میکنند که پیام امیر المؤمنین بیدار شدند و تعبیر و تفسیر خویش آن نمودم که پیغمبر خدا را میباید حضرت عثمان ایشان را در مدینه سال پنجم از هجرت بسرور عالم دادند و در وقت ایشان سی و پنج سال بود و در مدینه ایشان چهار صد و نیا و زریخ و بر و اسیته چهار هزار و در مدینه بود و وفات ایشان در سال هجرت و در مدینه و در هجرت و اربعه شصت و دو و در</p>	<p>حضرت خصله رضی الله عنهما</p>
<p>ایشان دختر حضرت امیر المؤمنین عمر بن خطاب المدنی رضی الله عنهما بود و ایشان زینب بنت مطلقون بن حبیب بن مذهب است و در سال سوم بود از هجرت حضرت سلیمان صلعم ایشان را در عقد خویش در آوردند و لا یرت ایشان پنجاه سال پیش از هجرت بود و وفات</p>	

<p>ایشان بره بود حضرت سید ام ایشان را تقیر و او زینب گذاشت اندر دور و با و فقیه و سال پنج از هجرت ایشان را در عقد خود آوردند و در باب خاستگاری ایشان از حضرت آیات که مکتب نیز وارد شدند و ولایت که رسول صلی الله علیه و آله و سلم بی اذن بخانه زینب رفتند و در محله که ایشان سر برهنه بودند گفتند یا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بی اذن که از خانه فرمودند الله الزوج و هم مثل الشاهرا از زینب رضی الله عنهما را ولایت کرد و زینب که بگفتند سید الرسلین گفتند که مرا چیزی فضیلت هست که هیچ کدام از او را ولایت نرساند که آنرا بکنان و آسمان واقع شده و دیگر در بران تفسیر هم مثل علیه السلام سابق بود و گواهی اول زنی که از او را ولایت طلبید بعد از پیغمبر صلعم فوت کرد و ایشان بودند و وفات ایشان در سال هجرت و از هجرت و بقولی است و یکم بود در مدت عمر پنجاه و سه سال حضرت فاروق اعظم رضی الله عنهما اهل مدینه مشرف را حاضر ساختند بر ایشان تا از آنکه در مدینه بقر و بقیع است</p>	<p>حضرت سوده رضی الله عنهما</p>
<p>ایشان ام الامسود و نام پدر ایشان زینب بن جهم است بن جهم و بن نصر بن کنده بن حنبل بن لوس بن غالب قرظیه العامریه است و نسب ایشان بالنسب سرور کائنات در لوس متصل میشود و نام او را ایشان بنت قیس بن محرز بود و در مدینه منظره او اهل نبوت مسلمان شدند در سال و هجرت نبوت بعد از وفات حضرت صدیق اکبر رضی الله عنهما و پیش از تزویج حضرت عائشه صدیق رضی الله عنهما حضرت سید ام ایشان را در نکاح خود آوردند و مهر ایشان چهار صد و در مدینه بود و چون کنه ایشان را در یافت و آنحضرت اراده طلاق ایشان کردند بنی بر سر راه آنحضرت و وقتی که بنی عجمه حاضر شدند بقیه رفتند گفتند یا رسول الله را طلاق بده و من هیچ طلبی ندارم لیکن میخواهم که فرسای قیامت با از زوج تو مشهور شوم و من نبوت خود را بهمانش بپذیرم حضرت رسالت پنا صلعم از ان اراده در گذشتند و وفات ایشان در او اخر خلافت امیر المؤمنین عمر فاروق رضی الله عنهما بود و بقولی در زمان حکومت معاویه رحلت نمودند و ام قول اولی اشهرت و قبر بقیع است</p>	

ایشان در سال چهل و پنج یا چهل و یک یا چهل و هفت یا هشت واقع شده و قمر در قیام است
 حضرت جویری بر روی القدر غیب
 نام پدر ایشان حارث بن ابی ضرار بن حبیب بن عامر بن مالک است و آنست و مسلم ایشان را
 در ایشعسان سال پنجاه ششم از هجرت در عقد خویشی و آرد و وفات ایشان در این
 سال پنجاه و پنج یا پنجاه و شش یا هجری واقع شده و در وقت حضرت و قبایل بوده و قمر در قیام است
 حضرت محمود رضی الله عنهما
 نام پدر ایشان حارث بن حزن بن عمر بن النزم است و نام مادر بنت عوف بن زینب است
 است در سال پنجم از هجرت سیدنا امام مسلم در صحن ایشعسان در عقد خویشی و آرد و وفات
 از ایشان مرویست که فرموده اند شیخی که کتبت من بود رسول مسلم از پیش من بیرون رفتند
 بر خاستم و در راه ستم نهادند و نظر آرد در راه را زدن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن
 یا رسول الله در شب کتبت من در خانه زنان و دیگر بیروی فرمودند و کتبت من کتبت من حاجت
 رفتم و وفات ایشان در سال پنجاه و یک هجری و بقول حضرت و یک یا شش بوده
 و قمر در قیام است
 حضرت ام سلمه رضی الله عنهما
 نام ایشان زینب بنت ابی سعید است و رسول مسلم در ماه شوال سال چهارم از هجرت ایشان را در عقد خویشی
 و آرد و در شهر ایشان متاعی بود که کتبت آن بود و در آرد و عزیزی که از او را در صلوات حضرت
 پیوست ایشان بود و وفات ایشان در سوم ربیع الآخر سال شصت و یک یا پنجاه و هجرت
 بوده و او بر روی رضی الله عنده ایشان تا گذاردند و در وقت هجرت ایشان و چهار سال و قمر در قیام است
 ذکر نبات طاهرات زاکیات حضرت صلوات حضرت فاطمه زهرا رضی الله عنهما
 کنیت ایشان ام محمد و القاب مبارک ایشان طاهره و زکیه و راضیه و مرمویه و قول است
 اگر چه فاطمه زهرا پس زینب در زینب بنت آنست و مسلم اندام در محبت و شفقت آنست و در ایشان
 بوده و زکریا بن محمد و جمیع اولاد او مجاب است و امام مسلم از ایشان است حضرت امیر المؤمنین
 علی کرم الله وجهه در رمضان سال دوم از هجرت بعد از رحمت فرموده بود ایشان را فاطمه که آنست

و در وقت حضرت فاطمه زهرا زاده پنجاه و سه سال بود و در وقت هجرت امیر المؤمنین حسن و حسین
 و حسن و حسین و زکریا زینب و ام کلثوم و قریب با شش از ایشان تولد شد و اندک و کن و رقیه
 و طفلیست چست حق بود شدند و از زینب که بعد از حضرت و ام کلثوم که کتبت امیر المؤمنین
 عمر فاروق تزوج کرده بود و زینب زنده ماندند از حضرت حال شده رضی الله عنهما پس سیدنا که از
 آسیان که در وقت تولد رسول صلوات بر من و آرد و فاطمه که کتبت از مردان فرمودند و شوهر
 روزی پیغمبر صلوات بر من و آرد و فاطمه زهرا را با سبطت امیر المؤمنین و در وقت حضرت
 علی گفتند یا رسول الله او دوست ترست بتو از من یا من آنست و فرمودند که ای حبلی
 تنگ و انت اعزلی منهن یعنی فاطمه دوست ترست از من است پس وی کن از تو و تو عزیزتری بر من
 از روزی حضرت سیدنا امام مسلم حضرت فاطمه فرمودند این سخن که در راه ایشان آمد و دیدی
 گفتند یا رسول الله اگر کسی فرزند من کتبت بود که هرگز پیش ازین بر زمین نیامده امروز از
 پروردگار خود و مقوری خواست که بر من سلام کند و ایشان را در راه فاطمه سید زنان
 اهل بیست و حسن و حسین سید جوانان اهل بیست و خاندان بود و ولادت با سعادت حضرت
 فاطمه زهرا در سال پنجم از هجرت و کتبت چهل و یکم از او و تصدیق پنجاه و پنج از نبوت حضرت
 سیدنا امیر مسلم واقع شده و وفات در شب شصت و سوم ماه رمضان بعد از وفات آنست
 صلوات و بقول صلوات بر من و آرد و در وقت هجرت حضرت سیدت که شصت سال بوده
 و قمر در قیام است و نماز بر ایشان حضرت علی رضی الله عنهما گذاردند و اندک و کتبت عباس
 رضی الله عنهما
 حضرت زینب رضی الله عنهما
 ایشان زکریا بن بنت آنست و از صلوات بقول صلوات بر من و آرد و فاطمه زهرا از ایشان ابو العاص
 بن الزینب عقد کرده بود و بعد از ایمان آوردن ابو العاص آنست و زینب که کتبت کتبت
 کردند و بقول همان کتبت با و با کتبت و از ایشان یک پس علی نام و کتبت خست از آنست
 متولد شد پس چون پس در بلوغ رسید از دنیا رفت و امام را حضرت امیر المؤمنین علی کرم
 الله وجهه بعد از وفات حضرت فاطمه زهرا بر موجب وصیت ایشان بقدر خویش آرد و در وقت

حضرت شهنشاه رحمة الله تعالی	ارباب زرش است من ایشان است ز داد و خداست ز انان است من بر بوم چو پیمانید
حضرت حقیقه العابدہ رحمة الله تعالی	از اهل لبر بود و عاقل و مد و محبت داشت تا او چندان گزینند که چتر ایشان نماند گشت که گفتند چه دشوار است نمانند ایشان گفتند محبوب بودند ان اوصای تعالی از ان و دشوار ترست و وفات ایشان در سال کعبه و شتاب و جبری بود
حضرت ام کلثوم رضی الله عنہا	مجلس ایشان از لبر است بزرگی و حالت فقر زیاده بران داشتند که در تحریر گنجینه سفیان شرح رضی الله عنہم بجهت برسد ان مسائل بجهت ایشان بنزدند و در محفلت و دعای حضرت رابع رضیت و اشقت حضرت رابع همه شب نازیکه نمود تا صبح هر پامی می ایستادند و گفتند اندر شبان روزی هزار رکعت نازیکه در وقت ایشا از اعظم حج پدید آمد و می ایستادند و فری داشتند که زنت بران اگر بود و چون بسیار با وید رسیدند خبر اهل قافل گفتند که آنخت شایسته است که فرمودند تا تکلیف خود برود یک کس بکل شایسته ام اهل قافل بپشتند و ایشان تنها نمودند تا طاعت نمودند که کسی بادشا از چنین گفتند با صورت خوب عاقل مرا تا خود فرود می و در راه خرم را میروای و در بیان تنگنا گشتی هنوز مانده است تمام کرد بود که خبر غناست و ایشان با بر و نماز نمود و یکس نظر گفتند راوی گفتند که او را ندانند

حضرت رقیه رضی الله عنہا	و لاد است ایشان پیش از نبوت در سال سوم از او نقل بود و وفات در سال ششم از هجرت واقع شد
حضرت ام کلثوم رضی الله عنہا	ایشان بعد از حضرت زینب متولد شده اند و سید امام علیه الصلو و والسلام ایشان از اهل بیت عشان رضی الله عنہم عقد نموده اند و از ایشان پسری شد و آن پسری در سن دو سالگی وفات یافت و بعد از ان دیگر فرزندان شدند و لاد است حضرت رقیه پیش از نبوت در سال سی و سوم از او نقل نموده و وفات در سال دوم از هجرت آنسر و بغزوه با بر فرشته بود و واقع شده و قبر در بقیع است
حضرت ام کلثوم رضی الله عنہا	احمد زرقیه و پیش از قاطیه هر ارضی الله عنہما متولد شده اند نام ایشان آنست بود آنسر و سوم بعد از وفات حضرت رقیه در سال سوم از هجرت ایشان از هجرت کلاح اهل البیتین عثمان و اذن و مدعی با حضرت عثمان بودند و وفات ایشان در سال نهم از هجرت بود است
حضرت زانکره رحمة الله تعالی	ایشان کبیری امیر المؤمنین عمر فاروق اند رضی الله عنہم که پیغمبر و زوی ملازمت حضرت صالح با صلح آمد و سلام کرد تا آنسر و سلم فرمودند ای زانکره چه پیش کن بد ویری آئی تو تو قدر من ترا دوست میدارم زانکره گفت یا رسول الله صلح امرو زخمی آمده ام فرمودند آن چیست گفتند باطل طلب نیست مگر فرمودند پیشانکه بهیزم است و سنگی نهادم بر کمر سوار می ویدم که از اسامان بر زمین آید برین سلام گفتند که گفت سید انبیا را السلام گوئی و گوئی رضوان خاکت گفتند بشارت مرزا که بشت در استان تو شده و شصت کرده اند گوئی حبیب بپشت و گوئی حساب آسان کنند و گوئی را ایشان است تو بپشت این گفتند صد آسان کرد و ایشان آسان و زمین کن اتفاق کرد و او یک در آن پیشان را بر بنویستند بر داشت گفت یا زانکره این پشتان را بر سنگ گذارد و سنگ گفتن ایشان را با زانکره عاقل عمر آن سنگت ان شد و پشتان بیزم می آورد تا بر خانه حضرت عمر رسول صلح فرماستند و با زانکره خانه حضرت عمر رفتند و اثر آوردند سنگ بدیدند سینه کفین صلح گفتند که او را که خدا می اتالی مرا از دنیا برون بر دانا خواند

گفتند بی نهایت سوگفت ای سری علیه الرحمه و بنا را این روی قبول کنم ختم ازاد است در راه خدا
گفتم قصه حبیبیت گفت ای استاد در و شش را سر زارش کرد ترا و اگر دیگر کم کرد از همه مال خود بدین
آمد و در خدای تعالی بگویم روی باین منی کردم ازین سر گیس گفت چه چیز میگویی گفت گویا
خدای تعالی آنچه خواست آن از من راضی نیست ترا که میگیم همه مال خود را در راه خدا
صد کردیم گفت سبحان الله چه بزرگ است بکرت ختم بهمه بعد از آن ختم بهر فاست و جامه
کرد بر داشت بر آن کرد و پلاسی پوشیده بهرون رفت و دیگر گیس گفت خدای تعالی ترا
سالی داد که از بهر حبیبیت نبی چند خواست که منی آن این است بگیزیم آنز پسوی او گریه
میکنم از روزی که گویند کن او را دوست خواست من همیشه ام پیش او تا برسانم در آن ختم کرد
بچیزی که امید دارم از او جدا از آن بیرون آمدم و چند آن ختم را بستیم تا بغیر هر شتر ختم است
کردیم و خوشی در راه برودن و صاحب ختم بکه نظریه رسیدیم و در وقت طواف آواز مجری
شنیدیم که این ایات بخوان که منی آن این است دوست خدای را بنام است و در آن است بکار
اولیس و در ای او در دوست نوشانیده و دوست خود را با نام خود پس بکرب گویا
خدای وقتی که نوشانیده آن جام محبت را پس بهوش شده از محبت و خواست بسوی او بخوان
دوستی بخیز از دشمن است کسی که دعوی شوق بسوی او کند خودی باشد تا آنکه بپیدا و الیه
فرعون مراد میگفت ای سری گفت بگو یک کسی که در ترا دوست کند گفت الا لا اله الا الله بعد از آن
شنیدم که ناشناختن چو نام و او شفقت شده بود گفت ای ختم چه فایده می دهد ای بعد از آن
تنهایی که گرفت خدای تعالی مراد قرب خود را پس کشید و از غیر خود و ختم داد گفت ای این
گفت مراد خدای تعالی او را از آنکه استخوانان کشید که هیچ بنشیند دید است و کسایک است
و در شرف گفت ختم خود ترا از آن کرد و حسن آمد است دعای بی نامی که در وقت که در راه بود
و بان براد چون خواست میباید و در میرا در و به بروی افتاد و فریاد کرد در راه بود
مدت گزین و گفتین ایشان کرد و در جنگ سپهر هم الله تعالی
حضرت ام عیسی رحمة الله تعالی

تمام چهرایشان بر آهیم حربی است از اسرار عارفان کالات بود و در وقت قوی می نوشتند

وفات ایشان در راه حسیب سال شصت و نهم است که شست هجری بود و فرزند یک پسر از ایشان است
حضرت ام محمد رحمة الله تعالی
والده ماده شیخ ابی عبداللہ شریف قدس الله سره و از کبرای عابدات قانات بوده و از ایشان
مشاهرات و کاشفات بسیار است عمو او پسر خرد از راه کربلا فرستاد گفتند که یک شتر شیخ ابو جعفر از راه
و در شرف خیز رضوان احیای شب بیکر و نماند شب قدر در پانصد هجری بر آمد و نماز یک روز و اول
ایشان ام محمود درون تو ختم شدست بود و ناگاه از او شرب قدر بر ایشان ظاهر شد آن گشت
آواز داد که ای محمد ای فرزندان آنچه تو انجامی می انجامی است شیخ زود آمدند و آن احوال را دیدند
زود بر قدم و والده خود را نشان دادند شیخ می سرودند از آن وقت قدر و والده خود بود استم
حضرت امتر احمد رحمة الله تعالی
نام ایشان سینه نام چهل و سومین آن کبیل حاکمی است هم علم قرأت و حدیث و فقه و فلسف
و هم حساب و نحو را خوب میدانستند و صد و نوبت سیار آمدند و در فاطمیتان در راه فاطمان
سال شصت و پنجاه و نهم است هجری است در وقت عزت از سال چهارم بود

نام پسر ایشان قاضی ابوبکر بن کامل بن ظنون شاکر و محمد بن امین بعد از آن در وقت
ایشان در حسیب سال شصت و نهم هجری بود و وفات در حسیب سال شصت و نهم هجری
حضرت میمون و اعظم
نام پسر ایشان شاکر است حافظ قرآن مجید و قرآن مجید بوده و در روزی در وقت گفتند
که در وجه حلال باشد و در آن کسی گناه کند که در پیاره نمی شود و چنانچه پیرانی که در بر دارم
افزاید من است و چهل و نهم است سال است که چشم و پاره در شد نقل است از حسیب الصولیه
ایشان که در طایفه بوداری بود و شرف بر افتاد و اولاد گفتند که این را و اولاد از سر نو
ایستاد است ایشان بر پاره کاخ پیروی نوشتند و گفتند این کاخ را باین و باین که سار چنان
کردیم است سال آن را و در حسیب سال شصت و نهم هجری است ایشان بخاطر من رسید که بگویم

مغنیة الاولیا	۲۱۴	مسلان کا غزیرہ نوشتہ ازہر جو ہمدان متعلق در بیان غزیرہ نوشتہ بود و ذکر ان الذمہ لیسک التسلوات والاص ان تزول المسک التسلوات والاص مسک و غزیرہ نوشتہ در سال تیر صد و نود و پنجمی بود
	حضرت خدیج و اعظم	از کجا رسا اعارفات مساجات و حکم حضرت قطب ابی محبوب سبحانی ثقلین شیخ محمد القادر جہلان اندیشی اللہ عنہما گویند کجا در جہلان مشک سال ششم مردم بجهت طلب باران بیرون شدند باران نیامد و بجهت حضرت عقیقہ آمد و در خواست دعا می نمودن بان ان نمودن در ایشان سخن جاری خود را رفتند و گفتند خداوند اس من جاد و کوب مردم و تو آب بیاش در جهان زودی باران در گشت و چند ان ابر یک گوئی سر مشکها کشا و ند +
	حضرت ام محمد رحما اللہ تعالی	امیر ایشان محمد بن علی بن محمد اللہ است با این سخن مجتهد داشته اند و در صدق و صلاح فرد بود و سببی نظیر بوده اند و ولادت ایشان در سال تیر صد و پنجاه و پنجمی از وفات در سال چهار صد و شصت بود و در وقت آخر ششاد و شش سال در ایشان نزدیک تبر را این سخن است
	حضرت کریم و زریح	نام پدر ایشان محمد بن محمد بن ابی حاتم طایبری و اطمینان جمع کرد و در ذریعہ ویت در سن یک گفتند و وفات ایشان در سال چار صد و شصت و پنجمی بود
	حضرت فاطمہ و اعظم ہما اللہ تعالی	نام پدر ایشان حسین بن حسن بن فضلو است در مجلس و خط ایشان ہمدان صاحب خانہ عاشق شدند و در پیش رسیدند و وفات ایشان در سال پانصد و بیست و یکم ہجری
	حضرت فاطمہ	نام پدر ایشان نصر بن عطاء بہت از مسادات را بنعت و عبادت و زہد و تقوی یک از ناما بود و گویند در وقت حوزا خانہ خود جز تکریم تہ تبر و ان نیامد و بود و وفات ایشان در سال پانصد و پنجاه و پنجمی واقع شد و بعضی از انسا و صاحبات عبادت یافت و عبادت را بر سر رسا نمیدانند انکار از ان تصدیر نیست چنانچہ امام محمد اللہ انجی در اول اللہ

دعا خ خوریک از شایخ درایت میکنند که از عصر بر نماز عصری سال بر کجا اقامت کرد و در ما و گرا از انجا فرشت در زمین می سال پنج نمود و پنج یا شامید و ہم ام المومنین در وقت لاریامین آمورده اند کہ یک ازین طائفه گفت کہ در نماز عصری دویم و اول و میران می سال بر روی علی بیضا اند و در زمستان و تابستان در شب نشست و در روز و از آن کتاب و باران او و پنجاه کعبه و باران و شبها نماز او در می آمد و در تمام امام محمد اللہ انجی گویند کہ یک از عاقل کرد کہ در خوار زم زنی دویم کہ زیادہ از بہت سال پنج خورد و پنج یا شامید و حضرت مولانا صاحب الرحمن بامی قبول کرد در نجفات الایس نوشتہ اند کہ حضرت شیخ ابو سعید ابوالخیر قدس اللہ تعالی عنہ فرمودہ اند کہ در بہر زمان بود کہ او را بی یک می گفتند نزد من آمد و گفت ای ابو سعید قلم آید ہم گفتگوئی گفت مروم و ما میکنند کہ اگر یک نفس با با گذارسی سال است کہ یک گویم کہ اگر یک طرف العین من باز گذارتا بہ یک کس کہ ہم یسن خود ہم ننویز ان حق نیندازدہ است	حضرت بی بی جمال خاتون	نام پدر ایشان قاضی سائینہ است خواہر حضرت میان بیژان کہ در ایشان در ذکر سلسلا طایقہ بود کہ کوشیدہ بی بی جمال خاتون از کجا رسا اعارفات قانات اند و در ترک و تجویز لابہ وقت طایفہ شغل از والدہ ماجدہ خود و از برادر بہر گوگردارند و در خوار و کرار طایفہ از ایشان لکھور رسیدہ و در چند چنانچہ وقتہ قریب بود من گندم در طرفہ بہت مبارک بود انما خد بود و در روز از ان گندم بیرون سے آوردند صرف و اربک گنگان و فقر این نمودند گندم مجال خود بود و تا یک شکل کفایت کرد و گویند روزی ما ہی بخانا ایشان آوردند و ایشان خوش بود چون نظر بر ان ما ہی انداختند نو سی در ظاہر او پیدا آید و در وہ اند این ما ہی را کجا بر اسید کہ کن در عقال آن ما ہی مشک شدہ فریشتان ایشان دارند و بر کات آن لاهر و غلہ یا شامید نگاہ سید از نہر کہ کجایی در ان پیدا میشود و گویند ہر کس را کعبہ و حاجتہ روی سید ہر بخدمت ایشان رسیدہ انما س ناخومی نمایند و اگر توجہ ایشان آن ہم کفایت میرسد و طعمی کہ بر بیخ بزرگان می پزند اول بہت مبارک طعام از ان یک یک کفایت ہمدان و دیگر را او میکنند ہر قدر کسی کہ حاضر شدہ باشد بہر سید
---	-----------------------	--

مردی محمودالدین - شیخ تعرف	جمال الدین ابن خان -
میرزا حسن محمد و مفتی رسالیزیل و مقدمه استاد علی	شرفی نکر - دعوت قبائل آذربایجان و شرفی خان -
۱ - نواز سید - ۲ - سائل ثانیه - ۳ - صدق سکر -	دوازده مجلس - سبلی برایش الاثر تاریخی احوال بلاد ایران -
۴ - بناجات برای آقای هجرتی شریف - ۵ - نزهت برای علی	مقدمه مولودی در صیقل الدین محمودی -
شیخ محمودی - مقدمه مقاله ایلیت و ساکنان ناز و زوره	اسرار کربلا - حالات مسکینان - علی و کوفتی
مقدمه مؤرخان نند حاری - نزهة الاولیا	مقدمه مولودی بگلاری -
تفسیر انصاریان بحال ابن صفی مولودی سید محمود	مهر پیوسته - لغت نجیب - ابن تفسیر نواب
محمّدیپ - دین در کوفتی -	مهر مردان علی خان صاحب نظام -
جواب السائلین - مولود مولودی علی محمد -	مهر القرائن - ادوات قرآن کابیان مولود مولودی
حیرة الحقیقه - ساکن کلاکه - سولویاب آقای مولود	محمّدی علی آقا شایبها نوری -
سید ابراهیم حسینی -	مهر کاست و سعادت پشت در فرخ و قیامت مولود
اظهار الحقیقه - یعنی سائل تکوین کبار -	مولودی عباس علی -
تفسیر المؤمنین - تفسیر مولودی تبریز علی -	شیخ الشماقی - سرف - مدارک و مستند مولود
فرزالدین - ترجمه شرح و تفسیر نقد خفیه که کتاب	عبدالغنی ساداتی نوری -
علی بن ابی طالب - ترجمه شرح و تفسیر مولودی و عبدالرحمن	نکر الشماقی - مقدمه امیرخان مولودی که آردی
ایضا - جلوه آفرین معاملات بین -	پرستش عباس خرم که -
نزهة القلوب - اورد و سبلی - مقدمه اجسم مقدمه	تذکره الصداقه - یا انتخاب بزرگواران اذربایجان
مولودی موسی خان خان -	رافع الدین حسین دودی -
حسن السائل - ترجمه اوراق تهنیت مولودی که در آن	نامراتی - اورد و نقل من سراج بزرگ کا احوال
رسالچاریاب که تفسیر سبلی تفسیر و تهنیت برای	مقدمه مولودی ناصر علی شایب پوری -
کفایت اظهاری -	ناصر الدین فی احوال سیدالسلطنه مقدمه ایضا -
چهار سائل نقد - مقدمه مولودی محمود ابراهیم نوری	مهر التیجات - ادب و شاعران و تفسیر شایب پوری
چهار سائل نقد - در مولود مولودی شرف علی خان -	ناصر الشماقی - ذخیره و شرف با ترجمه اورد و
مهر اظهاری اسلام - در اظهاری سائل نقد خفیه -	مولودی ناصر علی شایب پوری -
تفسیر مولودی - در اوست و علم الرسولین کابیان اذربایجان	

بسم الله الرحمن الرحیم

وفات موران سلطان محمود را شکوهی شاه جهان بادشاه ارتقا باجزا ملین
که ایشان موصف رحمة الله کتاب سفینه الاولیا اند

که شاه بنده اقبال است در مقام ابدال است در حقایق کسی باور نسیدند
گفت شبلی آنکه او را در شاه دارا شکوه نامش بود در کمالات شیخ مشرف
چنان این را نگاه وزن و طلال شد نیز در اول خوشحال بنامش و غنیمت عاشور
بود وصال آن مغفور سال تاریخ آن شه دین شد در تمام صاحب هست برین
مرد آن قبیل عشق الهی است در گنبد میایون شاه آنگه او بار عالم بود
عارف حق غنای عالم بود در جهان بود از جهان برون نتوان گفت حق درون برون
محرک بر آبی مع الله بود پندار که از شمه بود هر که او حق بود میبار
حالت از جنین بود تا پاره جسمان شاه و لیا بود بخدا عارف خدا بود
بی شک و در تب سال صلت او منزل در لیا بهشت بگفت

در سرت الاسرار و تفرقه علی اندر که نام ایشان محمد دارا شکوه است و لقب عزیز الدین است
و بسیار عالم بوده بعمل ظاهری و لایق لدین و حب اولیا الهی بوده اند و بسیار مجربان
که لقب ایشان شهاب الدین و نام محلی است ایشان پسر محمد سید البرهان ظفر زور الدین جهان
بادشاه اند و ایشان پسر طلال الدین محمد که بادشاه اند و ایشان پسر نصیر الدین میایون
بادشاه اند و ایشان پسر طهر الدین محمد پادشاه اند و ایشان پسر محمد زین الدین علی پسر قیاس
که نسل ایشان به سلطان تیموری رسد ایشان بادشاهی متوارک کرده و فقیری و زور
اند و نزلت و گویش لیسینی کرده اند و دوست اولیاء الله کرده اند و صاحب تصفیه اند
از الجبل سفینه الاولیا و سکینه الاولیا است در سنه کینزار و لبنت و هشت هجری
هجری آمده اند و سنه کینزار و کینزار هجری فوت کرده اند و قبر ایشان

در دهلی در مقبره میایون بادشاه اند و اللهم

و این را در هم نهادند و قصه نصرت اوزان در خاص و عام است
که از دست او ملک سبب عالمگیر را از فرزند قتل رسیده و شاه عالمگیر حرف طبع فرمایند و در آن وقت شیبی مملک
آن که در روی دولت را بست و گویند که در آن شکوه شهادت یافت هجرت نه ساله نیز نیک کرد از آن زمانه ۵۰۰ مصفا

